ΒΙΒΛΙΟΝ
ΤΟΥ ἈΠΡΙΛΛΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ, ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Τὸ παρὸν βιβλίον τετύπωται ἐν Ἐνετίῃσιν παρὰ Ἀντωνίῳ τοῦ Πινέλλω.

Ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας, ,αχγʹ.

Α. Π

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ
ἜΧΩΝ ἩΜΕ΄ΡΑΣ, λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια΄. Εἰς τὴν α΄. μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, Μαρίας τῆς αἰγυπτίας. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρά, προσόμοια ἦχος, πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τὸ τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τὸ πρότερον. τὸ ἐπισυρόμενον μιαρώτερον. ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ θεόφρον. πεπραγμένων ἡ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνηργάσατο. εἰκόνα γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης θεόπαιδος. πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρίν. ἐν παῤῥησίᾳ τὸ τίμιον, ξύλον προσεκύνησας. Ὅμ.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους. ἀρετῆς ἐφόδιον. σωτηριωδέστατον ἔνθεν εἴληφας. καὶ σφοδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν. καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐκπεράσασα τὸ ἰορδάνειον, τὸ τοῦ βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα. προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα. διὰ πολιτείας, ἠμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός. δι' ἐγκρατείας ἀοίδιμε, μῆτερ τὰ οἰδήματα. Ὅμοιον.

Ἔρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας. εὐσεβῶς ἀπήλειψας. τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα. ἐν ψυχῇ γράψασα. ἀρετῶν ἰδέαις. καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι. καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς θεόν σου ἐντεύξεσι. καὶ νῦν παῤῥησίᾳ. πανένδοξε μαρία τῷ χριστῷ. παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα ἦχ. β΄.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηράματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες. τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ πνιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας. καὶ ῥείθροις τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς. διό σου τὴν μνήμην ὁσία ἑορτάζομεν.

Καὶ νῦν θεοτ. ὅμοιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στενάζω ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς. ὅταν ἐννοήσω μου κόρη, τὰ πλημμελήματα. τύπτω δὲ τὸ στῆθος μου κράζων τὸ ἥμαρτον. καὶ προσπίπτω σοι δέσποινα, ζητῶν μεταγνῶναι. πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν περιπείρομαι. οἴμοι τῇ κακῇ συνηθείᾳ, ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει. καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον.

Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Σκότος ἐνεδύσατο ποτὲ ἥλιος ὁρῶν σε ἐν ξύλῳ, σῶτερ κρεμάμενον, ἔφριξαν δὲ κάτωθεν, τὰ καταχθόνια καὶ νεκροὶ ἐξανέστησαν. ἐῤῥάγησαν πέτραι. καὶ τὰ ἐπουράνια πάντα ἐξέστησαν. σοῦ δὲ τῷ σταυρῷ παρεστῶσα. ἔκλαιεν ἡ ἄχραντος κόρη. ἀνυμνολογοῦσα σε φιλάνθρωπε.

Τροπάριον ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ χριστῷ. καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,

πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετ' ἀγγέλων συναγάλλεται ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμα σου :~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τῶν τριῶν καθισμάτων, οἱ κανόνες. ὅπου δ' ἂν τύχη τὸ τετραῴδιον, ψάλλομεν τῆς ἁγίας εἰς ς'. μετὰ τῶν εἱρμῶν, καὶ τοῦ τριῳδίου οἱ δύο, εἰς η.

Ὅπου δὲ οὐ τύχη τὸ τετραῴδιον, ὁ κανὼν τῆς ἁγίας εἰς δ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄθλ' ἀρετῆς Μαρίης ἀγλαόφρονος, ἄσμασι μέλπω. ᾠδὴ α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ἀγλαΐας τῆς πλησιφαοῦς. καὶ τῆς φωτοδότιδος. μαρμαρυγῆς, νῦν ἀροῦσα τὴν ἔλλαμψιν. τὴν ψυχήν μου δέομαι. φωταγώγησον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι. σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, ἔνδοξε Μαρία ταῖς πρὸς Κύριον :~

Θανατοῦσα πάλαι τὴν ψυχήν, ὑπὸ τοῦ τοῦ ὄφεως. ἐπιβουλῆς, καὶ παραλόγοις πράξεσιν. ἐγκαταλιπεῖσα [?] αἴμουσα. καὶ πρὸς βάραθρον, ἀπωλείας κατάγουσα. εἶλου τὴν κρειττόνων, καὶ τῶν ἐπικήρων κατεφρόνησας :~

Λογισμοῖς ἀτόποις ἐμπαθῶς, χραίνουσα τὸ πρότερον. τὸ ἄγαλμα, τῆς ψυχῆς καὶ ἀδύλωτον. καὶ τὸ δυσωδέστατον, περιβόλαιον, τῆς φθορᾶς περιφέρουσα. τῆς ἀκαταλήπτου. δόξης ἠμνημόνεις τοῦ ποιήσαντος :~

Ἀκρασία τρέφουσα τὸν νοῦν, καὶ τῇ ματαιότητι. τῶν ἡδονῶν. τοὺς ὀρεκτὰς φαυλίζουσα. μετουσίας κρείττονος, ἀπετείχισας, σεαυτὴν ἀξία γαρ. ἀντιβαλλομένη, πάσης ἁμαρτίας τὴν θρασύτητα :~ Θεοτοκίον.

Ῥυπωθέντα πάθεσι τὸν νοῦν, καὶ τοῖς παραπτώμασι. μωλωπισθέντα καὶ δεινῶς κλονούμενον. ἡ τὴν ἐνυπόστατον, καὶ ζωήρρυτον, ἀφθαρσίαν κυήσασα. κεχαριτωμένη. κάθαρον καὶ ῥῦσαι τῶν πταισμάτων με :~

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἐπτοήθης τῷ πόθῳ τῷ ὑπὸ ὀρθέω [?]. καὶ δόξης φθειρομένης ἀπορραγεῖσα. προσήγγισας κραυγάζουσα τῷ δεσπότῃ. οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ξύλῳ προσελθοῦσα τῆς ἁμαρτίας. καὶ γνῶσιν μυηθεῖσα θανατηφόρον. προσέδραμες τῷ ξύλῳ τῷ ζωηφόρῳ. χαίρουσα κραυγάζουσα. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε :~

Ἠράσθης τῆς ἀρρήτου φωτοχυσίας. καὶ πάντων τῶν προσκαίρων ὑπεριδοῦσα. ἀνέδραμες πρὸς ἄϋλον θεωρίαν. ἐν πίστει κράζουσα, σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε :~ Θεοτοκίον.

Συνήφθημεν τῷ τόκῳ σου Θεοτόκε. ταῖς θείαις τῶν ἀγγέλων χοροστασίαις. τὸν κτίστην γὰρ συνέλαβες ἀπορρήτως. καὶ ἐσωμάτωσας, τὸν ἀκατάληπτον. ὅθεν Θεοτόκον σε πάντες σεβόμεθα :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας. ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν :~ Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός. χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς. ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα. τοῦ γὰρ σταυροῦ ποθήσασα, τὸν τύπον θεάσασθαι. σεαυτὴν ἀοίδιμε τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσας. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, πολιτείας ἀμέμπτου. προθύμως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. διὰ τοῦτο τιμῶμέν σου, τὴν μνήμην Μαρία οἱ πιστοί. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ πρεσβείαις σου :~

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί. δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με. ἀλλ' ἡ τεκοῦσα λόγον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον. ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, παρθένε καὶ ῥῦσαί με. πάσης ἁμαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κακώσεως τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος. ἵνα ψάλλω γηθόμενος. πρέσβευε τῷ πλάστῃ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς προστρέχουσι πίστει τῇ σκέπῃ σου.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ σταυροῦ. ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι φίλτατον τέκνον, τί τοῦτο τὸ μέγιστον. καὶ φρικτὸν καὶ ξένον, ὃ βλέπω μυστήριον. κόπτομαι τὰ σπλάγχνα καὶ στενάζειν οὐ σθένω. καὶ φέρειν οὐ δύναμαι, καθορῶν σε νεκρούμενον.

μον, ἀλλὰ δέσποτα, οἰκτείρον μητρῴους στε-
ναγμοὺς, καὶ χαρᾶς με πλῆσον ὥσπερ ἔφη-
σας, ἀναστὰς ὡς θεὸς ἐκ τοῦ μνήματος :~

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Ὑμνῶ σε ἀκοὴ γὰρ κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην, ἕως
ἐμοῦ ἥκεις γὰρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα.
" διὸ τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμὲ
" δοξάζω πολυέλεε :~

Μετήχθης ἐκ πατρίδος ἔνδοξε, τῇ προνοίᾳ
πλοϊζομένη, πρὸς γῆν τῷ σῷ ἔρωτι τὴν σω-
τήριον μὲν οὖν, διὰ τῆς ἐξαγοράσεως, τῶν πε-
πραγμένων εὗρες τὴν διάλυσιν :~

Ἀδήλως ὠθουμένη ἔνδοξε, καὶ βελτίονος ἐπο-
πτείας, μὴ προσεχῶς βλέπουσα., τῆς ἀφρά-
στου φωτοδοσίας τῆς μονῆς, ἐπιστάτιν καταστή-
σασα, τῆς ἀθλίας ἔγνως τὰ ἀπόκρυφα.

Ῥωσθεῖσα θείᾳ χάριτι, καὶ τὴν θείαν καὶ φω-
τοφόρον, κατιδοῦσα ἔλλαμψιν, τὰ ὄμμα-
τα τῆς καρδίας σου, τῷ πανσέπτῳ προσε-
πέλασας, καὶ θείας ἔνθεν ἐκοινώνησας :~

Ἰδοῦσα τὸ φωτοειδέστατον, τῆς παρθένου καὶ
θεοῦ, χαρμονικῶς ἴνδαλμα προσέδραμες
μετὰ δακρύων αὐτῇ, τὰς συνθήκας παμ-
μακάριστε, παραθεμένη πάσης τῆς βιώ-
σεως :~ Θεοτ.

Ἡνώθη ἀπορρήτῳ νεύματι, ἀσυγχύτῳ τε
προμηθείᾳ, οὐσιωδῶς πανάγνε, καὶ ὅλον με
ἀνακαινίζει ἐκ σοῦ, σαρκοφόρος προερχόμε-
νος, ὁ οὐσιώσας ἅπαντα βουλήματι :~

ᾠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ σωτηρία.
τῶν ἀπεγνωσμένων χριστὲ σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὀρ-
" θρίζω, βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φώτισόν με τῇ
" ἐπιλάμψει σου, ἄλλον γὰρ ἐκτός σου θεὸν
" οὐκ ἐπίσταμαι :~

Συμβολικῶς, ἐκδημοῦσα τοῦ βίου, καὶ πρὸς τὴν
θείαν. κατεπειγομένη τῆς ἀπαθείας τεῖ-
χον θεόφρον, διαβέβηκας πόθῳ, ἰορδάνου
τὰ περιβόητα, νάματα καὶ δόξης, ἀρρήτου τε-
τύχηκας :~

Ἀρρενωπὸν, τὴν ψυχὴν κεκτημένη πρὸς τοὺς
ἀγῶνας, ὥρμησας ἀθλοῦσα διαφερόντως.
τῶν ἐναντίων, τὴν δυσκάθεκτον πλάνην,
καρτεροῦσα νεανικώτατα, τὸ τῆς ἐγκρα-
τείας μαρία ἀγλάϊσμα :~

Γνώμῃ στερρᾷ, ἐκτινάξασα μὲν τὴν γυναι-
κείαν, φύσιν καὶ τὰ πάθη δι᾽ ἐγκρατείας,
λυσαμένη, ὡς ἐν θείῳ λειμῶνι, ἐν ἐρήμῳ πε-
ριπολάζουσα, ἔχαιρες ὁρῶσα τὸ κάλλος τοῦ
κτίστου σου :~

Λόγοις ὁ πρὶν, ἀποφθείρας τὴν Εὔαν ἐν πα-
ραδείσῳ, καὶ τῆς ἀϊδίου τρυφῆς ἐκείνης, ἐξο-
στρακίσας, μηχαναῖς πολυτρόποις, νῦν πα-
τεῖται καὶ καταβέβληται, τοῖς ἀνδρικωτά-
τοις σου μὲν παλαίσμασιν :~ Θεοτ.

Ἀνατολὴν, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης καὶ φωτοφόρον,
ὄχημα παρθένε τοῦ βασιλέως, ἐν ᾧ καθί-
σας, ὁ υἱὸς τοῦ ὑψίστου, κιβωτόν τε τῆς ἀγαθό-
τητος, φέρουσαν ἐν κόσμῳ χριστὸν ἐπιστάμεθα.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁλοτρόπως ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφα-
νείας χριστοῦ παμμακάριστε, καὶ τῶν παθῶν τὴν
ἔφοδον, ἀπεκρούσω ῥωσθεῖσα τῷ ἔρωτι :~

Φαιδρυνθεῖσα τῷ κάλλει τῶν ἔργων σου, τὰς
ἐπαναστάσεις τοῦ σκότους διέλυσας καὶ τῶν
ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, ἀπημαύρωσας πό-
νοις ἀσκήσεως :~

Ῥωμαλαίως τὸ ὄμμα ἠτένιζες, ἐπικαλουμένη
τὴν μόνην πανάμωμον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἑκά-
στοτε, προσεπερειδομένη πανεύφημε :~ Θεοτ.

Οὐρανῶν ἀνεδείχθης ὑπερτέρα, θρόνος πανα-
μώμητε τοῦ βασιλεύοντος, σωματικῶς χω-
ρήσασα, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας τὸ πλήρωμα :~

Ὁ εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον ἦχος γ'. Ἡ παρθένος.

Ἡ πορνείαις πρότερον μεμεστωμένη παν-
τοίαις, χριστοῦ νύμφη σήμερον τῇ μετανοίᾳ ἐ-
δείχθης, ἄυλον τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα,
δαίμονας σταυροῦ τῷ ὅπλῳ καταπατοῦσα, διὰ
τοῦτο βασιλείας ἐφάνης νύμφη μαρία παν-
σεμνε :~

Ὁ οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα χριστοῦ καὶ θυγατέρα ᾄσμασιν, εὐφη-
μοῦμέν σε νῦν μαρία πανοίδιμε, τὴν τῶν
αἰγυπτίων μὲν ἀναφανεῖσαν θρέμμα. τὴν
πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν. καὶ κα-
λῶς, ἐκ ταύτης προσελθοῦσαν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ βλάστημα τίμιον, δι᾽ ἐγκρατείας καὶ δεή-
σεως, ἀσκήσασα ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπί-

ρης φύσεως. διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου
καὶ πράξεως. βασιλείας οὐρανοῦ φανεῖσα νύμ-
φη μαρία πάνσεμνε :~

Τὸ παρὸν κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος εἰ τύχη
τῆς ἁγίας ἐν τῇ μ΄. οὐ λέγονται εἰ μὴ τύχῃ ἐν
σαββάτῳ ἢ κυριακῇ. εἰ δ᾽ οὖν τὸ μαρτυρικὸν
τοῦ τυχόντος ἤχου.

Μὴν ἀπρίλλιος. ἔχων ἡμέρας λ΄. ἡ ἡμέρα
ἔχει ὥρας ιγ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια΄. Εἰς τὴν α΄.
μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μαρίας τῆς αἰ-
γυπτίας. Στίχ.

Ἀπῆρε πνεῦμα σὰρξ ἀποῤῥυεῖ πάλαι,
Ζωσιμᾶ ἐν γῇ κρύπτε νεκρὸν μαρίας.
Πρώτῃ ἀπριλλίου μαρίη θάνεν αὖχος ἐρήμου.
Αὕτη τὴν ἐξ αἰγύπτου. τῇ ἀκολασίᾳ τὸ πρότερον
ζήσασα. καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ψυχὰς διὰ
τῆς κατὰ μίξιν ἡδονῆς πρὸς ὄλεθρον ἐκκα-
λουμένη. ἐπὶ χρόνοις οὖν δεκαεπτὰ τῇ ἀ-
σελγείᾳ προσμείνασα, διὰ τὸ εὐθὺς ἐκ παι-
δὸς πρὸς τὴν πονηρὰν ἐξολισθῆσαι πρᾶξιν,
ὕστερον ἐπιδέδωκεν ἑαυτὴν τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ
ἀρετῇ. καὶ τοσοῦτον ὑψώθη δι᾽ ἀπαθείας, ὡς
καὶ τοῖς ὕδασι τοῦ ἰορδάνου κούφως ἐπι-
βαίνειν, καὶ κατὰ γῆν ἀρχομένην, μετάρ-
σιον αἴρεσθαι. ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταβολῆς αὐ-
τῆς ἦν αὕτη. κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τοῦ τιμίου
σταυροῦ προσκυνήσεως. πολλῶν ἁπανταχό-
θεν συντρεχόντων ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις, ἀ-
κολάστοις νέοις καὶ αὐτὴ συνεξωρμήθη. κατὰ
τὸν τόπον δὲ γενομένη. καὶ ἀοράτως τῆς τοῦ σε-
πτοῦ εἰσόδου κωλυομένη, τὴν θεομήτορα παρ-
θένον ἁγνὴν, ἐγγυητὴν ἔθετο. εἰ τὴν εἴσοδον
συγχωρηθείη, σωφροσύνην μὲν ἑλέσθαι,
μηκέτι δὲ βίῳ πονηρῷ, καὶ ταῖς σαρκικαῖς
δουλεύειν ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις. καὶ μέντοι
τῆς εὐχῆς τυχοῦσα καὶ περαιωθεῖσα τὸν ἰορ-
δάνην, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἔρημον. ἐπὶ
χρόνοις τεσσαρακονταεπτὰ ἠγωνίσατο, μη-
δένα μὲν ἄνθρωπον, μόνον δὲ τὸν θεὸν ἔχου-
σα θεατήν. διὸ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης μὲν
φύσεως ἐπαμέση. τὴν δὲ ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς
ἀγωγὴν καὶ πολιτείαν ἐκτήσατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
καὶ ὁμολογητοῦ, μακαρίου, ἡγουμένου τῆς
πελεκητῆς: Στίχ.

Ὁ μακάριος μακαριστὸς ἐν βίῳ,
Μακαρίως νῦν ἐν γῇ σκηνῇ μακάρων.
Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν μακάριος, ἐν κων-
σταντινουπόλει γεννηθεὶς, καὶ νήπιος ἀπορφα-
νισθεὶς, ἀνάγεται παρὰ γνησίου αὐτοῦ θείου.
παραδοθεὶς δὲ εἰς τὴν τῶν ἱερῶν γραμμά-
των παιδείαν. δεξιᾶς δὲ φύσεως ὤν, καὶ ἐπι-
μέλειαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, συντόμως
τὸ πᾶν τῆς γραφῆς διεξιὼν, ἐπιγνοὺς τήν-
τε τῶν ἐπικήρων εὐτέλειαν καὶ ταχεῖαν φθο-
ρὰν, καὶ τὴν τῶν οὐρανίων ἀϊδιότητα. τούτου
χάριν τῆς πόλεως ἐξιὼν, κατήντησεν εἰς
μοναστήριον πελεκητὴν προσαγορευόμενον.
καὶ καταμίξας ἑαυτὸν τοῖς ἐκεῖσε μοναχοῖς,
τὸ χριστοφόρος ἀποβαλὼν, οὕτω γὰρ πρό-
τερον ἐκαλεῖτο, μακάριος παρὰ τῶν ἐκεῖσε
μετονομάζεται. οὗτος μικροῦ δεῖν ἐν πάσαις
ταῖς τοῦ κοινοβίου χρείαις ὑπηρετήσας, καὶ
τὰς ἀρετὰς κατορθώσας ἐπὶ πολλῇ ταπει-
νώσει, γέγονεν ἀρχηγὸς ὁμοῦ τε καὶ θαυμα-
τουργὸς ἐξαίσιος. καὶ γὰρ ἀνίατα πάθη ἐθε-
ράπευσεν ὁ θεὸς δι᾽ αὐτοῦ. καὶ ὑετὸν ἐξ οὐρανοῦ
ἐπὶ γῆς δι᾽ εὐχῆς κατήγαγε καὶ μεγάλου καὶ
ἐξακούστου αὐτοῦ γεγονότος ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, πολὺ πλῆθος συνέρρεε πρὸς αὐτόν.
οἱ μὲν ψυχικὰ ἐγκλήματα δι᾽ αὐτοῦ ἀπο-
σμηχόμενοι, οἱ δὲ, σωματικὰς θεραπείας
ἀπολαύοντες. ἕτεροι δὲ, ψυχικῶς ὁμοῦ καὶ
σωματικῶς ῥωννύμενοι, οἴκαδε ἐπορεύον-
το. τῆς φήμης δὲ ταύτης ταράσιος ὁ ἁγιώτα-
τος πατριάρχης, κωνσταντινουπόλεως κα-
τήκοος γεγονὼς, μετεστείλατο αὐτὸν διὰ τοῦ
πατρικίου παύλου. πάλαι μὲν παρ᾽ αὐτοῦ
ἀπηγορευμένῃ νόσῳ κατεχομένου, θερα-
πευθέντος, τότε δὲ τῆς συμβίου αὐτοῦ ὁμοίως
παρὰ τῶν ἰατρῶν ἀπαγορευθείσης. καὶ παρ᾽
αὐτοῦ ἀναῤῥωσθείσης. ὃν καὶ εὐλογήσας, ἱερουρ-
γὸν κυρίου πεποίηκεν. οὐκ παρακοὴν ἐνόσει ὡς
οἱ πολλοὶ ἀλλ᾽ ὑπακοὴν ἐπετήδευσεν. ὡς εἰς
ζωὴν εἰσάγουσαν. ἀπελθὼν δὲ πρὸς τὴν μονὴν
αὐτοῦ, τὴν ταπείνωσιν ἣν εἶχε, πολλαπλα-
σίονα εἰργάσατο. τότε ὁ σκανδαλουργὸς διά-
βολος, βασιλέα τύραννον εἰς βυζάντιον ἐμ-

φυ-

φυτεύσας τὰς σεβασμίους εἰκόνας, πυρὶ καὶ
ὕδατι παρεδίδου, λέων ὁ ἀρμένιος οὗτος ἦν.
ὃς, τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην νικηφόρον
ἐξορία παρέπεμψε, τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἀρ-
χιμανδρίτας, ἐξορίαις τε καὶ φυλακαῖς καὶ
δειναῖς μάστιξι κατῄκιζε. τότε καὶ ὁ θαυμάσιος
οὗτος ἀνὴρ, εἷς ὢν ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἁ-
γίων πατέρων, ποικίλως βασανίζεται,
καὶ ἐν φυλακῇ διάγων ἦν, μέχρι τέλους
τοῦ ἀλιτηρίου ἐκείνου βασιλέως. βασιλεύσας
δὲ μετ' ἐκεῖνον μιχαὴλ ὁ τραυλὸς, καὶ αὐ-
τὸς τῆς βδελυρᾶς θρησκείας αὐτῶν ὑπάρ-
χων, ἐξαγαγὼν τὸν ἅγιον ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ
πολλὰ δι' ἑαυτοῦ καὶ δι' ἑτέρων κολακεύσας καὶ
ἀπειλήσας ἤνυε πλέον οὐδέν. διὸ καὶ ἐν ἀ-
φουσία τῇ νήσῳ τοῦτον ἐξορίσας, ἐν ἀσφα-
λεία ἐφύλαττεν. ὁ δὲ ἅγιος πάντα γεν-
ναίως φέρων, ηὐχαρίστει τῷ θεῷ. ἐξορίσας
δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐξορία. καὶ πλεῖστα ἀγωνισά-
μενος, καὶ σημείων αὐτουργὸς ἐκεῖσε γενό-
μενος, ἀπῆλθε πρὸς κύριον :~

*Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων γεροντίου καὶ βασιλείδους. στίχ.*

Σὺν βασιλείδῃ γερόντιος ἐκ ξίφους,
Γερῶν μετέσχον παμβασιλέως λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου ἄχαζ.

Ἄχαζ θεοῦ πέφυκεν ἐγγὺς πλησίον,
Ἄχαζ ὃς εἶπεν, οὐ θεὸν μου πειράσω.

*Τῇ αὐτῇ ἡμέρα ἡ ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα νέα κυ-
ριακή ὅτε τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστη
τοῖς μαθηταῖς ὁ χριστός. στίχ.*

Εἰ μὴ δύο κλεῖς ἡ ταφὴ μὴ κωλύει,
Σὴν σὲ πρὸ ὁρμὴν, κλεὶς θυρῶν πῶς κωλύσει.
Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Εἱρμὸς ἐξουσίας.

Νικῆσαι ζητῶν. ὁ ἀλάστωρ πᾶσαν γυναῖκα ἀντε-
νικήθη, ὑπὸ γυναικὸς, ὁ καυχώμενος, καὶ
φρυαττόμενος ἄμετρα, καὶ νῦν νεκρωμένος ὁρᾶ-
ται, ὁ νεκρώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῆς τρυφῆς τὴν
ζωηρᾶς ἀποβαλλόμενος :~

Ὀρέψας ποτὲ, παραδόξως τὸν λαὸν ἐν τῇ ἐρή-
μῳ. οὗτος θεόφρον, σοὶ γεγένηται, ἀνάψυ-
χὴ καὶ παράκλησις, τρέφων ἀπορρήτῳ δυ-
νάμει, καὶ ποτίζων κραυγάζουσαν, εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ θεός :~

Ἐρῶ κραταιῶς, πεφραγμένη τὰ τῶν παθῶν τὰς
τρικυμίας, ἀπετινάξω ὥσπερ θάλασσαν,
θεοπτικῶς διατέμνουσα, τῆς ἐπαγγελίας
πρὸς γῆν δὲ, ἀπαθῶν διαβαίνουσα, κληρο-
δοσίαν ἐμφανῶς τὴν ἀδιάρρευστον :~

Ἀπείροις ὁρμαῖς, τὸ ἑδραῖον καὶ στερρὸν τῆς καρ-
τερίας σου, καταπαλαῖσαι, ὁ ἐπίβουλος, τῶν
ἀσεβῶν οὐ κατίσχυσεν, ὅθεν τῆς αὐτοῦ ἀπω-
λείας, κατεπαίρου κραυγάζουσα, εὐλογητὸς
εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ *θεοτοκίον*

Σαρκοῦται ἐκ σοῦ μητροπάρθενε σεμνὴ ὁ ἀκα-
τάληπτος, καὶ ἀναπλάττει, ἐν τῇ μήτρα σου,
ὡς ἀγαθὸς τὸ ἀνθρώπινον, ὅθεν τῶν φερικ-
τῶν ὡς μεσίτην, ἀνυμνοῦντες, σε λέγομεν,
εὐλογημένη ἡ θεὸν σαρκὶ κυήσασα :~

ᾠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀρετῶν, ἀκτινοφωτοει-
δῶς ἠγλαϊσμένος, εἰς τὸν σύμπαντα κό-
σμον, διαπεφοίτηκε μοναχὸς, ὁ φθόγγος, τῶν κα-
τορθωμάτων σου, ὅθεν σου τὴν μνήμην πι-
στῶς δοξολογοῦμεν :~

Ἀνεκλαλήτου τῆς χαρᾶς, ὁ θεόφρων ζωσι-
μᾶς κατηξιώθη, σὲ σαφῶς ἐν ἐρήμῳ τεθεα-
μένος καὶ βοῶν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα τὸν κύριον, καὶ
ὑπερυψοῦτε :~

Συμμετασχοῦσα τῶν γερῶν, καὶ τῆς θείας ἀμοι-
βῆς ἠξιωμένη, ἐμυήθης θεόφρον, τοῦ ζωσιμᾶ
τὴν ὁρμήν. καὶ τούτῳ, συμψάλλουσα ἔλεγες,
σὲ ὑπερυψοῦμεν χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἵνα τὸν ἄνθρωπον σώσῃς, ἐξαρπάσῃς ὁ θεὸς τοῦ
βροτοκτόνου, σαρκοφόρος ὠράθης, ἐπὶ τῆς
γῆς ἀληθῶς, φυλάξας, ἁγνὴν τὴν τεκοῦσάν
σε, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς
παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρό-
„ σον μεταβαλόντα θεὸν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς
„ κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

„ *ᾠδὴ θ. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.*

Μακαριωτάτης, καὶ θείας ἠξιώθης μεταστά-
σεως, τῶν μυστηρίων, πόθῳ κοινωνήσασα, καὶ
τῆς αἴγλης τοῦ φωταυγοῦς, πλησθεῖσα παμ-
μακάριστε, καὶ τῆς ἀφράστου χάριτος, ἠξιώ-

μένη τοῦ νυμφίου σου :~

Ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀβρόχως θεοφόρε ἐπιβέβηκας. τῆς ἐκδημίας, γνοῦσα τὸ ἀπόρρητον. καὶ μετέστης τῶν ἐπὶ γῆς, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον. καταλαβοῦσα πάνσεμνε. καὶ τὴν τερπνότητα τοῦ κτίστου σου :~

Λαμπαδηφοροῦσα, καὶ καθωραϊσμένη τῇ λαμπρότητι. τῶν ἀρετῶν τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος ἐποπτεύεις καὶ τῆς αὐτοῦ, γλυκείας ὡραιότητος. κατατρυφᾷς θεόληπτε, μετὰ δικαίων συγχορεύουσα :~

Πόνων καὶ καμάτων, τὰ ἔπαθλα πλουσίως ἀπολαύοντες. παρὰ θεοῦ μαρία σὺν θεόφρονι, ζωσιμᾷ ἅπασιν ἡμῖν καὶ νῦν αὐτὸν ἐξιλεώσασθε. τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, παρασχεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~ θεοτοκίον.

Ὤφθης ἀνωτέρα, ἁπάντων ποιημάτων κόρη δέσποινα. ὡς τὸν δεσπότην πάντων ἐν κοιλίᾳ σου. ὑπὲρ λόγον σωματικῶς, βαστάσασα καὶ γάλακτι. μητροπρεπῶς θηλάσασα. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. ὁ εἱρμός.

Τὸν πρὸ ἡλίου, φωστῆρα τὸν θεὸν ἐξανατείλαντα. σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.
» ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἀφράστως σωμα-
» τώσασα. εὐλογημένη πανάγνε. ὅθεν ἀξίως
» σε δοξάζομεν :~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες. ἡ α΄. ὥρα. καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἕτερος κανὼν τῆς ὁσίας ποίημα συμεὼν τοῦ λογοθέτου. ψάλλεται δέ, ὅταν βούληται ὁ προεστώς.

ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τῷ μακαρίῳ καὶ πρώτῳ καὶ μοστρῷ. φωτὶ πλησιάζουσα. ὡς ἡμέρα καὶ φωτός. γεγονυῖα τέκνον καθαρά, διανοίᾳ μετὰ σὲ μέλπειν ἀξίωσον :~

Καὶ τοὺς τῆς φύσεως νόμους ἀσκητικοῖς, ἀγῶσιν ἐνίκησας. καὶ τῷ λόγῳ τὴν ἰσχύν, ὑπερέβης ἅπασαν διό. ταῖς πρεσβείαις με ταῖς σαῖς μῆτερ ἐνίσχυσον :~

Τῇ προσβολῇ μὲν ἡττήθης τῶν ἡδονῶν. θεόφρον ὡς ἄνθρωπος. τῇ δὲ πράξει τῶν καλῶν. ἤρθης ὑπὲρ ἄνθρωπον πολλοῖς, τὸν ἀντίπαλον τὸν σόν, ἄθλοις αἰσχύνουσα :~ θεοτοκίον.

Καὶ θεὸν τετοκυῖα καὶ τῶν ἡμῶν. ἀσθενείας πάναγνε. προνοοῦσα συμπαθῶς, βοηθὸς γενοῦ μοι καὶ ψυχήν, ἐλευθέρωσον πολλῶν πταισμάτων ἔνοχον :~

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Βολίσιν ὥσπερ τοῦ ἄστρου. ταῖς ἀκτῖσι μαρία. τοξευθεῖσα εὐστόχως. τοὺς ἔρωτας τῆς σαρκός. ἀπήλασας καὶ χριστοῦ, θειοτάτους, ἔρωτας ἀντέπνευσας :~

Εἶργεν ὁ θεῖος σε σταυρός. τῆς εἰσόδου μαρία. διανοίγων σοι θύραν. τῆς μετανοίας ὁδοῦ. δι' ἧς θεὸν ἑαυτῇ, προσκυνοῦσα, πόνοις ἐθεράπευσας :~

Καλὴν ἐφεῦρες βοηθόν. τὴν ὁμώνυμον κόρην, τῆς ἁγνείας τὸ ἄνθος. εὑρομένην καλῶς. προϊσταμένην θερμῶς. τῷ ὕψωσε, ταύτης καταλλάττουσαν :~ θεοτοκίον.

Ὁ παρὰ πάντας τοὺς βροτούς. ἐν τῷ κάλλει ὡραῖος. ἐφαίδρυνέ σε θεόπαις. κατ' ἄμφω περικαλλῆ, τὴν μήτραν σου τὴν ἁγνήν, κατοικήσας, κόσμον ἀνεκτήσατο :~

κάθ. ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τοῦ σταυροῦ ταῖς ἀκτῖσι καταλαμπρύνασα. τὴν ψυχὴν μετανοίᾳ τε καθαγνίσασα. τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς ἀπονεκρώσασα, καὶ νυμφίον τὸν χριστὸν ἁρμοσαμένη εὐσεβῶς, ἠγάπησας μέχρι τέλος. αὐτὸν ἀεὶ δυσωποῦσα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως. καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου. ἐν σοὶ ἐγνώρισαι ἁγνή, ἀειπάρθενε. καταπλήττει μου τὸν νοῦν. καὶ ἐξίστησι τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου θεοτόκε. τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε. τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται. καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται. διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, καταξίως σε ἀεί. ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν. καὶ θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες σε μεγαλύνομεν :~

ᾠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Παθῶν τὴν αἴγυπτον, πληγαῖς ἐκόλασας. ἐγκρατείας θεόφρον, οἷα πηλοῦ, καὶ πλινθείας ἄριστα, τῆς τῶν κακῶν ἐργασίας, σεαυτὴν ἐλευθερώσασα :~

Πρωτεύειν ᾤετο, πάσης ἀσκήσεως. Ζωσιμᾶς ὁ
θεόφρων τῶν ἀρετῶν. ἀλλ᾽ ἰδὼν ὑπεῖξε σοι.
καὶ τοὺς ἱδρῶτας σου σεμνή, διδασκόμενος
ἐξίστατο :~

Τρυφὴν ἀπάθειαν, ἀσέμνοις γέλωτας. τε-
λειότητα πᾶσαν ὑφ᾽ ὧν τὸν νοῦν, ἠπατή-
θης πρότερον. καλῶς ἠμείψω τῷ τραχεῖ,
κατ᾽ αὐτῶν ἀντιστρατεύσασα :~ Θ.

Θεὸν ἐγέννησας, ἐν δύο φύσεσι, γνωριζόμενον
κόρη, ποιητικόν, ποιητήν τε παναγνε. διὸ καὶ
φύσις νοερά, καὶ βροτεία μεγαλύνει σε :~

ᾠδ. ε. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ἐρώτων πάλαι τῶν σαρκικῶν. οὕσπερ δεινῶ
τάτους ὑπέστης, οἱ θεϊκοῖς τε καὶ σώφροσιν,
τοῖς μεγέθεσι καὶ γὰρ θερμότερον, τὸ πρὸς
θεὸν σὺ φίλτρον ὄντως ἐξέκαυσας :~

Ἀγάλλου ἔρημος ἐν χριστῷ. σὺ γὰρ ἀντὶ πάντων
τῷ θεῷ, δῶρον μαρίαν προσήνεγκας. οἷς καὶ
ῥανθεῖσα τοῖς θείοις δάκρυσι, πνευματι-
κὴν ἐξήνθησας ὡραιότητα :~

Τῶν ἔργων πάλαι καταφανῶν. σοῦ τῶν μοχ-
θηρῶν γενομένων, τῶν ἀγαθῶν οὐκ εὐδόκησε.
τοὺς μακροὺς ἐκείνους ἄθλους ἡ πρόνοια. λα-
θεῖν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἀλλ᾽ ἐφανέρωσε :~ Θ.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθή. τὴν ἐσκοτισμένην
μου ψυχήν. ταῖς ἁμαρτίαις καταύγασον.
τὴν ἐπικειμένην τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς,
ὁμίχλην τῶν κακῶν μου διασκεδάζουσα :~

ᾠδ. ϛ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Χειμῶνος καὶ κλύδωνος, ἀναδύσας τῶν κα-
κῶν, ὡς ἐκ θαλάττης ἔδραμες, πρὸς μετα-
νοίας ὅρμον τὸν γαληνόν. μαρία τὴν ἔρημον,
ὡς στρουθίον μονάζον κατοικήσασα :~

Τὰς φρένας ἠλλοίωτο. ζωσιμᾶς καταμαθών,
ἠμελημένον γύναιον, ἡδυπαθείᾳ πρότερον
ἐκτραφέν. τοσαύτης σκληρότητος. βιοτῆς
τε βιαίας ἀνεχόμενον :~

Εὐάλωτον γύναιον. ἀπατῶν ὁ δυσμενής,
ἀλόγως ἐφρυάττετο. ἀλλὰ διπλοῦν ὑπέ-
στη μυκτηρισμόν. νικώμενος ὕστερον. ὑπ᾽
αὐτῆς ἐγκρατείᾳ καὶ παιζόμενος :~ Θ.

Ὠδίνησας ἄσπορον τε, ἐκ λαγόνων τὸν χριστόν. καὶ
βρέφος ἀπεκύησας. ἐν ᾧ ζωὴ καὶ χάρις
καὶ ἱλασμός. δι᾽ οὗ πάντα γέγονεν. ᾧ ἀεὶ
καὶ κινεῖται καὶ συνέχεται :~

Κοντάκιον ἦχος δ᾽. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, καὶ με-
τανοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρ-
δίαν ἔνδοξε προσήλθες τῷ χριστῷ, τούτου τὴν
πανάχραντον, καὶ ἁγίαν μητέρα. μεσίτιν
συμπαθεστάτην, προσενέγκασα ὅθεν, καὶ τῶν
πταισμάτων εὗρες ἀποχὴν, καὶ σὺν ἀγγέ-
λοις ἀγάλλῃ ἀοίδιμε :~ Ὁ οἶκος.

Ὄφιν τὸν πάλαι ἐν ἐδὲμ πτερνίσαντα τὴν
εὔαν, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ξύλου, κατέρραξας εἰς
βόθρον, διὰ ξύλου τοῦ σταυροῦ, ἀοίδιμε μαρία.
φυγοῦσα γὰρ τὰς σαρκικὰς ἡδονάς, ἁγνείαν
ἐπεπόθησας. ὅθεν σὺν ταῖς παρθένοις
ἠξίωσαι τοῦ νυμφῶνος εἰσελθεῖν τοῦ σοῦ δε-
σπότου. σὺν ταύταις τε τρυφὰν ἐπαξίως.
αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς δυσώπει ἀπαύστως τῶν
ἐμῶν ἁμαρτιῶν τὸ πλῆθος καλύψαι, καὶ
τῆς παρ᾽ αὐτοῦ ἀλήκτου τρυφῆς ἐμπλῆσαι.
καὶ σὺν ἀγγέλοις ἀγάλλεσθαι ἀοίδιμε :~

ᾠδ. ζ. Δροσοβόλον μέν.

Δροσοβόλον σου τὴν κάμινον εἰργάσατο, τῆς
πάλαι φλεγμαινούσης σαρκός. ἐπιθυμί-
αις, ταῖς ἀλόγοις κύριε σεμνή. ἀλλοίωσις αὕ-
τη γὰρ ἐστί, τῆς τοῦ ὑψίστου δεξιᾶς, ὃν εὐλογοῦ-
σι λαοί :~

Ἁμαρτία μὲν ἐκδύει τοὺς προπάτορας. ζῶν-
τας ἐν παραδείσῳ γυμνούς. ἡ μαρία δέ, γυ-
μνητεύειν εἵλετο καὶ γάρ. αἰσχύνην ἐκδῦ-
σα τῶν παθῶν. χάριτι θείᾳ νοερῶς κα-
τεκαλύπτετο :~

Τῷ σῷ κράτει κύριε θαρρήσασα τοῦ πάντα δύνα-
μένου θεοῦ. ἡ ποθοῦσα σε, περαιοῦται ῥεῖθρα πο-
ταμοῦ. ἀβρόχῳ βαδίζουσα ποδί. καὶ τὴν σὴν
ἄφατον ἰσχὺν ἔργῳ κηρύττουσα :~ Θ.

Τὴν ψυχήν μου παναγία μητροπάρθενε, δε-
δουλωμένην πάθεσιν. ἐλευθέρωσον ἡ τεκοῦ-
σα κύριον πάντος. καὶ πεῖσον τοῦ πείθεσθαι ζυ-
γῷ. χριστοῦ τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ :~

ᾠδ. η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὡς δεινῶς μαρίας ἀγάπης, χριστὲ τῶν σῶν ἐντολῶν. ὦ
ψυχῶν ἀχειρώτων δεσμοῖς τοῦ σώματος.
ἥλιε καὶ γῆ, τοῦ θεοῦ τὸν ἀνείκαστον, δόξαν ἐπαι-
νεῖτε, τῷ λόγῳ θαμβηθέντες.

Ἀστικόν

Ἀστυκὸν ἐν ἐρήμῳ, κατῴκει γυναῖον. οὐκ ὀφθὲν χρόνοις πλείστοις οὐ θεασάμενον ἄνθρωπον. τροφῆς, ἀνθρωπίνης ἀνάλωτον. ὕδασι φωτίσε, παγετῷ καὶ ἡλίῳ:~

Ὑπὲρ νοῦν ὑπὲρ λόγον ἡ καρτερία σου. διὰ τοῦτο καὶ μείζους ἀντικομίζῃ μισθούς. λήψεται γὰρ πᾶς ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος, τὸν μισθὸν ἀξίως, τῶν ἑαυτοῦ καμάτων:~ θεοτοκίον.

Ἡ πικρά με τοῦ ξύλου γεῦσις ἐνέκρωσε. ὁ τεχθεὶς ἐκ σοῦ κόρη φυτὸν ἐζώωσε. τόκος γὰρ ὅσος, τῶν νεκρῶν ἐξανάστασις. λύσις αἰχμαλώτων, ἀνόρθωσις κειμένων:~

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Νεκρὰ καὶ ζῶσα τῷ κόσμῳ γέγονας. νῦν δὲ δεσμῶν, λυθεῖσα τῆς σαρκὸς εἰς οὐράνια. τοῦ θεοῦ σκηνώματα κατέπαυσας. κάλλος ἐκεῖ τὸ θεῖον, κάλλος τὸ ἄφραστον. ὄμμασι ψυχῆς τοῖς καθαροῖς, ἀμέσως βλέπουσα:~

Ταφῆς ἠπόρει σῶμα τὸ τίμιον. ἀλλὰ θηρσί, χριστὲ μου νεκροστόλοις ἐκέχρητο. κεκλημένοις νεύματι τῷ σῷ βασιλεῦ. πείθεται καὶ ἀρρήτως. πάντα τῷ κράτει σου μόνον σε δεσπότην ἀψευδῆ, σαφῶς γινώσκοντα:~

Βροτῶν τῷ γένει πάντα ὑπέταξας. καὶ νῦν ἠλέηθης, χριστὲ τῆς ἁμαρτίας ὁ ἀμνός. φοβερὸς οὐκ ἔτι τῶν θηρίων ὁρμαῖς. μάρτυς ἡ θεοφόρος ἣν ἀξιότιμον, λεοντία φύσις μαρτυρεῖ καὶ μετὰ θάνατον:~ θεοτοκίον.

Υἱὸν ἰλέου τὸν σὸν πανάμωμε. τοῖς ἐκ ψυχῆς, μητέρα τοῦ θεοῦ σε πρεσβεύουσιν. ἁμαρτίαις χαλεπαῖς ἐμμένουσι. καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα παραπικραίνουσι. καὶ τοῖς λογισμοῖς τοῖς πονηροῖς συνεχομένοις ἀεί:~

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐξέφυγες τὸ πέλαγος τῆς δεινῆς ἁμαρτίας. τὴν ἄβυσσον κατέλαβες. οἰκτιρμῶν τῶν πλουσίων. μαρία ὑπερθαύμαστε. τῶν ὁσίων σύσκηνε καὶ μόνων τῶν ὁμοίων. τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας, λύτρωσαι σαῖς πρεσβείαις:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν. καὶ θαυματουργοῦ Τίτου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τοῦ τριῳδίου ἢ τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. στιχηρὰ τοῦ ἁγίου ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τῖτε θεόφρον πατὴρ ἡμῶν. τὸν σὸν βαστάσας σταυρὸν τῷ χριστῷ ἠκολούθησας. καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας, ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθη τῶν προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ διώκειν πνεύματα, ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην ἑορτάζομεν πανηγυρίζοντες:~ ὅμοιον.

Τῖτε παμμάκαρ πατὴρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἱερῶς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νοῦν μεθέξεσι, θεϊκαῖς φωτιζόμενος· ἱερωσύνης χρῖσμα πανάγιον, τῇ ἐπιπνεύσει τοῦ θείου πνεύματος ὄντως εἰσδέδεξαι, λειτουργήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ θεῷ καὶ κτίστῃ σου, καθάπερ ἄγγελος:~ ὅμοιον.

Ὅσιε Τῖτε θεόπνευστε, ὀρθοδοξίας φωτὶ τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἱρέσεως, τὴν ἀχλὺν ἀπεμείωσας καὶ ἀνατείλας ὡς φαεινότατος, ἀστὴρ φωτίζεις κόσμου τὰ πέρατα, θαυματουργίαις σου. σελασφόροις πάντοτε, ὅθεν πιστῶς, πάντες σε γεραίομεν, καὶ μακαρίζομεν:~

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσομαι, ὡραίαν ὄψιν τὴν σήν, ὁ μολύνας τοῖς πάθεσι, τῆς σαρκὸς τὰ ὄμματα, ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσομαι, τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπωτον, βέβηλα χείλη ἔχων ὁ ἄσωτος, πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν χάριν σου, ὁ ἐναγής, χεῖρας ἃς ἠχρείωσα, δέσποινα σῶσόν με:~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ σταυροῦ ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ γῆ ἐσείετο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο, ἡ δὲ τεκοῦσα σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς, οἴμοι ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία συνήθως. καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, συνήθως οἱ κανόνες ἢ τοῦ τριῳδίου ἢ τῆς ἑορτῆς τῆς τυχούσης καὶ τοῦ ἁγίου ὁ κανών.

εἰς

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμὸς ὁ αὐτός. ἡ ἀκροστιχίς.

Ὁ τῶν μοναστῶν στῦλος ὑμνείσθω Τίτος.

ᾠδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός. δεινῶς ἐμπαγέντα. καὶ φθαρέντα ταῖς ἡδοναῖς. θησαυρὸς ὑπάρχων ἀπαθείας. ταῖς σαῖς πρεσβείαις με Τίτε διάσωσον :~

Τῇ θείᾳ τοῦ πατρὸς ἐκλογῇ. θεῷ προσηνέχθης, ἐκ σπαργάνων τῶν μητρικῶν. καὶ τῆς ἀπειράνδρου θεοτόκου. μύστης καὶ λάτρις ἐχρημάτισας :~

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν. θηλάσας ἀπώσω. τὴν πικρίαν τὴν τῶν παθῶν. ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. ἡδύνεις πάτερ τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Νέον ὡς τοῦ παύλου σε φοιτητήν. Τίτε εὐφημοῦμεν, τῶν ἐκείνου γὰρ ζηλωτής. ἀγώνων ἐδείχθης θεομάκαρ. καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους ἀπείληφας :~

Θεοτοκίον.

Ἀμήτορα λόγον τὸν ἐκ πατρός. ἀπάτορα τοῦτον σὺ ἐσχάτων δίχα πατρός. ἐκύησας μόνη θεομῆτορ. ὡς ὑπερτέραν πάσης κτίσεως :~

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μῦρον ἁγιάσματος. ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ὅσιε, ἀρωμάτων, ὅλως συνετέθης. εἰς ὀσμὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν :~

Ὅπλον τὴν ἐγκράτειαν. καὶ θυρεὸν εὐχὴν ὅσιε. ἔχων ἀεί. τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, θριαμβεύσας κατήργησας :~

Νόμον τὸν τοῦ πατρός. ἀντιτιθεὶς σοφῶς ἔσβεσας. τὸν τῆς σαρκός, μόνον καὶ μονίμως. τῷ κυρίῳ δεδούλευκας :~

Ἅπασαν τὴν ἔφεσιν. καὶ τὴν διάνοιαν ὅσιε. πρὸς τὸν χριστοῦ. πόθον προσερείσας, τῶν γηΐνων ἠλόγησας :~

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι μοι. ἐκ δυσωπῶ ἀεὶ δέσποινα. ταῖς σαῖς εὐχαῖς. τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως :~

Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα. τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε

» τὸ πνεῦμά μου :~

» κάθισμα ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δακρύων τοῖς ῥεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφὲ. ἀεὶ ποτιζόμενον, δικαιοσύνης καρποὺς. πλουσίως ἠξιώθησας. ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ὡραιότης. ἀλλὰ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντας περίσωζε :~

Ἕτερον ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνη σήμερον.

Τὸν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας. καὶ ἡσύχως ἅπαντα, ζήσας τὸν βίον σου σοφέ. πρὸς τὸν θεὸν μεταβέβηκας. θαυματοφόρε πάτερ ἡμῶν ὅσιε :~

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐν τῇ σκέπῃ ἅπαντες, τῇ σῇ παρθένε. προσφυγόντες ἅπαντες. δεόμεθά σου ἐκτενῶς. μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα. τῷ φιλανθρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ σε δέσποτα, προσηλωμένον. ἡ ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου, καταμοῦσα μητρικῶς. ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον ὑμνῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος :~

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Σὴ πεδόμα μακάριε. τὴν τῆς ἁμαρτίας πᾶσαν διέτυψας. καὶ τῷ βέλει τῆς ἀσκήσεως. τῶν δαιμόνων σκηνὸς ἐτραυμάτισας :~

Τῆς ἁγνείας τῷ ἔρωτι. τὴν ψυχὴν τρωθεὶς θερμῶς ἠκολούθησας. τῷ χριστῷ καὶ εἰσελήλυθας. εἰς νυμφῶνα δόξης παμμακάριστε :~

Ὡς λειμὼν εὐωδέστατος. καὶ τῶν ἀρετῶν παράδεισος ἔμψυχος. τὴν ἐγκράτειαν ἠξιώθησας. δι' ἧς πάντας τρέφεις τοὺς τιμῶντάς σε :~

Νομοθέτην ἀσκήσεως. καὶ τῆς ἀπλανοῦς εἰκόνα πραότητος. ὡς μωσῆν σε καὶ δαβὶδ ἀληθῶς. κεκτημένοι πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέρα πέφηνας. καὶ τῶν σεραφὶμ ὑμνοῦμεν πανάμωμε. ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας. ἐν σαρκὶ δεσπότην ταῖς ἀγκάλαις σου :~

ᾠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Σβέσας πάντα τὰ πάθη. δρόσῳ τῶν ἀγώνων σου Τίτε μακάριε, δαψιλῶς ἀνῆψας. τῷ πνεύματι τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως. ἐγκρατείας λύχνος. καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας. καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχρημάτισας :~

Τὸν τῆς πίστεως βότρυν, θεία γεωργία πάτερ ἐξέθρεψας. καὶ ληνοῖς ἀπαθοῦς. καὶ ἐξέθλιψας πόνοις ἀσκήσεως. καὶ κρατῆρα πλήσας πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας. κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποίμνης σου :~

Ὑπομείνας γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγματα

γματα δαιμόνων ὅσιε, ἀνεδείχθης φύλος.
καρτερίας στηρίζων τὴν ποίμνην σου, βακ-
τηρία θεία, ἐπὶ νομὰς τῆς ἐγκρατείας, καὶ
ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων μακάριε :~ Θεοτοκίον.

Ὡς λιμένα σε πάντων, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα καὶ
σκέπην ἄρρηκτε, καὶ πρὸς βασιλείαν, ἀκα-
ταίσχυντον εἴσοδον ἔχοντες, τῆς ἡμῶν ἐλ-
πίδος, μὴ ἐκπεσεῖν ἐκδυσωποῦμεν, μητρι-
καῖς σου πρεσβείαις πανάμωμε :~

Ὠδὴ ς´. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Λύσας παθῶν τὴν ἀχλὺν, καὶ τὴν ζοφώδη σκο-
τόμαιναν, ἡμέραν ἀνατολῆς, καὶ φῶς ἐν
ταῖς τρίβοις σου, ἀνέτειλας ὅσιε, ἐκ πολλῶν
ἀγώνων, καὶ κινδύνων τῶν τῆς πίστεως :~

Ὅλως ἐξ ἔρωτος Θεῷ, τῷ ἱδρῶτι τῆς ἀσκήσεως, καὶ
κόσμον καταλιπὼν, καὶ τὰ κοσμοκράτο-
ρος, ἐδράξω θεόληπτε. τῆς ὑπερκοσμίου,
βασιλείας τὴν ἀπόλαυσιν :~

Συνέλεξας ἐν ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τῆς
χάριτος, τὴν ἄμεμπτον προσευχὴν, ἁγνείαν
σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον. δι' ὧν ἐ-
γνωρίσθης, οἶκος ὄντως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν :~

Ὕλης τῆς κάτω σοφὲ, παρέδραμες τὴν αὐτέ-
λειαν. αὔλῳ δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀνε-
πτέρωσας καὶ τῆς ἄνω λήξεως, κληρονόμος
ὤφθης, διὰ βίου τελειότητος :~ Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, Θεοῦ τὸν λόγον ἐν μή-
τρα σου. καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, πανάμω-
με τέτοκας, ὃν λιταῖς ἱλέωσαι. τῶν κινδύ-
νων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους
σου :~ Ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου. ἢ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β´. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν Τίτου. Στίχοι.

Τί τοῦτο Τίτε καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου,
Λείπω μεταστὰς οὕτω δόξαν Κυρίου.
Δευτερίῃ Τίτοιο ἀπὸ ψυχὴν νόσφιν ἦραν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Τί-
τος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας,
ἀπῆλθεν εἰς κοινόβιον, καὶ ἀπετάξατο. καὶ
τοσοῦτον ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς ταπείνωσιν
καὶ εἰς ὑπακοὴν, ὡς μὴ μόνον τὴν ἀδελφό-
τητα ὑπερβῆναι, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρω-
πον. ποιμὴν δὲ γεγονὼς τῶν τοῦ Χριστοῦ λογι-
κῶν προβάτων, τοσαύτην πραότητα καὶ
ἀγάπην καὶ συμπάθειαν εἶχεν ὡς ἄλλος
οὐδεὶς ἐν ἀνδράσι. καθαρὸς δὲ τῇ ψυχῇ καὶ
τῷ σώματι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας διεφυλάχθη,
ὡς ἄγγελος Θεοῦ. διὸ καὶ θαυματουργὸς ἐξαί-
σιος γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. στήλην
ἔμψυχον καὶ εἰκόνα ἀπαράγραπτον τοὺς
ἀγῶνας αὐτοῦ καταλιπὼν τοὺς μαθηταῖς καὶ
συνασκηταῖς αὐτοῦ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων
καὶ αὐταδέλφων Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου. Στίχοι.

Τὸν Ἀμφιανὸν ὁρῶν λαβόντα στέφος,
Ἔσπευδεν Αἰδέσιος θανεῖν προθύμως.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμια-
νοῦ τοῦ βασιλέως. ἐκ μητρὸς ἀδελφοί. τῆς Λυ-
δίας ὁρμώμενοι χώρας. κατὰ δὲ τὴν Βη-
ρυτὸν γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τοῦ μάρτυρος Παμ-
φίλου παιδαγωγηθέντες πρὸς τὴν εὐσέ-
βειαν, παρέστησαν τῷ ἄρχοντι Οὐρβανῷ.
κηρύξας οὖν ὁ Ἀμφιανὸς Θεὸν τὸν Χριστὸν
παῤῥησίᾳ, κατὰ τοῦ προσώπου τύπτεται.
καὶ τοῖς τῶν στρατιωτῶν ποσὶ λακτίζεται.
καὶ ἐλαίου χρισθεὶς τοὺς πόδας πυρὶ κατα-
φλέγεται. καὶ ἀναρτηθεὶς, ὡρᾶτο ὅλως
διῳδηκὼς ὑπὸ τῶν λακτισμάτων καὶ τὰς
πλευρὰς διεῤῥωγώς. καὶ τῷ πυρὶ τὰς τῶν
ποδῶν σάρκας δαπανηθεὶς, ἐπιμένων τῇ
εἰς Χριστὸν πίστει ὁμολογίᾳ, τῷ βυθῷ τῆς
θαλάσσης ἐκδίδοται, καὶ ἐν αὐτῷ τελειοῦ-
ται. ὁ δὲ Αἰδέσιος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ'
Αἴγυπτον. τοῖς τοῦ χαλκοῦ μετάλλοις τα-
λαιπωρούμενος, ἐπειδὴ τὸν ἄρχοντα Ἱερο-
κλέα τιμωρούμενον τοὺς Χριστιανοὺς ἐθεά-
σατο. ἑαυτοῦ ἀφειδήσας αὐτοχείρως τὸν
ἄρχοντα ἔτυψεν. καὶ διὰ τοῦτο πολλαῖς
βασάνοις ἐκδίδοται, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ
ῥιφεὶς, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομί-
σατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας παρθενομάρτυ-
ρος Θεοδώρας. Στίχοι.

Σεμνὴ παρθένος καὶ μάρτυς Θεοδώρα,
Προσήχθη τὸ πῦρ ὡς δῶρον τῷ Κυρίῳ.

Αὕτη ἡ ἁγία ἦν ἐκ πόλεως Τύρου. ἑπτακαιδέ-

κατον

κατον δὲ τὸν τῆς ἡλικίας ἄγουσα χρόνον, παρίσταται οὐρβανῷ τῷ ἄρχοντι παλαιστίνης. βρωτισθεῖσα δὲ παραυτοῦ, καὶ τὴν εἰς χριστὸν πίστιν ὁμολογήσασα, αἰκίζεται κατά τε τῶν πλευρῶν καὶ τῶν μαστῶν. καὶ τέλος πολὺ μαστιζομένη, τῇ θαλάσσῃ ἐκδίδοται, καὶ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος πολυκάρπου.

Τιμηθεὶς ὡς κλῆμα πολύκαρπος κυρίου,
Πλείω μάκαρ πὸν αὐτῷ πολύχουν φορεῖ

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Μὴ βραχεῖς ἁμαρτίαις. ποταμὸς ἐγκρατείας περ ἐδείχθης ἡμῖν. τὰ πάθη κατακλύζων. καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βοώντων ἐκ πίστεως. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Νῦν αὔλοις ἀγγέλοις. ὁμιλῶν θεομάκαρ καὶ τῆς λαμπρότητος. τῆς ἄνω βασιλείας, ἀλήκτως ἀπολαύων. σῶσον πάντας τοὺς ψάλλοντας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἐν τῇ ὁμολογίᾳ. τῇ τῆς πίστεως περ ἔμεινας ἄτρεπτος. χριστὸν γὰρ εἰκονίζων, σαρκὶ καὶ περιγράφων. προσεκύνεις καὶ ἔκραζες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἰησοῦ τοῦ δεσπότου, ἐν τῷ σώματι φορῶν περ τὰ στίγματα. κἀμὲ καταστιχθέντα. τῷ βέλει τοῦ βελίαρ, ἰάτρευσον κραυγάζοντα. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυοφόρησας. καὶ τρέφεις ἐκμαζῶν σου. τὸν πᾶσιν εὐκαιρίας, ἑτοιμάζοντα τράπεζαν. ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

ᾠδὴ η΄. Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Σὲ τὴν ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς. καὶ εἰκόνα ἐγκρατείας περ κεκτημένοι. τίτε σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας:~

Θίασος χαίρει τῶν μοναστῶν. καὶ χορεύει τῶν ὁσίων δῆμος καὶ δικαίων. στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἐκομίσω:~

Ὡραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς. εἰς νυμφῶνα τῆς ἀρρήτου δόξης ἀνεκλήθης. ὕμνον ἀναμέλπων, χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας:~ θεοτοκίον.

Ἐν τῇ νηδύϊ σου τὸν πρὸ σοῦ. συλλαβοῦσα, θεομῆτορ ἄχραντε παρθένε. τέτοκας ἀφραστῶς, χριστὸν τὸν βασιλέα:~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ΄. Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως.

Ἰατὴρ μὲν ὁσίως τῶν ἐν πάθεσι, θεόθεν ἐδείχθης. ἐλατὴρ δὲ μακάριε καὶ διώκτης πονηρῶν δαιμόνων. διό σε μακαρίζομεν:~

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες περ. καὶ εἰς γῆν κατεσκήνωσας τῶν πραέων. καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγαλλιάσει θείας ἀπολαύων τρυφῆς:~

Ὅρον ἀπαρέγκλιτον πίστεως, καὶ τῆς ἐγκρατείας. ὑποτύπωσιν ἔχοντες, τοὺς σοὺς πόνους. ἀλήκτως τὸν κτίστην, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

Σήμερον ἡμέρα ἑόρτιος, συγκαλεῖ γὰρ τίτος μοναζόντων τὰ ποίμνια. εἰς χορείαν καὶ κοινὴν ἑστίαν, καὶ βρῶσιν ἀκηράτου ζωῆς:~

Ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας παμμάκαρ. τὸν πρὶν τοὺς γενάρχας κακοτρόπως ὑποβρίσαντα. βροτοκτόνον καταβαλὼν ἐτέχθη, καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσεν:~ Ὁ εἱρμός.

Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ θεοτόκον. τὴν τὸ πῦρ τῆς θεότητος, δεξαμένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὸ φωταγωγικόν. τὰ [illegible] τῆς ἡμέρας εἰς τὸν στίχον, καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον, ἢ σταυροθεοτοκίον. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ νικήτα ἡγουμένου μονῆς τοῦ μηδικίου. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Λόγῳ κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε πιστός. ὁρμήματα σεῖα, καταβαλλόμενος. καὶ θερίζων τὸν ἀστάχυν, πολύχουν θεόφρον. τοῦτον τῷ δεσπότῃ σου, φέρεις γηθόμενος. ᾧ νῦν, παριστάμενος μάκαρ. μέμνησο τῆς ποίμνης σου ταύτης, τῆς ἀεὶ τιμώσης σε θεοπρεπῶς:~

Ὅμοιον.

Ὅμοιον.

Η ραῖος, πεφυκὼς καὶ προσηνής, τῆς ὀρθοδοξίας τῷ ξύλῳ ὤφθης μαχόμενος. πίστιν μὲν ὡς θώρακα περιβαλλόμενος. καὶ ὡς δόρυ ἐγκράτειαν, νικητὰ θεόφρον. ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἵρεσιν ἤλεγξας. θείαν, τοῦ σταυροῦ εἰκόνα. σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε. ὅροις πατρικοῖς σαφῶς ἑπόμενος :~ Ὅμοιον.

Ο τε, ἐξωρίσθης ἐν πικραῖς. καὶ σκοτεινοτάτοις ἐν τόποις ὁ σκοτεινότατος. τύραννος κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι. παραδείσου τὴν οἴκησιν. ἐν νῷ περιφέρων. χαίρων τε τῷ πνεύματι πάτερ ὑπέμεινας. οὗ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν. οὕτως κατηξίωσαι μάκαρ. τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.

Σ τενῶ, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς. ὅταν ἐννοήσω μου κόρη τὰ πλημμελήματα. τύπτω δὲ τὸ στῆθος μου, κράζων τὸ ἥμαρτον. καὶ προσπίπτω σοι δέσποινα. ζητῶν μετανοῶ. πάλιν δὲ ἠλίθιος ὢν περιπείρομαι. οἴμοι, τῇ κακῇ συνηθείᾳ. ταύτης οὖν με λύτρωσαι τάχει. καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδήγησον :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σ κότος ἐνεδύσατο ποτὲ ἥλιος, ὁρῶν σε ἐν ξύλῳ σῶτερ κρεμάμενον. ἔφριξαν δὲ κάτωθεν τὰ καταχθόνια. καὶ νεκροὶ ἐξανέστησαν. ἐρράγησαν πέτραι. καὶ τὰ σωτήρια πάντα ἐξέστησαν. σὺ δέ, τῷ σταυρῷ παρεστῶσα ἔκλαιεν ἡ ἄχραντος κόρη. ἀνυμνολογοῦσα σε φιλάνθρωπε.

Τὸ θεοτοκίον παρθένε, καὶ τὰ λοιπά. αἱ συνήθεις μετάνοιαι καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ στιχολογία ὡς συνήθως, καὶ τὰ λοιπά. οἱ κανόνες τῆς ἡμέρας ἢ τὰ τριώδια, καὶ ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη τῶν θείων.

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαῆ βίον πάτερ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τ ῷ φωτὶ τῆς θείας ἀστραπῆς. πάτερ αὐγαζόμενος. σὺ τὴν ζωήν, τῷ θεῷ καθιδρώσας. ἐκ παιδὸς ἑλόμενος, παρθενίας τὴν φωσφόρον λαμπρότητα. δι' ἧς ὡμοιώθης, τῇ τῶν ἀσωμάτων καθαρότητι :~

Ο λιγῶ τῷ θείῳ καὶ σεπτῷ, πυρὶ λυχνισάμενος. θεοειδῆ, τῶν μοναζόντων σχήματι. καθαρῶς ὡμίλησας, καὶ διέμεινας, πολυφώτῳ πυρσούμενος. αἴγλῃ θεοφόρε. βίον καθαρώτατον κτησάμενος :~

Ν ευρωθεὶς δυνάμει τοῦ σταυροῦ, πάθη κατεμάρανας. τὰ τῆς σαρκὸς καὶ τὸν νοῦν κατελάμπρυνας. ὦ νικητὰ πάνσοφε, τῇ μελέτῃ τῶν διδαγμάτων τοῦ πατρός. θείας θεωρίας, πλοῦτον ἀδαπάνητον καρπούμενος.

Ε ὐφροσύνῃ μάκαρ λαμπρυνθεὶς. καὶ τῇ καθαρότητι. πρὸς ἱερατείαν, ἀνηνέχθης ἀκρότητα. τῆς ἱερωσύνης γάρ, λαμπροτάτῳ κατεκοσμήθης ἐνδύματι. θείων μυστηρίων, ὤφθης μεσίτης γνωριζόμενος :~ Θεοτοκίον.

Υ πὲρ τὸν ὅρον πέφυκας ἁγνή, πάσης ἀοράτου τε. καὶ ὁρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως. τὸν γὰρ κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ὡς οὖν παρρησίαν, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

ᾠδὴ γ΄. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Ο ὐράνιον κτησάμενος, πολιτείαν ἔνδοξε. φωτοειδὴς καὶ ἔκλαμπρος. εὐσεβείας φωστὴρ γεγένησαι. διαπρέπων πολλοῖς ἐν τοῖς χαρίσμασιν :~

Ν εκρώσας τὰ φρονήματα, τῆς σαρκός σου πάνσοφε. δι' ἀρετῆς ἐζώωσας, θεοφρόνως ψυχῆς τὸ ἔνθεον. καὶ ζωῆς τῆς ἀφθάρτου κατηξίωσαι :~

Ι ηθόμενος διήνυσας, σὺ τὸν βίον ὅσιε. πεποικιλμένος κάλλεσι. καὶ ὡραίοις πλουτῶν χαρίσμασιν. ἐν οἷς ἐστερεώθη ἡ καρδία σου :~

Ε ξέλαμψας ὡς ἥλιος. μοναζόντων τάγμασι. ταῖς ἀρεταῖς κοσμούμενος, ὦ νικητὰ θεόφρον ὅσιε. διό σε γεγηθότως μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Ω ς μήτηρ κεκτημένη, τὴν παρρησίαν δέσποινα. πρὸς τὸν υἱόν σου αἴτησαι, σωθῆναι λαὸν καὶ ποίμνην σου. τῶν ἀνόμων δὲ θραῦσαι τὰ φρυάγματα :~ Ὁ εἱρμός.

Ε ξηνθήσεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον κύριε. ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου :~

καθισμα ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η λιώθης ἐν ὄρεσι, τῆς ἡσυχίας σοφέ. ἐράσθης ἐν πόλεσι τῆς ἐγκρατείας σαφῶς. ὑψώ

θης

θεὶς ἀμφοτέρωθεν. ἔλιπες χαμαιζήλου,
ἡδονῆς πολιτείαν. ἔφθασας οὐρανίου. τὴν
μονὴν κατοικίας. ἐν ᾗ καθικέτευε ὑπὲρ
ἡμῶν τὸν θεόν :~ **Θεοτοκίον. ὅμοιον.**

Πολλοῖς πλημμελήμασιν, ἐγὼ ὁ ἄσωτος. τὸν
νοῦν σκοτιζόμενος ἐπιβοῶμαι τὴν σήν. βε-
βαίαν ἀντίληψιν. φώτισον θεοτόκε τῆς ψυχῆς
μου τὰς κόρας. λάμψον μοι μετανοίας, τὸ
λαμπρότατον φέγγος. καὶ ἔνδυσόν με ὅπλα
τοῦ φωτὸς πανάμωμε :~ **Σταυροθεοτοκίον. ὅμ.**

Σταυρῶσαι ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄμωμος
μήτηρ σου. λόγε θεοῦ μητρικῶς θρηνοῦσα ἐφ-
θέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον. τοῦτο θαῦμα
μα υἱέ μου. πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ
θανάτῳ. ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων
ὡς εὔσπλαγχνος :~

ᾠδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Ῥιζοτόμος. τῶν παθῶν θεοφόρε δεικνύμενος.
ψυχῆς καθαρότητι. τῶν θεομάχων ἀνέ-
σπασας. ἅπασαν ψυχόλεθρον. ἱερομύστα
ἀσπάρτων πανσεβάσμιε :~

Ἀράμενος. τὸν τῆς νίκης πανόλβιε στέφα-
νον, σκηναῖς οὐρανίοις νῦν ἐπαναπαύῃ μα-
κάριε. πάθη τιμαξάμενος. καὶ τὴν ἀπά-
θειαν περ ἐνδυσάμενος :~

Ἱερεῖον, ὥσπερ ἄμωμον περ τὸν βίον σου. χριστῷ
προσενήνοχας θείας ἀγάπης ἀνάπλεων.
καὶ τῷ τῆς ἀσκήσεως. ὡραϊζόμενος κάλλει
παμμακάριστε :~

Ῥητορείας, ψυχοφθόρου παμμάκαρ αἱρέ-
σεως. φανερῶς ἐξεφαύλισας. χριστοῦ τιμῶν θείαν
μόρφωσιν. καὶ τῆς θεομήτορος, καὶ τῶν
ἁγίων ἁπάντων ἱερώτατε :~ **Θεοτοκίον.**

Σὲ λιμένα σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον.
θεοτόκε δέσποινα πάντες οἱ πιστοὶ ἐπιστάμεθα.
σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις τεσοῦ. ἐκ τῶν κινδύνων
ῥύουσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

ᾠδὴ ε'. Μεσίτης θεοῦ.

Ὡς πρᾶος ἐν γῇ. τῶν πραέων ᾤκησας νική-
τα σοφέ. μαχητὴς γενόμενος. ὑπὲρ ἀλη-
θείας πανάοιδιμε. καὶ τῆς ὁμολογίας στέ-
φει λαμπρῶς κοσμούμενος :~

Πρὸς ἄνθεον φῶς. νῦν μετέστης ὅπου φωτὸς
γεγονώς. υἱὸς ἐν διάθετος, ἐν ἀγαλλιάσει καὶ
τερπνότητι. σὺν χοροῖς τῶν ἀγγέλων χαρ-
μονικῶς γηθόμενος :~

Ἀφράστου τρυφῆς. παραδείσου γέγονας συμ-
μέτοχος. λιμὴν γὰρ πανάγιος. τοῖς χει-
μαζομένοις ἀναδέδειξαι. καὶ λιμώττουσι
μάκαρ διατροφεὺς γεγένησαι :~ **Θεοτοκίον.**

Δυσώπει τὸν σόν, υἱὸν καὶ κύριον παρθένε ἁγνή
αἰχμαλώτοις λύτρωσιν. τοῖς ἐξ ἐναντίας
περιστάσεως. ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν εἰρήνη-
ν τε δωρήσασθαι :~

ᾠδὴ ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπέτυχες. περ παμ-
μακάριε, μακαριότητος. δεσποτικῆς γενό-
μενος. κληρονόμος καὶ θείας ἐλλάμψεως :~

Φωτοφόρους λαμπάδας κατέχων διπλᾶς.
τῆς ὁμολογίας σου καὶ τῆς ἀσκήσεως. εἰς οὐ-
ρανοὺς ἐχώρησας θεοφόρε νικήτα παμμάκαρ
ἀπολαύων ἀλήκτου καὶ θείας τρυφῆς. ἐν ἐ-
πουρανίοις νῦν πατέρων σκηνώμασιν. ὑπὲρ
ἡμῶν δυσώπησον. τὸν τῶν ὅλων δεσπότην καὶ κύριον.

Ἀπειράνδρως παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνί-
ζεις παρθένος ἐμφαίνουσα. τῆς ἀληθοῦς θεό-
τητος. τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου τὰ σύμβολα :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος. τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου. ἐπικα-
» λοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε.
» **Τὸ μηναῖον τοῦ τυχόντος ἤχου.**

**Τῷ αὐτῷ μηνί, γ'. μνήμη καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν. νικήτα τοῦ ὁμολογητοῦ ἡγουμένου μο-
νῆς τοῦ μηδικίου. Κοντάκιον.**

Ῥυσθεὶς βίου νικήτας, ὡς στρουθὸς πάγης,
Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.
Νικήταν καλέουσι τρίτη ἐπὶ δῶμα θεοῖο.

Οὗτος ὁ ἀοίδιμος πατὴρ ἡμῶν νικήτας, ποθήσας
ἐκ βρέφους τὴν ἐγκράτειαν καὶ παρθενίαν, ἡνυ-
λίσθη ἐν ὄρεσι πάσης ἀρετῆς, καὶ ἀνετρά-
φη, ἐν πόλει τῆς ἡσυχίας, καὶ ὑψώθη ἀμφο-
τέρωθεν, λόγῳ δὲ θείῳ κυβερνώμενος, θεῖος
οἰκονόμος ἐδείχθη καὶ πιστὸς ἱερεύς. ἐξωρι-
σθεὶς δὲ τῆς ποίμνης παρὰ τῶν εἰκονομά-
χων, ὡς τῶν θείων εἰκόνων προσκυνητής,
ἐξορίαις πικραῖς ὑποβάλλεται. καὶ ἐν πᾶ-
σιν εὐχάριστος ἀναδειχθείς, καὶ δόκιμος
ἀγωνιστής,

ἀγωνιστής, ἅπασαν ψυχολέθρον ἀπάτην τῶν θεομάχων κατέπτυσε. καὶ πολλοὺς τῇ προφορᾷ καὶ ταῖς παραινέσιν αὐτοῦ, μάρτυρας ἀπειργάσατο. ὅθεν καὶ διπλᾶς τὰς λαμπάδας ἀνάψας τῆς ὁμολογίας καὶ ἀσκήσεως, διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς χριστοῦ ἐδέξατο. πρὸς αὐτὸν μεταστὰς καὶ ἀναπαυσάμενος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν. ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου. στίχοι.

Ζῶντος θεοῦ σὺ θεῖος ὑμνητὴς πάτερ,
Ἐγὼ δέ σου θανόντος ὑμνητὴς νέος.

Οὗτος τῆς σικελῶν ἐπαρχίας ὑπῆρχε. γεννητόρων πλωτίνου καὶ ἀγάθης, ἐπιεικὴς καὶ εὐσεβὴς τὸν τρόπον, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν ἀεὶ σχολάζων. ἀλώσεως δὲ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν, οὗτος σὺν τῇ μητρὶ καὶ ἀδελφοῖς πρὸς τὴν τοῦ πέλοπος ἀπήχθη. κἀκεῖθεν πρὸς τὴν θεσσαλονίκην. ἔνθα τὸν μοναδικὸν ὑπέρχεται βίον, καὶ πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἀποδύεται. κλίνη δὲ ἦν αὐτῷ, ἔδαφος κωδίῳ καλυπτόμενον, χιτὼν, ἀφελής. τροφή, ἄρτος βραχύς. ποτὸν, ὕδωρ. στάσις παννύχιος. γονάτων κατάκλισις συνεχής. ὕμνοι ἐπὶ στόματος. ἐργόχειρον, καλλιγραφία. ἡ ταύτης σχολή, ἀνάγνωσις τῶν θείων γραφῶν. ἐκ τούτων, τοιοῦτος γέγονε, πρᾶος, σεμνός, μέτριος. ἁπλοῦς, ἀκέραιος, καὶ τὰ τούτοις ἑπόμενα. τούτοις πλουτῶν, χειροτονεῖται πρεσβύτερος, χρόνος οὐχὶ συχνός, μετὰ γρηγορίου, ὃς τοῦ δεκαπολίτου προσηγορία ἀνδρὸς ἐλλογίμου, τῇ κωνσταντινουπόλει ἐπιδημεῖ. μεθ' οὗ τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀντίπα ἐγκλείεται, σκληραγωγίαις καὶ ἀσκητικοῖς δρόμοις ἐναγαλλόμενος. ἐπεὶ δὲ ἡ χριστομάχος αἵρεσις ἀνέφυη τῶν εἰκονομάχων, καὶ ὁ μακάριος εἰς ῥώμην ἀπέπλεεν εἰς τοῦτο τινῶν αὐτὸν ἀξιωσάντων, ὑπὸ ἐπιστάσαι βαρβαρικαί, δεσμώτην εἰς κρήτην ἀπήγαγον, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπέθεντο. πάντας δὲ ἐδίδασκε τὴν σεβασμίαν ὁδόν, καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν ἐλυτρώσατο. ἔνθα ἱεροπρεπής τις ἀνὴρ αὐτῷ ἐπιστάς, ἐκ μύρων τῶν λυκίας ἐνταῦθα πάρειμι ἔφη. ἀλλὰ δέξαι ταύτην τὴν κεφαλίδα. ὁ δὲ λαβών, ὁμοῦ τε ἀνεγίνωσκε καὶ ἔψαλλε, τάχυνον ὁ οἰκτίρμων καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος. καὶ τὸ ᾀδόμενον, ἔργον πρωΐας ἐγένετο. τότε γὰρ τοῦ τῆς αἱρέσεως προμάχου ἐκποδὼν γενομένου, ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία τὴν τῶν σεπτῶν εἰκονισμάτων ἀπείληφε τὴν εὐπρέπειαν. καὶ ὁ τίμιος ἰωσὴφ ἐλευθερωθεὶς τῆς εἱρκτῆς, πρὸς τὴν κωνσταντινούπολιν διεσώζετο. ἐπεὶ δὲ λείψανον ἱερώτατον τοῦ μεγάλου ἀποστόλου βαρθολομαίου παρά τινος λαβὼν εἶχε, καὶ ναὸν ἐπ' ὀνόματι τούτου συνάμα τῷ κλεινῷ γρηγορίῳ ἐδείματο. καὶ ἐν φροντίδι πλείονι καθεστήκει, καὶ μελῳδήμασι τὰς αὐτοῦ πανηγύρεις κατακοσμῆσαι, σὺν δάκρυσί τε καὶ στεναγμοῖς ἠξίου τοῦ ποθουμένου τυχεῖν. τοιγαροῦν καὶ ἐπιτυγχάνει. ὁρᾷ γὰρ ἄνδρα τινὰ φοβερὸν ἐν ἀποστολικῷ τῷ σχήματι, ἀπὸ τῆς ἱερᾶς τραπέζης εὐαγγέλιον ἀράμενον, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις ἐπιθέντα. καὶ εὐλογίας αὐτὸν ἀξιώσαντα. τοῦτο δὲ ἦν ἀπαρχὴ τοῦ θείου χαρίσματος. οὕτω γὰρ ἀποστόμως μετ' εὐκολίας τὰς ἱερὰς μελῳδίας τοῖς αἰτουμένοις παρεῖχεν, ὡς εἶναι νομίζειν τινάς, μὴ ἐξ ἑαυτοῦ ταύτας γεννᾶν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν ἀλλαχοῦ πρότερον καὶ ἀποστοματίζειν, καὶ οὕτως τοῖς αἰτουμένοις παρέχειν. τὸ δέ, μὴ τοιαύτην ἔχειν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἐκ θείου χαρίσματος καθὰ προέφημεν, ταῦτα προφέρειν πεπίστευται. ἐντεῦθεν τοῖς ἁπάντων στόμασιν ᾄδεται, καὶ πᾶσι ποθεινὸς καὶ ἐπέραστος οὐ μόνον ἰδιώταις καὶ ἄρχουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς βασιλεῦσι γίνεται. ἐν καὶ ὑπερορίᾳ παρὰ τὸ δέον καταδικάζεται. καλῶς γε τοῦτον διελεγξάμενος, ἀλλ' εὐθὺς ἀνακληθεὶς, τῶν ἱερῶν σκευῶν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας τὴν φυλακὴν πιστεύεται, ἰγνατίου πατριαρχοῦντος τοῦ θείου. οὗ μετὰ τὴν ἐκδημίαν, παρὰ φωτίου στέργεται καὶ ἐκθειάζεται. οὗτος γὰρ μετὰ τοῦτον πατριάρχης ἀναδείκνυται, καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀγωνιζόμενος, ἐξορίζεται εἰς χερσῶνα. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, ἀναρρυ-

ἀθεὶς

θεὶς ἐκ χερσῶνος παρὰ τῆς βασιλίδος θεο-
δώρας, τῆς ποιησάσης τὴν ὀρθοδοξίαν, καὶ
πολλοὺς αὖθις ὁμολογήσας, ἐκοιμήθη, καὶ
κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, ἐν τῇ
μονῇ ἐν ᾗ κατάκειται. Ἄνος δέ τις ἔχων δοῦ-
λον χρήσιμον, ἐπειδὴ ὁ δοῦλος ἔφυγεν,
ἀπελθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον θεόδω-
ρον τὸν φανερωτήν, παρεκάλει αὐτὸν φα-
νερῶσαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ. προσμείνας οὖν
ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ τρισὶ νυχθημέροις, καὶ μηδὲν
μαθών, λυπηθεὶς ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι.
ὄρθρου δὲ ὄντος, καὶ ψυχωφελοῦς ἀναγι-
νωσκομένου λόγου, μικρὸν ἀφύπνωσε, καὶ
ὁρᾷ τὸν μάρτυρα λέγοντα αὐτῷ. ἵνα τί λε-
λύπησαι. τοῦ ποιητοῦ ἰωσὴφ κοιμηθέντος
ταύτῃ τῇ νυκτί, ὠψικεύθη παρ' ἡμῶν πάν-
των, οὗ καὶ μόσιν ἐτίμησεν ἡ ἁγία ψυχή. καὶ
νῦν παραγέγονα τοῦ λοιποῦ δηλῶσαί σοι.
ἄπελθε κατὰ τὸν δεῖνα τόπον, καὶ εὑρήσεις
ὃν ἐπιζητεῖς οἰκέτην σου:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἐλπιδη-
φόρου. στί.

ντως ἀληθὴς μάρτυς ἐλπιδηφόρος,
Θεὸν φέρων ἄψαυστον ἐλπιδηφόρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τοῦ ἁγίου μάρτυρος δίου. στί.

Βαλὼν κεράμω, δυσσεβὴς δίου κάραν.
Ὡς σκεῦος αὐτὴν συντρίβει κεραμέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα τοῦ ἁγίου μάρτυρος βυθο-
νίου. στί.

Ὁ βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος.
Τὴν κλῆσιν εὗρεν εἰς προφητείας τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα τοῦ ἁγίου μάρτυρος γα-
λίκου. στί.

Δηχθεὶς ὀδοῦσι γάλικος τοῦ θηρίου,
Θηρὸς μόνου τοὺς ὀδόντας συντρίβει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰλλυριοῦ
τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ μυρσινῶνος. στί.

Ἐκ μυρσινῶνος ἰλλυριὸς πρὸς πόλον,
Οὐχ ὡς ὁ χριστὸς ἐξ ἐλαιῶνος φέρει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡ σὴ ἐπιείκεια διαφερόντως, εἰς χοῦ μεταπεί-
νωσε. τυράννου τὴν ὠμότητα, συντόμοις δεήσε-
σι τοῦτον νεκρώσασα, οἶδε γὰρ τὸ θέλημα
ποιεῖν, τῶν φοβουμένων αὐτὸν ὁ κύριος:~

Βροντὴ τῶν δογμάτων σου, καὶ ἡ φωσφόρος,
ἀστραπὴ τοῦ βίου σου τὸν κόσμον κατεφαί-
δρυνε. τοῖς οὖν καταυγάζουσα θεοφεγγέσι πυρ-
σοῖς. λόγοις τε καὶ πράξεσι φαιδραῖς, ἱερο-
μύστα θεομακάριστε:~

Ἰσχύϊ νευρούμενος, τοῦ παρακλήτου. δαιμό-
νων τὰς φάλαγγας, καὶ βρόχους τῶν αἱρέ-
σεων, θεόφρον διέφυγες καὶ πρὸς οὐράνιον.
ὕψος ἀνελήλυθας χοροῖς, τῶν ἀσωμάτων
νῦν αὐλιζόμενος:~

θκ.

Ἁγίων ἁγίαν σε, καταμαθόντες, ὡς μόνην κυή-
σασαν θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, παρθένε ἀμό-
λυντε μῆτερ ἀνύμφευτε, πᾶσι γὰρ ἐπήγασας
πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου:~

ᾠδὴ η. Κάμινος ποτέ.

Ὅλην ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν ἱερομάκαρ,
τῷ νοητῷ νοῦν προσωμίλησας. φωτὶ παν-
σεβάσμιε, θεοπτίας ἀξιούμενος, καὶ φωτισ-
μοῦ πληρούμενος, κράζων ὑπερυψοῦτε. πάν-
τα τὰ ἔργα:~

Νέκρωσιν παθῶν, σαφῶς ἐνδεδυμένος, πρὸς
ζωηφόρον ἐξεδήμησας χορείαν πανόλ-
βιε, εὐσεβεία πυρπολούμενος, καὶ ἀρεταῖς
λαμπόμενος. κράζων ὑπερυψοῦτε, πάν-
τα τὰ ἔργα:~

Πᾶσαν ἀρετὴν, θεόφρον ἐξασκήσας. πρὸς
ζωηφόρον ἐξεδήμησας χορείαν πανόλβιε.
εὐσεβεία πυρπολούμενος, καὶ ἀρεταῖς λαμ-
πόμενος, κράζων ὑπερυψοῦτε. πάντα
τὰ ἔργα:~

Ἄνωθεν ἡμᾶς, νῦν ἐποπτεύοις πάτερ. τῷ σῷ δε-
σπότῃ παριστάμενος. νικητὰ φερώνυμε,
παρρησίᾳ πολλῇ χρώμενος, καὶ ψυχικὴν αἰ-
τούμενος. ἔνδοξε σεπτὴν ἱεροφάντορ τὴν ποί-
μνην σου:~

θκ.

Σὺ τὸν τοῦ πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρα. θεανδρι-
κῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνείλη-
φας, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας. θεογεννῆτορ
ἄχραντε. ὅθεν σε σεπτὴν πάντων ἡμῶν
ἐπιστάμεθα:~

Ὁ εἱρμός.

Κάμινος ποτὲ. πυρὸς ἐν βαβυλῶνι, τὰς ἐνερ-
γείας διεμέριζε. τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς
χαλδαίους καταφλέγουσα. τοὺς δὲ πι-

στοὺς δροσίζουσα. κράζοντας εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν :~

ᾠδὴ θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Τῆς θείας λαμπρότητος, ὡς καθαρὸς ἠξίωσαι. ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις ἐξαστραπτόμενος. τῆς ὁμολογίας στεφάνῳ, διαπαντὸς ἐκλελαμπρυσμένος. διὸ τὴν πανένδοξον, ἑορτήν σου νῦν γεραίρομεν :~

Εὐφρόνως μακάριε, σοῦ τὴν ζωὴν διανύσας, προσταγαῖς τοῦ σωτῆρος διαθυνούμενος, νῦν δὲ τῆς σκιᾶς παρηγμένης, περιχαρῶς, ζωῆς αἰωνίου. ἀξίως τετύχηκας. θεοῤῥήμων ἱερώτατε :~

Ῥεόντων ὀξύτατα, παρέδραμες τὸν τάραχον. γαλήνην δὲ νικήτα τῆς βασιλείας Χριστοῦ. χαίρων προσωρμίσθης λιμένι. πρὸς ὃν ἡμᾶς, ὁδήγησον πάτερ, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, καὶ τὴν μνήμην σου γεραίροντας :~ θεοτοκίον.

Ὡς πόκος παρθένε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκτέτοκας. τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα πᾶσι βροτοῖς. αὐτὸν προσκυνοῦσι. καὶ σὲ τὴν πανύμνητον θεοτόκον μεγαλύνουσιν :~ Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος.

Τὸ φωταγωγικὸν, εἰς τὸν ἦχον τοῦ ἁγίου καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως. ἡ α΄ ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, δ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γεωργίου τοῦ ἐν τῷ μαλεῷ, ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλος, ἀνακείμενος θερμῶς. ὅλῃ τῇ ψυχῇ συνημμένος τῷ παντεπόπτῃ θεῷ. θείους ἐγεώργησας καρποὺς τοῦ πνεύματος. ἡσυχίαν ἐγκράτειαν, ἀγάπην ἐλπίδα, τὴν μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότητα. δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορείαν. πίστιν καὶ χρηστότητα πάτερ, μεγαλοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος :~ Ὅμοιον.

Χάρις, ἡ τοῦ πνεύματος ἐν σοί. ὡς καθαρωτάτῳ καὶ πράῳ κατασκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν ἀρετῆς εἴδεσι. καὶ ποικίλοις χαρίσμασιν, ἐλάμπρυνε πάτερ. ὅθεν καὶ γεώργιον Χριστοῦ φερώνυμον. ὤφθης γεωργήσας, ἐμφρόνως, αὔλακας τῆς σῆς διανοίας. ἀξιομακάριστε γεώργιε :~ Ὅμοιον.

Χαίρων, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, πάτερ τῇ ἐλπίδι τοὺς πόνους ῥᾷον ὑπήνεγκας. πρόθυμος τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος. τῶν ὀπίσω δὲ πάνσοφε. ποιούμενος λήθην. ἕως τὸ μακάριον τέλος κατέλαβες. πλήρης, ἀρετῶν ἐργασίαις καὶ μακαριότητος θείας. ὅσιε γεώργιε τετύχηκας :~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.

Χαίροις, ὄντως θρόνε τοῦ θεοῦ. καὶ τοῦ βασιλέως καθέδρα, χαῖρε ζωῆς κιβωτέ. χαῖρε ἁγιάσματος πηγὴ ἀκένωτε. μυροθήκη τοῦ πνεύματος. φυτὸν παραδείσου. χαῖρε ἡ ἀπόλαυσις ἡμῶν στικὴ τῶν ψυχῶν. χαῖρε, ἡ χαρὰ τῶν ὁσίων. χαῖρε ἀγαλλίαμα πάντων, τῶν σοὶ προστρεχόντων θεονύμφευτε. Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Θρήνοις, κοπτομένη ἡ ἀμνάς. δάκρυσι πικροῖς τε τὰς ὄψεις καταῤῥαντίζουσα, ξύλῳ ἐνητένισε στρωθέντα μεμπτός, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα. υἱέ μου ἐβόα. ποῦ νῦν ἀπολαύσομαι, τίνα καλέσω υἱὸν, οἴμοι, πῶς μεμόνωμαι τέκνον. πῶς δέ μου τὸ φῶς ἠμαυρώθη. ῥάγητε τὰ σπλάγχνα καὶ σπαράχθητε :~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία καὶ ἡ ἀκολουθία ὡς συνήθως, οἱ κανόνες τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ τριῳδίου ἢ τῆς ἑορτῆς. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς προθύμως, ὦ πάτερ μέλπω πόνους

ᾠδὴ α΄. ἦχος, β΄. Ὁ εἱρμός.

Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ θεῷ. τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήγαγε. δουλείας αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Εἰσοπτεύεις. τῆς θεαρχίας λαμπρότητι, πεφωτισμένος ὅσιε, κόσμον κατέλιπες. καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην, καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ, πάτερ διέπρεψας :~

Ὁδηγηθεὶς, θείᾳ προνοίᾳ γεώργιε. πρὸς ὁδὸν τὴν φέρουσαν, τρίβον ἐβάδισας, συνεργὸν κεκτημένος. τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ πάντων κτίρμονα :~

Υπὸ θῦ, μάκαρ σαφῶς κυβερνώμενος. ὑποθε-
σίας χάριτι, καταλαμπόμενος, διετέλεσας,
πέρ. ὁσίως καὶ δικαίως, πολιτευσάμενος. Θεοτ.
Σ ἐ ἐλεγμὸν, καὶ προστασίαν πλουτήσαντες. οἱ
θεὸν παμάγαμον, ὁμολογοῦντάς σε, φρικωμίας
τοῦ βίου. παμάμωμε παρθένε διασωζόμε-
θα:~ ᾠδ. γ. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε.
Σ ὺ φόβον τῆς ζωῆς τῆς εἰς ἀπέραντον. αἰῶ-
να, παμμάκαρ διαβαινούσης. ἀκλινῶς χαί-
ρων διώδευσας. καὶ μοναῖς αἰωνίοις κατε-
σκήνωσας:~
Ο βίος σου λαμπρὸς ὁ λόγος ἅλατι. τῷ θείῳ,
ἐν πνι ἠρτυμένος. ἀναδέδεικται γεώργιε.
γεωργίας ἔνθεν θεῖον φύτευμα:~
Υ ὃς σὺ τοῦ θῦ διὰ βαπτίσματος. γενέσθαι
παμμάκαρ ἠξιωμένος. πατρικὸν ἐκληρονό-
μησας. θησαυρὸν διὰ βίου καθαρότητα:~ Θεοτ.
Στερέωμα γενοῦ καὶ καταφύγιον. καὶ σκέπη,
παρθένε θεογεννῆτορ. τοῖς ἐν πίστει σοι προ-
στρέχουσι. καὶ θῦ σε μρα καταγγέλουσιν:~

Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε. ὁ ξύλῳ, νεκρώσας τὴν
ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἔμφύτευσον,
„ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε:~
„ Κάθ. ἦχος γ. Τὴν ὡραιότητα.
Τὸν ὡραιότατον, χν ἐπόθησας. καὶ τὰ τοῦ σώ-
ματος, πάθη ἐμείωσας. ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς
γῆς, γεώργιε βιοτεύσας. ὅθεν τὴν ἁγίαν σου,
ἑορτάζομεν κοίμησιν. καὶ περιπτυσσόμεθα,
τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου. ἐξ ἧς ἡμῖν πη-
γάζεις ἰάματα, πέρ τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε:~

Θεοτόκιον ὅμοιον.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο. καὶ τὰ ἐπί-
γεια, πόθῳ εὐφραίνοντο. ὅτε ἡ ἄχραντος
φωνὴ, ἐπῆλθε σοι θκε. μία γὰρ πανήγυρις,
ἀμφοτέροις ἐγένετο. ὅτε τὸν πρωτόπλα-
στον, ἐκ θανάτου ἐρρύσατο. διὸ σὺν τῷ ἀγγέλῳ
βοῶμέν σοι, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη:~

Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, ἁγνὴ καὶ ἄμεμπτος. χν ὁρῶσά σε,
νεκρὸν κρεμάμενον. ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρι-
κῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέ-
δωκε, τῶν ἑβραίων ὁ ἄνομος. δῆμος καὶ
ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, υἱέ μου

δωρεῶν ἀπολαύσας. ὑμνῶ σου τὴν θείαν
συγκατάβασιν:~ ᾠδ. δ. ὁ εἱρμός.
Εἰσακήκοα κε. τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομί-
ας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε:~
Η ἐποικιλμένος κάλλεσι. τῆς ἀρετῆς, καὶ ἤθε-
σι φωσφόροις, πρὸς θεὸν ἀνέπτης μάκαρ
γεώργιε:~
Ρ ὁδ᾽ ὢν γῆς πάτερ ὅσιε. τὴν ταραχὴν, διέ-
φυγες γαλήνης. φιλοθέου βίου μεταποι-
ούμενος:~
Οἱ ἀνομίας χείμαρροι. σοῦ τὴν ψυχὴν, οὐκ
ἴσχυσαν ταράξαι. ὁ ῥυθμῆς χειμάρρους σε
γὰρ κατήρδευσεν:~
Θεία μελέτη πάνσοφε, διηνεκῶς, προσέ-
χων τοῖς ἀγάποις, λογισμοὺς ἀπώσω πά-
τερ γεώργιε:~ Θεοτ.
Υμνολογοῦντες ἄχραντε, τὸν ἐν γαστρὶ, τῇ
σῇ σωματωθέντα, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν ὡς
θεομήτορα:~ ᾠδ. ε. Ὁ εἱρμός.
Ο τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς
κε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδή-
„ γησον ἡμᾶς. ἐκτὸς σοῦ γὰρ ἄλλον θεὸν οὐ γι-
„ νώσκομεν:~
Μακαριότητος, καὶ ἀθανάτου βίου τῆς ἔτυχες,
πέρ σοφὲ. τὰς θείας ἀνόδους, ἀνύων παμ-
μάκαρ, ἐλπίδι ἀγάπῃ καὶ πίστει ῥωννύμενος:~
Ω ραϊζόμενος. τῇ ταπεινώσει τῇ χρηστῇ ὅσιε,
πρὸς ὑψηλὴν. σαφῶς ἀνῆλθες θεόφρον
ἀρετὴν, γεώργιον θείας γενόμενος ἄλωνος.
Σ ώματος κένωσιν, δι᾽ ἐγκρατείας ἀκριβοῦς ἔδει-
ξας. καὶ καθαρὰν καρδίαν ἐκτήσω, δι᾽ ἧς ἠξιώ-
θης. θεάσασθαι πέρ τὸν πᾶσιν ἀθέατον. Θεοτ.
Υ ς ἀκατάληπτον, καὶ δυσθεώρητον παντὶ δὲ
ποίημα, τὸ ὑπὸ ὅρων μυστήριον κόρη τοῦ τό-
κου σου σαφῶς, τὸν ὄντως γὰρ ὄντα. θεὸν ἡ-
μῖν τέτοκας:~
ᾠδ. ς. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.
Η ὁμηλείας πρώην διώκτης θερμὸς. ὤφθης πα-
ναοίδιμε μάκαρ γεώργιε. τῇ τοῦ ἁγίου πνς,
συνεργία σαφῶς δυναμούμενος:~
Α παθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, τὸν τῆς σω-
φροσύνης χιτῶνα γεώργιε. περιφανῶς
ἐνδέδυσαι, τῶν παθῶν κατευνάσας τὸν
τάραχον:~

Την φλογίνην ῥομφαίαν διέβης σοφέ. καὶ τοῦ παραδείσου τρυφῆς κατηξίωσαι. τῷ τοῦ σταυροῦ γεώργιε, περιθέμενος ὅπλον τὸ ἄρρηκτον:~ θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, μῆτερ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστάτιν τίθημι. τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον:~

ὁ εἱρμός. Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων,

Τὸ μηναῖον τοῦ ἤχου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων θεοδούλου ἀγαθόποδος, στίχοι.

Πρῶτος θάλασσαν εἰσιὼν ἀγαθόπους,
Ἔργοις ὑπῆρξε χρηστόπους θεοδούλῳ.
Ἀγαθόπους θεοδούλῳ ξυνέδυ ῥοῦνγε τετάρτῃ:~

Τούτων ὁ μὲν θεόδουλος νεώτερος ἦν, ὁ δὲ ἀγαθόπους πρεσβυτικῆς ἐπιβεβηκὼς ἡλικίας. ὑπῆρχον δὲ ἀμφότεροι ἐκ πόλεως θεσσαλονίκης. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν πίστιν, παρέστησαν φαυστίνῳ, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτῷ, ἀλλὰ τὴν εἰς χριστὸν πίστιν ἀσάλευτον τηρήσαντας, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδονται, καὶ οὕτω τελειοῦνται. ἐδηλώθη δὲ αὐτοῖς πρὸ τοῦ τέλους διὰ ἀποκαλύψεως τὸ ἐσόμενον. ἔδοξαν γὰρ ἀμφότεροι προσβεβηκέναι νηός. ἧς ἐκ τρικυμίας κλύδωνος διαιρεθείσης, καὶ τῶν συμπλεόντων ἀπολωλότων, αὐτοὶ μόνοι διασωθέντες τοῦ ναυαγίου, πρὸς ὄρος οὐρανομήκη ἀνελθεῖν. δηλοῦντος οἶμαι τοῦ ὁράματος τὸ διὰ θαλάσσης πάθος, καὶ τὴν πρὸς οὐρανοὺς πορείαν αὐτῶν. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς κατασχέσεως τῷ ἁγίῳ θεοδούλῳ διὰ τῆς περιβολῆς τοῦ δακτυλίου καθ᾽ ὕπνους δεδήλωται. οἱονεί τιμος ἀρραβῶνος δοθέντος αὐτῷ, τῆς μελλούσης ἕνεκεν μαρτυρίας:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος φερβούθης. καὶ τῆς παιδίσκης αὐτῆς καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. στίχοι.

Ἔχεις δὲ προσθήκην μεθ᾽ ἧς φερβοῦθαν,
Ἀπλῆν μετάσχες χριστὲ διπλῆ τὴν φύσιν.
Δούλας ἀληθεῖς δεσπότου θεοῦ δύο,
Βουλήν τε καὶ δέσποιναν ἔπρισε πρίων.

Αὗται ὑπῆρχον ἐπὶ σαβωρίου βασιλέως περσῶν. ἀδελφαὶ τυγχάνουσαι τοῦ ἁγίου συμεὼν τοῦ ἐπισκόπου, τοῦ μετὰ χιλίων ἑτέρων μαρτυρήσαντος παρὰ πέρσαις. τοίνυν βασιλίσσης ἔκτιμος νόσου μαλακιζομένης καὶ ἀρρωστούσης, εἰς διαβολὴν φαρμάκων δηλητηρίων κατασκευῆς, αὗται κατέστησαν. ὅθεν καὶ συλληφθεῖσαι, ἄγονται πρὸς τὸν ἀρχιμάγον. καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἐγκαλουμένων, ἀποδυόμεναι χριστιανὰς ἑαυτὰς ἔλεγον εἶναι. καὶ χριστιανοῖς μὴ εἶναι θέμις τοιαῦτα δημιουργεῖν. διπλῆν δὲ ἤδη δεξάμεναι τὴν κατηγορίαν. προστεθείσης τῇ φαρμακεία καὶ τῆς θρησκείας, τὴν θανατηφόρον ἔλαβον ψῆφον, καὶ ἐκταθεῖσαι πάλοις, κατὰ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ποδῶν, πρίοσι διῃρέθησαν, καὶ ξύλοις ἀνεσκολοπίσθησαν, μετὰ τὴν διαίρεσιν. καὶ διελθοῦσα, ὑπ᾽ αὐτῶν ἡ βασίλισσα, τὴν ἴασιν ἔλαβεν. οὕτω γὰρ οἱ διαβάλλοντες εἶπον. μὴ ἂν ἄλλως ταύτην ἰαθῆναι, ἢ μὴ διὰ τῶν νεκρῶν σωμάτων τῶν ἁγίων ὑπέλθοι γυναικῶν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν πουπλίου. στίχοι.

Ἐν οὐρανοῖς πούπλιε μισθός σοι μέγας,
Πρὸς οὓς ἀπαίρων, χαῖρε καὶ κρότει μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν πλάτωνος ἡγουμένου μονῆς τῶν στουδίου. στίχοι.

Πλάτων ἀρίστην ὃν μετέπλασε πλάσιν,
Θεῷ πλάσαντι συγκραθεὶς πλάσιν ξένην

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὅσιοι πατέρες, θεώνας, συμεὼν, καὶ φορβῖνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. στίχοι.

Ψυχὰς δέχου τρεῖς ἠκκεκλισμένας,
Ψυχῶν ἀκηλίδωτε τῶν βίων τόπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γεωργίου τοῦ ἐν τῷ μαλαιῷ. στίχοι.

Ψυχὴν ὁ γεώργιος ἀσμένως δίδωσι,
Ψυχῶν γεωργῷ, καὶ φυτουργῷ σαρκίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ζωσιμᾶ τοῦ κηδεύσαντος τὴν ὁσίαν μαρίαν τὴν αἰγυπτίαν. στίχοι.

Ζῶσαν προπέμψας ζωσιμᾶς τὴν μαρίαν,
Θανοῦσαν εὗρεν ἀλλὰ μὴν ζῶσιν ἅμα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ϛ'.

ᾠδὴ ζ΄. Βικόμος λευσῆς.

Ῥωσθεὶς τὴν ψυχήν. τῇ δυνάμει τοῦ χριστοῦ πάτερ γεώργιε. τούτου τῷ κράτει, κατεδίωξας. τῶν σὲ μισούντων τὰς φάλαγγας. ταύταις τὸν σταυρὸν ἀντιστήσας, ὧ φρουρούμενος ἔψαλλον, εὐλογητὸς εἶ :~

Μακάριος εἶ. καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε. ἀπολαβόντι, τὴν τῶν πόνων σου. καὶ τῶν ἀγώνων ἀντίδοσιν. καὶ σὺν τοῖς ἀγγέλοις βοῶντι, τῷ κῶ γεώργιε. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς :~

Ἐγένου φαιδρὸν. ἐν διαίτημα θεοῦ θρόνος αἰσθήσεως. πάτερ γενόμενος καὶ φρονήσεως, ἁγιωσύνης ἀνάπλεως. πίστει τε καὶ χάριτι λάμπων, καὶ κραυγάζων γεώργιε. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς :~

Θκ.

Λυχνία φωτὸς. καὶ νεφέλη φωτεινὴ καὶ ἁγιάσματος. τόπος ἐδείχθης ἀπειρόγαμε, τὸν γὰρ ἁγίων τὸν ἅγιον. λόγον ὑπεδέξω ἀφράστως. ὃν ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι. εὐλογημένη ἡ θεὸν σαρκὶ κυήσασα :~

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πρὸς ἀκατάλυτον ζωὴν. πρὸς ἀμάραντον τρυφὴν πάτερ μετέστης. πρὸς ἀΐδιον δόξαν, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς. θεοῦ γὰρ, ἐδείχθης γεώργιον. ὃν ὑπερυψοῦται :~

Ὡς ὑπηρέτης τοῦ χριστοῦ. ὡς διάκονος χριστοῦ καὶ οἰκονόμος. τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς. ἐγένου, γεώργιε ὅσιε. παθῶν θεραπεύων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων :~

Πλήρης ἀσκήσεως καρπὸς. πρὸς τὴν ἄλωνα χριστοῦ πάτερ εἰσήχθης. καὶ ὡς ὥριμος βότρυς, σαῖς οὐρανίοις σκηναῖς. παμμάκαρ, βληθεὶς καταννύξεως. οἶνον ἀναβλύζεις, ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσι :~

Θκ.

Ὁ τῆς κοιλίας σου καρπὸς. τῆς ἀφθάρτου μοι ζωῆς αἴτιος ὤφθη. καὶ τρυφῆς ἀϊδίου, θεογεννῆτορ ἁγνή. διό σοι, κραυγάζω γηθόμενος. τὴν τοῦ ἀρχαγγέλου φωνὴν χαῖρε παρθένε :~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον. τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ. ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου, ἀφράστως σωματωθέντα θεόν. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Ἐνθρονούμενος τῇ πίστει. καὶ χριστοῦ τῇ δυνάμει. παμμάκαρ πεφραγμένος ἀληθῶς. βρόχους δαιμόνων διέφυγες. καὶ τὰς τούτων ἐνέδρας. καὶ μεθοδείας πάσας ἐκφυγὼν. τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων παρέστης ἀγαλλόμενος :~

Ὅλον τὸν πόθον σου πάτερ. πρὸς θεὸν μεταφέρων. καὶ θείας ἀπολαύων καλλονῆς. ἧς πᾶσα φύσις ἐφίεται, θεωρίας πράξει. καὶ βίῳ λαμπροτάτῳ σεαυτὸν. κατεκόσμησας πάτερ. διό σε μακαρίζομεν :~

Ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τὴν σὴν μνήμην τελούντων. χριστὸν καθικετεύων ἐκτενῶς. πάτερ μὴ παύσῃ σωθῆναι ἡμᾶς. πειρασμῶν τρικυμίας. καὶ ζάλης καὶ κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, δοθῆναι καθικέτευε :~

Θκ.

εσαρκωμένον τὸν λόγον. τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα, καθὸ θεὸς ὑπάρχει ἐκ θεοῦ, τέτοκας μόνη πανύμνητε, ἐπ' ἀνακαινίσει, καὶ σωτηρίᾳ πάντων βροτῶν, διὸ πιστοί σε πάντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Τὸ φωταγωγικὸν, εἰς τὸν ἅγιον τὸ ἴδιον. καὶ τὸ μαρτυρικὸν καὶ ἡ α΄ ὥρα. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ε΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων, κλαυδίου, διοδώρου, βίκτορος, βικτωρίνου, παππίου, νικηφόρου, καὶ σεραπίωνος, ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου γ΄. καὶ τῶν ἁγίων γ΄. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ δακτύλους κοπτόμενοι. καὶ πλευρὰς ξεόμενοι καὶ κρεμάμενοι, καὶ τὰ ὀστᾶ συντριβόμενοι. καὶ ξίφει τεμνόμενοι, μεληδὸν καὶ κεφαλὴν, τοῦ δολίου συντρίψαντες, οὐκ ἠρνήσασθε, τὸν σωτῆρα τῶν ὅλων, οὐ ξοάνοις, ἐπεθύσατε ἀλόγως, μεγαλομάρτυρες ἔνδοξοι :~ ὅμοιον.

Σὺν κλαυδίῳ τιμήσωμεν, νικηφόρον τὸν ἔνδοξον.

δοξον. τὸν σεπτὸν Διόδωρον καὶ Οὐίκτωρα. Οὐίκτωρα μὲν Παππίαν τε. καὶ τὸ στρατιώτιον ἅμα. τὸν ἑπτάριθμον χορόν. τὸ πανάγιον ἄθροισμα, τὴν ὁλόκληρον, ἐκκλησίαν τὸν δῆμον. τὸν ἁπάσας τῶν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει ἀνδρείας συγκόψαντα:~ ὅμοιον.

Οἱ τὸ πάθος τὸ ἅγιον, τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι φυγαδεύοντες. πάθη ψυχῆς τε καὶ σώματος. οἱ στῦλοι οἱ ἀσάλευτοι. οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν. οἱ τὸν δόλιον κτείναντες, οἱ πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὰ ἄνω κατοικοῦντες ἐπαξίως, μεγαλυνέσθωσαν μάρτυρες:~

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον. τὴν νεφέλην τὴν ἔμψυχον. τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. τὴν ἀδιάβατον γέφυραν. τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον. τὴν ἁγίαν κιβωτόν. τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ δεσπότου χωρίον. τὴν παρθένον, καὶ μητέρα τοῦ Κυρίου, περιφανῶς μακαρίσωμεν:~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε. ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν. ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο. καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. υἱὲ ποθεινότατε. πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ. ἀνηρτήθης μακρόθυμε, πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε, προσηλώθης. ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα. τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα:~

Εἰς τὸν στίχον. τὸ ἀπόστιχον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν οἱ κανόνες τῶν ἁγίων καὶ τοῦ Τριωδίου εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. ὁ κανὼν τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν ἑπτάριθμον μαρτύρων τιμῶ χάριν.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν δρόμον, τὸν ἱερὸν τελέσαντες. ἅγιοι μάρτυρες. στεφηφοροῦντες θρόνῳ τοῦ Θεοῦ. μετὰ δόξης παρίστασθε, φωτιστικαῖς τοῦ πνεύματος, κόσμον ἀκτῖσι καταυγάζοντες:~

Ἡ θεία, τῶν ἀθλητῶν ἑπτάριθμος, χορεία σήμερον. μεγαλυνέσθω θείαις καλλοναῖς. ἱερῶς ἐξαστράπτουσα, καὶ ἀσωμάτοις τάξεσι. διαπαντὸς περιχορεύουσα:~

Νομίμως, τοῦ μαρτυρίου στάδιον, διαδραμόντες σοφοί, καὶ αἰκισμῶν παντοίων προσβολάς, ἐνεγκόντες στερρότατα. τὴν κληρουχίαν χαίροντες, τὴν αἰωνίζουσαν εἰλήφατε:~

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ, ὁ ἔξω χρόνων Κύριος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος. τὰ τῶν βροτῶν διέλυσεν ἁγνή. πολυχρόνια πταίσματα. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ ἐκκλησία.

Παντοίοις διὰ Χριστόν. προσομιλοῦντες αἰκισμοῖς ἅγιοι. ὑπερχρύσῳ χάριτι, πατρὸς ἁγίου ἡρπάσατε:~

Τοῦ μόνου σου συντριβήν. Οὐίκτωρ μὲν ὀφθαλμῶν στέρησιν. καὶ τῶν χειρῶν ἔνδοξε, μάρτυς καὶ ποδῶν ἐκαρτέρησας:~

Ἀγάπῃ τῇ εἰς Χριστόν. προσδεδεμένοι ἀθληταὶ ἔνδοξοι. τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, πάσας μηχανὰς διελύσατε:~

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, αἰχμαλωσίας νοητῆς τέτοκας. τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, ἄχραντε παρθένε πανύμνητε:~

Κάθισμα ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, ἐν ἀπτοήτῳ λογισμῷ ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡλίου λάμπετε φαιδρότητα. ὅθεν τὴν φαιδρὰν ὑμῶν ἑορτάζομεν μνήμην. πίστει ἱκετεύοντες, ταῖς ὑμῶν μεσιτείαις. ἁμαρτημάτων λύτρωσιν λαβεῖν, καὶ αἰωνίων καλῶν τὴν ἀπόλαυσιν:~ Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῶν δωρεῶν σου τῶν σεπτῶν ἀπολαύοντες, οὐ σιωπήσωμεν ὑμνεῖν Θεοτόκε. τὰ σὰ ἐλέη πάντοτε οἱ δοῦλοί σου. κράζοντες καὶ λέγοντες, παναγία παρθένε. πάντας ἐξέλου ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων. καὶ ἀνάγκων καὶ πάσης ἀπειλῆς. σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις:~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Οὐ φέρω βλέπειν σε σταυρῷ τεταμένον. μήτηρ ἡ σὴ παμβασιλεῦ ἀνεβόα. ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα υἱὸν καὶ Θεόν. οἶδα γάρ σου δέσποτα, τὸ φιλάνθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας. ἀλλ' οἴμοι οὐ σθένω τέκνον μητρικάς.

καὶ, φορεῖν ὀδύνας ςερρῶς καθορῶσα σε.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Ἰοβόλον ἀποῤῥαπίσας πορνείαν, τοῦ δυσμενοῦς ἐν χάριτι, βίκτωρ θεόφρον· γλῶσσαν ἀφαιρούμενος, πλευράς τε ξεόμενος, καὶ μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Θυρεῷ τῆς εὐσεβείας ἐμπεφραγμένος, τὴν συντριβὴν τοῦ σώματος, μάρτυς νικηφόρε, ςεῤῥῶς ὑπήνεγκας. βοῶν τῷ δεσπότῃ σου, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Μεγαλύνων τὸν τῶν ὅλων θεὸν προθύμως, κλαύδιος ὁ παμμάκαρ(ι)ςος. χεῖράς τε καὶ πόδας, ἀφαιρεῖται θλώμενος. τυράννου ὠμότητι, λίθοις σιαγόνας γνηθόμενος.

Οὐκ ἐπτήξατε πανεύφημοι φρικωδίας, πολυειδεῖς κολάσεων, οὐ θάνατον δόξης, αἰωνίου πρόξενον, ἐν πίςει κραυγάζοντες. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

θεοτοκίον.

Νοερῶς σε ὁ προφήτης προεθεώρει, ὄρος σεμνὴ κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ δεσπότης, ἀληθῶς ἐπέφανε. σαρκὸς ὁμοιώτητι, σώζων ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ ε'. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Μεγάλοις αἰκισμοῖς, ὁμιλήσας διόδωρε, ὑπέφερες ὀβελίσκων. πειρακτῶσεις προθύμως, ἀνθράκων τε καταφλέξειν.

Ἀσάλευτος τὸν νοῦν, ςρατιωτῶν διέμεινας, κρεμάμενος καὶ βασάνοις ὁμιλῶν πολυτρόποις, καὶ ξίφει τελειούμενος.

Ῥομφαίας τοῦ ἐχθροῦ, ὦ παππία ἀπήμβλυνας, ξεόμενος καὶ τοῖς ἥλοις, καθηλούμενος μάρτυς, καὶ ὕδασι ποντούμενος.

θεοτοκίον.

Τὴν πτῶσιν τῶν βροτῶν, ἐπανώρθωσας δέσποινα, κυήσασα θεὸν λόγον. τὸν τοὺς κατορραγμένους ἐπανορθοῦν δυνάμενον.

ᾠδὴ ς'. Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς.

Ὑμνείσθω, ςρατιωτῶν καὶ θεῖος διόδωρος, βίκτωρ ἅμα ὡς παππίας, νικηφόρος κλαύδιος καὶ βίκτωρ, ὡς τὴν πλάνην, τοῦ δολίου τελείως νικήσαντες.

Ῥομφαῖαι, ςομωθεῖσαι ὤφθητε πράγματι. καὶ διεκόψατε πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας ἀθλοφόροι. ὅθεν, βασιλείας καλῶς ἀπολαύοντες.

Ὢ θαῦμα, πῶς εἰς ὅλμον βληθέντες ἠλέαθητε, καθάπερ σῖτος βίκτωρ, καὶ βικτωρῖνε τῇ συντριβῇ τε. τῶν ὀςέων, τὰς παγίδας ἐχθροῦ συνετρίψατε.

θεοτοκίον.

Νάρκωσον τῆς ψυχῆς μου τὸν τόνον παναμώμε. τῇ συνεχεῖ ἀμελείᾳ, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ κεχαυνωμένον, ἵνα πίςει, καὶ προθυμίᾳ μέλπω σε πάντοτε.

Ὁ εἱρμός.

Θύσωσοι. μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Τὸ μαρτύριον τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε'. τῶν ἁγίων μαρτύρων κλαυδίου. διοδώρου, βίκτωρος, βικτωρίνου. παππίου, ςρατιωτῶν (sic)· καὶ νικηφόρου.

ςίχοι.

Ἐπάδεις ὀκλάζων κλαύδιε πρὸς τὸ γόνυ,
Τομὴ κεφαλῆς πρὸς θεὸν δραμεῖν γόνυ.
Πέμπτῃ κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεὶρ φονόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν θεοδώρας τῆς ἐν θεσσαλονίκῃ.

ςίχοι.

Εἰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς αὐχεῖς θεσσαλονίκη.
Ἔχεις καὶ σε τοπὸν ὄλβον τὴν θεοδώραν.

Αὕτη ἡ ὁσία, θεοδώρα, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν χριστὸν ποθήσασα, ἀπετάξατο. καὶ εἰς κοινόβιον ἀπελθοῦσα ἀπεκάρη, καὶ ἀρετὰς πάσας φυλάξασα, ὑφ' ἐν κατωρθώσατο. τοσαύτην δὲ ὑπακοὴν καὶ τιμὴν ἐκτήσατο πρὸς πάσας τὰς ἀδελφὰς καὶ πρὸς τὴν προεςῶσαν, ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἔδειξεν ὅτι ἣν ζῶσα. καὶ γὰρ τὸν βίον αὐτῆς καθαρὸν καὶ ἀκηλίδωτον φυλάξασα, ὡς ςύλην ἔμψυχον αὐτὸν ταῖς ἀδελφαῖς κατέλιπε. μετὰ δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, τῆς προεςώσης πρὸς κύριον ἀπελθούσης, καὶ αὐτῆς καθαρᾶς καὶ πνευματικῆς οὔσης, γέγονε συνδρομὴ πρὸς τὴν κηδείαν αὐτῆς. τὴν γὰρ συνέλευσις καὶ τῶν ἐπισήμων. καὶ λαοῦ συναθροισθέντος εὐλαβῶν μοναχῶν καὶ ἐπισήμων ἀνδρῶν, γέγονε καθ' εἱρμὸν ἡ ἀκολουθεία. καὶ τοῦ τάφου ἀνοιχθέντος ἐν ᾧ ἡ ὁσία θεοδώρα κατέκειτο ἐπὶ χρόνον πολὺν πρὸς τὸ κατατεθῆναι τὴν προεςῶσαν πλησίον αὐτῆς, γέγονε θαῦμα ἐξαίσιον, τοῖς μὲν ὁρῶσιν, ἔκπληξιν φόβον. τοῖς δὲ ἀκούουσι καταπλήξιν. τοῦ τόπου καὶ ἐπιτηδείου τυγχάνοντος πρὸς θεωρίαν, καὶ πάντων βλεπόντων

των, ἡ πρὸ πολλοῦ νεκρὰ κειμένη Θεοδώρα, συνέσφιγξεν ἑαυτὴν, καὶ ὥσπερ ζῶσα τῇ μελίττῃ τόπον δοῦσα, τὴν τιμὴν ἀπένειμε. τοῦτο τὸ ἐξαίσιον θεασάμενοι πάντες, ἐκπληττόμενοι ἀνεβόων τὸ, κύριε ἐλέησον. ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, πολλὰ σημεῖα ἐποίησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς ὁσίας ταύτης Θεοδώρας. δαιμονῶντας γὰρ διαφόρους ἰάσατο, καὶ τυφλοὺς ὠμμάτωσε, καὶ ἀσθενεῖς ἀναριθμήτους ἐθεράπευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοδώρας καὶ Διδύμου. στίχ.

Σὺν τῇ συνάθλῳ Δίδυμε τμηθεὶς φλέγῃ,
Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, Εὐστρατίου δὲ ἡγεμονεύοντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν χριστιανῶν. καὶ κρατηθεῖσα ἡ παρθένος Θεοδώρα, ὡμολόγησε τὸν χριστὸν ἐνώπιον πάντων. καὶ μετὰ τὸ τυφθῆναι, ἐνεβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ παρελθουσῶν ἡμερῶν τινῶν, αὖθις ἀνακριθεῖσα, ἐγκλείεται εἰς πορνεῖον, καὶ ἀποστείλαντος τοῦ ἄρχοντος νέους ἀκολάστους πρὸς αὐτὴν, οὗτοι μὲν, ὡς ἵπποι θηλυμανεῖς ὥρμων κατ᾽ αὐτῆς. ἡ δὲ ἁγία, ἐδέετο τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ θεὸς οἰκονομήσας τινὰ περιδοξότατον τοὔνομα Δίδυμον, στρατιωτικὸν ἐνδυσάμενον σχῆμα, οὗτος εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν παρθένον. ὡς εἷς τῶν ἀκολάστων, καὶ ἀποδυσάμενος ἣν ἐνεδέδυτο στολὴν, δέδωκε τῇ παρθένῳ σὺν τοῖς ὅπλοις. ἃ καὶ ἐνδυσαμένη ὡς ὁ Δίδυμος ὑπέθετο μετὰ τῶν ὅπλων, ἐξῆλθε τοῦ πορνείου καὶ διεσώθη εὐχαριστοῦσα τῷ θεῷ. ἀμέλει καί τις τῶν ἀκολάστων ἐν τῷ πορνείῳ εἰσελθὼν ὡς πρὸς τὴν παρθένον, καὶ εὑρὼν τὸν Δίδυμον καθεζόμενον ἀντ᾽ αὐτῆς, ἐξέστη καὶ διενοεῖτο κατ᾽ ἑαυτὸν, λέγων, ἆρα ὁ χριστὸς παρθένους εἰς ἄνδρας μεταβαλεῖν δύναται, ὁ εἰσελθὼν, ἐξῆλθεν, ἡ παρθένος δὲ, ποῦ, ἀκούων πάλαι πῶς ὁ χριστὸς μετέβαλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, μῦθον τοῦτο ἡγούμην. νῦν δὲ τὸ μεῖζον ὁρῶ, ταῦτα τούτου διανοουμένου, ὁ Δίδυμος ὁρῶν ἀπορίᾳ τοῦτον συνεχόμενον, ὡμολόγησε τὸ γεγονὸς, ὡς αὐτουργὸς τοῦ δράματος αὐτὸς καθεστήκει, καὶ εἰ βούλοιτο ἀναγγεῖλαι τῷ ἄρχοντι. προσαχθεὶς, ὅτι καὶ ἐκεῖσε προσμένει ἔτι, ὁ τὴν παρθένον ἀμείψας καὶ ἀπολύσας, τοῦ πορνείου μὴ ἐκστὰς. οὕτως εἶπε, καὶ ἀδεῶς παρέστησαν τῷ βήματι τοῦ ἄρχοντος τὸν Δίδυμον. καὶ ὁ ἄρχων. πῶς ἐτόλμησας φησὶ τοιοῦτον πρᾶγμα ἐργάσασθαι. καὶ ὁ ἅγιος εἶπε, χριστιανὸς ὢν, καὶ καλῶς εἰδὼς πραγματεύεσθαι, ἐν μιᾷ ὑποθέσει, στεφάνους δύο ἐμαυτῷ προεξένησα. ἕνα μὲν ἐπεὶ, ἀφαρπάσας τὴν παρθένον ἐκ τῶν ἀθέων ὑμῶν χειρῶν, καὶ καθαρὰν φυλάξας, καὶ ἕτερον, ὅτι κἀγὼ ἐμαυτὸν ὑμῖν ἐφανέρωσα, ὡς χριστιανός εἰμι, καὶ ὁ ἄρχων εἶπε. διὰ μὲν, τὴν τόλμαν σου ταύτην, τὴν κεφαλήν σου ἀποτμηθῆναι κελεύω. διὰ δὲ τὸ πιστεύειν εἰς χριστὸν, καὶ τοῖς θεοῖς μὴ θύειν, τὸ σῶμά σου πυρὶ ἀναλωθῆναι προστάσσω. καὶ ὁ ἅγιος εἶπε. καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου ὁ μὴ παριδών μου τὴν ἐπίνοιαν. καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν προκείμενον τόπον καὶ προσευξάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανούς, ὥς τινες ἐθεάσαντο καὶ ἐμαρτύρησαν. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ, πυρὶ παρεδόθη. τότε τινὲς τῶν πιστῶν, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα συλλέξαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θέρμου. στίχ.

Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου θέρμος φέρων,
Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς ψῦχος κρίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης. στίχ.

Ἐχρῆν ἕπεσθαι κυρίᾳ τὴν δουλίδα,
Ἐκ γῆς ἰούσῃ πρὸς θεὸν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πομπηΐου. στίχ.

Ὡς ζῶν πρόβατον Πομπήϊε τοῦ κυρίου.
Χέεις ἀμελχθεὶς αὐχένα ξίφει γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ζήνων ἐπίσσαν χυθεὶς, καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ δόρατι ἔνδον τῆς πυρᾶς ῥωσθεὶς, τελειοῦται. στίχ.

Ἆθλος τριπλοῦς Ζήνωνι πίσσα, πῦρ, δόρυ,
Οἶμαι δι᾽ ἣν ἔπασχε ταῦτα τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου. στίχ.

Ἴσον μετέχον τοῦ στέφους ὡς καὶ τέλους.

Τερεν

Τερέντιος μάξιμος οἷς τομὴ τέλος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων πέντε
μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ λέσβου. στίχοι.
Ἀθληφόρους τίθησι λεσβίας κόρας.
Μίαν δύο τρεῖς τέσσαρας πέμπε ξίφος.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ταθεὶς νίκτωρ, τὰς πλευρὰς κατεξάνθης ἔν-
δοξε. ὅλμῳ, συνθλασθεὶς καὶ γλῶτταν δὲ
ἐκτμηθεὶς, ἀναμέλπων τετελείωσαι, εὐ-
λογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης κύριε.
Ἰσχύϊ μάρτυς, τῇ θείᾳ πρὸς κλαύδιε μόνου,
ἐκ κοιλίας μάστιγας ὑποστὰς σιαγῶνας συν-
τριβόμενος. χεῖρας καὶ πόδας τε. προσα-
φηρέθης ὑμνῶν τὸν κύριον.
Μεγαλοφρόνως, ὦ νικηφόρε δακτύλων ἐ-
ρησιν. οὕτως ὑπομείνας μάρτυς νεανικῶς,
συντριβὴν πάντων τοῦ σώματος. νίκης διά-
δημα φορῶν ὑμνία ἀναδησάμενος. θεοτοκίον.
Ὡς τοῦ ὑψίστου, θρόνον παρθένε ὑψηλότατον,
πάντων, καὶ χρυσῆν λυχνίαν καὶ κιβωτὸν,
ἁγιάσματος ὑμνοῦμέν σε, εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξὶ βοῶντες πανάμωμε.

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Χεῖρας ἀνυψοῦντες πρὸς θεὸν. θεομακάριστοι.
σώζειν δυνάμενον. πόνους στρεβλώσεων
φέροντες, πολυτρόπων ὑπεμείνατε, καὶ
νικηφόροι πρὸς αὐτὸν βοῶντες ἤρθητε. εὐ-
λογεῖτε, πάντα ἔργα κυρίου τὸν κύριον.
Ἀνυμνολογήσωμεν πιστοὶ, παππίαν σήμε-
ρον. τὸν στρατωνίωνα καὶ τὸν διόδωρον κλαύ-
διον, νικηφόρον καὶ νίκτορα νίκτωρ εἶνον
τε ὁμοῦ χριστοῦ τοὺς μάρτυρας, μελωδοῦντες,
πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.
Ῥάναντα τὰ αἵματα ὑμῶν, μεγαλομάρτυ-
ρες, τὴν γῆν ἡγίασαν. τῆς ἀπιστίας δὲ ἔστησαν.
θεία χάριτι τὰ ῥεύματα, καὶ τῶν βοώντων τὰς
ψυχὰς πλουσίως ἤρδευσαν, εὐλογεῖτε. τριαδικόν.
Ἰσοῤῥοπίαις ἱεραῖς. πατέρα ἄναρχον, υἱὸν συ-
νάναρχον, καὶ πνεῦμα ἅγιον μέλψωμεν, ὁ μο-
δύναμον θεότητα, ὁμοβασίλειον ζωὴν καὶ
ἀνακράξωμεν, εὐλογεῖτε πάντα. θεοτοκίον.
Νοὸς ὑπερκειτος ὁ σὸς τόκος. μὴ καὶ κατάληψιν
θεοχαρίτωτε. θεὸς γὰρ πέφυκεν ἄναρχος.
ἀρχομένην ἀρχὴν δεξάμενος. διὰ τὸ σῶσαι
τοὺς πιστῶς αὐτῷ κραυγάζοντας. εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Ὁ εἱρμός.
Χεῖρας ἐκπετάσας δανιὴλ, λεόντων χάσμα-
τα ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν
„ ἔσβεσαν. ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
„ ἐρασταί. παῖδες κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε.

„ ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴχνεσι σεπτῶν παθημάτων. ἀκολουθοῦντες
ἀθλοφόροι, πᾶσαν ὑπεμείνατε πεῖραν,
κολαστηρίων στερρῷ φρονήματι. καὶ εὐκλεῶς
τεξηνέξαντες. εἰς τοὺς αἰῶνας μακαρίζεσθε.
Ὡς ὑπὲρ προσφορὰ καὶ θυσία. εὐωδεστάτη προ-
σαχθέντες. τῇ θεῷ συνίω τραπέζῃ. τῆς πρω-
τοτόκων κατεφαιδρύνατε. τὴν ἐκκλησίαν
μαρτύρων. ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐκλάμποντες.
Σήμερον πιστοὶ συνελθόντες. νίκτωρ εἶνον τὸν
γενναῖον. κλαύδιον παππίαν τε θεῖον. διό-
δωρόν τε καὶ στρατωνίωνα. καὶ τὸν σοφὸν νίκ-
τορα. καὶ νικηφόρον μακαρίσωμεν.
Ἡ πλησιφαὴς ὑμῶν μνήμη, ἐξανατείλασα
φωτίζει. πᾶσαν τὴν χριστοῦ ἐκκλησίαν. σεπτοὶ ὁ-
πλῖται ἐν ᾗ πρεσβεύσατε. ἁμαρτημάτων
ἄφεσιν, ἡμῖν δοθῆναι ἀξιάγαστοι. θεοτοκίον.
Φέρουσα χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, σάρκα θνητὴν ἐκ
σοῦ λαβόντα. τοῦτον ἐκδυσώπει παρθένε.
ἀθανασίας τυχεῖν πανάμωμε. τοὺς σὲ πι-
στῶς γεραίροντας. καὶ θεοτόκον μεγαλύνοντας.

Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους. ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ παρ-
θένε. ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη. χριστὸς συνάψας
„ τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐν σοὶ ἀγαλλόμενοι,
„ σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τὸ φωταγωγικὸν τὸ τυχόν. καὶ ἡ α΄. ὥρα, ὡς
σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ς΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
εὐτυχίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως,
εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος. πλ. δ΄.
Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς θείας. φυτεύσας εὐτυ-
χίον ἤνθησας. νάμασι τῆς σῆς τε σοφίας. τοῦ-
τον ἐνθέως κατήρδευσας. καὶ διὰ τοῦτο καρ-
ποὺς.

πτὺς. ἐξελώθησε τῆς γνώσεως. ἀσέβειαν κατὰ ἀ-
φραίνων, τοὺς ἀπιστῶς σε μεγαλύνοντας. ὅμ.
Κύριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρδίας, καὶ προγινώσκων
τὰ κρύφια. σκεῦος προϊδὼν ἐκλογῆς σου, τὸν
ἱεράρχην αὐτύχιον. τῆς ἐκκλησίας τῆς σῆς,
ποιμένα ἐγκατέστησας. διὰ τοῦτο ἀσεβείας,
ἐπὶ χλόην ταύτην ἴθυνεν:~ ὅμοιον.
Κύριε σὺ ὁ τὸν σοφὸν ἱεράρχην, κατακοσμήσας τῇ
χάριτι. καὶ ἱεραρχίας ποδήρει, καταφαι-
δρύνας ὡς εὔσπλαγχνος. ἐν ἀρεταῖς καὶ ἡ-
μᾶς, εὐχαῖς αὐτοῦ καταύγασον. τοῦ ὑμνεῖν
σε ὀρθοδόξως, ἐν ἁγνείᾳ καὶ σεμνότητι:~
Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.
Ἄχραντε ἡ τὸν ἐν ἁγίοις τεκοῦσα, ἀναπαυόμε-
νον κύριον. σὺ με μολυνθέντα ἀθλίως, ὑπὸ πα-
θῶν ἀποκάθαρον. καὶ τῆς ἁγνείας ὁδοὺς, ὁδή-
γησον πορεύεσθαι. σὺ γὰρ πάντων εἶ προ-
στάτις, ἀκαταίσχυντος τῶν δούλων σου:~
Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.
Κύριε, εἰ καὶ ἐν σταυρῷ τὰς παλάμας, ἐθελουσίως
ἀνέτεινας. ἀλλὰ πατρικὴν εὐδοκίαν, ἐκ-
πληρῶν πάθος ὑφίστασαι. καὶ γὰρ τοῦ σῶ-
σαι βροτοὺς, ἐλήλυθας ὡς εὔσπλαγχνος. ἡ
παναμώμος ἐβόα, θεὸς ὃν δοξάζομεν:~
Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τοῦ μηναίου, καὶ
τοῦ τετρῳδίου κατὰ τὴν τάξιν. ὁ κανὼν τοῦ ἁ-
γίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὸν θαυματουργὸν αὐτύχιον θαυμάσω.
ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.
Ταῖς ἀρεταῖς εὐτυχήσας καὶ λαμπρυνθεὶς.
φωτοβόλοις λάμψεσι. χαρισμάτων τοῦ θεοῦ.
δυστυχίας ῥῦσαι με παθῶν. ταῖς πρεσβεί-
αις σου σοφὲ ὅπως ὑμνήσω σε:~
Ὡς εὐφύτευτον κλῆμα ἐν ταῖς αὐλαῖς. τοῦ
θεοῦ ἐβλάστησας, εὐθηνούμενον καρποῖς.
ἐναρέτων πράξεων ὁμοῦ, καὶ θαυμάτων
ἀληθῶς πάτερ αὐτύχιε:~
Νοῦν ἡγεμόνα ποιήσας τῆς τῶν παθῶν. τυ-
ραννίδος ὅσιε, κατεκράτησας διό. ἀπαθεί-
ας ὑπόρυξιν ἀρθεὶς. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ θεοῦ
ἤχθης σκηνώματα:~ θεοτοκίον.
Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν. ὡς αὐτὸς ἠ-
θέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός. ὑπὲρ νοῦν
σαρκούμενον ἁγνή. τῶν κτισμάτων ἀληθῶς
ἐδείχθης δέσποινα:~
ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.
Ἁγίου γέγονας ναὸς. πνεύματος θεοφόρε. σεαυτὸν
ἐκκαθάρας τῆς ἰλύος τῶν παθῶν. δι' ἐμμε-
λείας πολλῆς. ἱεράρχα ἔνδοξε αὐτύχιε:~
Υἱὸς ἡμέρας μετοχῇ. φεγγοβολίας ἀΰλου
ἀναδειχθεὶς καὶ φέρεις, ἰαμάτων ἀψευδῶν,
τὴν ἀχλυώδη παθῶν, ἀπελαύνεις, λώ-
βην παναοίδιμε:~
Ἀνοίξας στόμα τὸ σεπτὸν, εἵλκυσας πνεῦμα,
καὶ ἐνέφραξας στόμα, ἀδικίαν εἰς αὐτό. τὸ
ὕψος τῆς τοῦ θεοῦ. μελετήσας, πάνσοφε σαρ-
κώσεως:~ θεοτοκίον.
Τοῦ θείου τόκου σου ἁγνή. πᾶσαν φύσεως τάξιν,
ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. θεὸν γὰρ ὑπὲρ
φύσιν. συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα
μένεις ἀειπάρθενος:~ Ὁ εἱρμός.
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ. κύριε ὁ θεός μου. ὁ ὑψώσας
τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας
" αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου:~
" Κάθισμα ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.
Θείαν δύναμιν ἐνδεδυμένος, ἀπεγύμνωσας
ἰσχὺν τοῦ πλάνου. θαυματουργῶν θεοφόρε
ἐξαίσια. ἀπελαθεὶς δὲ ἀδίκως ἀπείλη-
φας, δικαιοσύνης τὸν ἄφθαρτον στέφανον.
πάτερ ὅσιε, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον ὅμοιον.
Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη. σὰρξ γενόμενος
ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ θεὸς ἐνανθρωπήσας με-
μένηκεν. ὁ μετὰ τόκον μητέρα παρθένον σε. ὡς
πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας παναμώμε. μόνος
κύριος, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος:~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.
Θείας φύσεως, οὐ διῃρέθης. κἂν ἑκούσιον ὑπέ-
στης πάθος. ἀλλὰ σαρκὶ σταυρωθεὶς ὑπεράγα-
θε, πᾶσαν δονεῖς ὡς θεὸς τὴν ὑφήλιον. ἡ θεοτόκος ἐ-
βόα δακρύουσα. ἣν ὑμνήσωμεν, ὡς τοῦ κυρίου
μητέρα αἰτούμενοι, λαβεῖν δι' αὐτῆς τὸ μέγα
ἔλεος:~ ᾠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.
Τῇ αἴγλῃ πάνσοφε, τῆς θείας χάριτος, ἐλαμ-
πόμενος πάσας αἱρετικῶν. δόξας ἀπη-
μαύρωσας. καὶ κατεφαίδρυνας λαῶν, ὀρ-
θοδόξων τὰ συστήματα:~
Οὐ κατενάρκησας, ὑπὲρ τῆς πίστεως. διωγμοὺς
ὑπο-

ὑπομένων καὶ τὴν ἑαυτὸν, ἔχων συμμαχοῦντά σοι. τὸν βλασφημούμενον χριστόν. ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ὑψώσας ἔστησεν, ἐν πέτρᾳ κύριος. τῆς αὐτοῦ ἀληθείας τῆς σῆς ψυχῆς. πάτερ διαβήματα. καὶ ὑπεσκέλισεν ἐχθρῶν, ἐπαιρόμενα φρονήματα. Θεο.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα. τὰ τῆς σῆς θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως. τοῖς ἐπὶ γῆς οὖσιν, ἀειπάρθενε μυστήρια.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Γενναίως φέρων τὸν χωρισμὸν. ποίμνης τῆς λαχούσης σοι σοφέ. περ ἀδίκως ἐμβέβλησαι. αὖθις δὲ πρὸς ταύτην παλινδρομεῖς ἐν χαρᾷ. μεγάλως ὑπὸ πάντων ἀνευφημούμενος.

Οὐκ ἐν αἰνίγματι καθορᾷς. δόξαν ἣν ἐπόθησας θεοῦ. ἐκβρεφοῦς μάκαρ εὐτύχιε. πρόσωπον δὲ μᾶλλον νυνὶ πρὸς πρόσωπον. λυθέντων τῶν ἐσόπτρων σαρκὸς πάτερ ἡμῶν.

Ναμάτων θείων σου ἡ ψυχὴ μάκαρ πληρωθεῖσα ποταμοῖς. τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνέβλυσεν. ὄντως διδαγμάτων σοφὲ εὐτύχιε. καὶ ταύτης καταρδεύει περ τοὺς αὔλακας. Θεο.

Τοὺς θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς. δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή. ὁμολογοῦντας διάσωσον. σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα, τὴν ὄντως θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν. ἡ τριὰς ὡς καθαρῷ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως. καὶ χαρισμάτων ἔπλησεν ἀληθῶς. θεόφρον εὐτύχιε. δι' ὧν ἅπασαν νόσον ἐκδιώκεις ἀεί.

Ὑψώθης κτησάμενος, ἐν καρδίᾳ ἀψευδῶς, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν. καὶ τῶν δαιμόνων πάσας τὰς μηχανὰς. ὑφ' ἓν ἐταπείνωσας. ἱεράρχα κυρίου πανάοιδιμε.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. ἀκυμάντως διελθὼν, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας. τῆς βασιλείας περ τῶν οὐρανῶν. θεοῦ τὰ ἀγώγιμα. τῆς ψυχῆς διασώσας ἀξιάγαστε. Θεο.

Ἡ πάναγνος δέσποινα. ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς. τὸν κυβερνήτην κύριον. τῶν παθῶν μου ἄστατον καὶ δεινὸν. κατεύνασον τάραχον. καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Τὸ μεθ' ὃ τοῦ ἤχου. καὶ εὐθὺς τὸ συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ϛ΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν εὐτυχίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Στί.

Εὐτύχιον θανόντα τιμῶν τοῖς λόγοις,
Ἐμαυτὸν αὐτὸν εὐτυχέστατον κρίνω.
Ψυχὴν Εὐτυχίοιο πύλη γε πόλου ἄγεν ἕκτῃ.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας ἀρχιερεὺς εὐτύχιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου. ἐκ τῆς φρυγῶν χώρας ὁρμώμενος. ἐκ χωρίου θείας κώμης προσαγορευομένου. τραφεὶς δὲ παρὰ ἡσυχίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ, τῷ ὄντι αὐτοῦ ἀντιπάππῳ, καὶ διὰ θεοφιλίαν θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθέντι. καὶ βαπτισθεὶς παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐγουστοπόλεως, ἐν ᾗ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ πάππος ἐπετέλει, τῶν ἱερῶν σκευῶν ἐποιεῖτο τὴν φυλακήν. ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ ἐμελέτη λόγια, καὶ ἐπὶ βάθει γνώσεως προῆλθε, μετεκλήθη παρὰ τοῦ ἀμασίας τηνικαῦτα προέδρου, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰς τρίχας κείρεται, ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν τοῖς οὐρβικίου. εἶτα διάκονος καὶ πρεσβύτερος χειροτονεῖται. καὶ τὸ ἐν ἀμασίᾳ συστὰν μοναστήριον, παρὰ μελετίου καὶ σελεύκου τῶν ἀρχιερέων, καταλαμβάνει. καὶ ἐν αὐτῷ πρὸς τὸν μονήρη βίον ἀποδύεται. εἶτα καὶ ἀρχιμανδρίτης καθίσταται. τῆς δὲ πέμπτης συνόδου παρὰ ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως συγκροτουμένης, καὶ πανταχόθεν τῶν ἀρχιερέων ἀθροιζομένων, ἐπεὶ διά τινα συμβᾶσαν νόσον ὁ τῆς ἀμασίας πρόεδρος τὴν ὁδοῦ κατατολμῆσαι ἀδύνατος ἦν, ὁ μακάριος εὐτύχιος στέλλεται, τὸν αὐτοῦ τόπον ἀναπληρῶσαι. γενόμενος δὲ ἐν κωνσταντινουπόλει, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ συνέσεως πεῖραν δοὺς, ἔν τε ταῖς ἀντιθέσεσι τῶν αἱρετικῶν καὶ ἀποκρίσεσι. καὶ λαμπρὸς φανεὶς ἐφ' οἷς τούτους διήλεγξε, καὶ γραφικῶς ἀναθεματίζεσθαι ἐπιστωσάμενος, πάντας εἰς πόθον, καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα διήγαγεν. ὡς καὶ μηνῦσαι τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην εἰπεῖν ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, ὡς αὐτὸς εἴη ὁ τούτου διάδοχος. οὐ μετ' οὐ πολὺ πρὸς κύριον ἐκδημήσαντος, μεταπέμψασθαι

τὸν

τὸν βασιλέα ἐξ ἀμασίας τὸν ὅσιον. ἐπιψήφω τῶν
ἀρχιερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τῆς
ἐκκλησίας πληρώματος, ἀναδεῖξαι ἀρχιε-
ρέα ταύτης τῆς λαμπρᾶς μεγαλοπόλεως. ὁ
δὲ τῶν ζιζανίων σπορεὺς τὴν εὐστάθειαν καὶ κα-
τάστασιν τῆς ἐκκλησίας μὴ φέρων ὁρᾶν, σα-
θροῖς δόγμασι ταύτην ὡς ἀπὸ μηχαναῖς πα-
ρασαλεῦσαι ἐπειρᾶτο. ἔνθεν τοι καί τινας
βλασφημεῖν διήγειρεν, ἀναπείθοντας ὡς
ἐν εὐσεβείας προσχήματι, ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἁγίας
παρθένου προσληφθεῖσα ἐν τῷ χριστῷ σάρξ,
πρὸ τοῦ πάθους ἄφθαρτος ἦν. καὶ τοῦ βασι-
λέως τῇ ἀσεβείᾳ τοῦ δόγματος ὑπαχθέν-
τος, καθαιρεῖ τοῦτον τοῦ θρόνου. ἐπεὶ ἐλαύνε-
ται ὁ μέγας εὐτύχιος, τὸ δυσσεβὲς τοῦ προ-
βλήματος ἐξελέγχων. γενόμενος δὲ ἐν τῷ
κατὰ τὴν ἀμάσειαν μοναστηρίῳ, ἐκεῖσε γὰρ
ὑπεδρώεισο. ἀσκητικῆς ἀγωγῆς εἴχετο, καὶ
πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας ἐπιδειξάμε-
νος, αὖθις ἐπὶ τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀνάγεται.
δωδέκατον ἤδη χρόνον ἐν τῇ ὑπερορίᾳ τε-
λέσας. τοῦ μὲν ἰουστινιανοῦ ἐξ ἀνθρώπων γενομένου,
ἰουστίνου δέ, καὶ τιβερίου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα τῆς
βασιλείας ἀναχθέντων. λαμπρᾶς δὲ πα-
ρὰ τῶν ἐν τέλει τυχὼν τῆς δεξιώσεως, καὶ
τὸν ἐπικείμενον ὄλεθρον καὶ τοὺς ἀνοὺς ἀφ-
δην, ἀναιροῦντα καὶ λυμαινόμενον, διὰ
χῆς ἀνατείλας, καὶ ἐπὶ χρόνοις εἴκοσι καὶ
τέσσαρσι καὶ μησὶν ἕξ, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπερο-
ρίας ἀνάρρησιν τὴν ἐκκλησίαν κατασχών,
πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. καὶ πρότερον τῷ βασι-
λεῖ τιβερίῳ περὶ τῆς ἀρχῆς προθεσπίσας τῆς
βασιλείας, καὶ ὕστερον πρὸς ἐπίσκεψιν αὐ-
τοῦ γενομένῳ, περὶ τοῦ τέλους εἰπών. ὃ καὶ
συνέβη μετὰ τὴν τοῦ ἁγίου πρὸς κύριον ἐκδημίαν.
τέσσαρας μῆνας ἐπιβιώσας, καὶ αὐτὸς
ἀπαναστὰς τοῦ σώματος. κατετέθη δὲ ὁ ἅγιος
εὐτύχιος. ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τῶν ἁγίων ἀποστό-
λων, μετὰ τὴν κρηπῖδα τῆς ἁγίας τραπέζης.
ἔνθα ἀνδρέου καὶ τιμοθέου καὶ λουκᾶ, τὰ ἅγια
κατάκεινται λείψανα. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ
σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων ἑκατὸν εἴκοσι
μαρτύρων τῶν ἐν περσίδι. χι.

Ἀν ἐξαριθμῇς οὓς τὸ πῦρ πέρσων φλέγει,
Εὕροις ἔχοντας τετράκις τὸ τρισδέκα.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ὁσίας πλατωνίδος, χι.
Πόλου πλάτη φέρεισε τὴν πλατωνίδα,
Ταῖς ἀρεταῖς λάμψασαν εἰς γῆς τὰ πλάτη.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων δύο μαρτύρων
τῶν ἐν ἀσκάλωνι ἄχρις ὀσφύος χωσθέν-
των καὶ τελειωθέντων. χι.
Ἀνήροτος γῆ καρπὸν ἐκφύει λόγου,
Ὁ καρπὸς ἄνδρας ἄχρις ὀσφύος δύο.
ᾠδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.
Χιονώδη τὴν ψυχὴν ὑπὲρ κτησάμενος. τῇ ἀρε-
τῶν λευκότητι. ἐξωμοίωσαι. τοῖς ἀγγέλοις ὅ-
θεν σὺν αὐτοῖς. χορεύεις γηθόμενος βοῶν.
εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~
Ἱερεῖον ἀπερίαμωμον προσήγαγες. σαυτὸν
ἐκ βρέφους ὅσιε τῷ δεσπότῃ σου. ἡδονῶν νε-
κρώσει ἀληθῶς. διὸ ἀγαλλόμενος βοᾷς. εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~
Οἱ κρουνοί σου τῶν δακρύων πάτερ ἔσβεσαν.
πυρκαϊὰν σαφῶς ἡδονῶν, καὶ γεγόνασιν. ἰα-
μάτων δρόσος τοῖς πιστῶς. κραυγάζουσι πάν-
τοτε χριστῷ. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν:~ θεοτοκίον.
Σὲ παναμώμε, καὶ μῆτερ ἀειπάρθενε. ἐγνωμέ-
νην ἴσμεν βροτοί. ὁ γὰρ ἐν κόλποις τοῦ πατρὸς ἀχώ-
ριστος υἱός. ἐκ σοῦ σεσωμάτωται διό. εὐλογη-
μένη γενεαῖς γενεῶν πέφυκας:~
ᾠδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.
Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀποκρουσάμενος. ἀρε-
τῶν ἐμμελείᾳ πάτερ ἠγρύπνησας. ἕως τοῦ θεοῦ,
ἰακὼβ ὤφθης σκήνωμα. ὃν ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~
Θυρεῷ εὐσεβείας περισκεπόμενος, καὶ ὡς δί-
στομον ξίφος ἀναλαβόμενος, δόγμα, τὸ σε-
πτὸν. πάσας ὄντως συνέκοψας. τῶν αἱρε-
τιζόντων τὰς φάλαγγας θεόφρον:~
Ἀμαιμάκτους θυσίας θεῷ προσήγαγες ταπει-
νώσει καρδίας πάτερ εὐτύχιε. θύων διὰ σέ, τὸν
τυθέντα ὡς πρόβατον. ὃν ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~
Ὑφαιρέσει τοῦ χείρονος ἀνυψούμενος, τοῖς
ἀΰλοις ἀγγέλοις ἐξομοιούμενος. ἔτι τῇ σαρκὶ
ἐνδημῶν ἐξεδήμησας, ὁρῶντι ἀχετω πρὸς

χριστὸν ὃν ἐπόθησας. θεοτοκίον.

Ἐν τῷ τίκτειν διέδρας ὠδῖνας ἀλλ' ἐχαρτε, καὶ τεκοῦσα παρθένος πάλιν διέμεινας. ἅπαντα γὰρ δρᾷ εἰ ὁ θεάνθρωπος, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θνητοῖς ἰδεῖν ἀδύνατον.

Μικροῖς τὰ μέγιστα ἀντικαταλλαττόμενος, καὶ τῶν φθαρτῶν, τὰ ἄφθαρτα καλῶς ἀνταμειβόμενος. βασιλείαν ἀσάλευτον ἔλαβες. τῆς μὴ παρερχομένης δόξης ἐπέτυχες. ταῖς τῶν ἀρετῶν σου καλλοναῖς ὡραϊζόμενος.

Ἁγνῶς τὸν βίον σου διετέλεσας, καὶ τῆς ἁγνῆς παρθένου λάτρις ὤφθης εὐτύχιε, ἱεράρχης θεοῦ ἀληθέστατος, στῦλος ὀρθοδοξίας ἔρεισμα πίστεως, τεῖχος τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ θεομακάριστε.

Σαρκὸς τὸ φρόνημα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ, καὶ ἄσαρκος καθάπερ ἐν σώματι, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας εὐτύχιε, ὅθεν σὺν ἀσωμάτοις θείαις δυνάμεσι, πάντων τῷ δεσπότῃ καὶ θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, τοῖς ἐπὶ γῆς, ἐξέλαμψας θεόφρον εὐτύχιε. μεταστὰς δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς πρὸς θεὸν, καὶ τὰς φωτοχυσίας τούτου δεχόμενος, πᾶσιν ἐπιπέμπεις φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε. θεοτοκίον.

Ῥωσθεὶς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ᾠδὴν προθύμως ἐκ καρδίας ἀνέθηκα, ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι παρθένε ἁγνὴ, χάριν ἀντιδιδοῦσα σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκενώτων θησαυρῶν θεομακάριστε.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου καὶ τὸ θεοτοκίον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον. αἱ συνήθεις μετάνοιαι καὶ ἡ α' ὥρα. μετὰ τῆς στιχολογίας. καὶ μετανοιῶν καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ'. τοῦ ἁγίου μάρτυρος καλλιοπίου. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. τοῦ τριωδίου γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου.

Μάρτυς ἀθλοφόρε ἔνδοξε, διὰ χριστὸν τὸν θεὸν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπομείνας στερρότατα, τὸν σὸν ἀγῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἱλασμὸν καὶ ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἑορτάζουσι, τὴν θείαν μνήμην σου. ὅμοιον.

Μάρτυς ἀθλητὰ παμθαύμαστε, ὑπὲρ χριστοῦ σταυρωθεὶς, τοῦ σταυρὸν ὑπομείναντος, ἄνωθεν ἤκουσας, ἐκ θεοῦ παντοκράτορος, φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς ἀοίδιμε ἐν αἷς γενόμενος, τῶν βραβείων ἔτυχες ὡς νικητὴς, ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν. ὅμοιον.

Θεία ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον πῦρ, τῷ ἁγίῳ σου σώματι, δροσισμῷ τοῦ πνεύματος, ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας, ἐντεῦθεν ὤφθης λαμπὰς πολύφωτος, ἐπιλάμπουσα πᾶσαν πλάνην πολύθεον, ὅθεν τὴν μνήμην σου. τὴν ἁγίαν σήμερον χρεωστικῶς, πάντες ἑορτάζομεν, σὲ μακαρίζοντες. θεοτοκίον ὅμοιον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ ἄδυτον, τὸν σκοτισθέντα με νῦν, ὑπὸ πάσης σκαιότητος, ἀπὸ γνώμης δέσποινα, κακοτρόπου καταύγασον, καὶ τῷ φωτί με τῷ σῷ σημείωσον, ὅπως τοῖς λύκοις ἀνεπιβούλευτος. ὅλως γενήσωμαι, ὑπὸ σοῦ σκεπόμενος καὶ ἀσφαλῶς, σεμνὴ ὁδηγούμενος πρὸς τρίβον ἔνθεον.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἥλιος ἰδών σε ἐφέλκεσθαι, ἐπὶ σταυροῦ ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο, ἡ δὲ τεκοῦσά σε, ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς, οἴμοι ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον.

Ὁ κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον συνήθως οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Καλοὺς ἐπαινῶ καλλιοπίου πόνους.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Καλῶς τὸν ἀγῶνα διήνυσας, μάρτυς ἀθλοφόρε καὶ τὴν πίστιν τετηρηκὼς, τῆς νίκης ἐδέξω τοὺς στεφάνους, χαρμονικῶς καὶ θεῷ νῦν παρίστασαι.

Αγίας ἐκ ῥίζης ἀειθαλής. ἐβλάστησας κλάδος. ἀκαρπία μαρτυρική. πάντων τὰς καρδίας διατρέφων. τῶν σὲ τιμώντων σοφὲ καλλιώπιε:~

Λαμπρύνας καρδίας τῷ ὀπτικῷ· γραφῶν ἀναπτύξει. καὶ μελέτῃ διηνεκεῖ. μαρτύρων ὑπῆλθες τοὺς ἀγῶνας. ἀνδρικωτάτῳ νοῒ καλλιώπιε:~ Θεοτοκίον.

Ὁ νεύματι πάντα δημιουργῶν. ἐκ σοῦ σωματοῦται, ὑπὲρ λόγον μῆτερ θεοῦ. ὁ τὸν ἀθλοφόρον στεφανώσας. μεθ' οὗ πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζομεν:~ ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας, πολυειδεῖς ὑπήνεγκας. μάρτυς ἀνδρικῶς, τῷ διώκτῃ, ἀντιτατόμενος. ὅθεν ἐπέτυχες, τῆς οὐρανίου γαλήνης. ἀπλοΐσας ἔνδοξε αὔραις τοῦ πνεύματος:~

Στρατιώτης γενναῖος, καὶ νικητὴς ἄριστος. ὤφθης ὁμιλῶν, ταῖς βασάνοις, νοὸς στερρότητι. καὶ γὰρ τυπτόμενος. καὶ ῥοιχιζόμενος μάκαρ. τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα ὅλον κατέβαλες:~

Ἐπαιρόμενον θράσος, τοῦ δυσμενοῦς ὤλεσας. μάρτυς ἀναρτώμενος, ξύλῳ καὶ δαπανώμενος, πληγαῖς τὸ σῶμά σου, καὶ τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει, χαίρων καλλιώπιε, καλλωπιζόμενος:~ Θεοτοκίον.

Παναγία παρθένε. τῶν ἀθλητῶν καύχημα. καὶ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα. τοὺς ἐν αἰνέσει σε. χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντας. ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου πάσης στενώσεως:~ ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργὲ κύριε.

Κάθισμα ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ἀνυψούμενος, ἀπεριτρέπτῳ νοΐ. χριστοῦ τὸ σεπτὸν πάθος σοφὲ ἀθλητά. καλῶς ἐξεικόνισας. ὅθεν τὴν φωτοφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην. πιστοὶ ἐπιτελοῦμεν, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν τὸ μέγα ἔλεος:~ Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐπάκουσον δέσποινα, τῆς κατωδύνου ψυχῆς. βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν προτέρων κακῶν. παράσχου τὴν ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ῥῦσαι με θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης. καὶ στῆσον ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ:~ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ῥομφαία διῆλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχήν. ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι:~ ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἀθλητὴς γενναιότατος. ὤφθης ἐν σταδίῳ ἀγωνιζόμενος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ὀχύρωμα, καταβάλλων μάρτυς καλλιώπιε:~

Ἱερεῖον ὁλόκληρον. μάρτυς τῷ τυθέντι λόγῳ προσήνεξαι. εὐωδίᾳ συντηρούμενον. τῶν σεπτῶν σου πόνων καλλιώπιε:~

Νεκρωθεὶς τὸ σαρκίον σου. πόνοις ἀνενδότοις μάρτυς πανόλβιε. τὴν ζωήν σου προεξένησε. τὴν ἐν τοῖς ὑψίστοις καλλιώπιε:~ Θεοτοκίον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος. βότρυν ἐγεώργησας ἀποστάζοντα. γλεῦκος θεῖον παναμώμητε. τοῖς πιστῶς ἀεί σε μακαρίζουσιν:~

ᾠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Κλειζόμενος πόνοις. μάρτυς ὑπεβλήθης τροχῷ γενναιότατε, καὶ πυρὸς λαμπάσι. φλογιζόμενος δρόσον οὐράνιον. ἐκ θεοῦ ἐδέξω, ἀγγελικαῖς ἐπιστασίαις. ἀθλοφόρε σοφὲ καλλιώπιε:~

Ἀοράτῳ δυνάμει, μάρτυς καλλιώπιε τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν. οἱ παρανομοῦντες, παρελύθησαν σὲ καταικίζοντες. τῆς φλογὸς σβεσθείσης, καὶ σοῦ μηδ' ὅλως ἁψαμένης. ἐπινεύσει τοῦ πάντων δεσπόζοντος:~

Λαμπρυνθεὶς ταῖς αἰκίαις. οἷά περ χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἀπήστραψας. ὡς θεῖος φύλαξ, τῶν σεπτῶν τοῦ χριστοῦ διατάξεων. φυλακαῖς ἐβλήθης. τοῖς ἱεροῖς δεσμοῖς σου λύσας, πολυθέου μανίας τὸ φρύαγμα:~ Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες παρθένε. τῆς προγονικῆς διὰ σοῦ καταπτώσεως. σὺν τῷ ἀρχαγγέλῳ γαβριὴλ σοι βοῶμεν πανάμωμε. χαῖρε μόνη πάντων, ἁμαρτωλῶν ἡ σωτηρία χαῖρε πάντων μαρτύρων κραταίωμα. ᾠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Ἰδοῦσά σε καλλοναῖς, στιγμάτων καλλωπιζόμενον. ἡ σὲ τεκοῦσα σοφέ, χαρᾶς οὖσα ἔμπλεως, θεὸν ἐμεγάλυνε. περιπτυσσομένη. καὶ σεπτῶς καταφιλοῦσά σε:~

Ὡράθη σοι ἐν φρουρᾷ ἐγκεκλεισμένῳ φῶς ἄδυτον, καὶ οὐρανόθεν φωνή, ἠνέχθη σοι ἅγιε, σὲ παραθαῤῥύνουσα. καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας, ἱερῶς ἀνακηρύττουσα :~

Παράδεισος νοητός, ὡράθης μάρτυς πολύαθλε. ξύλον ζωῆς τὸν Χριστόν, ἐν μέσῳ κτησάμενος. τὸν σὲ μετοικήσαντα, πρὸς τὰς αἰωνίους, καταπαύσεις Καλλιώπιε :~

Καθάρισόν μου ἁγνή, ψυχῆς τὰ ἄμετρα πταίσματα. καὶ φώτισόν μου τὸν νοῦν, ἀεὶ σκοτιζόμενον, πάσαις παραβάσεσιν. ὅπως ἐν αἰνέσει καταξίως μακαρίζω σε. ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σῶτερ. Τὸ μέλος τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης.

Ἔχει Μυτιλήνη σε καὶ τεθνηκότα,
Ὡς ζῶντα Γεώργιε προστάτην μέγαν.
Ζωὴν δ' ἐκ θανάτοιο Γεώργιος ἑβδόμῃ εὗρεν.

Οὗτος τὸν Χριστὸν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ποθήσας, τὸν μοναδικὸν ὑπέρχεται βίον. πᾶσαν δὲ ἀρετὴν ἐξασκήσας, ταπεινοφροσύνην ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐξησκήσατο. ἐλεήμων δὲ πάνυ γενόμενος, εἰς τὸν θρόνον Μυτιλήνης ἀνάγεται, ἐν ᾧ καλῶς διαπρέψας. καὶ τοὺς εἰκονομάχους τῷ περιόντι τῆς σοφίας ἐγκαταπλήξας, καὶ τὴν ἰδίαν πλάνην ἐπιγνῶναι τούτους ποιήσας, καὶ ἐν σώματι τελῶν διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης ἐγκρατείας ἀγγέλοις ἁμιλληθεὶς τοῦ βίου μεθίσταται. διὰ θεικάστρος τῆς ἐξόδου αὐτοῦ οὐ μόνον αὐτῷ μηνυθείσης, ἀλλὰ καὶ πάσῃ τῇ αὐτοῦ ποίμνῃ. πηγὰς δὲ θαυμάτων ἐκ τῶν αὐτοῦ λειψάνων, τοῖς προσιοῦσι χαριζόμενος, πᾶσιν ἐστὶν ἀξιέραστος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιοπίου. ἀθ.

Καλλιόπιος ἔμπαλιν ἐμπαγεὶς ξύλῳ,
Τὸν ὀρθίως παγέντα δοξάζει λόγον.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, υἱὸς γεγονὼς Θεοκλείας, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεδιδαγμένος. ὥρμητο δὲ ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. τραφεὶς παρὰ τῇ μητρὶ εὐσεβῶς. καὶ ταῖς θείαις ἐμμελετήσας γραφαῖς. ἐπικειμένου δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ, ἑαυτὸν ἐπιῤῥώσας, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς παραινέσεις πρὸς τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου δεξάμενος, αὐτόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μάξιμον εἰς Πομπηΐου πόλιν, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα κηρύξας, εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας δεσμεῖται. καὶ μολιβδίσι τύπτεται. καὶ ἐπὶ τροχοῦ κατατείνεται καὶ κάτωθεν πυρὶ κατακαίεται. ἀγγέλου δὲ ἐπιστασίᾳ, ὅ,τε τροχὸς ἔστη καὶ διεψυχράνθη τὸ πῦρ φρικτῶς δὲ τοῖς ὁρῶσι. διασπαραχθέντων αὐτοῦ τῶν μελῶν, ὁ ἅγιος φανείς, ἐβλήθη ἐν τῇ φυλακῇ. ἐν ᾗ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰσελθοῦσα, ἀπεμάττε τοὺς ἐκ τῶν τραυμάτων αὐτοῦ καταῤῥέοντας ἰχῶρας. διαδοῦσα δὲ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ἅπασαν πτωχοῖς, καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας πεντήκοντα σύμπαντας ὄντας ἀπαλλάξασα τῆς δουλείας, συνῆν καὶ συνέψαλλε τῷ ἁγίῳ. φωτὸς δὲ περὶ τὴν φυλακὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς γενομένου, καὶ φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης, διὰ τῆς τοῦ μάρτυρος παῤῥησίας καὶ ὁμολογίας ἐμακαρίζετο, ἔτι μᾶλλον ἐπερρώσθη πρὸς τοὺς ἀγῶνας. ὅθεν ἐπὶ τούτοις ἀνένδοτος μένων, σταυρωθῆναι κατεδικάσθη. ἐκοινώνει δὲ πάντως τῶν δεσποτικῶν παθῶν. οὐ τῷ τοῦ θανάτου τρόπῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ καιρῷ καθ' ὃν ταῦτα συνέβαινεν τῆς μεγάλης καὶ ἁγίας πέμπτης, ἐφισταμένης πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ θείας ἡμῶν ἀναστάσεως. σταυρωθεὶς τοίνυν κατὰ κεφαλῆς, τοῦτο τῆς μητρὸς αἰτησαμένης. καὶ πέντε χρυσίνους ἐπιδούσης ὑπὲρ τούτου τοῖς διώκταις, ἐπιγενομένης τε τῆς παρασκευῆς περὶ τρίτην ὥραν, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. κατενεχθέντι δὲ αὐτῷ, ἡ μήτηρ περιχυθεῖσα καὶ λειποψυχήσασα, ἀφῆκε καὶ αὐτὴ τὴν ψυχὴν, καὶ συγκατετέθη τῷ ἁγίῳ μάρτυρι καὶ υἱῷ αὐτῆς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥουφίνου διακόνου.

Σφαγῆς λογισθεὶς ὡς πρόβατον Ῥουφῖνος,

Σφάτ

Σφάττει παλαιὸν τὸν διάβολον λύκον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ἀκυλίνη ἡ μὲν, τὰς χεῖρας εἰς τοὐπίσω δεσμευθεῖσα, καὶ τελείαν φλεχθεῖσα τελειοῦται. στί.

Ὀπισθόχειρα χιμίοις στρεβλουμένην,
Ἔμπροσθίως φλέγουσι τὴν Ἀκυλίναν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων διακοσίων μαρτύρων τῶν ἐν Σινώπῃ, ξίφει τελειωθέντων. στί.

Ἀμείλικτον ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Οἷς ἀνδρεικὸς νοῦς ἀνδρεική τε καρδία.

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οὐδαμῶς ἀπονείμας, ἀλογώτατον σέβας ξοανίοις ἔνδοξε, πυρὸς τὴν τιμωρίαν, ὑπήνεγκας ἀνδρείως, ἐκβοῶν καλλιῶπε, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητός:~

Ὑψηλῇ διανοίᾳ, ἐκμιμούμενος μάρτυς τὸν ὑψωθέντα σταυρῷ. ὑψώθης ἐπὶ ξύλου θελήσει ἀντιστρόφως. τὴν πορείαν ποιούμενος, πρὸς οὐρανὸν ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων:~

Πολυτρόποις αἰκίαις, ὁμιλήσας γενναίῳ μάρτυς φρονήματι, πολλῶν κατηξιώθης. κραυγάζων ἐν ὑψίστοις, ἀγαθῶν καλλιῶπε, ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητός:~ Θεοτ.

Ὁ καρπός σου Θεοκυῆτορ, τῆς σε τεκούσης σου νηδύος ἡμᾶς ἐζώωσε, καρπῷ θανατωθέντας, διό σε καταλλέος ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν. ὁ τῶν:~

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁμοθεῦ σφαττόμενος, ἀθλητὰ καλλιῶπε, πᾶσαν πονηρίαν τῶν ἀνόμων ἔφυγες. καιρῷ τοῦ τιμίου δὲ, πάθους Χριστὸς δοξάζει σε. μάρτυς ἀντιστρόφως σταυρωθέντα θελήσει, πρὸς θείας καταπαύσεις προσκαλούμενος ὄντως, τοῖς θείοις ἀσωμάτοις, συνάπτει σε θεόφρον:~

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, ἀνατείλας παμμάκαρ, φήμη, τὴν ὑπ' οὐρανὸν καταφωτίζεις πάντοτε, ἀκτῖσι τῶν ἄθλων σου. καὶ διεγείρεις ἅπαντας, νῦν ἐπιτελεῖν τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, βοᾶν τε τῷ δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὑπομονὴν ἀσύγκριτον, καρτερίαν πανθαύμαστον. μάρτυς ἀθλητὰ ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων σου. σαφῶς ἐνδειξάμενος, ταῖς τῶν ἀγγέλων τάξεσι, νῦν συνηριθμήθης, εὐκλεῶς ἀναμέλπων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε:~ Θεοτ.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκάλαις ἐβάστασας, ἄχραντε παρθένε ἰησοῦν τὸν κύριον. τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυνάμῳ ῥήματι, ὅθεν ὡς θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν μητέρα. βοῶντες ἐν αἰνέσει, ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε:~ ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰστίῳ ὑπερωθεῖσα σου ἡ ψυχή. τοῦ ἁγίου πανόλβιε πνεύματος. τὸ χαλεπὸν, πέλαγος διῆλθε τῶν αἰκισμῶν, καὶ τοὺς λιμένας ἔφθασε, τοὺς ἐπουρανίους περιχαρῶς, βυθίσασα τοῦ πλάνου. δολίας παρατάξεις, θεία πλημμύρα τῶν αἱμάτων σου:~

Ὡραῖος νεανίας ἀποφανθεὶς, κάλλοναις τῶν ἀγώνων ἐξήστραψας, ἡλιακῶν πλέον ἀθλοφόρε μαρμαρυγῶν, καὶ τῶν πιστῶν ἐφώτισας, μάρτυς καλλιῶπε τὰς ψυχὰς τῶν πόθῳ τὴν ἁγίαν. καὶ ὄντως φωτοφόρον, ἐπιτελούντων σου πανήγυριν:~

Στησώμεθα χορείαν πνευματικήν. τὸν στεῤῥὸν ἀθλητὴν καλλιῶπιον, χαρμονικῶς. νῦν ἀνευφημοῦντες καὶ τοῖς αὐτοῦ, κατατρυφῶντες σήμερον, πόνοις οἷς ὑπερηδία Χριστοῦ, γενναίως ἐναθλήσας, καὶ τῆς πολυθεΐας, καταστρεψάμενος τὸ ἄθεον:~

Ἡ θήκη σου πηγάζει μύρα ζωῆς, καὶ ἐκβλύζει ὡς θαύματα ἰάματα. ἣν οἱ πιστοὶ, πάντοτε κυκλοῦντες περιχαρῶς. καὶ πόθῳ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἁγιασμόν τε καὶ φωτισμὸν, ἀντλοῦσι τὴν ἁγίαν, δοξάζοντες σου μνήμην, μάρτυς κυρίου καλλιῶπε:~

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι ταῖς μυστικαῖς. τοῦ νοός μου τὸ σκότος ἀπέλασον, μῆτερ θεοῦ, καὶ τῶν λογισμῶν μου τὸ χαλεπὸν, κλυδώνιον κατάπαυσον, καὶ πρὸς τοὺς λιμένας τοὺς γαληνοὺς, ὁδήγησόν με μόνη. ἡ πάντων σωτηρία, οἱ πόθῳ ἐν πίστει μακαρίζωσε:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικὸν καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ἡ ὥρα μετὰ τῆς στιχολογίας, καὶ μετανοίαι καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ΄. ἤγουν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, γεωργίου μητροπολίτου μιτυλήνης. ψάλλεται δὲ ἡ τούτου ἀκολουθία, ὁπόταν βούλεται ὁ προεστώς.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πάτερ γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν εἰκόνα ἄχραντον, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰκόνα πάνσοφε. θεομάχων θράσος, μηδαμῶς πτοούμενος. δυνάμει τῇ αὐτοῦ δυναμούμενος. ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Πάτερ γεώργιε θυμὸν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας. θρασυνομένων ἀλόγιστα. οὓς καὶ τεθέασαι. ὑποβρυχωθέντας, δυσσεβεῖ φρονήματι. καὶ πάλιν συντριβέντας δεινότερον. διαφανέστατα. τῆς προνοίας πρὸς τὴν ἄμυναν, τῶν ἀφρόνων, κινουμένης ἔνδοξε:~

Πάτερ γεώργιε θεοῦ, συνεργὸς γενόμενος. ὡς ἱεράρχης καὶ γεώργιον, ἑκατοστεύοντα, καρπὸν τῷ δεσπότῃ, τὰς ψυχὰς προσήνεγκας. τῶν νῦν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου. καὶ νῦν δυσώπησον. στηριχθῆναι τὴν ὀρθόδοξον. ἐκκλησίαν, ἀληθείας δόγμασι:~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον. τῇ καθαρότητι ὄχημα. περικρατούμενον. πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυνον. πανθαύμαστε ἁγνὴ σύ. προστασία καὶ γὰρ δύνασαι. οἷα μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος:~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος δέσποινα. ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα. οὐδὲ κάλλος οἴμοι. θρηνῳδοῦσα ἔλεγε. τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδυ γλυκύτατε, ποῦ ἡ εὐπρέπεια. ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα. τῆς μορφῆς σου, υἱέ μου παμφίλτατε:~

Ὁ κανών. ᾠδὴ α΄. ἦχος πλάγιος.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Αἴγλῃ εὐσπλαγχνίας μοι Χριστέ, τῷ πηρωθέντι πταίσμασι. καὶ ἁμαρτίαις δεινῶς. ἀνάτειλον οἰκτίρμον. καὶ γνόφον ἀπέλασον, τῆς ἐμῆς ἀβλεψίας. ταῖς πρεσβείαις τοῦ σοῦ ἱεράρχου:~

Πᾶσαν ἐγεώργησας σοφὲ. τοῖς πόνοις καὶ ἱδρῶσι σου. τῆς ἐγκρατείας τὴν γῆν. καὶ σπείρας ἐν καρδίᾳ, τὸν σῖτον τοῦ πνεύματος, στάχυν τῆς ἀπαθείας. ἐκομίσω γεώργιε μάκαρ:~

Ὤμοις τὸν σταυρὸν ἀναλαβὼν. καὶ τὰ τῆς γῆς τερπνότατα. τῷ κοσμοκράτορι. τοῦ σκότους ἀπορρίψας, Χριστῷ ἠκολούθησας. καὶ θησαυροὺς ἐκτήσω, τῆς αὐτοῦ αὔλου βασιλείας:~

Θεοτοκίον.

Ὅπλον, καὶ λιμένα ἀσφαλῆ. καὶ τεῖχος καὶ ὀχύρωμα. καὶ θείαν ἄγκυραν. καὶ γέφυραν καὶ σκέπην. τὴν σὴν θεονύμφευτε, ἔχοντες προστασίαν, τῶν κινδύνων λυτρούμεθα πάντων:~

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος.

Τῷ ὕψει μακάριε. ἐπιβὰς τῶν ἀρετῶν. εἰς τὰ βάθη τοῦ πνεύματος, ἀξίως κατοπτεύσας, καὶ θεωρίας δοχεῖον. γενόμενος ὅσιε. αὐλίζῃ σὺν ἀγγέλων χοροῖς:~

Πτωχεύσας τῷ πνεύματι, κατεπλούτησας σοφέ. βασιλείαν τὴν ἄυλον. ἐν ᾗ τῷ ποιμνίῳ σου, θησαυροὺς αἰωνίους, πιστῶς προητοίμασας. διό σε μακαρίζομεν:~

Τὸ ἄπλαστον ὅσιε, καὶ τὸ πρᾶον τῆς ψυχῆς. ἐμιμήσω τοῖς τρόποις σου. καὶ τοῖς κατορθώμασιν. ἰακὼβ καὶ ἐδείχθης, καθαρσει τοῦ πνεύματος. ἰσραηλίτης νοῦς ὁρῶν τὸν θεόν:~ Θεοτοκίον.

Ἀπάτορα τέτοκας. τὸν ἀμήτορα πρὸ σοῦ. καὶ ὡς βρέφος ἐθήλασας, τὸν τρέφοντα ἅπαντα. ὃν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, κυρίως θεοτόκον ἁγνήν:~

Καθισμα, ἦχος πλάγιος. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ταπεινώσεως ὕψει περιφανῶς. γεγονὼς ἐπὶ τὰς ἀρετὰς τοὺς δυσμενεῖς. τελείως ἠφάνισας, ἀριστεύσας λαμπρότατα. ἐλεήμων δὲ πάτερ, γενόμενος ὅσιε δαψιλεῖ χορηγίᾳ, πεινῶσιν ἐπήρκεσας. ὅθεν τὸ ἀγήρω, μετὰ τέλος κληρώσασθαι. τρυφὴν ἀγαλλόμενος, εἰς αἰῶνας γεώργιε. ἱεράρχα μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν

μνήμην σου :~ Θεῖον ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν. ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν. τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου. καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἄχραντε. τῷ λιμένι προστρέχω τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου. τῶν ἀκαταπαύστως ὑμνούντων σε, θεοκυῆτορ πανύμνητε. πρεσβεύουσα τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε κύριε. τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν μακρόθυμε. τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα :~

ᾠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Σὺ τὴν τῆς ψυχῆς, ὁλκάδα διασώσας. ἐκ τῆς τῶν παθῶν, ἐν ὕλῃ τρικυμίας, ἐπὶ λιμένα καθώρμησας καὶ γαλήνην, τῆς ἐγκρατείας πάτερ ὅσιε :~

Ἀγγελοειδῆ, τὴν φρόνησιν κεκτημένος, τῆς τελαδικῆς, ἀγγέλων ὑμνῳδίας. ἐπακροάσω γενόμενος ἐν ἐκστάσει. τῇ ἐν θρονοία σου πανάφημε :~

Σὺ τῇ μονῇ τῇ σφενδόνῃ ὡπλισμένος. ὡς ἄλλον γολιὰθ, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους. ὀφρυωμένον κατέβαλες ἰσάρχα. δαβιτικῇ καὶ θεία πίστει σου :~ Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ προστασία, κόσμου παναγία. δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου. σὲ γὰρ θερμὸν ἱλαστήριον κεκτημένοι, τῆς ἁμαρτίας ἐκλυτρούμεθα :~

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Σὲ ὡς ἁγνείας στῦλον. καὶ σωφροσύνης κλεινὸν ἄοίδιμε, κεκτημένοι σε πάντες, τῦ χοιμένοι ἐλέους πρεσβείαις σου :~

Θεοπτικὴ σου πρεσβεία. τὸ ἱερὸν ἐνεδύσω ἀξίωμα. τῆς ἀμώμου παρθένου, ὡς ἀμεμπτον εἰς τοῦτο καλούσης σε :~

Τὸν τοῦ ἐλέους οἶκτον. ἔμφυτον ἔχων καὶ πάντοτε σύνοικον. γέγονας τοῖς πένησι. δαψιλοῦς τροφῆς ἐργαστήριον :~ Θεοτοκίον.

Τὸν ὄντως δεσπότην. ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσα πανάμωμε. γέγονας ἀνωτέρα, ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως :~

ᾠδὴ ϛ΄. Χιτῶνα μοι παράσχου.

Τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον ἐν σοὶ, ἀῤῥὸν κατασκήνωσιν. πνευμάτων ἀπήλασε. λεγεῶνας πονηρῶν ταῖς πρεσβείαις σου :~

Γαλήνης ἀνεδείχθης ποταμὸς. καὶ ῥεῖθρον πραότητος, ἐξ ὧν ποτιζόμεθα. τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς πάτερ ὅσιε :~

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, τῷ πνεύματι ἔζησας. κἀμὲ δὲ τοῖς πάθεσι. συμπτωθέντα διανάστησον ἔνδοξε :~ Θεοτοκίον.

Τὸν λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ πατρὸς, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, ἐν χρόνῳ συνείληφας. θεὸν λόγον ὑπὲρ λόγον ἀειπάρθενε :~

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ τοὺς παῖδας.

Τὴ ἐλλάμψει τοῦ πνεύματος τοῦ θείου. τὴν ἐντεῦθεν προέγνως πρὸς τὰ κρείττω, μετάστασίν σου. καὶ νῦν χορεύεις ὅσιε, εἰς τὰς ἐκεῖθεν μονάς :~

Εἰς νυμφῶνα τῆς ἄνω βασιλείας. ἐστολισμένος εἰσῆλθες ἐπαξίως. καὶ ἀνεκλίθης, σὺν τῷ νυμφίῳ ὅσιε. εἰς εὐωχίαν τῆς αὔλου τρυφῆς :~

Τὴν ἀμοιβὴν σοι τῶν πόνων ἑτοιμάσας, δεῦρο πρός με προσεῖπεν ὁ τῶν ἔργων μισθαποδότης. μεθ᾽ οὗ ἀγάλλῃ ὅσιε, εἰς αἰῶνας γεώργιε :~ Θεοτοκίον.

Αἱ τῶν ἄνω δυνάμεις ὡς μητέρα. τῆς ζωῆς τῶν ἁπάντων κατὰ χρέος, δορυφοροῦσι, καὶ ἀνυμνοῦσι σε δέσποινα. ὡς προστασίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

ᾠδὴ η΄. Οἱ θεοῤῥήμονες.

Θεοκυβέρνητον ἔχων τὴν καρδίαν, τὴν τῶν παθῶν μου ζοφώδη, πάτερ κατεύνασον κλύδωνα. καὶ λιμένι γαλήνης τῆς σῆς ἐγκαθόρμησον :~

Πεφυτευμένος ταῖς θείαις διεξόδοις, τῶν τῆς

ἀγάπης

ἀγάπης ὕδατι, δένδρον ζωῆς ἀνατέθηλας. καὶ καρποὺς εὐσεβείας, ἐν καιρῷ ἀπέδωκας.

Ὡς ἰατὴρ ἀνιάτων νοσημάτων. καὶ ἐλατὴρ ἀκαθάρτων πνευμάτων, μάκαρ Γεώργιε. κἀμοῦ τῆς ἁμαρτίας, τὴν νόσον θεράπευσον. Θεοτ.

Τίς ἐκλαλήσει τὸν θεῖον τοκετόν σου, θεοκυήτορ Μαρία. πᾶσα γὰρ φύσις ἐξίσταται. γηγενῶν καὶ ἀγγέλων, καὶ σὲ μακαρίζουσιν.

ᾠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ταῖς τῶν σῶν δακρύων, πηγαῖς τῆς ἐγκρατείας, ἐγεώργησας ὅσιε. παράδεισον ἀμέμπτως. καὶ πολύχουν τὴν ἐγκάρπειαν προβάλλει, τρέφων ἀρεταῖς τὸ θεῖον ποίμνιον.

Σὺ τὴν καθαρὰν, τῷ θεῷ ἀνύσας λατρείαν. καὶ τῆς πίστεως ὅσιε. τὸν δρόμον ἐκτελέσας, νῦν ἐδέξω στέφανον δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου.

Θησαυρὸν ἀκένωτον, καὶ πλοῦτον χαρισμάτων, τὴν σὴν κόνιν ἔχοντες, καὶ σορὸν τῶν λειψάνων, ἐμπιπλάμεθα νοητῶν ἀρωμάτων, ἀξιομακάριστε Γεώργιε. Θεοτ.

Τὸν θεανδρικόν σου τόκον παναμώμε κόρη, ὡς Θεὸν ὑπάρχοντα, καὶ κτίστην τῶν αἰώνων, δυσωποῦσα μὴ διαλίπῃς ἀπαύστως, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. η'. τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἡρωδίωνος. Ἀγάβου. Ῥούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ τετρῳδίου γ'. καὶ τῶν ἀποστόλων γ'. ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀετοὶ ὡς ὑπόπτεροι. πᾶσαν γῆν διεδράμετε. τὰ σεπτὰ διδάγματα, κατασπείραντες. καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες. τῆς πλάνης ἐνθέως τῇ. καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν. γεωργοῦντες πανεύφημοι. ὃν κατέχουσι, νοηταὶ ἀποθῆκαι, εἰς αἰῶνας. γεωργοὶ τῶν ἀθανάτων, περιφανῶς σωτηρίων. ὅμοι.

Ἡρωδίωνα Ἄγαβον. καὶ Ἀσύγκριτον Ῥοῦφον τε. καὶ τὸν θεῖον Φλέγοντα, μακαρίσωμεν. τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχάνοντα. κατάκαρπα κλήματα. ἀποστάζοντα ἡμῖν. γλυκασμὸν τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα. τὰς διψώσας καρδίας. τῶν ἐν πίστει. ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὔσημον. ὅμοιον.

Ο ωποὶ χρηματίσαντες ὑψηλοὶ τῆς διανοίας. δόξαν ἀναγγέλλοντες, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. τοῦ σαρκωθέντος θελήματι θεόπται ἀπόστολοι. ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν. ἐκκλησίας θεμέλιοι, πύργοι ἄσειστοι. εὐσεβείας λιμένες ἀπορρήτων. μυστηρίων ὑπηρέται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα καὶ νῦν Θεοτ. Ὅμοιον.

Ὡς θεοῦ μήτηρ ἄφθορος. καὶ ἁγνὴ καὶ πανάμωμος. καὶ ἁγιωσύνῃ πάσῃ ἀσύγκριτος. τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον. καὶ πάσης αἰσχρότητος, παράνομον καὶ δεινῆς. εὗρε τὴν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπώσῃ με μὴ ἐάσῃς με ὅλως, ἀπολέσθαι. ἀλλὰ ῥῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσον με. Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Πικροτάτως δακρύσασαν. καὶ θρηνοῦσαν σε πανάγνε. ἐλεήσας ᾤκτειρεν, ὁ ἐκ σπλάγχνων σου. σάρκα λαβὼν ὑπὲρ ἔννοιαν. ἐν δρόσον ἐνστάξας σοι, ἐπεφώνει ὡς υἱός. παῦσαι μήτηρ δακρύουσα, εἰ γὰρ πέπονθα. ἑκουσίως παρθένε, καὶ νενέκρωμαι. ἀλλ' ἐγείρομαι δοξάσαι, τοὺς σὲ σεπτῶς μεγαλύνοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, οἱ κανόνες τῶν ἀποστόλων, καὶ τὰ τετρῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. εἰ τύχῃ ἐκτὸς τῆς μ'. ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἀποστόλων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀποστόλοις πλέξωμεν ἔνθεον μέλος.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α' ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Ἀποστόλων ἁγίων, τὴν πανάγιαν συμφώνως. πανηγυρίσωμεν μνήμην. καὶ αὐτοὺς μέλψωμεν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς. τὸν γὰρ ὑπεράγιον καθικετεύουσι λόγον. ἱλασμὸν δωρήσασθαι, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πολυθέου μανίας, τὴν σηπεδόνα σοβοῦντες, τοῦ λόγου ἅλατι θείῳ. τὰς ψυχὰς ἔνδοξοι, τὰς μωρανθείσας ποτὲ πάσας ὑγιώσατε, καὶ σεσωσμένας τῷ κτίστῃ. πάντων παρεστήσατε ὅθεν δοξάζεσθε.

Ὁ κλεινὸς Ἡρωδίων, Ῥοῦφος καὶ Ἄγαβος Φλέγων. καὶ Ἑρμῆς ᾄσμασι μακαριζέσθωσαν. γνη

σοι γενόμενοι. τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, καὶ πιστῶν προπύργια καὶ θεῖοι κήρυκες. Δόξα.

Συμπαθὴς Θεοῦ, τῶν ἀποστόλων τὸ κλέος. τῶν ἀθλοφόρων ἡ δόξα καὶ πιστῶν στήριγμα, στήριξόν με δέομαι. τὸν περιτρεπόμενον, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ πλάνου. τὸν νοῦν μου σκοτούμενον, ταῖς παραβάσεσι.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Τῆς ἐκκλησίας, γενόμενοι ὀφθαλμοί. πολλῶν διηνοίξατε, ὀφθαλμοὺς ἐνοπτρίζεσθαι. κάλλος τὸ ἀμήχανον. θεοειδεῖς μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ λόγου.

Οἶκος τριάδος, ἐδείχθης φωτοειδής. Ῥοῦφε παναοίδιμε. καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος. ναοὺς κατηδάφισας καὶ ἐδόμησω κῶ ἐκκλησίας.

Λόγῳ σου θείῳ νεώσας Ῥοῦφε σοφέ. καρδίας κατέσπειρας, τὰ σεπτὰ δόγματα. καὶ πολύχουν ἄσταχυν, τὴν τῶν σωθέντων ἐδρέψω σεπτήν.

Ὁ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὴν θεϊκήν. ἀπρόσιτος ἅπαντι, προσιτός μοι νῦν γέγονε. καὶ σαρκὸς προσλήμματι. ὅλως ἡνώθη δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ λόγῳ κτιζόμενα τελειούμενα πνεύματι. παντοκράτωρ
» ὕψιστε. ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

» καθ. ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἀκτῖνες ὄντως τοῦ γεγονότος ἡλίου. φαιδρύνετε τὴν γῆν, ταῖς τῶν λόγων ἀκτῖσι. καὶ σκότος ἐλαύνετε. ἀγνωσίας ἐν χάριτι. ὅθεν σήμερον, ἐν τῇ φαιδρᾷ ὑμῶν μνήμῃ. λαμπρυνόμενοι, φωτοειδεῖς θεηγόροι, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐγγίζει ὁ κριτής, ἐπὶ θύραις τὸ τέλος. γρηγόρησον ψυχή. καὶ ἐκ βάθους καρδίας. στενάξασα βόησον, τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με βασάνων. καὶ ἐν τόπῳ με, τῆς ἀναπαύσεως τάξον, πανάχραντε δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὡς εἶδεν ἐν σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σε τὸν ἄρνα. κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ ἐβόα δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀλαλάζουσα. τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὁρώμενον ξένον. μῆτερ ἄνανδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέφης γνωσθήσεται. ᾠδὴ δ΄. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς κραταιάν.

Ἰάματα πιστοῖς, διὰ γλώσσης θεῖον προσφέροντες. γλῶσσαν τῆς ἀσεβείας πονηράν, καταστροφῇ σοφοὶ παρεδώκατε. καὶ ᾠκοδομήσατε, ψυχὰς ἐν πίστει, ὅθεν μακαρίζεσθε.

Σθένος διὰ σοῦ, Ἡρωδίων μάκαρ ἐνδέδυται. πόλις τῶν πατρῶν περιφανῶς, πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας. θείαις ἐλλαμπόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Πόλις τῶν πατρῶν, πολιστήν σε μέγαν ἐπλούτησεν. μάκαρ Ἡρωδίων ἀληθῶς. πρὸς τὴν Σιὼν τὴν ἄνω μετάγοντα. ταύτην ἀληθέστατε. ὅθεν τιμᾷ σε θείοις μελῳδήμασιν. Δόξα.

Λόγῳ ἱερῷ, τοῦ πατρὸς τὸν λόγον συνέλαβες. πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς, θεογεννῆτορ κόρη λυτρούμενον. ὅθεν λόγοις πάντοτε, μεγαλοφώνως, θείοις σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ τοῖς βροτοῖς ἑκὼν συναναστράφης ὁ ἀκατάληπτος.
» καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε
» φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν ἐλθόντα τοῦ σῶσαι. τὸ πλανηθὲν ἐκηρύξατε λόγον, θεῖοι ἀπόστολοι. καὶ τῆς πλάνης ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Ζενοπρεπῶς προφητείας σοι χάρις. παρὰ Θεοῦ ἐξεχύθη πλουσία. θεόφρον Ἄγαβε, προσφωνεῖς γὰρ δήλωσιν, τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

Ὤφθης ποτὲ προσημαίνων τῷ Παύλῳ. ἐπιβουλήν, καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις. προφῆτα Ἄγαβε. ὁ πηνίκα χεῖρας σου, τῇ ἐκείνου ζώνῃ ἔδησας. Δόξα.

Μόνη ἐν γῇ τοκετὸν ἔσχες ξένον. μόνος ἡμᾶς, καταλλάσσοντα μόνῳ τῷ προανάρχῳ πατρί. διὰ τοῦτο μόνην σε, ὡς θύμβρα σεβόμεθα.

ᾠδὴ ϛ΄. Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν.

Ἔθετο λαμπάδας ὡς φωταυγεῖς, ὑμᾶς ὁ λόγος οἰκουμένην φωτίζοντας. καὶ τὸ σκότος λύοντας θεοειδεῖς ἀπόστολοι, καὶ δεικνύοντας τὴν ὁδὸν τὴν σεπτήν.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, μὲν νενεκρωμένους πρὸς ζωὴν προσηγάγετο, ὁ σοφὸς ἀσύγκριτος, ἀποστόλων τὸ καύχημα ὑρκα

μίας

ρίας τε τὸ σοφὸν περιτείχισμα :~

Ἔυρες σε ἀσύγχυτε ποταμὸν, ναμάτων πλήρη ὑρκαμία τοῦ πνεύματος. καὶ σὲ ταῖς ἀρδείαις σου, καταρδευθεῖσαι ἤνεγκεν, ὡραιότατα τῷ δεσπότῃ βλαστήματα :~ Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου ἡ κιβωτὸς, τὴν δεξαμένην μόνου θείου τὸ πλήρωμα. καὶ σαρκὶ κυήσασαν. καὶ μετὰ τόκον μείνασαν, ἀειπάρθενον ὡς πρὸ τόκου θεόνυμφε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ η. τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. ἡρωδίωνος ἀγάβου. ῥούφου. φλέγοντος. ἀσυγκρίτου, καὶ ἑρμοῦ. Ἦχος πλ. δ.

Εὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμὼν δρόμον,

Ἡρωδίων κάλλιστον ἦρατο στέφος.

Ψυχὴν ἀγάβου τοῦ προφητα ποστόλου,

Ὁ ψυχοσώστης, προσκαλεῖται δεσπότης.

Σβέσας πλάνης φλέγουσαν ὁ φλέγων φλόγα,

Οὗ δ' ἄδ' εἶπε, πῦρ φλέγων βλέπει νόας.

Ῥοῦφος τῶν θηβῶν κοσμήσας θρόνον πάλαι,

Θεοῦ τῷ θρόνῳ, στέφη φορῶν παρέστη.

Ἀσύγκριτον εὗρεν ὁ ἀσύγκριτος δόξαν,

Δοξάσας ἐν τῇ τὸν θεὸν ἀσυγκρίτως,

Τὸν ψευδώνυμον θεὸν ἑρμῆν ὑβρίσας,

Θεοῦ δόξης ἔτυχεν ἑρμῆς μεγάλου.

Ἐξέλιπεν ὀγδοάτῃ γῆς ἡρωδίων φιλονίτορ.

Τούτων ὁ μὲν, ἡρωδίων, οὗ ὁ ἀπόστολος ὁ μέγας μέμνηται παῦλος, τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις διηκόνει ἅπασι. μετὰ δὲ ταῦτα ὑπ' αὐτῶν χειροτονεῖται πρεσβύτερος. εἶτα ἐπίσκοπος νέων πατρῶν. πολλοὺς δὲ τῶν ἑλλήνων διδάσκων, καὶ ἐπιστρέφων πρὸς τὴν τοῦ χριστοῦ πίστιν, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰουδαίων, ὑπέστη πολλά. ἐπιστάντες καὶ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, πρῶτον μὲν, ἔτυψαν αὐτὸν ἰσχυρῶς. καὶ λίθοις τὸ στόμα αὐτοῦ συνέτριψαν. εἶτα ξύλοις κρουσθεὶς ὑπ' αὐτῶν κατὰ κεφαλῆς, ὕστερον μαχαίρᾳ κατασφάττεται. ὁ δὲ ἄγαβος ὁ τὴν ζώνην τοῦ ἁγίου παύλου λαβὼν, καὶ τὰς αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας δήσας, τότε μὲν προεφήτευσεν εἰπών. τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τὸν ἄνδρα οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δήσουσιν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ οἱ ἰουδαῖοι καὶ μαστιγώσουσιν. ὃ καὶ γέγονεν. μόνον αὐτὸν ἐδέσμευσαν, ἀλλὰ καὶ ἀνελεῖν ἐπεχείρησαν. ὕστερον δὲ ὁ ἄγαβος οὗτος, εἰς τὸ ἐπίπλαστον αὐτῷ μέρος τῆς οἰκουμένης ἐκήρυξεν. ὁ δὲ ῥοῦφος οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῇ, ἐπίσκοπος τῆς κατὰ τὴν ἑλλάδα πόλεως τῶν θηβῶν ἐγένετο. ὁμοίως καὶ φλέγων, καὶ οἱ λοιποί. πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον. καὶ τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν μετάγοντες. ἐν μιᾷ τοίνυν ἡμέρᾳ διαφόρως οὗτοι τιμωρηθέντες, ὑπὸ ἰουδαίων καὶ ἑλλήνων, ἐν κυρίῳ ἐτελειώθησαν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κελεστίνου πάπα ῥώμης. Ἦχος δ.

Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμάκαρ κελεστῖνε,

Χορὸς δικαστῶν μὴ μεμακαρισμένους.

Οὗτος ἦν, ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μέου, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης, διὰ βίου καὶ λόγου καλῶς διειλεγμένος. διὸ καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἠξιώθη καθέδρας, ζωσίμου πάπα τὸν βίον ἀπολιπόντος, ὃς, τὸν μακάριον βονιφάτιον, ὁ δὲ, τὸν μέγαν διεδέξατο ἰννοκέντιον. ὁ δὲ κελεστῖνος, ὑπὲρ τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν παραδόσεων, πάντα καὶ λόγων καὶ πράξεων, συγκαθεῖλε τὸν ἀσεβῆ νεστόριον, δι' ἐπιστολῆς τὰς θεομισεῖς αὐτοῦ βλασφημίας, ἐλέγξας τε καὶ ἀποκηρύξας, καὶ τῷ μακαρίῳ κυρίλλῳ συνεργὸς εἰς τὴν αὐτοῦ καθαίρεσιν γεγονώς, πολλά τε ἄλλα κατορθώματα, λόγου καὶ μνήμης ἄξια κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ, τῶν τῇδε ἀπανίσταται, καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ μακαρίαν μετετέθη ζωήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα, κυριακὴ τῶν μυροφόρων. Στίχ.

Χεῦ φέρουσιν αἱ μαθήτριαι μύρα,

Ἐγὼ δὲ ταύταις, ὕμνον ὡς δῶρα φέρω.

Αὐτῷ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Ὠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, περσικῷ σεβάσματι. παῖδες οὐ προσεκύνησαν. τρεῖς ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου, τῶν πατέρων ὁ θεὸς, εὐλογητὸς εἶ :~

Θεμελιώσαντες καλῶς, ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως. τῶν ἐθνῶν τὰ πληρώματα, λίθους μάτην

τοὺς σεβομένους. κατεφώτισαν σοφῶς οἱ θεηγόροι :~

Ἐφλέξας φλέγων ἱερὲ, πυρὶ θείων λόγων σου, τῶν ἐθνῶν πλάνην ἔνδοξε. καρδίας ἀθλίως ἐσβεσμένας. θέρμη πίστεως ἀνάψας ἀειδήλως :~

Οἱ μαραθῶνος οἰκισταὶ, προστάτην σε μέγιστον, καὶ διδάσκαλον ἄριστον. καὶ φωστῆρα καὶ ποδηγέτην ἔχοντες. φλέγων ἔνδοξε τιμῶσί σε ἀπαύστως :~ Θεοτοκίον.

Νέος παράδεισος ἡμῖν, ζωῆς ξύλον ἁγνὴ παρθένε. κεκτημένος γεγένηται. οὗ ἡ βρῶσις τοὺς βρώσει πεπτωκότας. ἀνεζώωσεν ἁγνὴ θεογεννῆτορ :~ ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς παῖδας οὐκ ἔφλεξεν. οὐδὲ τῆς θεότητος τὸ πῦρ, τὴν παρθένον διέφθειρε. διὸ μετὰ τῶν παίδων πιστοὶ βοήσωμεν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κυρίου τὸν κύριον :~

Μακαρίζεσθω ἀγαθὸς. φλέγων καὶ ἀσύγκριτος. ῥοῦφος καὶ ἕρμης ὁ ἀοίκλεης, καὶ ἡρωδίων σὺν μόνον. τοῦ λόγου γενόμενοι θεῖοι ἀπόστολοι. καὶ φωστῆρες τοῦ κόσμου καὶ ἐθνῶν διδάσκαλοι.

Ἑρμῆς ὁ πανἀοίδιμος, δαλματίας γέγονε, πάσης ὁδηγὸς καὶ φωτισμὸς. ἐν ταύτῃ γὰρ ὡς ἥλιος, πολύφωτος ἐπέστη. τελῶν οὐ ξέσια. καὶ φωτίζων καρδίας, ἀβλεπτούσας πρότερον.

Ῥόδον ὡς λύχνον φαίνοντα, ῥοῦφον φέρων ἔνδοξε. τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ τῶν δυσχερῶν καθημένους ἐφώτισας. ἰάσεις καὶ σημεῖα τελῶν δὲ μέγιστα. ἐφελκύσω πρὸς πίστιν, ἀπίστων τὸ πλήρωμα :~ Τριαδικόν.

Οἱ τὴν τριάδα σέβοντες, πατέρα δοξάσωμεν, υἱὸν προσκυνήσωμεν πιστῶς. καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον, φύσιν ἐν χαρακτῆρσι, μίαν θεότητα. ἡνωμένην τῇ φύσει ἁπλῆν ἀδιαίρετον. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἔχομεν, ἁγνὴ παρθένε οἱ δοῦλοι σου. καὶ πρὸς τὸν υἱόν σου καὶ θεὸν μεσίτην ἀκαταίσχυντον. κινδύνων ἡμᾶς σῶζε, καὶ πειρασμῶν σεμνή. ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζωμεν :~ ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός.

Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν σινᾶ, τῷ νομοθέτῃ μωσῇ. καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ. τὴν ὁλόφωτον καὶ ἄσβεστον λαμπάδα. τὴν μόνην θεόνυμφον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες σε μεγαλύνομεν :~

Ἱερώτατον χορὸν, συστησώμεθα πιστῶς. ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς. μακαρίζοντες θερμῶς. ἕρμην καὶ ἡρωδίωνα. ῥοῦφον ἀγαθὸν, ἀσύγκριτόν τε τὸν μέγαν. καὶ φλέγοντα τὸν θεῖον. ὡς τοῦ λόγου αὐτόπτας χρηματίσαντας :~

Ὡς ἐλαῖαι μυστικαὶ, δεδειγμένοι ἀληθῶς. οἱ θεηγόροι ἡμῶν. καθιλαρύνατε ψυχὰς, καὶ πρόσωπα ἐν χάριτι. καὶ ἐρρύσατε τὸ ἄθεον δυναστείας. καὶ σκότους ἀγνωσίας. ὅθεν καὶ ἐπαξίως μακαρίζονται :~

Στεναγμῶν ἡμᾶς πολλῶν, καὶ δουλείας τοῦ ἐχθροῦ καὶ παλαιοῦ πτέρνιστοῦ. ἐλυτρώσατο σοφοὶ, τοῦ λυτρωτοῦ ἀπόστολοι. καὶ ἐδείξατε τὰς τρίβους τὰς φερούσας, ἐν θεῷ πεποιθήσει. πρὸς τὴν βασιλείαν τὴν αἰώνιον :~

Ἡ ἐξάφωτος λαμπὰς, τῶν ἁγίων μαθητῶν. ἱκετεύει ἐκτενῶς, τὸν ὑπερήλιον αὐγὴν, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. τῶν τὴν πάμφωτον τε λοιπῶν ἱμῶν μνήμην καὶ ῥύσασθαι ἐκ σκότους. καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως :~ Θεοτοκίον.

Φωσφόρος ὡς λαβὶς, ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ. ἄνθρακα τὸν νοητὸν, καταφλέγοντα ἡμῶν, τὰ πάθη καὶ φωτίζοντα. τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ λύοντα τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας. ἁγνὴ παρθένε πολυΰμνητε :~

Τὸ φωταγωγικὸν. πρὸς τὸ ἦχος. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος εὐψυχίου, τοῦ ἐν καισαρείᾳ. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. δ΄.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Ὁ πάνσοφος εὐψύχιος. κατεπαιρόμενον ἀλαζονίᾳ. τὸν ματαιόφρονα. πληγεὶς τῷ ξίφει, αἰσχύνης ἔπλησε πολλῆς. καὶ συνηνέθη τοῖς στρατεύμασι. τοῖς ἐν οὐρανίοις ἀγαλλόμενος. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι πᾶσι σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος :~ Ὅμοιον.

Εὐψύχιος ὁ ἔνδοξος, στῦλος γεγένηται, τῆς ἐκκλησίας. καὶ πύργος ἄσειστος τῆς εὐσεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ. πᾶσι τοῖς νοσοῦσι

σοῦσι

σουσι καὶ προστρέχουσι. βλύζων ὡς ἐκ κρήνης τὰ ἰάματα. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, εὔσπλαγχνε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος :~

Ὡς κρῖνον εὐωδίασας, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς ἡδυπνόοις ὀσμαῖς τῶν ἄθλων σου, γενναῖε μάρτυς. καὶ ἀπεμείωσας σοφέ. πλάνης τὸ δυσῶδες καὶ ἀνέλαμψας. ἥλιος καθάπερ ἐν τοῖς πέρασι πρεσβεύων δωρηθῆναι, ἅπασι σειαν καὶ μέγα ἔλεος :~

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἁγνὴ θεογεννήτρια, ἡ τὸν θεῖον τεκοῦσα λόγον. ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, πειρατηρίων τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ. φώτισον ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια. ἴθυνον ἡμῶν τὰ διαβήματα. πρὸς τρίβους σωτηρίας, ὅπως σε πίστει κόρη πάντοτε δοξάζωμεν :~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον, ὡς ἐθεάσατο. ἡ σὲ τεκοῦσα, μόνε μακρόθυμε. ὀδυρομένη δάκρυα ἔρρει κρουνηδόν. καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος. καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει σου τὸ μακρόθυμον πολυεύσπλαγχνε :~

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες. καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες ὡς σύνηθες. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς εὐψυχίου εὐψύχως ᾄδω πόνους.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Τοὺς ἄθλους εὐψύχως μάκαρ τοὺς σοὺς, εὐψύχιε μάρτυς, ἀναμέλπων σε δυσωπῶ. ἔχων παρρησίαν τὴν ψυχήν μου. τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἐξάρπασον :~

Ὁ νοῦς σου τῇ νεύσει τῇ πρὸς θεόν. ἀνένευσε πάντων, τῶν τοῦ βίου μάκαρ τερπνῶν. καὶ ὅλος ὡραῖος ἀπεφάνθη. κατὰ παθῶν βασιλεύσας εὐψύχιε :~

Ὑφάνας ἱμάτιον σεαυτῷ, ἐξ ἔργων ἀρίστων, καὶ φοινίξας μαρτυρικῶς. ἐστόλισαι τούτῳ καὶ παρέστης, ὡραϊσμένος κυρίῳ εὐψύχιε :~ θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι γεννηθεὶς, ἐκ σοῦ ὁ δεσπότης, ἐκαινούργησε τὴν ἡμῶν. πεπαλαιωμένην κόρη φύσιν, καὶ τοὺς θνητοὺς οὐρανίους εἰργάσατο :~ ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔμφρονα ὑπάρχοντα, καταμηνύουσιν ἄφρονες. σὲ δυνάμει. ἄρχοντι ἀφρόνως, δαιμονίοις λατρεύοντι :~

Ὕψει μαρτυρίου σοι. προσομιλήσαντι ἄγγελος ἐπιφανεὶς, σὲ παραθαρρύνει. ἀθλοφόρε εὐψύχιε :~

Ψάλλων τῷ κυρίῳ σου. πάσης χαρᾶς πέπλησαι. μάρτυς σοφέ. ὅθεν καὶ εὐψύχως. τὸ μαρτύριον ἤνυσας :~

Ὕμνον χαριστήριον. τῶν ἀθλητῶν χορὸς ᾄδει σοι, κόρη σεμνή. σοῦ ταῖς ὁδηγίαις, νικηφόρος γενόμενος :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων.

Κάθισμα ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Εὐψύχως τὸν καλὸν, διανύσας ἀγῶνα. ἐνίκησας ἐχθρὸν, τὸν πολέμιον μάρτυς. βραβεῖα καὶ θαύματα, ἐκ θεοῦ κομισάμενος. ὅθεν ἅπασα, ἡ τῶν ἐθνῶν ἐκκλησία. μακαρίζει σε, ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, συμφώνως εὐψύχιε :~

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Συγχάρητε βροτοὶ, τῇ μητρὶ τοῦ χριστοῦ. αἰνέσατε αὐτὴν, ὅσον ὑμῶν αἱ δυνάμεις. δοξάσατε τὴν ἄχραντον, οἱ τῆς γῆς βασιλεύοντες. δεῦτε ἅπαντες, τῶν φιλεόρτων οἱ δῆμοι. χαίροις εἴπωμεν, τῇ θεοτόκῳ συμφώνως, πιστῶς εὐφραινόμενοι :~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὢ θαύματος καινοῦ, ὢ φρικτοῦ μυστηρίου. ἐβόα ἡ ἁγνὴ, καὶ παναμώμος κόρη. ἐν ξύλῳ ὡς ἑώρακεν, ἁπλωθέντα τὸν κύριον ὁ τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων. ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται. ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Χαίρων μάρτυς διένειμας. πάντα τὰ ὑπάρχοντα πένησι. μαρτυρίου ὄλβον ἄσυλον, καὶ χαρὰν ἀγήρω ἀντικτώμενος :~

Ἱερῶς φωτιζόμενος. σκότος ἀνιέρων σὺ ἐστηλίτευσας. ἀναγκάζειν πειρωμένων σε. ὑπαχθῆναι πλάνῃ δυσειδαίμονι :~

Οὐ λιμὸς οὐδὲ θάνατος. οὐδὲ τῆς παρούσης τρυφῆς ἀπόλαυσις. τῆς ἀγάπης σε τοῦ κτίσαντος, διαστῆσαι μάρτυς ὑπερίσχυσαν. θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα δυνάμεων. τῶν ἐπουρανίων σὺ χρηματίσασα. σαρκικῶν παθῶν ὑπέρτερον, τὸν ἐμὸν παρθένε νοῦν ἀνάδειξον :~

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ε φορῶν σαρκός, τὰς αἰκίσεις καρτερώτα-
τα. ἀναρτηθεὶς μάρτυς ἀψύχιε. παρα-
πλησίως τῷ δεσπότῃ πάσης κτίσεως :~
Υ μνεῖς τὸν χν̄, τὰς πλευρὰς μάρτυς ξεόμε-
νος. καὶ τὴν δορὰν προσαφαιρούμενος, ἀν-
δρειοτάτης διανοίας καρτερότητι :~
Ψ εύδους τὴν ἀχλὺν, ἀληθείᾳ μάρτυς ἔλυσας.
ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ τῶν λόγων σου. δείξας ἀσό-
φους, τοὺς τῇ πλάνῃ ῥητορεύοντας :~ Θεοτ.
Υ πὲρ τῶν εἰς σὲ, τὰς ἐλπίδας πάντων δέσποι
να. κεκτημένων πάντων πρέσβευε. ὅπως
μελλούσης λυτρωθῶμεν κατακρίσεως :~

ᾨδ. ϛ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Χ ειμάζει με τῶν βασάνων ὁ ὄγκος. οὐκ ἴσχυσε
δὲ, βυθίσαι σε μάκαρ. τὸν γὰρ χν̄ καὶ θν̄
κυβερνήτην, καὶ ἀρρωγὸν ἐπιφέρεις ἰθύνον
τα. λιμένα σε πρὸς γαληνὸν, τῆς αὐτοῦ
βασιλείας ἀψύχιε :~
Ω ραῖον σου τὸ ἀνάστημα μάρτυς. τῆς ψυχῆς
τοῖς ἐναντίοις δεικνύων. ὤφθης αὐτοῖς,
φοβερὸς καταπλήττων. ὑπομονῇ τὴν ἐκεί-
νων κακόνοιαν. καὶ εἴληφας παρὰ χῦ, τῶν
ἀγώνων τῆς νίκης τὰ ἔπαθλα :~
Σ υλῆσαι τὸν θησαυρὸν οἰόμενος, τῆς ψυχῆς
σου ὑπεισελθών σε ἐντέχνως. ἐν δωρεαῖς,
καὶ βασάνων ἰδέαις. ἀπεπειρᾶτο τὸ αὐτό-
νομον λύειν σου. ὁ τύραννος ἀλλὰ στερρῶς, ὑ-
πομείνας ἐνίκησας ἔνδοξε :~ Θεοτ.
Α νόρθωσον συμπτωθέντα με ὅλον, ὡς τοῖς
πάθεσιν ἀνοίξαντα θύραν. καὶ τῇ ἐν σοὶ,
ἀγαθῇ μεσιτείᾳ, πρὸς μετανοίας εἰσόδους
εἰσάγαγε. καὶ σῶσον με ἡ τοῦ παντὸς, τὸν
σρ̄α τεκοῦσα καὶ κν̄ :~

Κοντάκιον τῆς τυχούσης ἑορτῆς. ἢ τὸ μης.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ, θ´. τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀ-
ψυχίου τοῦ καισαρέως. Στίχ.

Ἐκεῖ κατῆλθεν ἀψύχιος τῷ ξίφει,
Οὗ χς̄ ἦλθε καισαρείας εἰς μέρη.
Φάσγανον ἀμφ᾽ ἐνάτην, ἀψυχίου ἔκτα-
με λαιμόν.

Ο ὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς καππαδοκῶν χώρας.
ἀνεπίληπτον δὲ τὸν βίον κεκτημένος, γυ
ναῖκα κατηγάγετο νομίμως. ζήλῳ δὲ θείῳ πυρω
θεὶς, καὶ χριστιανῶν τοὺς πλείονας προσλα-
βόμενος, καθεῖλεν ἐκ βάθρων τὸν ναὸν τῆς τύ-
χης ἐπιλεγόμενον, εἰς ὃν ἦν προσεστηκὼς
ὁ παραβάτης ἰουλιανός, τὰς σπουδὰς καθ᾽
ἑκάστην προσφέρων, καὶ ἐπειδὴ ἐγνώσθη τὸ
γινόμενον, σχεδὸν πάντας τοὺς χριστιανοὺς
ἐκέλευσεν, ἐξορίαις καὶ κολάσεσι ποικίλαις
παραδοθῆναι. τὸν δὲ μάρτυρα ἀψύχιον ὡς
αἴτιον γενόμενον τοῦ τοιούτου δράματος, ξί-
φει καθυποβληθῆναι. καὶ τμηθεὶς πέρας
τοῦ βίου ἐδέξατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου βαδίμου τοῦ ἀρχι-
μανδρίτου. Στίχ.

Βαδίσας ὁ βάδιμος ὁδὸν εὐθεῖαν,
Εἰς οὐρανοὺς ἔφθασεν οὗ θῡ θρόνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων, τῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ τελειωθέντων
ἐν περσίδι. Στίχ.

Εἰς πυρσολατρῶν γῆν ἐναθλεῖ περσίδα,
Ἡ χριστολατρῶν αὐχενότμητος φάλαγξ.

Ο βασιλεὺς σαβώριος περσῶν, κατὰ τὸ πεντη
κοστὸν τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τῆς
τῶν ῥωμαίων χώρας ἐλθὼν, εἷλε πόλιν βι
ζάδην οὕτω καλουμένην. ἀνελὼν δὲ τοὺς ἐν
αὐτῇ στρατιώτας, καὶ τοὺς ὅπλα κινεῖν δυνα
μένους, τὸν ἀπόλεμον ὄχλον σὺν γυναιξὶ
καὶ γέρουσι καὶ παισὶ, καὶ τὸν ἐπίσκοπον ἡλιόδω
ρον, καὶ δωσὰν, καὶ μαριάβ, πρεσβυτέρους, καὶ
πάντας τοὺς ἐν τῷ κλήρῳ περιεποιήσατο.
ἐν τῷ οὖν μέλλειν τελευτᾶν ὁ ἐπίσκοπος
ἡλιόδωρος, δωσὰν τὸν πρεσβύτερον κεχειρο
τόνηκεν ἀντ᾽ αὐτοῦ. τῆς δὲ συνήθους δοξολο
γίας παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἀναφερομένης, ὁ
ἀρχιμάγος ἀδελφὰρ, τῷ σαβωρίῳ ἀνήγγει
λεν, ὅτι οἱ παρ᾽ αὐτοῦ ἐαθέντες χριστιανοὶ
δωσὰν τιμὰ προστησάμενοι, τοῦ βασιλέως καὶ
τῆς θρησκείας αὐτοῦ καταβλασφημοῦσι. προ
στάξαντος δὲ αὐτοῦ, ἤχθησαν τριακόσιοι ἄν-
δρες. καὶ μὴ πεισθέντες σέβας προσενεγκεῖν
τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ. τὰς κεφαλὰς ἀπετ-
μήθησαν. ἐξ ὧν πέντε καὶ εἴκοσι φιλοψυχή
σαντες ἐπ᾽ ἀπωλείᾳ ἑαυτῶν, τῷ βασιλεῖ
προσῆλθον, καὶ προσέδραμον καταπειθεῖς
αὐτῷ γενόμενοι. εἷς δέ τις τὸ ὄνομα ἀβδιη-
σοῦς, μὴ καιρίαν δεξάμενος τὴν πληγὴν, ἡ

σιωνα

συναναιρέθη. ὃν ὕστερον ἀνδρείως κηρύττοντα τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀσεβής τις ἐπιθέμενος, ἀνεῖλε μαχαίρᾳ, οὐκ ἀηδῶς δεξάμενον τὴν σφαγήν. καὶ γὰρ προεδυσφόρει καὶ ἔστενε, τῶν συμμαρτύρων ἀπολειφθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἀβδιησοῦς, μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Ὢν αἰχμάλωτος Ἀβδιησοῦς τὴν τύχην,
Ἠλευθέρωται τὴν σφαγὴν διδοὺς λύτρον.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες ἑβραίων.

Δήμοις μαρτύρων ἠριθμήθης. ταῖς χορείαις τε τῶν θείων ἀσωμάτων. ἀλογήσας παθῶν, τοῦ σώματος τρισμάκαρ. καὶ ἀριστεύσας χάριτι, ἀθλητὰ Χριστοῦ μεγάλως :—

Ὤ τῆς καλῆς σου πραγματείας. δρακὸς αἵματος ἤλλαξω γὰρ τὴν ἄνω. βασιλείαν σοφὲ, ἐν ᾗ καὶ ἀναμέλπεις. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεός :—

Πύλαι ἠνοίγησάν σοι πόλου. τετμημένου διὰ ξίφους ἀνιόντι. καὶ ἀγγέλων χοροὶ ὑπήντουν σοι τρισμάκαρ. ἀναβοῶντες κύριε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :— Θεοτοκίον.

Ὄρος προφήτης Δανιὴλ σε. θείῳ πνεύματι ἐκάλεσε παρθένε. ἐξ οὗ λίθος Χριστὸς ἄνευ χειρὸς ἐτμήθη. καὶ συντριβὴν εἰργάσατο, τῶν ξοάνων τῆς ἀπάτης :— ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου. καὶ φλογὸς τῆς χάριτος σοῦ γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου. σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων, εὐλογεῖτε :—

Νικητὴς τυράννων. καὶ πνευμάτων γέγονας τῶν ἀκαθάρτων. καὶ πιστῶν αὐτῶν, τὰς καρδίας πάντοτε καταφωτίζεις. ὅθεν εὐχαρίστως. σὲ ὑμνοῦντες ἔνδοξε. πάντες εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :—

Οἱ τῶν σῶν θαυμάτων, ποταμοὶ χεόμενοι νοσούντων πάθη. καὶ ψυχῶν τὰς νόσους, ἐξιῶνται χάριτι θεόφρον μάρτυς. ὅθεν σου τὴν μνήμην, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἀνυμνολογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :—

Ὑπελθὼν ἀνδρείως. ἀγώνων στάδιον μάρτυς ἐξέστης. μέχρις ἁρμονίας, καὶ αὐτῆς τῆς ἔνδοθεν οἰκονομίας, ἀλλ' ἐφάνης ὅλος. ἀκλινὴς ἀκράδαντος. ὅθεν τοὺς στεφάνους, ἀπέλαβες τῆς νίκης :— Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς παρθένε. ἡ τὸν συμπαθέστατον τεκοῦσα λόγον. τὸν ἀσυμπαθῆ με, δωρεὰν οἰκτείρησον ἀπεγνωσμένον. πταίσμασιν ἀμέτροις, καὶ μὴ ἐπιστρέφοντα. ἀλλ' ἐν ῥαθυμίᾳ, τὸν βίον δαπανῶντα :— Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου καὶ φλογός.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως θεοτόκον.

Ἰκρίων ἀνηρτήθης, πάθος εἰκονίζων. τοῦ ἀπαθοῦς καὶ τὰ πάθη μειώσαντος. τῶν δυσσεβῶν εὐπαλαχμία, μάρτυς εὔψυχε :—

Ὡράθη θαῦμα μέγα. σοῦ τῇ τελειώσει. ἀντὶ γὰρ αἵματος γάλα σὺν ὕδατι. τῆς κεφαλῆς σου τμηθείσης, μάρτυς συνεῤῥύησεν :—

Σκηνώσεις ἐν οὐρανοῖς, μάκαρ στρατηγίαις. καὶ συναγάλλῃ μαρτύρων τοῖς τάγμασι. στεφανηφόρος καὶ νῦν συναγάλλεσαι :—

Ἡμῶν τῶν μεμνημένων, καὶ ἐπιτελούντων. τὴν ἱερὰν σου πανήγυριν, μέμνησο. ταῖς πρὸς θεόν σου πρεσβείαις μάρτυς εὔψυχε :— Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῆς μετανοίας, αὔγασόν με παρθένε. τῇ ἁμαρτίας νυκτί με σκοτούμενον. καὶ ῥαθυμίας ὁμίχλῃ συγκαλυπτόμενον. ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ι΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου. Πομπηίου. Μαξίμου. Μακαρίου. Ἀφρικανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Πολυώνυμον σύνταγμα. πολυποίκιλα βάσανα. ἀθλητῶν ὑπέμεινε. καρτερώτατα. καὶ πρὸς τὸν μόνον θεὸν ἡμῶν. μετέστη γηθόμενον, μυριάσιν ἱερῶν. ἀσωμάτων ἀγάλλεσθαι ὡς τοῦ δράκοντος. τὰς πολλὰς μυριάδας. ἐκνικῆσαν. τῇ ἐν στάσει τῇ γενναίᾳ, καὶ τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι :— Ὅμοιον.

Ὁ περίδοξος Μάξιμος. καὶ ὁ μέγας Τερέντιος. ὁ κλεινός τε Πομπήιος καὶ Μακάριος. Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος. τιμάσθωσαν ᾄσμασιν. σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπὸς, τῶν μαρτύρων κα

τάλο

πάλογος. οἱ τῷ αἵματι. τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω, βασιλείαν, ὠνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πληρούμενος :~

Ὅμοιον.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος. οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης ἔνδοξοι τοῦ ποιήσαντος. ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν. διὸ ἐκληρώσασθε. βασιλείαν αἰώνων. καὶ τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ λήγουσαν. μηδαμῶς εὐφροσύνην, ἀλλ' αἰτεῖσθε. καὶ ἡμῖν ἀγαθοδότως, τὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ ἔλεος :~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς πηγὴν ἁγιάσματος. κιβωτὸν σε ὡς πάγχρυσον. ἐν ἁγίῳ πνεύματι, ἀστράπτουσαν. καθικετεύω καὶ δέομαι. τὴν πάθεσιν ἔκδοτον. καὶ ἀθλίαν μου ψυχὴν. φωταγώγησον δέσποινα, ῥυομένη με. τῆς πικρᾶς τυραννίδος, τῶν δαιμόνων. καὶ ὁδόν μοι, σωτηρίας, παρεχομένη πρεσβείαις σου :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὡς ἀμνόν σε ἑλκόμενον, πρὸς σφαγὴν τὴν ἑκούσιον. καθορῶσα δέσποτα ἡ πανάμωμος. καὶ πολυύμνητος μήτηρ σου. ἐβόα δακρύουσα, τίς ὁ δρόμος ὁ ταχύς. ποῦ ἀπέρχῃ παμφίλτατε, συναπέλθω σοι. συνθανοῦμαι σοι λόγε, μὴ ἐάσῃς. τὴν ἀσπόρως σε τεκοῦσαν, μεμονωμένην καὶ ἄτεκνον :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, καθίσματα τῆς τυχούσης ἑορτῆς ἢ τοῦ τετρωδίου, καὶ οἱ κανόνες κατὰ τὴν τάξιν. καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πληθύς με σῶζε καλλινίκων μαρτύρων.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Πληθὺς ἀθλοφόρων πανευκλεῶν. Χριστὸν ἐκδυσώπει, πλῆθος ἔχοντα οἰκτιρμῶν. τὰ πλήθη μειῶσαι τῶν κακῶν μου. ὅπως τὴν σὴν εὐφημήσω πανήγυριν :~

Λατρεύοντες ζῶντι καὶ ἀληθεῖ. θεῷ ἀθλοφόροι, τοῖς ἀψύχοις σέβας θεοῖς. οὐδ' ὅλως ἐνείματε καὶ ζῶσαι. τῷ ζωοδότῃ θυσία προσήχθητε :~

Θυμὸν ἀλογώτατον δυσσεβοῦς. τυράννου γενναίως, ἀπεκρούσαντο οἱ σοφοί. ἀγάπῃ τηρούμενοι τῇ θείᾳ, καὶ πρὸς θυμὸν κινηθέντων τὸν δίκαιον :~

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε παρθένε ὅτι θεόν. πανύμνητε μόνη, ἐσωμάτωσας ἐκ τῶν σῶν. τιμίων αἱμάτων πανάγια. καὶ ὑπὲρ λόγον φρικτῶς ἀπεκύησας :~

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στόμασιν ἐκήρυξαν, τοῖς ἰδίοις αὐτῶν κύριον, οἱ ἀθληταί. ἔναντι τυράννων, ἐναθλοῦντες στερρότατα :~

Μίαν γνώμην ἔχοντες. οἱ ἀθληταὶ θανεῖν εἵλοντο. διὰ Χριστόν. καὶ πολυθείας, πλάνην πᾶσαν ἐπάτησαν :~

Ἔλυσαν τὸν σύνδεσμον. τῆς ματαιότητος δέσμιοι, διὰ Χριστόν. οἱ περὶ τὸν θεῖον, γεγονότες τὸ ἐναντίον :~

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με κυήσασα. τὸν ὑπεράγαθον κύριον, μήτηρ ἁγνή. παῦσον τῆς ψυχῆς μου, πολυτάραχον κλύδωνα :~

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐξ αἱμάτων οἰκείων οἱ ἀθληταί, ἑαυτοῖς πορφυρίδα βάψαντες νῦν. ὡραῖοι τοῖς στίγμασι, τῷ Χριστῷ προσηνέχθησαν. τερισηλίου δόξης, φωτὶ λαμπρυνόμενοι. καὶ ἡμᾶς φωτίζοντες, αὐτοὺς μακαρίζοντας. ὅθεν τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν αὐτῶν μνήμην. τελοῦντες λαμβάνομεν, ἰαμάτων χαρίσματα. οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν. πρεσβεύσατε γενναῖοι τῷ Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων, τὴν πάμφωτον μνήμην ὑμῶν :~

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής. ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών. προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε. διὰ τοῦτο πάντες πρὸς σὲ καταφεύγομεν. ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι δέσποινα. καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου. καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος. ἵνα πίστει βοῶμεν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἀνυμνοῦσι σε πόθῳ πανύμνητε :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Μαθητῶν ὑπεκρύβη φόβῳ χορός. οἱ γνωστοὶ δὲ μακρόθεν ἵστανται νῦν. μόνη ὅθεν συνέχομαι, καὶ τῇ λύπῃ τιτρώσκομαι. τὴν σφαγήν σου τέκνον, ὁρῶσα τὴν ἄδικον. ἡ παρθένος ἔλεγε, τὰς ὄψεις σπαράττουσα. δεῦρο πᾶσα κτίσις, νῦν τῷ θρήνῳ ληφθεῖσα. συ-

μάλγησον

μάλγικον θρῴκικον, τῇ μετὰ τοῦ κυ σου. καὶ σὺν φόβῳ ἀνάκραξον. δόξα σοι τῷ πάντων ποιητῇ, ὅτι θέλων πάσχεις ὑπὲρ ἁγαθέ. καὶ σταυροῦσαι τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον :~

ᾠδ. δ'. Εἰσακήκοα κε.

Ὡραιώθητε μάρτυρες, πόνων ἀνταποδόσεσι φαιδρυνόμενοι, ὑπὲρ τὸ ἄπειρον χρυσίον τε. καρτερῶν ἀγώνων ἐλαμπρύνθητε :~

Ζωηφόρον ἐνέργειαν, ἐκ ζωαρχικῆς τελάδος δεξάμενοι. πάντα πόνον πᾶσαν νέκρωσιν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπελάβετε :~

Ἐν πυρὶ δαπανώμενοι. καὶ αἰκισμοῖς. παντοίοις συνθλώμενοι, οὐ νεκροῖς θεοῖς ἐθύσατε. τῷ θεῷ τῷ ζῶντι δὲ προσήχθητε :~

Ἐν πανάμωμε δέσποινα. πειρασμοῖς κυκλούμενος εἰς βοήθειαν. προσκαλοῦμαι σε ἄχραντον σῶσόν με, τὸν σταυρὸν λόγον ἡ κυήσασα :~

ᾠδ. ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κε.

Καθείλετε τῆς πλάνης ὀχύρωμα, ἀθλοφόροι. ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῆς καρτερίας πανεύφημοι :~

Αἱμάτων ἀπορροαῖς ξηράναντες, τῆς ἀπάτης. τὸν βυθὸν μακάριοι. πᾶσαν ψυχὴν κατηρδεύσατε :~

Ἁγίων τῶν ἐνθέων πληρούμενοι, ἀθλοφόροι. τῶν σοφῶν ἐλύσατε. τὴν ἀλογίαν ἐν πνεύματι :~

θεοτ.

Ὑπέρμενος ἀνεφάνη ἄγγελος τε, ὁ υἱός σου. ἄνθρωπος γενόμενος. ἀνοῦς πάντας πανάμωμε :~

ᾠδ. ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Χριστοῦ ἰησοῦ μάρτυρες, ἐξενεύρισαν ἐχθροῦ δυναστείαν. καὶ δυνατοὶ, ἀνεδείχθησαν ὄντως, διὰ ἀσθένειας σαρκὸς προσπαλαίοντες. καὶ ῥίψαντες τὸν ἰσχυρὸν, οἱ σεπτοὶ καὶ καλλίνικοι μάρτυρες :~

Ἐνίκησας τὸν πολύμορφον ὄφιν. καὶ τὴν τούτου τοῖς ποσίσου συντρίψας, ὡς ἀληθῶς, κεφαλὴν, νικηφόρον, τῇ κορυφῇ σου διάδημα εἴληφας. τερέντιε μάρτυς χυ. τῶν ἁγίων ἀγγέλων συμμέτοχε :~

Ἰάματα ἡ σορὸς τῶν λειψάνων, ἀναβλύζει καὶ τὰ πάθη καθαίρει. καὶ τῶν ψυχῶν, ἀποπλύνει τὸν ῥύπον. καὶ τῶν δαιμόνων βυθίζει τὰς φάλαγγας. ἅπαντων δὲ τῶν εὐσεβῶν. τὰς καρδίας ἀρδεύει τῇ χάριτι :~ θεοτ.

Κατάσκιον προεώρασε ὄρος, ὁ προφήτης ἀββακοὺμ θκε. ἐκ σοῦ θεὸς, ὑπὲρ λόγον προῆλθε, σεσαρκωμένος καὶ κόσμον διέσωσε. τῷ κλύδωνι τῆς χαλεπῆς, ἁμαρτίας δεινῶς συνεχόμενον :~ Ὁ εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κν,

Τὸ μετὰ τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ι. τῶν ἁγίων μαρτύρων, τερεντίου ἀφρικανοῦ, μαξίμου, πομπηΐου, καὶ ἑτέρων τεσσαράκοντα ἕξ, τῶν περὶ τὸν μακάριον ζήνωνα καὶ ἀλέξανδρον καὶ θεόδωρον.

στίχ.

Ἔπαθλα ποῖα τῆς τομῆς τερεντίῳ,
Ἃ μὴ προσέσχεν, ὄψις, οὖς, ἡ καρδία.
Ἴδωμεν οὓς τέμνουσιν ἀθλητὰς ὅσοι,
Δεκὰς τετραπλῆ, στάντες ὡς ψυχὴ μία.

Φασγάνω δεκάτῃ ὁ τερέντιος ἄρα τοτε ἔμαθ᾽.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους δεκίου βασιλέως, καὶ φουρτουνιανοῦ ἡγεμόνος. ὥρμηντο δὲ ἐξ ἀφρικῆς. καὶ φοιτήσαντος δόγματος ἐξομνύσθαι τὴν εἰς χν πίστιν, τοὺς δὲ ταύτης ἀντεχομένους καὶ μὴ πειθομένους τῷ βασιλεῖ, παντοίως κολάζεσθαι, ὁρῶντες οὗτοι οἱ τεσσαράκοντα πολλοὺς ὑποσκελιζομένους, καὶ πρὸς τὴν πλάνην αὐτομολοῦντας, συνωμονόησαν ἀλλήλοις ἀνδρείως ἐνστῆναι. καὶ τῇ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος γενναιότητι ὑπὲρ χυ καλῶς ἀνδρίσασθαι. ἀναμνήσαντες ἀλλήλοις καὶ τῶν τοῦ κυ ῥημάτων, ἃ πρὸς τὸ μαρτύριον τοὺς πιστοὺς ἐπήλειφε. μὴ δεδοικέναι λέγοντος ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν ἀπολέσθαι μὴ δυναμένων. ἐπεὶ δὲ προσαχθέντες τῷ ἡγεμόνι φουρτουνιανῷ, περὶ τῆς τοῦ χυ δυνάμεως, καὶ τῆς ἀσθενείας τῶν παρὰ τοῖς ἕλλησι τιμωμένων ξοάνων διεξῆλθον, τούτους μὲν ὁ ἡγεμὼν προσέταξε βληθῆναι εἰς φυλακήν. τοὺς δὲ περὶ τὸν μακάριον ζήνωνα. καὶ ἀλέξανδρον καὶ θεόδωρον, μεταστειλάμενος, ἤδη καὶ πρότερον εἰς ἐξέτασιν ἐλθόντας, ἀποστῆναι τῆς τοῦ χυ πίστεως παρῄνει, καὶ προσελθεῖν τοῖς εἰδώλοις. ἐνστάντων δὲ αὐτῶν καὶ τῇ

τῆς

τῆς πίστεως ἄρρητον ἐνδειξαμένων. ἐξ ὧν εἶπον καὶ ἔπαθον, ῥάβδοις ἀκανθώδεσι καὶ τραχείαις καὶ νεύροις βοῶν ἐτύφθησαν, ἐκ διαδοχῆς τῶν τυπτόντων ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαδείκνυσθαι τὴν ἔνδον τῶν σπλάγχνων αὐτῶν οἰκονομίαν. εἶτα ὀβελίσκοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν νώτων ἐπεπάρησαν, καὶ καταχεθέντων κράμματι ὄξει συντεθέντι καὶ ἅλατι, τριχίνοις ὑφάσμασιν ὑπετρίβησαν. ἀπογνοὺς οὖν τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμών, μᾶλλον δὲ περιαλγὴς γενόμενος, οἷς διὰ προσευχῆς οἱ ἅγιοι ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ξόανα κατέβαλον, ἀποτμηθῆναι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν προσέταξεν. ἀχθέντων δὲ οἱ περὶ τερέντιον καὶ παρρησιασάμενοι, αὖθις εἰς τὴν φυλακὴν ἐνεβλήθησαν. προσδεθέντων κλοιοῖς περὶ τὸν τράχηλον, καὶ πέδαις ὑποβληθέντων τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ἁλύσει περιδεθέντων, διήνεγκαν, ὑποκειμένων αὐτοῖς τριβόλων σιδηρῶν. ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἄσιτοι διαμεινάντων. εἰσαγωγὴ γὰρ σίτων ἀπηγορεύθη παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς δεσμοφύλαξιν. ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς, ἀντιλήψεως ἔτυχον παραδόξου. δι' ἐπιστασίας ἀγγέλων, τῶν δεσμῶν ἀποπεσόντων. καὶ τροφῆς αὐτοῖς χορηγηθείσης, αὖθις νεαροὶ τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν. καὶ ἐξαχθέντων, θηρίοις ὑπεβλήθησαν, ὧν οὐδὲν αὐτῶν ἥψατο. ἀπειπὼν οὖν καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὁ ἡγεμών, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας προφήτιδος ὀλδᾶς. στίχοι.

Ἀφῆκεν ὀλδὰ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,
Ἡ πρὶν γέμουσα θεῖα πυθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἰακώβου πρεσβυτέρου καὶ ἀζᾶ διακόνου. στίχοι.

Τὸν ἰάκωβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ ξίφος.
Τμηθεὶς ὁ χριστοῦ λάτρις ἀζᾶ κάραν,
Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν λίαν αὐτὸν αἰσχύνει.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους σαβωρίου βασιλέως περσῶν. καὶ ὁ μὲν ἰάκωβος, ὥρμητο ἀπὸ κώμης λεγομένης βιθμισαρᾶ. ὁ δὲ ἀζᾶς, ἀπὸ κώμης λεγομένης βιθνορᾶ. συλληφθέντων δὲ καὶ παραστάντων τῷ ἀρχιμάγῳ ἀχοχαργάν, καὶ τὸν χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογησάντων, σίνηπι μετ' ὄξους τοῖς μυκτῆρσιν ἐδέξαντο. εἶτα τύπτονται καὶ μετεωρίζονται γυμνοὶ καὶ ὑπαίθριοι τῷ νυκτερινῷ ψύχει καταπηγνύμενοι. εἶτα κατενεχθέντων καὶ μὴ πεισθέντων θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρί, προστάξει τοῦ ἄρχοντος, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, καὶ οὕτω στεφανηφόροι ἀνῆλθον ἐν οὐρανοῖς.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων.

Ὦτα ὑπήκοα πρὸς θέαν, ἀποπλήρωσιν χριστοῦ τῶν προσταγμάτων. κεκτημένοι σοφοὶ ἐμέλπετε προθύμως. εὐλογητὸς εἶ.

Νόμους ἐνθέους ἀθλοφόροι, ἀντεθήκατε προστάγμασιν ἀνόμων. κελευόντων χριστὸν ἀρνεῖσθαι ὃν βοῶμεν, εὐλογητὸς εἶ.

Μέλη ποιναῖς ἐκδεδωκότων, ἀπηρνήσασθε τὸ σῶμα δι' ἀγάπην. τοῦ ὀφθέντος ἐν γῇ, καὶ σάρκα εἰληφότος. ὃν μέλπειν δεῖτε μαρτυρῶν, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄνω τὸ ὄμμα διανοίας, ἀνατείναντες γενναῖοι τὰς βασάνους. στερροτάτῃ ψυχῇ ἠνέγκατε βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

θεοτοκίον.

Ῥύσασα πάλαι τοὺς γενάρχας, παραβάσεως ἀτόπου πλημμελείας. ἐν νηδύϊ χριστὸν ἀρρήτως συλλαβοῦσα. πρὸς τὴν ζωὴν ἀνήγαγες, τὴν ἀρχαίαν θεοτόκε.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τυραννικοῦ προβήματος, ὁ θεόφρων τερέντιος. καὶ ἀφρικανὸς καὶ πομπήϊος μάξιμος. ὁ θεῖος μακάριος, καὶ ὁ κλεινὸς θεόδωρος. ἅμα τῇ τριπλῇ τῶν συναθλούντων δεκάδι. καὶ τριπλῇ μονάδι τὸν στρατὸν τῶν ὅλων. χριστὸν δοξολογοῦσι γενναίως ἐναθλοῦντες.

Ὑπὲρ χριστοῦ στρεβλούμενοι, καὶ νεύροις τυπτόμενοι. καὶ ἀνηλεῶς οἱ ἀθληταὶ ξεόμενοι. τριβόλοις κεντούμενοι. καὶ τοῖς θηρσὶ ῥιπτόμενοι. καὶ πυρακτωθεῖσιν ὀβελίσκοις τὰ στέρνα. φλεγόμενοι ἐβόων, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ῥῆμα ζωῆς προφέροντες, οἱ καλλίνικοι μάρτυρες. τεθανατωμένους ἐν τῇ πλάνῃ ἔσωσαν. ἐχθροὺς θανατώσαντες, καὶ τοῦ χείρονος θανάτου. καὶ τὰ φωταυγῆ ἐξεικονίζοντες πάθη. βασάνοις πολυτρόποις, τὸ μακάριον τέλος. ἐδέξαντο ὑμνοῦντες, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ κιθάρα εὔρυθμος, κρουομένη τῷ πνεύματι καὶ τὰς διανοίας τῶν πιστῶν ἡδύνουσα. τετράριθμος πέφυκε, τῶν ἀθλοφόρων θεία δεκάς. θεῖον κορυφαῖον, κεκτημένη βοῶντα. τορέντιον τὸν μέγαν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας. Θεοτοκίον.

Ἡ νεκρωμένην ζώωσον, πεπτωκυῖαν ἀνάστησον. τετραυματισμένην τὴν ψυχήν μου ἴασαι. τῇ λόγχῃ πανάμωμε, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευράν. τοῦ ἐκ τῆς γαστρός σου, σαρκωθέντος σωτῆρος. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι. λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰάματα βρύει ἡ σορός, τῶν μαρτύρων ἐκ πηγῆς θείου πνεύματος. ἐπαρδομένη ἀεί, προθύμως δεῦτε ἀπαρυσώμεθα. σῶμα καρδίαν καὶ ψυχήν, καθαγιαζόμενοι. καὶ τὸν σωτῆρα χριστόν. μεγαλύνοντες πιστῶς φιλομάρτυρες.

Ὡς ἄνθη θεῖα τοῦ ἀγροῦ. ὥσπερ ῥόδα μυστικὰ ἐξηνθήσατε. καὶ εὐωδίας σεπτῆς, τὴν ἐκκλησίαν ἀπεπληρώσατε. πλάνην δυσώδη τοῦ ἐχθροῦ, μακρὰν ἀπελαύνοντες τῇ θείᾳ χάριτι ἀθλοφόροι τοῦ χριστοῦ ἀξιάγαστοι.

Ἤγγικε πρόσεχε ψυχή, ἡ τοῦ κτίστου τελευταία ἐπέλευσις. οἱ θρόνοι τίθονται, καὶ τὸ κριτήριον ἤδη πάρεστιν. ὁ δὲ κριτὴς ὡς ἀγαθός. βοᾷ ἑτοιμάσθητε. σπεῦσον οὖν βόησον. τῶν μαρτύρων σου λιταῖς σωτὴρ σῶσόν με. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς τὴν ψυχήν μου ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι. τῆς παραβάσεως, ἐσκοτισμένην καὶ κινδυνεύουσαν. καὶ τῆς ἡμέρας κοινωνόν, τῆς θείας ἀνάδειξον. ὅπως δοξάζω σε, προστασία τῶν πιστῶν ἀκαταίσχυντε. Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου ἢ ἐξαποστειλάριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, καὶ οἱ αἶνοι. καὶ εἰς τὸν στίχον. τὸ ἰδιόμελον. τῆς ἡμέρας. ἢ τῆς ἑορτῆς. τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Εἰ μὲν ἐστὶ μ'. αἱ ιέ. μετάνοιαι. καὶ ἡ α'. ὥρα μετὰ τῆς στιχολογίας καὶ μετανοιῶν. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ια'. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀντίπα ἐπισκόπου περγάμου. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Χάριν, ἀπαντλήσας δαψιλῶς, γνώσεως χριστοῦ ἱεράρχα, ἐξ ἀκενώτου πηγῆς. τοῦ ἐπιστηθίου τε καὶ θείου κήρυκος. ταύτης πᾶσι μετέδωκας. ἀνθρώποις ἀφθόνως. δρόμον ἰσαπόστολον ἀνύων ὅσιε. ὅθεν, σὺν αὐτῷ παρρησίαν. ἔχων πρὸς θεὸν ὑπὲρ πάντων. τῶν σὲ εὐφημούντων καθικέτευε. Ὅμοιον.

Βίον, διανύσας εὐκλεῆ. καὶ τὸν ἀρετῶν συναθροίσας, τὸν πλοῦτον ὅσιε. πλήρης δι' ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς κύριον. ὡς ὁ πρὶν ἐξεδήμησας. ἀβραὰμ ἀντίπα. ὅθεν καὶ τῆς κρείττονος δόξης ἠξίωσαι. χαίρων, τοῦ χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις. καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε. τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν. Ὅμοιον.

Ἔχων, ἐξ ἀφθόνων δωρεῶν. σὺ τοῦ παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων. πάθη τὰ τοῦ σώματος καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ἐπισκέψει σου ἴασαι. ὀδύνας κοιμίζων, πόνους παύων ἅπαντας, καὶ ἐκλυτρούμενος. πάντας, συμφορῶν καὶ κινδύνων. τοὺς τὴν σὴν ἀντίπα τιμῶντας. μνήμην καὶ δοξάζοντας τὸν κύριον.

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἔχεις, συμπαθείας οἰκτιρμοὺς. ἔχεις εὐσπλαγχνίας ἀβύσσους, θεοχαρίτωτε. τούτους μου

συγ-

συγκάλυψον, τὰ ἁμαρτήματα. καὶ ἀπόπλυνον ἅπαντα. τὸν ῥύπον παρθένε. ἐξ ἀπροσεξίας μου τὸν προσγινόμενον. ὅπως, ἀπὸ βλάβης παντοίας. δέσποινα σωθεὶς μεγαλύνω. τὸ σὸν εἰς αἰῶνας θεῖον ὄνομα.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὅτε προσηλώθης τῷ σταυρῷ, ἄκακος ἀμνὸς δέσποτα σὲ, καὶ ἐκεντήθης πλευράν. ἥλιος ἐσκότασε καὶ γῆ ἐτρόμαξε. καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν. ναοῦ δὲ ἐρράγη, θεῖον καταπέτασμα ἀπὸ τοῦ φόβου σου. ὅθεν, ἡ τεκοῦσά σε μήτηρ. θρηνῳδοῖς κοπτομένη ἐβόα. δόξα τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου :~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες ὧν σὺν θεῷ καὶ τοῦ ἁγίου ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν φαιδρὸν ἐν μάρτυσιν ἀντίπαν σέβω.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α. ἦχος δ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τῷ φέγγει τῆς θεϊκῆς χάριτος καταλαμπόμενος. τοὺς τὴν φαιδράν σου ταύτην ἑορτὴν, ἐκτελοῦντας καταύγασον. καὶ τῶν παθῶν συγχύσεως, μάρτυς ἀντίπα ἐλευθέρωσον :~

Ὁ λόγος ὁ τοῦ θεοῦ σε πάνσοφε μάρτυρα γνήσιον. τῶν ἑαυτοῦ ἀνέδειξε παθῶν. τὴν δυσσέβειαν τρέποντα. καὶ τῶν δαιμόνων ἅπασαν, τὴν πονηρίαν ἀφανίζοντα :~

Νομίμως τὸ ἱερόν σου ποίμνιον, ὄντως ἐποίμανας. καὶ ἐπὶ χλόην πὲρ τοῦ χριστοῦ, διδαγμάτων ἐξέθρεψας. νῦν δ᾿ ἐποπτεύεις ἄνωθεν, στέφει μαρτύρων κλεϊζόμενος :~ Θεοτοκίον.

Φωτός σου ταῖς ἀστραπαῖς, καταύγασον, κόρη παναμώμε. τὴν ἐν νυκτὶ παθῶν καὶ συμφορῶν, συγχυθεῖσαν καρδίαν μου. δικαιοσύνης ἥλιον. πᾶσιν ἀρρήτως ἀνατείλασα.

ᾠδὴ γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀνέβλυσας ποταμοὺς, διδασκαλίας τοὺς πιστοὺς ἄρδοντας. καὶ θολερὰ νάματα. τῆς πολυθεΐας ξηραίνοντα :~

Ἰσχύϊ δυναμωθεὶς, τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἄραντος. δαιμονικὴν ἔθραυσας. ἔνδοξε ἰσχὺν διαθλήσεως :~ Θεοτοκίον.

Δαιμόνων τοὺς λατρευτὰς, σέβειν θεὸν ἀληθινὸν ἔπεισας. σάρκα θνητὴν ὅσιε, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας φορέσαντα :~

Ῥυόμενον τοὺς βροτοὺς, αἰχμαλωσίας τοῦ ἐχθροῦ ἄχραντε. τὸν λυτρωτὴν τέτοκας, ὅθεν εὐσεβῶς σε δοξάζομεν :~ ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ ἐκκλησία.

καὶ ἦχος γ. Θείας πίστεως.

Θείοις ἄνθραξι, θείας ἀγάπης. ἀναπτόμενος, μάρτυς ἀντίπα. τῆς ἀθεΐας τὴν φλόγα κατέσβεσας. καὶ πυρωθέντι βληθεὶς χαλκουργήματι. πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας. πάτερ ὅσιε, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων. ἱλαστήριον ἁμαρτανόντων. σὺ ἀνεδείχθης μητρόθεε δέσποινα. τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεννήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνη γέγονας. ὅθεν κράζομεν, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σταυρουμένου σου, ἡ γῆ ἐσείσθη. νεκρωθέντος σου, τὸ φῶς ἐκρύβη. καὶ οἱ νεκροὶ τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν. ἡ δὲ πανάχραντος μήτηρ σου δέσποτα. δακρυρροοῦσα πικρῶς ἀπεφθέγγετο. τέκνον φίλτατον, ὑμνῶ σου τὸ μέγα ἔλεος. τοῦ σῶσαι γὰρ βροτοὺς ταῦτα πέπονθας :~ ᾠδὴ δ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας. παρανομούντων ἔνστασις, μάρτυς ἀθλοφόρε. ὅθεν πυρακτούμενος. τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως, ὤφθης τοῦ πυρὸς δυνατώτερος :~

Νυσταγμῷ τῆς ἀθεΐας τοὺς κρατουμένους. ἐπαγρυπνῶν πανεύφημε. ταῖς διδασκαλίαις, τοῦ ἁγίου πνεύματος. πρὸς γνῶσιν ἐξήγειρας, τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως :~

Ἐμπλησθεὶς τῶν τοῦ πνεύματος χαρισμάτων. ἐκ θεολόγου στόματος. τοῦ ἐπιστηθίου, ὅθεν καὶ ἀνέβλυσας. τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι τοῖς πιστοῖς πὲρ ὅσιε :~ Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διεφυλάχθης. παρθένος μήτηρ ἄφθορε, τὸν δημιουργὸν γὰρ πάντων ἀπεκύησας. ἐκ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἑκουσίως φορέσαντα :~

ᾠδὴ ε. Σὺ κύριε μου φῶς.

Α μιλλαθεὶς ἀρετῶν, εἰς τὸ ὄρος μακάριε. καὶ γνώ
σεως ὑπεισῆλθες. τὸν ἀκρότατον γνόφον.
καὶ τῷ θεῷ ὡμίλησας :~

Ρ ημάτων σου πλοκαῖς, ἐκ βυθοῦ ἀθεότητος.
ἐζώγρησας ἱεράρχα, πλανωμένους ἀνθρώ
πους, καὶ χάριτι διέσωσας :~

Τ ὸ μέγα τῆς θεοῦ, παρουσίας μυστήριον. κηρύτ
των ἱερομάρτυς. κατεσμίκρυνας ὕψος,
εἰδώλων ἀθεώτατον :~ Θε.

Υ πάρχων ἐν μορφῇ, τοῦ θεοῦ ὁ ὑπέρθεος.
ἐσκήνωσεν ἐν γαστρί σου. τὴν μορφὴν ἡμῶν
φορέσας, ὁ κύριος πανάμωμε :~

ᾠδὴ ϛ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ε ῤῥώσας, ἐγκρατείᾳ τὰ μέλη μακάριε. τοὺς
ἐν ἀσκήσει ἀγῶνας. τοῖς ἀγῶσιν ἔστεψας τῶν
μαρτύρων. οὓς ὑπέστης, διανοίας ἀντί
πα στερρότητι :~

Ι στασο, πρὸ βημάτων κηρύττων τὴν σάρκω
σιν. τοῦ διὰ σὲ κενωθέντος. καὶ πιλάτου
βήματι παραστάντος. ἀθλοφόρε, καὶ στρῶ
τὸν ἐχθρὸν θανατώσαντος :~

Ν έκρωσιν, τοῦ σταυρῷ νεκρωθέντος θεσπέσιε.
ποθῶν ἀντίπα εἰσέδυς. τῷ πεπυρωμένῳ
βοῒ χαλκίῳ. καὶ θυσία, νεκρωθεὶς τῷ κυρίῳ
προσενήνεξαι :~ Θε.

Α γιος ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου κύριε. ὁ ἐν ἁγίοις
παρθένε. ἐπαναπαυόμενος καὶ δοξάζων.
τοὺς πίστει, ἀληθεῖ τοῦτον κόρη δοξάζον
τας :~ Ὁ εἱρμός.

Θ ύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Ἡ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τυχούσης.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
ἀντίπα. ἐπισκόπου περγάμου.

Ταυροπαλαίεις καλλίμαρτυς ἀντίπα,
Ὅς σε φλογίζειν, οὐ κρατίζειν εἶχεν.

Χ άλκεον ἐν δεκάτῃ βληθεὶς φλέγει ἀντί
πα εἰς βοῦν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους δομετιανοῦ τοῦ
βασιλέως. σύγχρονος τῶν ἁγίων ἀποστό
λων. ὑφ' ὧν καὶ τῆς κατὰ πέργαμον τῆς
ἀσίας, κεχειροτόνηται ἐπίσκοπος, ὅτε ὁ
θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς ἰωάννης εἰς πάτ
μον ὑπερόριος ἦν. καθὼς καὶ ἐν ἐπιστολῇ
αὐτοῦ γράφει, ἱερέα τοῦτον πιστὸν καὶ μάρτυ
ρα ἀποκαλῶν. ὑπάρχων δὲ τῆς κατὰ πέργα
μον ἐκκλησίας ὁ ἅγιος ἀντίπας ἀρχιερεύς,
ἐν πάνυ πρεσβυτικῇ ἡλικίᾳ, τὸ τοῦ χριστοῦ ποί
μνιον, ἐν πάσῃ ἐποίμαινεν εὐσεβεῖ πολι
τείᾳ. διὸ καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν συνεχέ
θη. αὐτῶν τῶν σεβομένων παρ' αὐτοῖς δαι
μόνων ἐμφανισάντων, μὴ δύνασθαι ἐν τῷ
τόπῳ οἰκεῖν, μηδὲ τὰς προσαγομένας θυ
σίας προσίεσθαι, ἀλλ' ἐξελαύνεσθαι ὑπὸ
τοῦ ἀντίπα. ἀχθεὶς οὖν πρὸς τὸν ἡγεμόνα,
ἐπεχείρει ὁ ἡγεμὼν πείθειν αὐτόν, ὡς τὰ πρε
σβύτερα τιμιώτερα εἴη. εἶναι δὲ τὰ ἀρτιφα
νῆ καὶ νεώτερα ἀτιμότερα. τὴν μὲν τῶν ἑλ
λήνων, παλαιὰν θρησκείαν καὶ χρόνοις συ
ναυξηθεῖσαν πολλοῖς, τὴν δὲ τῶν χριστια
νῶν πίστιν, ὀψέ ποτε ἀρξαμένην, ὑπὸ ὀλί
γων παραδεχθεῖσαν. οἷς τὴν κατὰ τὴν καινὴν
ἱστορίαν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀναφυεῖσαν ἀσέ
βειαν, ὁ ἅγιος ἀντέθηκε, τοῖς εὐσεβέσιν οὖ
σαν ἀζήλωτον. εἰ καὶ τῷ ἀρχεγόνῳ, πολὺ
τὸ μετὰ ταῦτα προεῖχε. τούτοις εἰς ὀργὴν
ὁ ἡγεμὼν ἀναρριπισθείς, τὸν μάρτυρα ἐν τῷ
κατὰ τύπον βοὸς τεχνουργηθέντι, ἐνέβαλε
χαλκουργήματι. πολλὰ δὲ ἐν αὐτῷ τὸν θεὸν
ἱκετεύσας ὁ ἅγιος, καὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δύνα
μιν ἐξυμνήσας. καὶ ὑπὲρ ὧν ἠξιώθη δι' αὐτὸν
παθεῖν εὐχαριστήσας, καὶ τοὺς μεμνημένους
αὐτοῦ, ἄλλων τε νοσημάτων καὶ τῆς ἀφο
ρήτου τῶν ὀδόντων ὀδύνης ἀπαθεῖς φυλάτ
τεσθαι ἐξαιτήσας, καὶ ἐπευξάμενος αὐτοῖς
ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ κρί
σει ἱλασμόν, τῆς αἰτήσεως τυχών, πρὸς κύριον
ἐξεδήμησε, καὶ ἐτέθη ἐν τῇ κατὰ πέργαμον
ἐκκλησίᾳ, μύρα ἰάσεως ἀενάως πηγάζων.
τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ πανσέ
πτῳ ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου
ἀποστόλου ἰωάννου τοῦ θεολόγου. πλησίον τῆς
ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ὁσίας τρυφαίνης τῆς ἐν
κυζίκῳ. Στίχοι.

Χαρίζεται τρύφαινα σαρκὸς πηλίνης,
Ἡ πηλὸν αὐτῆς τὰς τρυφὰς ἡγουμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν φαρ-

μηνί. Δόξα.

Ἐξῆλθε φαρμούθιος ἐκ τῶν ἐνθάδε,
Φαρμουθὶ μηνὶ δῆλον ὡς ἀπριλλίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. Στίχ.

Ἰωάννη σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον.

Ἰωάννης ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὸν κόσμον μισήσας, καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην. καὶ γενόμενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ σὺν αὐτῷ ἀγωνιζόμενος ἐν πᾶσι καὶ τὸν θεὸν θεραπεύων. οὕτω δὲ γέγονεν εἰς ὑπακοὴν περιβόητος, καὶ εἰς ὑποταγὴν πειθήνιος, καὶ ἑτοιμότατος θεραπευτής, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρηγόριον ἐπ' αὐτῷ χαίρειν καὶ τὸν θεὸν δοξάζειν. καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἀπῆλθεν εἰς ξένην χώραν, καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα κύριον, καὶ ἐπὶ ξένης τεχθέντα ἐκαλεῖτο, καὶ ἠγωνίζετο. εἶτα καταλαβὼν τοὺς ἁγίους τόπους, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος λαύραν, καὶ ἐπιδέδωκεν ἑαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρετῆς, καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Νέους τρεῖς παῖδας ἐξεικονίζων μάρτυς ἔνδοξε. μέσον, ἀνακράζων ἔστης τοῦ δολερῶς, πυρωθέντος χαλκουργήματος, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε.

Τῇ θείᾳ δρόσῳ περικυκλούμενος πάντοθεν. ὅλως, οὐκ ἐφλέχθης μέσον ὢν τοῦ πυρός. οὐδὲ δαίμοσιν ἐπέθυσας. εὐλογημένος εἶ ὁ θεός μου κραυγάζων καὶ κύριε.

Ἰσχύϊ θείᾳ τῆς ἡλικίας τὸ ἀνίσχυρον. πέρ, ἐνισχύσας ἄκμων ὥσπερ στερρός. πρὸς τὸ στάδιον ἐχώρησας. εὐλογημένος εἶ ὁ θεός μου κραυγάζων καὶ κύριε.

Πεποικιλμένος, ἱεραρχίας θείᾳ χάριτι. αὖθις, πορφυρίδι αἵματός σου σοφέ, στολισάμενος ἀνέδραμες, πρὸς τὰ βασίλεια, περιφανῶς τὰ ἄνω γηθόμενος. Θεοτοκίον.

Αἱμάτων κόρη παρθενικῶν σου σεσάρκωται. λόγος, ὁ πατρὶ συνάναρχος τὴν ἡμῖν. συντριβὴν ἐπανορθούμενος. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα.

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτροις καθορᾷς, οὐκ ἐν αἰνίγμασι. καλῶν τὸ ἔσχατον. πρὸς δέ γε πρόσωπον πρόσωπον. παρελθόντων τῶν ἐμφάσεων. ἀναβοῶν χαρμονικῶς, τῷ σε δοξάσαντι. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Σὲ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τὸ θεῖον πρόβατον. καλῶς ποιμάναντα. αὐτοῦ τὸ ποίμνιον πάνσοφε, ὡς ἀμνὸν οἱ ἀνομώτατοι, ὁλοκαυτοῦσι τῷ πυρί. ἀντίπα κράζοντα. εὐλογεῖτε πάντα.

Βεβαίως τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, μάρτυς τετύχηκας, ἀντίπα πάνσοφε. διπλοῦν δὲ στέφανον ἔλαβες, ὡς ποιμὴν παναληθέστατος. καὶ νικηφόρος ἀθλητής, οἷς καὶ κοσμούμενος, ἀνακράζεις. πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ἐν πέτρᾳ τῶν θείων ἐντολῶν, τὰ τῆς καρδίας σου, ἐρείσας βήματα. δεινῶν κολάσεων κύμασι, θωπειῶν τε ἐπικλύσεσιν, οὐκ ἐσαλεύθης μελῳδῶν, ἀντίπα πάνσοφε. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, κυρίου τὸν κύριον. Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ τοῦ πάντων ποιητοῦ, ὡς θεῖον τέμενος, τοῦ παντοκράτορος. ὡς γῆ ἀνήροτος ἄσταχυν, ἀγεώργητον βλαστήσασα. παρθένε ῥῦσαι τοὺς πιστῶς, ἀεὶ κραυγάζοντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα. ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱεραρχικῶς ἱεράρχα, τὸν ἱερὸν ἀνύσας δρόμον. τὴν ἱερωτάτην ζωήν σου, ἱερωτάτως σὺ καθιερώσας. τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ σου, μάρτυς ἀντίπα ἱερώτατε.

Ὡς τῶν ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, περικαλλὴς γεγενημένος. δόξῃ μαρτυρίου παμμάκαρ, καὶ ὡραΐσθης καὶ μεταβέβηκας. πρὸς τὸν ὡραῖον κύριον, θέσει θεούμενος θεόληπτε.

Σήμερον ἡ Πέργαμος χαίρει. ἐπὶ τῇ θείᾳ πανηγύρει. τοῦ ἱερωτάτου ποιμένος, καὶ συγκαλεῖται πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς. ἣν περ ἡμεῖς συγχαίροντες, τοῦτον ἐν ὕμνοις καταστέψωμεν. Θεοτοκίον.

Φῶς

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος. ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντας :~

Τὸ φωταγωγικὸν, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες. καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβ΄. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐπισκόπου παρίου. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἡλίου φαιδρότερον. λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου. τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε. τὴν κτίσιν φωτίζουσα. θείαις φρυκτωρίαις, Βασίλειε μάκαρ. καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα. διό σε μακαρίζομεν καὶ ἐτησίως γεραίρομεν. τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, τὸν σωτῆρα δοξάζοντες :~ Ὅμοιον.

Βέλει τῷ τοῦ λόγου σου, παρανομούντων συστήματα. παμμακάριστε ἔτρωσας. φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι. χοροὶ ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾷ. τῇ σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πιστεῖς σὺν τούτοις τιμῶμέν σε. ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον. Ὅμ.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, καὶ ῥεόντων τὰ ἄρρευστα. φθαρτήν τε τὴν ἄφθαρτον, ἀντηλλάξω δόξαν. ἐξορίας χαίρων, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν. τὰ ὑπὲρ λόγον θεοῦ βασίλεια. ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος. σὺν ἀσωμάτοις Βασίλειε. ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε :~ Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄνθρακα κυήσασα, ὃν Ἡσαΐας τεθέαται. τῇ λαβίδι τὸ πρότερον. χρόνων δ᾽ ἐπ᾽ ἐσχάτων, ἐκ σοῦ θεοτόκε. σάρκα ὀφθέντα καὶ βροτῶν, τὰ πάθη πάντα ἀποκαθαίροντα. πυρὶ τῷ τῆς θεότητος, τὰς ἁμαρτίας κατάφλεξον. τὰς ἐμὰς θεονύμφευτε, καὶ παντὸς ῥύπου πλυνόν με :~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὲ ἡ πάναγνος δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον. ὡς μήτηρ δακρύουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων. αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε. τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες ὡς σύνηθες καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου.

ᾠδὴ α΄, ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸ ἄφραστον φῶς σοι καὶ περιλάμπον, ἐν τῇ ἀσαλεύτῳ, βασιλείᾳ τῶν αἰώνων. ἀνέτειλε πάτερ καὶ δικαίων. ἡ εὐφροσύνη ἀξίως ἐδέξατο :~

Ἠνοίγησαν πύλαι σοι τῆς ἐδέμ. καὶ ἀρχιερεῦσι, προσετέθης ἀρχιερεύς. καὶ τῇ πρωτοτόκων ἐκκλησίᾳ, συνηριθμήθης ὦ μάρτυς Βασίλειε.

Νοός σου τὸ σῶμα προκαθαρθείς. ἀνῆλθες εἰς ὄρος, ἀρετῆς ὡς ἄλλος Μωσῆς. διὸ καὶ τὸν ὄντα θεωρήσας. προσεκολλήθης αὐτῷ πάτερ ὅσιε :~ Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν ἑνωθείς. ἐκ σοῦ τῇ ληφθείσῃ, ὁ τῶν ὅλων δημιουργός. προῆλθεν ἀφράστως θεομῆτορ, καὶ τοῖς βροτοῖς ὁμιλῆσαι ηὐδόκησεν :~

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἡ ἀξιοθαύμαστος, καὶ πανἀοίδιμος μνήμη σου, χαρμονικῶς. τὰ τῶν ὀρθοδόξων, κατευφραίνει συστήματα :~

Νέφος τὸ τοῦ σώματος, ἀπεκδυσάμενος ὅσιε. καὶ τῶν δεσμῶν, ἀπολελυμένος, τῷ θεῷ προσεπέλασας :~

Νόμοις προσομιλήσας, καὶ πειρασμοῖς πολλοῖς ὅσιε. διὰ Χριστόν. ὅθεν καὶ τῆς τούτου, βασιλείας τετύχηκας :~ Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι πάναγνε. μῆτερ θεοῦ. ἔχων σε προστάτιν, τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσθήσομαι :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων.

Κάθισμα ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὡς ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἁγία σου μνήμη. ἀνέτειλε σοφὲ, καὶ φωτίζει τὴν κτίσιν. Βασίλειε θείοις σου, καταυγάζουσα θαύμασιν. ἥνπερ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν. καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱεράρχα, Χριστὸν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~ Θεοτοκίον ὅμοιον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς θεοτόκε. τὸ ὄνομα τὸ σόν. καθ᾽ ἑκάστην βοῶσα. καὶ πόθῳ τὰς ὑ-

ψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε. σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστάτις. ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις παρθένε, τῶν πιστῶς τιμώντων σε:~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Λαμπὰς ἡ φεραυγής, τοῦ ἡλίου ἐκρύβη. ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀναβάντος σου λόγε. ἡ κτίσις πᾶσα ἔφριξε, καὶ τῷ φόβῳ ἐτρόμαξεν, ἡ δὲ μήτηρ σου, παρισταμένη ἐβόα. τέκνον φίλτατον, πῶς ἑκουσίως νενέκρωσαι, τὸ φῶς μου τὸ ἄδυτον:~ ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Λιτανεύων πρὸς κύριον. τὴν ἐπαιρομένην φρένα, κατέβαλες τῆς κακόφρονος αἱρέσεως, καὶ τὴν ἐκκλησίαν περιεύφρανας:~

Ἐν σκηναῖς οὐρανίαις σε. ὁ ἀγωνοθέτης περικατῴκησε. τὴν ἀντίδοτόν σου ἔνστασιν. πρὸς τοὺς ἀντιπάλους προσδεξάμενος:~

Πρὸς θεὸν ἀνυψούμενος. τὰς ἐπαιρομένας γλώσσας βασίλειε. σμικρύνουσας τε τὸ μέγιστον. τῆς ὀρθοδοξίας ἐταπείνωσας:~

Χαῖρε ὄρος κατάσκιον. χαῖρε ὕψος ἄρρητον βάθος ἄφραστον. χαῖρε γέφυρα μετάγουσα, πρὸς ζωὴν ἀνθρώπους θεονύμφευτε:~

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε, σῶσον ἡμᾶς. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν:~

Ἐνθέως σκηνώσασα χάρις σοι. θεοφόρε. ποιμένα πιστότατον, τῆς ἐκκλησίας σε ἔδειξε.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα. καὶ τὰ πάθη. τῆς ζωῆς τῷ πνεύματι, κατηκολούθησας ἔνδοξε:~

Δογμάτων ὀρθοδόξων ὡς ἄριστος. ἱεράρχης. μάκαρ προϊστάμενος, κακοδοξίαν ἐξώρισας:~

Ὑπάρχουσα πανάγιον τέμενος, ἀπαθείας, τὴν πηγὴν ἐγέννησας, παρθενομῆτορ παναμώμε:~ ᾠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Νυττόμενος τῷ τοῦ πνεύματος, τῶν οὐρανίων πυρσεύματι. τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς, κατέλιπες ὅσιε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον. ἐν γῇ τῶν πραέων, ὡς πραότατος ἐπλούτησας:~

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν βλασφήμων αἱρέσεως. καὶ θεῖον καὶ εὐσεβές, ὀρθόδοξον φρόνημα, προθύμως ἐδίδαξας. τὴν εἰκόνα σέβειν, τοῦ σωτῆρος ἀξιάγαστε:~

Ὡς μέγιστος ἀριστεὺς, οὕτως ἠρίστευσας ὅσιε. τὰς φάλαγγας δυσσεβῶν, τέμνων τῇ ἐνστάσει σου, καὶ πιστῶν τὸ πλήρωμα, δόγμασιν ἐνθέοις, στεφανώσας παμμακάριστε:~

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς, λελύτρωται τὸ ἀνθρώπινον. τὸν φύσει ζωοποιόν, ἀσπόρως γὰρ τέτοκας, παρθένε παναμώμε. εὐεργεσίᾳ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε:~

Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τὸ μαρτύριον ἢ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς τυχούσης.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἐπισκόπου παρείου τοῦ ὁμολογητοῦ. στίχ.

Χαίρων τελευτᾷ βασίλειος τρισμάκαρ.
Ἐκεῖ γὰρ ἥξεις οὗ χαρᾶς πληθὺς ὅσης.

Δωδεκάτῃ βασίλειε ταφήϊα δύσαο νεκρός.

Οὗτος ὁ ἅγιος βασίλειος. διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὸν ἔνθεον βίον, ἐπίσκοπος παρείου καθίσταται, ἐπὶ τῶν δυσσεβῶν εἰκονομάχων. ὃς κατὰ παῦλον τὸν θεῖον διὰ τὸ μὴ συνελθεῖν τοῖς εἰκονομάχοις καὶ ὑπογράψαι εἰς τὴν τῶν ἁγίων εἰκόνων καθαίρεσιν, τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἅπασαν ἐν διωγμοῖς καὶ θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις διήνυσε. μεταβάσεις καὶ φυγὰς αὐτοῦ ποιούμενος, τῶν πατρικῶν δογμάτων προϊστάμενος, τῶν κακοδοξούντων τὰς συνάξεις μισῶν, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἀσπαζόμενος οὗτος, ὅμως ἐν πᾶσι τὸν θεὸν θεραπεύσας, καὶ εὐάρεστος εἰς τέλος ἀναφανεὶς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία ζώνη τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς ζήλας, ἐπὶ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ἐπὶ κωνσταντίνου καὶ ῥωμανοῦ τῶν πορφυρογεννήτων. μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῷ τῶν χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ αὐγούστου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν ἀνθούσης θυγατρὸς κωνσταντίνου τοῦ κοπρωνύμου. στίχ.

Ῥίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα.

Α ρθεῦσα σεμνὴ γῆς ἀπαρθεῖ καὶ βίου.
Ἥτις ὑπὸ τοῦ πατρὸς πολλάκις ἀναγκασθεῖσα
συζευχθῆναι ἀνδρί, οὐκ ἐπείσθη. διὸ μετὰ τὸ
ἀποβιῶσαι αὐτόν, ἀδείας λαβομένη, πάν-
τα τὰ προσόντα αὐτῇ, πένησι καὶ ἐκκλησίαις,
καὶ εὐαγέσιν οἴκοις διανειμαμένη. πολλῶν ὀρ-
φανῶν μήτηρ ἐγεγόνει, καὶ χηρῶν προστάτις.
πολλαῖς δὲ παρακλήσεσι πολλάκις βιαζο-
μένη ὑπὸ εἰρήνης τῆς ὀρθοδόξου αὐγούστης,
συνεῖναι αὐτῇ καὶ συμβασιλεύειν, οὐδαμῶς
ἠνέσχετο. ὁπόσας δὲ ἡμέρας διέτριβεν ἐν τῷ
παλατίῳ, ἔξωθεν μὲν βασιλικὸν ἱμάτιον ἠμ-
φιεσμένη ἦν, ἔνδοθεν δὲ τρίχινον ῥάκος, καὶ τὸ
ποτὸν, ὕδωρ, καὶ ἡ τροφὴ ἀσκητική. τὸ δάκρυον
ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ ὁ ὕμνος ἐπὶ στόματος. ὅθεν
καὶ τὸν μοναστικὸν ὑπέρχεται βίον, διὰ χειρὸς τοῦ
ἐν ἁγίοις Ταρασίου, ἀποκειραμένη ἐν τῇ μονῇ
τῆς ὁμονοίας. ἔκτοτε δὲ οὔτ' αὐτὴ τῆς μονῆς ἐξῆλ-
θεν, οὔτ' ἄλλη τῶν ἀδελφῶν. οὐκ ἀπελείφθη
τῆς ἐκκλησίας οὐκ ἠτόνησεν, οὐκ ἀπωλιγώρη-
σε προσευχομένη. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς, οὐ-
δέποτε τῶν δακρύων ἀνεσάλησαν. ἡ ταπείνω-
σις αὐτῆς, ἄμετρος ἦν. πάσαις ταῖς ἀδελ-
φαῖς διηκόνει, τὴν ἐκκλησίαν ἐκόσμει, ὕδωρ ἐ-
κόμιζεν, ἐν τῇ τραπέζῃ παρίστατο καὶ διηκόνει.
οὕτως οὖν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς
ποιοῦσα, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς φορτίων, μεθίστα-
ται πρὸς θεὸν, χρόνων οὖσα πεντήκοντα δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων δήμη
καὶ πρωτίωνος. στ.

Πρῶτος κεφαλὴν πρωτίων ἀφῃρέθη,
Μεθ' οὗ κάραν προὔτεμε δήμης δημίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀρ-
τέμωνος. στ.

Εὗρε στεφάνους ἀντίτμητος ἀρτέμων,
Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένῃ κάρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων τριῶν μαρτύρων.
μιλωα. δαδ καὶ ἰωάννου. στ.

Δοῦλος θεοῦ τρεῖς ἀββάδας παθοκτόνους,
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνδροκτόνοι.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδας ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ω τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης. ἧς ἠξίωσαι παμ-
μάκαρ ἀπολαύειν. ἐν ἀΰλῳ φωτὶ σκηνού-
μενος καὶ μέλπων. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς
ὁ τῶν πατέρων:~

Στέφει τῆς θείας εὐπρεπείας, παμμακάρι-
στε κοσμίως διαπρέπων. συγχορεύεις βοῶν
ταῖς ἄνω στρατηγίαις. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς
ὁ τῶν πατέρων:~

Ποίμνην κοσμήσας σου τοῖς λόγοις. καὶ ταῖς
πράξεσι τῶν θείων ἀρετῶν σου, ἐκοσμήθης
σοφέ, τῷ στέφει ἀνακράζων. εὐλογητὸς εἶ
κύριε, ὁ θεός:~ Θεοτ.

Εὔας τῆς πρώτης τὴν κατάραν. μεταβέβλη-
κας ἁγνὴ εἰς εὐλογίαν. τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ γεννή-
σασα ὦ πάντων. εὐλογητὸς εἶ κράζομεν. ὁ
θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~ ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου
γεγονότες. οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀν-
” τεχόμενοι παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε πάν-
” τα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Λυπηρῶν τοῦ βίου, καὶ δεινῆς συγχύσεως λελυ-
τρωμένος. τὴν χαρὰν παμμάκαρ, καὶ τὴν ἀ-
γαλλίασιν τὴν ὑπὲρ λόγον ἐκομίσω μέλ-
πων, ὑμνεῖτε τὸν κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Πατρικῶν δογμάτων, θερμῶς προϊστάμενος
τὰς γλωσσαλγίας. τῶν βλασφήμων πάτερ,
εὐχερῶς διέλυσας ἱεροφάντορ. εὐλογεῖτε
κράζων τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνας, εὐχαρίστως ἔνδοξε δια-
τελέσας. μακαρίου τέλους, ἐν χριστῷ τετύχη-
κας ἱερομύστα. καὶ σκηναῖς ἁγίων, οἰκεῖν
κατηξίωσαι. καὶ στεφανηφόρος χορεύεις εἰς
αἰῶνας:~ Θεοτ.

Προστασίαν πάντων, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα σὲ
παναγία. καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν
δεινῶν λυτρούμεθα χριστῷ βοῶντες. εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~ Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογός.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἁγίως σου τὸν βίον, πάτερ διανύσας, καὶ τὸν θεὸν
θεραπεύσας τοῖς ἔργοις σου. τῆς οὐρανῶν βα-
σιλείας ὄντως τετύχηκας:~

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας πίστιν τετηρήσας, καὶ
τὸν ἀγῶνα ἀνύσας βασιλεῖ. δικαιοσύνης
ἐδέξω χαίρων τὸν στέφανον:~

Φωτὸς ἀδιαδόχου, πάτερ ἀπολαύων. καὶ τῷ χριστῷ
παρεστὼς ἱερώτατε. τῶν μεμνημένων σου

πόθῳ, πάντων μνημονεύε.~ Θεοτοκίον.

Ῥάστην δι' εὐσπλαγχνίαν, φύσιν ἐκ γαστρός σου, ὁ πλαστουργὸς προσλαβόμενος ἄχραντε, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα ταύτην ἐνέδυσεν.~ Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Τὸ φωταγωγικὸν μετὰ τὸ παρελαύνον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιγ΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρτίνου πάπα Ῥώμης. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους τρεῖς καὶ ψάλλομεν προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Μαρτῖνε προσφθέγξομαι. ὀρθοδόξων διδαχῶν, καθηγητὴν πανάκλειτον. κορυφαῖον ἱερόν, δογμάτων θείων ἀψευδῶς. τοῦ ψεύδους, ἀληθέστατον κατήγορον. τοῦ λόγου, γενναιότατον συνήγορον. ἱερουργὸν ἱερώτατον. θαυματουργὸν τιμιώτατον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.~ Ὅμοιον.

Τί σε νῦν Μαρτῖνε καλέσωμεν. ποταμὸν πνευματικῶν, ναμάτων ἔμπλεων ἀεί. καταρδεύοντα ψυχάς, πρὸς εὐκαρπίαν μονοῦ. λυχνίαν, εὐσεβείας φῶς ἐκλάμπουσαν. στάλαζον, ὄρος θείαν ἀγαλλίασιν. θείων λογίων ἐμφαντορα. πάσης αἱρέσεως ἔλεγχον. ἱκέτευε.~ Ὅμοιον.

Τί σε νῦν Μαρτῖνε προσείπωμεν. τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς, ἱερουργὸν πανευσεβῆ. μεσιτεύοντα θεῷ, καὶ πλάσματι θεοπρεπῶς. κρατῆρα, πόμα θεῖον ἀναβλύζοντα. φωστῆρα, ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα. δύσεως μὲν ἐξορμώμενον. ἀνατολῇ δὲ φαινόμενον. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.~

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τῶν καλῶν θαυμαστότερον. θεραπεύεις πάντας κόρη, καὶ λυτροῦσαι τῶν παθῶν. ἀπελαύνεις πολεμίων, τὰς ἀθέσμους προσβολάς. κινδύνων, ἀπαλλάττεις τοὺς τιμῶντάς σε. θλίψεις, καταπαύεις θεονύμφευτε. χαρᾶς παρθένε τὸ κρείττονος. πρόξενος γίνου τοῖς δούλοις σου, πρέσβευσα τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τί τὸ φοβερὸν τοῦτο θέαμα. ἡ παρθένος ἀνεβόα, τῷ κτίστῃ μητρικῶς. αἱ ὠδῖνας ἃς οὐκ ἔγνων, ἐν τῷ τίκτειν σε υἱέ. δέχομαι, καθικνοῦνται τῇ καρδίᾳ μου. οὐ φέρω, τὸν σταυρῷ σε προσηλούμενον. ὁρᾶν ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. ἀνάστα λοιπὸν ἐξαναστηθι. καὶ δόξασον τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες ὡς σύνηθες, τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. ᾠδὴ α΄ ἦχος πλ. δ΄. ὁ εἱρμός.

Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε. καὶ εἶδεν ἥλιος γῆν ἣν οὐκ ἐθεάσατο. ἀλάστορα ἐχθρὸν
„ τὸ ὕδωρ κατεπόντισε. καὶ ἄβατον διῆλθεν
„ Ἰσραήλ. ᾠδὴν δὲ ἀνέμελπετο. τῷ κυρίῳ ἄσωμεν
„ ἐνδόξως, γὰρ δεδόξασται.~

Ἡ ὄμους μυρίους, Μαρτῖνε ὑπέμεινας. ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ νῦν ἐξεδήμησας. πρὸς ἀπονομὴν ζωῆς καλῶς ἀγωνισάμενος. διό μου τῆς ψυχῆς τὰς χαλεπὰς, ὀδύνας ἐπικούφισον. ὅπως ἀνυμνήσω σε. εὐχαῖς σου φωτιζόμενος.~

Οὐσίας δύο, καὶ δύο θελήματα. καὶ ἐνεργείας διπλᾶς, φέροντα μακάριε. τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τριάδος ἐδογμάτισας. Χριστὸν τὸν ὑπεράγιον θεόν. καὶ τοὺς μὴ οὕτω σέβοντας, πάντας ἀπεκήρυξας Μαρτῖνε ἱερώτατε.~

Ἐπὶ τὸ ὕψος, τοῦ θρόνου σε ἔθετο. λύχνον καθαρὸν λαμπρόν, ὁ τῶν ὅλων κύριος. τοῦ φαίνειν ἐν νυκτὶ, τῆς πλάνης τοὺς καθεύδοντας καὶ τούτους πρὸς τὸ φέγγος ὁδηγεῖν, τὸ ἀληθὲς τῆς πίστεως. ὅθεν περ ἅπαντας, φωτίζεις τοῖς σοῖς δόγμασιν.~

Ὁ κατὰ φύσιν. τὴν θείαν ἀόρατος. ὡράθη βρέφος ἐκ σοῦ, ἄνθρωπος γενόμενος. διπλᾶς ὡς ἀληθῶς θελήσεις ἐνεργείας τε. προσφαίνων ὑποστάσει ἐν μιᾷ. ὃν πρέσβευε παναμώμε. πάντας ἡμᾶς σώζεσθαι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.~ ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν φόβον σου κύριε ἔμφυτευσον ταῖς καρδίαις, τῶν δούλων σου. καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς
„ σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένοις.~

Ὑπάρχων ἀνάπλεος πανόλβιε. θείου ζήλου συνήθροισας. ἱερὰν Μαρτῖνε σύνοδον, καὶ τὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκύρωσας δόγμα.~

Συνόδου

Συνόδου ἐν μέσῳ ἀπεκήρυξας. πύρρον σέργιον ὅσιε. τὸν θεόδωρον καὶ κῦρον τε. καὶ τοὺς σὺν ἐκείνοις ὁμοίως λοιδοροῦντας :~

Αἱρέσεων βλύσεις ἀπεξήρανας. ποταμοὺς δὲ ἀνέβλυσας, ἱδρώτων δογμάτων ἐνδόξων. ἐν οἷς τῆς ἐκκλησίας τὸ πρόσωπον ἄρδεις :~

Ηρα τὸν ὁμότιμον καὶ σύνθρονον πατρὸς λόγον ἐγέννησας. ἐνεργείας δύο φέροντα, καὶ δύο τὰς θελήσεις παναγία κόρη :~

Ὁ εἱρμός.

Τὸν φόβον σου κύριε ἐμφύτευσον.

Κον. ἦχος πλ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῷ θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθεὶς. ἀρεταῖς αὐξηθείς τε πραγματικῶς. ἠξίωσαι διάδοχος, ἀποστόλων γενέσθαι. ὀρθοδοξίᾳ ποιμάνας, κυρίου τὸ ποίμνιον. αἱρετικῶν δὲ φάλαγγας, ἐλαύνων πανεύφημε. ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου τῷ στέφει. ἐστέφθης ἀοίδιμε, ἀθλητὴς ὡς ἀήττητος. ὦ μάρτυς θεόφρον. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς. εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν. καὶ στένων κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας πανάχραντε. ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος. καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος. καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον. καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν. ἵνα πάντοτε κράζω σοι, πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου :~

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐπὶ σταυροῦ. ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι φίλτατον τέκνον, υἱὲ μου γλυκύτατε. πῶς ὑποίσω λόγε, φρικτὸν βλέπειν θέαμα. κόπτομαι τὰ σπλάγχνα, τὴν καρδίαν ἐμπίπραμαι. καὶ φέρειν οὐ δύναμαι, τὴν σφαγήν σου τὴν ἄδικον. ἀλλ' ὁ φύσει μακρόθυμος. ἀνῶσον ἐξανάστηθι ταχύ. καὶ τὴν σὴν ἐκπλήρωσον ὑπόσχεσιν, ὅπως δοξάσῃς κἀμὲ τὴν τεκοῦσάν σε :~

ᾨδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἐπέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς ἀποστόλους σου κύριε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν. καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου. τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἀδίκως τοῦ θρόνου, σοφὲ τοῦ σοῦ ἐλαυνόμενος. ὑπ' ἀνόμων ἀδίκων ὁ δίκαιος. κακωθῆναι προῃρήσω. ὅπως τὸ δίκαιον δόγμα, τῆς ἐκκλησίας πάτερ διασώσῃς ἀλώβητον :~

Ἱστάμενος μέσον παρανομούντων ὁ ἔννομος. ἀθλητὴς ἱεράρχα θεόληπτε. καὶ ὑπ' αὐτῶν θλιβόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος. καὶ συρόμενος μάτην, ἔμεινας τὸν νοῦν ἀπαράτρεπτος :~

Ἐν νόμῳ κυρίου ἐμμελετῶν ἱερώτατε. τῶν ἀνόμων τοὺς νόμους ἐφαύλισας. τοῖς δὲ πιστοῖς παρέδωκας, νόμον τὸν ἔνθεον. δόγμα κρατύνων πάτερ, τὸ τῆς εὐσεβείας στερρότατα. Θεοτοκίον.

Ἐν δύο οὐσίαις, θεανδρικῶς γνωριζόμενον. τῆς τριάδος τὸν ἕνα ἐκύησας. θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον θελήσεις φέροντα. καταλλήλως τῶν τούτου. φύσεων παρθένε πανάμωμε.

ᾨδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας. ἐπὶ τὴν ψυχάλωτον ὁδὸν ἀεὶ πλανώμενον. τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου κύριε. ὁδηγῶν με ἐν τῇ τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον :~

Ἱερωτάτῳ σου λόγῳ πάτερ, τὸ πανίερον σαφῶς, δόγμα ἐκράτυνας. καὶ τὸ ξίφος τῶν αἱρέσεων ἔρεψας. ὑπομένων ἐξορίας, καὶ φυλακὰς καὶ θλίψεις πλείονας :~

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις ὅσιε οὐ δέδωκας. ἕως σκήνωμα γέγονας. τοῦ θεοῦ καὶ πᾶσιν ἀνεμόχλευσας, τῆς αἱρέσεως τὴν πλάνην. μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος :~

Ἐν ἀρεταῖς ἀπαστράψας, ἐπὶ τὸν περίοπτον, σοφὲ θρόνον ἐκάθισας. καὶ φωτὶ δογμάτων τῶν ἐνθέων σου. κατεφώτισας μάρτυς, πᾶσαν τὴν ποίμνην σου τρισόλβιε :~ Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως παρθένε. κύριον τὸν ἀπερίγραπτον θεὸν σαρκὶ κυήσασα. τῆς σαρκός μου τὰ πάθη θανάτωσον. ζώωσον δὲ τὴν ψυχήν μου, νενεκρωμένην πλημμελήμασιν :~

ᾨδὴ ς'. Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει. καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συ

μωθεὶ ἀπογνώσεως. ἀλλὰ σὺ τὴν κραται-
„ ὰν, χεῖρα μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ πέτρῳ. καὶ
„ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι:~

Ρήγνυται ὁ πονηρὸς, θεοφόρε πρὸ ποδῶν
ἱερῶν σου. καὶ πονηρῶν ἀνέμων, τὰ ἀπύλω-
τα στόματα. ἀποφράττονται τῷ σῷ, λόγῳ
καὶ δείκνυται, διαλάμπων. δόγμα τὸ θεῖ-
ον ὑπὲρ ἥλιον:~

Τείρουσί σε ἀφειδῶς, καὶ δημίοις συνδεσμοῦσιν
οἱ πλάνοι. πλάνην δεσμοῦντα πᾶσαν.
καὶ αἱρέσεων σύνδεσμον. διαρρήσσοντα δε-
σμοῖς, θείων δογμάτων σου. ἱεράρχα. πάτερ
μαρτύρων ἱερώτατε:~

Ἥλιος ὡς φαεινὸς, ἀπαστράψας ἐν συνόδῳ
μαρτύρων. αἱρετικῶν τὴν πλάνην, ὡς ἀχλὺν
ἀπημαύρωσας. τὰ δὲ πλήθη τῶν πιστῶν
πάτερ ἐφώτισας, ταῖς ἀκτῖσι. τῶν ὀρθοδόξων
διδαγμάτων σου:~ Θεοτοκίον.

Ἡ νόμοι φύσεως ἐν σοὶ, καταλύονται ἀρρήτως
γὰρ τίκτεις. τὸν πλαστουργὸν τῶν ὅλων,
θεοκυῆτορ πανύμνητε. ὡς θεόν τε καὶ βροτὸν, δύο
θελήσεις δὲ, κεκτημένον. καὶ ἐνεργείας μη-
τροπάρθενε:~ Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων.

Τὸ μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιγ'. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
μαρτίνου πάππα ῥώμης τοῦ ὁμολογητοῦ. στίχοι.

Ὁσίως γεννηθεὶς σάρκα σὲ ἐσθίων,
Ἀπεκδύσει γέγονε σαφῶς μαρτῖνος.
Ἀμφὶ τρίτη δεκάτη θάνε μαρτῖνος πε-
ρίπυστος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου τοῦ
ἐπιλεγομένου πωγωνάτου. ὅστις κωνσταν-
τῖνος, ἐν σικελίᾳ ἀνῃρέθη ἐν τῷ τῆς δάφ-
νης λουτρῷ. λαβὼν πληγὴν κατὰ κεφα-
λῆς μετὰ κάδου. διὰ γοῦν τὴν ὀρθόδοξον
πίστιν, ἀποστείλαντος τοῦ βασιλέως ἀπὸ
τῆς ῥώμης ἤχθη βίᾳ ὁ μακάριος οὗτος. πολ-
λὰς κακώσεις ἐπὶ τὴν πλοῦν καὶ τὴν ἐπὰ-
νοδον ὑπομείνας. ὁ γὰρ βασιλεὺς τῆς δυσ-
σεβοῦς τῶν μονοθελητῶν ὑπάρχων αἱρέσε-
ως, ἐπεὶ ὁ ἐν ἁγίοις μαρτῖνος σέργιον καὶ
πύρρον καὶ θεόδωρον, δημοσίοις ἀπεκήρυ-
ξε γράμμασι, καὶ ὅρον ἐξέθετο εὐσεβείας μετὰ

τῆς συνελθούσης αὐτῷ συνόδου, ἐπὶ ἀναιρο-
πῇ τῆς τῶν μονοθελητῶν αἱρέσεως, με-
ταστέλλεται αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ὥσπερ εἴρη-
ται ἀπὸ ῥώμης. καὶ ὥσπερ τινὶ τῶν κακούρ-
γων περιθεὶς αὐτῷ κλοιὰ, ἐν τῷ πραιτω-
ρίῳ τοῦτον καθεῖρξεν, εἶτα ὑπερόριον αὐ-
τὸν πέμπει, ἐν χερσῶνι τῇ πόλει. ἔνθα τὸ
λειπόμενον τῆς ζωῆς ἀθλητικῶς διανύσας,
πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων μαξι-
μου κυντιλλιανοῦ, καὶ δάδα. στίχοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις, μαξιμιανοῦ καὶ διοκλητια-
νοῦ τῶν δυσσεβῶν, συσχεθέντες οἱ ἅγιοι οὗ-
τοι, ἐν χώρᾳ τῇ ὀζηβίᾳ, παρεδόθησαν τοῖς
ὑπάτοις, ταρκυνίῳ καὶ γαΐῳ. καὶ ἀνακρι-
θέντες, καὶ ὁμολογήσαντες τὸν χριστὸν, ἐνεβλήθη-
σαν ἐν τῇ φυλακῇ. ὑπνωσάντων δὲ αὐ-
τῶν, ἦλθεν ὁ διάβολος ὑποτιθέμενος αὐ-
τοῖς τὰ ἐναντία. καὶ ἀναστάντες προσηύ-
ξαντο, ἀλλήλους ἐποικοδομοῦντες. καὶ ἐλ-
θὼν ἄγγελος κυρίου, ἐθαρσοποίησεν αὐτούς.
πρωΐας δὲ γενομένης, ἀναστάντες, καὶ πάμ-
πολλα ὑπὸ τῶν δυσσεβῶν ἀναγκασθέν-
τες, οὐκ ἠρνήσαντο τὸν χριστόν. ἀλλὰ φανερῶς καὶ
θαρσαλέως, θεὸν ἀληθῆ καὶ ποιητὴν τοῦ
παντὸς ὁμολογήσαντες, ἐτύφθησαν σφο-
δρῶς καὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. μετὰ
δὲ τῶν ἄλλων ἐξετασθέντες, ἀπετμήθη-
σαν τὰς κεφαλάς:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἐλευθε-
ρίου τοῦ πέρσου. στίχοι.

Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνῃ.
Ἐλεύθερος δὲ πρὸς ξίφους ἔδη πάλην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοδο-
σίου. στίχοι.

Θεοῖς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεὶς δόσιν,
Ἤχθης θεοδόσιε τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ζωΐ-
λου. στίχοι.

Τὸ ὀξὺ βελῶν ζωΐλε πληχθεὶς ἐν ξύλῳ,
Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλον.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Οἱ διπλῆς ἐνεργείας, καὶ θελήσεως. πάτερ χριστὸν κη-
ρύξαντες. ἐστέρησαν σε θρόνου, ἐκδόντες ἐξο-
ρίαις.

ρείαις, μακροτάταις κραυγάζοντα. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπελθὼν τὰς διωγμοὺς, φυλακὰς οἷα φύλαξ, ἀμώμου πίστεως. αἱρέσεων τὸ σκότος. ἐμείωσας καὶ μέλπειν, τοὺς πιστοὺς κατεφώτισας. ὁ τῶν πατέρων.

Ταῖς μακραῖς ἐξορίαις. καὶ ταῖς θλίψεσι περταλαιπωρούμενος. οὐδόλως ἐσαλεύθης. ἀλλ᾽ ἔχαιρον κραυγάζων, ἀνενδότως μακάριε. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ὁ θελήσεσι δύο. καὶ δυσὶν ἐνεργείαις ἐκ σοῦ παναμώμε. τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. τοὺς οὕτω συμφρονοῦντας, διασώζει κραυγάζοντας. ὁ τῶν πατέρων θεός.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν καμίνῳ. σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην καταπατοῦντες ἐκραύγαζον. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Στενοχωρούμενος περ ἀσθενείαις. καὶ χαλεπαῖς ἐξορίαις, καὶ πολυτρόποις κολάσεσι. μαρτυρεῖν στεῤῥῶς ὡς μάρτυς ἀπειλήφας.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης θεόλεκτε. δεδιωγμένος μάρτυρ, δικαιοσύνης ἐχόμενος. ἐκδιώξας ἐκ μέσου, τὴν ἄδικον αἵρεσιν.

Ἀρχιερέων σε ἔγνωμεν κρηπῖδα. ὀρθοδοξίας στήλην. καὶ εὐσεβείας διδάσκαλον. διὰ τοῦτο μάρτυρ πιστῶς εὐφημοῦμεν σε. Θεοτοκίον.

Ἁγιωτέρα τῶν ἀσωμάτων. καὶ χερουβὶμ ὑπερτέρα, μήτηρ θεοῦ ἐχρημάτισας. διὸ βλάβης παθῶν με ὑπέρτερον ποίησον.

Ὁ εἱρμός.

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν καμίνῳ.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως. τὸν δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ κύριον. καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας. διό σε θεοτόκε ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἱερουργὸς ἱερώτατος, ὁμολογητής τε καὶ μάρτυς γενόμενος. πατριαρχῶν χορείαις μάρτυρ μέγιστε. ἀξίως συναγάλλῃ, ὅθεν σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὡς φωταυγὴς μάκαρ ἥλιος. ἀνατεταλκὼς πρὸς ἑῴαν ἐκ δύσεως. ἅπασαν ἀκτῖσι τὴν γῆν ἐφώτισας. καὶ ἤλασας τὸ σκότος αἱρετιζόντων τὸ βαθύτατον.

Ἐστῶμεν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν, ἀνακηρύττοντες τοὺς ἄθλους καὶ παλαίσματα. καὶ τὰς ὁμολογίας τοῦ σώφρονος. πατρὸς ἡμῶν μάρτυρος, καὶ τοῦτον πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ἔστραψε μάκαρ ἡ μνήμη σου. ἡμεροφανὴς ὡς ἀστὴρ ἐν τοῖς πέρασι, καὶ πάντας καταυγάζει τοὺς εὐφημοῦντας σε. ἐν ὕμνοις ἐπαξίοις. περ μάρτυρ θεοδόξαστε. Θεοτοκίον.

Φωναῖς πατέρων πειθόμενοι. δύο ἐνουσίαις ἀγνὴ καὶ θελήσεσι. τὸν ἕνα τῆς τριάδος ἐκ σοῦ τικτόμενον, πιστῶς ὁμολογοῦμεν, καὶ σὲ παρθένε μεγαλύνομεν. Ὁ εἱρμός.

Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Τὸ φωταγωγικὸν εἶπον ἐν τῇ μ΄. εἶθ᾽ οὕτως ἐξαποστειλάριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς καὶ ἡ ἀκολουθία ἡ λοιπὴ καὶ ἡ α΄ ὥρα. καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιδ΄. τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ο΄. ἀριστάρχου, πούδη, καὶ τροφίμου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Λόγῳ θείας γνώσεως λαοὺς, ἀγνωσίας πάνσοφοι. ὁλοτελοῦς ἐλυτρώσασθε. καὶ προσηγάγετε, σεσωσμένους τούτους. λόγῳ τῷ ἐκλάμψαντι, πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου ἀπόστολοι. αὐτῷ πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ὅμοιον.

Πούδην καὶ ἀρίσταρχον σοφὸν, καὶ τὸν θεῖον τρόφιμον. τοὺς ἀληθεῖς θεοκήρυκας. ἀνευφημήσωμεν, πλάνης γὰρ χειμῶνα, ὁρμῇ θείας χάριτος. διέλυσαν καὶ νῦν πρὸς τὸ ἄδυτον, φέγγος ἐσκήνωσαν ἀμοιβὰς πόνων δρεψάμενοι. καὶ μεθέξει ἀρρήτῳ θεούμενοι. Ὅμοιον.

Παύλῳ ἑπόμενοι κλεινῷ, διδάσκαλοι ἔνδοξοι. πολλοὺς κινδύνους ὑπέστητε, εἱρκτῇ κλειόμενοι. ὁμιλοῦντες πόνοις, ξίφει ἐπιτέλει δέ. τμηθέντες κεφαλὰς ἐνηθλήσατε, χριστῷ πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-

μῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Χωρίον εὐρύχωρον θεοῦ. οὐρανῶν πλατύτερον. τὸν σμικρυνθέντα τοῖς πάθεσι, καὶ στενωθέντα με. πειρασμῶν ἐφόδοις, ἐν θλίψεσι πλάτυνον. καὶ ἐν στενοχωρίαις μεγάλυνον. προσημόρουσα μοι, τὰ προσπίπτοντα παμάμωμε. καθ᾽ ἑκάστην, αὔραις τῆς πρεσβείας σου.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ υἱέ, ἡ παρθένος ἔλεγεν. ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, χριστὸν κρεμάμενον. τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει δέσποτα. ὡς πάλαι συμεὼν μοι προέφησεν, ἀλλ᾽ ἐξανάστηθι. καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ΄. ἔχει ἡ ἀκροστιχίς.

Θείοις μαθηταῖς, θεῖον ἐξάδω μέλος.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Θρόνῳ θεοῦ παρεστῶτες ὡς λειτουργοί, ὡς αὐτοῦ διάκονοι, ὡς φωστῆρες νοητοί. φωτισμὸν αἰτήσασθε ἡμῖν. τοῖς τιμῶσι τὴν ὑμῶν, μνήμην ἀπόστολοι.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ διοικῶν ἐπιφανείς, μαθητὰς ἐκλέγεται. καὶ θεράποντας ὑμᾶς σὺν ἑτέροις πλείοσιν αὐτοῦ, καταγγέλλοντας σοφοί, τὸ θεῖον βούλημα.

Ἱερωτάτη χορεία τῶν ἱερῶν, χριστοῦ ἑβδομήκοντα, συνταγέντων μαθητῶν. ἐπὶ γνῶσιν ἅπασαν τὴν γῆν, διδαχῶν θείων φωτὶ καταλαμπρύνετε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας ἄχραντε, νῦν συνάψῃ ὁ θεός. σάρκα προσελάβετο ἐκ σοῦ. καὶ διέμεινεν ὅπερ ἦν καὶ μετὰ σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Συνόντων παύλῳ τῷ κλεινῷ. σὺν αὐτῷ πάντα κόσμον, ὡς ἀστέρες ἡλίῳ, περιήλθετε φωτὶ. κηρύγματος ἱεροῦ, ἀγνωσίας, σκότος ἀπελαύνοντες.

Μεγάλοις πόνοις τῆς σαρκός. τὴν ἐπίπονον ἦραν, ἁμαρτίαν ἐκ μέσου. οἱ τοῦ λόγου μαθηταί. τὴν ἄπονον τοῖς πιστοῖς, ἐν ὑψίστοις, λῆξιν μνηστευόμενοι.

Ἀρρήτως ὄντα ἐκ πατρός, ἐν ἀρχῇ θεὸν λόγον. ἐπὶ γῆς σαρκωθέντα, οἱ ἀπόστολοι σαφῶς. κηρύττοντες ταῖς ἀρχαῖς, τοῦ αἰῶνος, τοῦτον ἐξεφαύλισαν.

Θεοτοκίον.

Θηλάζεις γάλα τοῦ παντός, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου. γεννηθέντα ἀρρήτως, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός. καὶ συντριβέντας φθορᾷ τοὺς αὐτοὺς, πάλιν ἀναπλάσαντα.

ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ. κύριε ὁ θεός μου.

κάθισμα ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ζωηφόρου. πεφυκότες βότρυες, ἕνα στάζοντες ἡμῖν. οἶνον ζωῆς προσηνέγκατε. οὐπομύσται κυρίου ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥυπωθεῖσαν πάθεσι, τῆς ἁμαρτίας. τὴν ψυχήν μου ἄχραντε, θεογεννῆτορ ἀγαθή. τῇ σῇ πρεσβείᾳ καθάρισον. σὺ γὰρ ὑπάρχεις σωτήριος κάθαρσις.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον. τὸν ἀμνὸν ἡ ἄμωμος, ἀμνὰς καὶ μήτηρ καὶ ἁγνή. ἀναβοῶσα ἐκραύγαζε. λόγε ὑμνῶ σου, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις, θεὸς καὶ κύριος.

Ἡ ὑπερούσιος, τριὰς καὶ τρίφωτος. ἐπανῆψε λαμπάδας τοὺς ἱερούς. πούδην τε καὶ τρόφιμον καὶ τὸν ἀρίσταρχον τὴν γῆν, θείῳ λόγῳ καταυγάζοντας.

Τοῦ παύλου ὤφθητε, σοφοὶ συνέκδημοι. διωγμοὺς σὺν ἐκείνῳ πολυειδεῖς, καὶ κινδύνους ἔνδοξοι. διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν, γεγηθότες ὑπομείναντες.

Αἱμάτων ῥεύμασι, καθηγιάσατε, πᾶσαν κτίσιν ἀθλοῦντες, τὰ ἐναγῆ, αἵματα τοῖς δαίμοσιν. ἐπιφερόμενα χριστοῦ, καταπαύσαντες ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου ἄχραντε, καὶ καταφύγιον. καὶ ἀπόρθητον τεῖχος καὶ πρὸς θεόν, πρέσβυς χρηματίζουσα. αἰωνιζούσης με φλογός. καὶ γεέννης ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Στήλας κατέαξαν καὶ ναούς. τοὺς εἰδωλικοὺς οἱ εὐκλεεῖς, οἰκοδομοῦντες ἐν χάριτι. ὡς σκηνὴν πεσοῦσαν ταῖς παραβάσεσι. καρ-

δίας

διὰς τῶν ἀνδρῶν οἱ θεοκήρυκες :~

Θάλασσαν ἵπποι πανυκλεεῖς. οὕτως χρηματίζοντες θεοῦ, τῆς ἀθείας ταράξαντες. τοὺς ἀποπνιγέντας ἐν ταύτῃ πρότερον. κηρύγματι τῷ θείῳ ἀνεζωώσατε :~

Ἐπισκοπούμενοι πρὸς θεόν. θείαις ἐπισκέψεσιν ὑμῶν, τοὺς ἐν ὀδύνῃ τυγχάνοντας. εἰδωλομανίας καὶ κινδυνεύοντας, ἐσώσατε σωτῆρες ἡμῶν γενόμενοι :~ Θεο.

Ἱερωτάτως ὁ ἱερὸς. πάλαι ἠσαΐας φωτισθεὶς, πνεύματι θείῳ ἐβόησεν. ἰδοὺ ἡ παρθένος ἕξει σαρκούμενον. θεὸν δι' ἀσπλαγχνίαν ἀπερίληπτον :~

ᾠδὴ ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁ πάνσοφος τρόφιμος, καὶ ἀρίσταρχος ὁμοῦ. καὶ πούδης ὁ θαυμάσιος. ὡς μαθηταὶ τοῦ λόγου καὶ ἱεροὶ. τοῦ παύλου συνέκδημοι, ἱεραῖς μελῳδίαις εὐφημείσθωσαν :~

Ναμάτων ἀνάπλεοι. τῶν τοῦ πνεύματος σοφοὶ, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχοντες. πᾶσαν ψυχὴν ἠρδεύσατε διδαχαῖς. ἐκ μέσου ποιήσαντες, τὸν φλογμὸν τῆς ἀπάτης θείᾳ χάριτι :~

Ἑνούμενοι πνεύματι. μερισμὸν οὐδ' ἐν αὐτῷ, τῷ μερισμῷ τοῦ σώματος. ἐσχήκατε ὁμοῦ γὰρ τὰς κεφαλὰς σὺν παύλῳ τῷ κήρυκι, ἀπετμήθητε τούτῳ κλεϊζόμενοι :~

Ξένη σου ἡ σύλληψις. ξένη κόρη καὶ φρικτὴ, ἡ ὑπὲρ νοῦν σου γέννησις. τοὺς ξενωθέντας πάντας ἀπὸ θεοῦ, αὐτῷ καταλλάξασα. καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῴην ἀπονέμουσα :~

Ὁ εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. ὑψουμένην.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου ἢ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ο'. ἀριστάρχου, πούδη, καὶ τροφίμου. στί.

Τιμῶν τὸν ἀρίσταρχον ὡς ἀριστέα,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.
Πούδη μετέστης, ὡς ἀπετμήθης πούδη,
Ποῦ δὴ μετέστης, ἢ πρὸς ἄφθαρτον κλέος.
Τρόφιμος τρυφὴν ποθῶν τὴν ἄνω,
Τροφὴ ξίφους γέγονε τοῦ τεθηγμένου.

Οὗτοι ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα ἀποστόλων ὑπάρχοντες, ἠκολούθησαν τῷ μεγάλῳ ἀποστόλῳ παύλῳ κηρύττοντες καὶ συγκακοπαθοῦντες τῷ διδασκάλῳ, ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς αὐτοῦ. μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς ὑπὸ νέρωνος ἐτμήθησαν. ταῦτα δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ πανόλβιος δωρόθεος ἐν ῥώμῃ γεγονὼς, διὰ ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασι καταλέλοιπεν. οὐ μόνον δὲ περὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων, καὶ ἄλλων πολλῶν ἁγίων, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἱερῶν προφητῶν ἱστόρησεν. ἐγένετο γὰρ ὁ ἅγιος δι' εὐφυΐαν φιλομαθὴς ἄγαν καὶ πολυΐστωρ, ὡς ἄλλος οὐδείς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀρδαλίωνος τοῦ μίμου. στί.

Νῦν μῖμος ὄντως ἀρδαλίων ἢ πάλαι,
Μιμούμενος τοὺς μάρτυρας, τὸ πῦρ φλέγει.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς θεάτροις μιμούμενος. καὶ τὰ ἑτέρων ὑποκρινόμενος πάθη καὶ δράματα. καί ποτε δόξαν αὐτῷ, τὴν κατὰ τὸ μαρτύριον ἔνστασιν τῶν χριστιανῶν ὑποκρίνασθαι, ἀναρτηθεὶς ὡς δῆθεν τοῖς θεοῖς μὴ προσάγων θυσίαν ξέεται. ὡς οὖν ἐπ' αὐτῷ κρότος παρὰ τῶν θεατῶν ἦν, ἐπαινούντων αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν ἅμα καὶ καρτερίαν, ἀνακραγὼν μέγα, σιγὴν ἐπιτάξας τῷ δήμῳ, χριστιανὸν ἐν ἀληθείᾳ ἑαυτὸν ἀνεκήρυξεν. ὅθεν τοῦ ἄρχοντος πολλὰ παραινέσαντος αὐτῷ μεταθέσθαι τὴν γνώμην, καὶ τοῦτο ποιῆσαι μὴ βουληθεὶς, ἀλλ' ἐπιμένων τῇ εἰς χριστὸν πίστει, πυρᾶς ἐξαυθήσεις, ἐβλήθη ἐν αὐτῇ. καὶ τελειωθεὶς ἐν αὐτῇ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐδέξατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος θωμαΐδος. στί.

Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν θωμαΐδα,
Τοῦ τῆς γραφῆς μέλλοντος αἰῶνος πέρ.

Ἁγία αὕτη θωμαῒς, ἐγεννήθη ἐν ἀλεξανδρείᾳ. καὶ ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτῆς καλῶς ἀνατραφεῖσα, καὶ παιδευθεῖσα, συνεζεύχθη ἀνδρί. καὶ ἐν τῇ τοῦ ἀνδρὸς οἰκίᾳ εὐνοϊκῶς διακειμένη, καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν, σωφρόνως

καὶ

καὶ κοσμίως διάγουσα. ἐπεὶ δὲ συνδιῆγε σὺν τῷ ὁμοζύγῳ, καὶ ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ τοῦ νεανίσκου ὁ καὶ τὴν κόρην νύμφην ἐπαγόμενος, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὑρεθέντος ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τῶν ψυχῶν ὀλοθρευτὴς διάβολος αἰσχροὺς λογισμοὺς ἐνέβαλε τῷ γέροντι κατὰ τῆς νύμφης αὐτοῦ· καὶ ἐβουλεύσατο συμμιγῆναι τῇ κόρῃ, πάντα τρόπον μηχανώμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ οἰκείου σκοποῦ. ὡς οὖν ἡ μακαρία Θωμαῒς πολλὰ νουθετοῦσα καὶ παρακαλοῦσα τὸν γέροντα ἤνυσεν οὐδέν, πορωθεὶς οὗτος, μᾶλλον δὲ ἀπὸ τοῦ δαίμονος σκοτισθεὶς καὶ πηρωθείς, τὴν σπάθην λαβὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ πλήξας τὴν κόρην καιρίως ἐδιχοτόμησεν αὐτήν. καὶ ἡ μὲν παρέθετο τὴν ψυχήν, καὶ μάρτυς ὑπὲρ σωφροσύνης γέγονεν. ὁ δὲ γέρων παραυθὺς τὰς ὄψεις ἀποβαλών, περιεῖχε τὴν οἰκίαν τυφλός. παραγενόμενοι δέ τινες εἰς ἀναζήτησιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εὗρον τὴν κόρην ἐρριμμένην ἐπὶ τῆς γῆς. ὡς οὖν εἶδον ταῦτα, καὶ τὸν γέροντα ἔνθεν κἀκεῖθεν τυφλὸν περιφερόμενον καὶ πλανώμενον, ἐπυνθάνοντο, τί τὸ ὁρώμενον. τοῦ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἀνακαλύψαντος, καὶ αὐτόχειρα τοῦ φόνου ἑαυτὸν ἐλέγχοντος, καὶ προστιθεμένου καὶ δυσωποῦντος ἀπαχθῆναι παρ' αὐτῶν πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν δέξασθαι, πεισθέντες οὗτοι, παρέσχησαν αὐτὸν τῷ ἄρχοντι. τῆς δὲ ἀληθείας διαγνωσθείσης, τῇ προστάξει τούτου ἀπετμήθη ὁ γέρων τὴν κεφαλήν. μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ ἀββᾶς Δανιὴλ ὁ τῆς σκήτεως, ἀνήγαγεν εἰς τὴν σκήτην τὴν Θωμαΐδα, καὶ κατέθετο αὐτὴν ἐν τῷ αὐτοῦ κοιμητηρίῳ. ὡς ὑπὲρ σωφροσύνης δι' αἵματος ἀθλήσασαν. καί τις τῶν ἐν τῇ σκήτῃ σφοδρῶτι πορνείας βληθείς, προσῆλθε τῷ τάφῳ τῆς μακαρίας. καὶ χρίσας ἑαυτὸν ἐλαίῳ ἐκ τῆς φωταγωγοῦ, λαβὼν δὲ καθ' ὕπνους εὐλογίαν ἀπὸ τῆς κόρης ἀναφανείσης αὐτῷ, ἔξυπνος γενόμενος, ἀπηλλάγη τοῦ πάθους. ἔκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον οἱ ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς μονῆς, ἐν τοῖς πολέμοις τῆς σαρκός, μεγάλην βοηθὸν τὴν μακαρίαν Θωμαΐδα κέκτηνται.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀσεβείας κατεσβέσατε τὴν κάμινον, ὄμβροις σεπτοῦ κηρύγματος. ὡς ἀπόστολοι, ὡς δὲ θεῖοι ὄντως ἀθληταί. αἱμάτων ῥοαῖς εἰδωλικὴν ὕλην ἐφλέξατε σοφοί, ὅθεν δοξάζεσθε.

Διελθόντες ὡς ὑπόπτεροι γῆν ἅπασαν, ἀπόστολοι πανεύφημοι, θεῖον κήρυγμα τῶν ἐθνῶν ἐσπείρατε ψυχαῖς, ὡς ἄριστοι ὄντως γεωργοί. καὶ ὥσπερ σῖτον τῷ Χριστῷ πάντας προσήξατε.

Ὡραιώθητε ὡραίοις ὑμῶν στίγμασιν, Ἀρίσταρχε καὶ Τρόφιμε. ἐλαμπρύνθητε, ὑπὲρ πάντα δόκιμον χρυσόν. σὺν Πούδῃ τῷ ὄντως θαυμαστῷ. διὰ παντὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωποῦντες Χριστόν.

Μακαρία ἐξ ἁγίου ὤφθης πνεύματος. βουλῆς μεγάλης ἄγγελον σωματώσασα. τοὺς θείους τούτου μαθητάς, τῷ κόσμῳ ὡς θείας ἀστραπὰς ἐξαποστείλαντα σεμνή, φωταγωγῆσαι πιστούς.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἐκτεμόντες τὰς ῥίζας τῆς ἀθεότητος, τῇ δρεπάνῃ τῇ θείᾳ κατεφυτεύσατε. πίστιν ἀληθῆ καὶ τελείαν διόρθωσιν, ταῖς τῶν ἀσεβούντων καρδίαις θεηγόροι.

Λόγῳ θείῳ καρδίας κατενεώσατε, τῆς γνώσεως σπόρον καταβαλλόμενοι. ἀστάχυν σοφοί, πολύχουν ἐθερίσατε, τῶν διασωθέντων, ἀπόστολοι τὸ πλῆθος.

Οἱ ἀκλόνητοι πύργοι τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας οἱ θεῖοι βότρυες, οἱ τὸν γλυκασμὸν τῆς ζωῆς ἀποστάζοντες, Ἀρίσταρχος καὶ Πούδης, καὶ Τρόφιμος τιμάσθω.

Θεοτ.

Σὺ τεκοῦσα παρθένε τὴν ἀνθρωπότητα, ἀνεκαίνισας ὅλην καινῇ λοχείᾳ σου. φύσεως θεσμός, ὑπὲρ φύσιν καινίσασα. κεχαριτωμένη, θεοῦ τοῦ ζῶντος μῆτερ.

Ὁ εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰσχὺς ἀφῄρηται τοῦ ἀλάστορος. πέπτωκε δέ, τὸ τούτου ἐπαιρόμενον φρύαγμα. ἀσθενίᾳ σαρκὸς γὰρ οἱ ἅγιοι. τοῦτον περιπλακέντες, ἔρεψαν ὤλεσαν. καὶ τῆς τυραννίδος τῆς

αὐτοῦ

αὐτῶν ἐπιστεύσατε τῇ ἀληθείᾳ τῶν αὐτοῦ:~

Ὡς χοῦν τὴν πλάνην ἐξελεπτύνατε. παμφαεῖς, φωστῆρες οἰκουμένης ἀπόστολοι καί ἀγγέλων συμπολῖται ὤφθητε. μέλποντες σὺν ἐκείνοις, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, πατὴρ καί ὁ υἱὸς καί πνεῦμα ἅγιον:~

Σαρκὸς ἰώμενοι ἀῤῥωστήματα. καὶ ψυχικά, ἀπόστολοι κυρίου νοσήματα. καὶ τελοῦντες ἐξαίσια θαύματα. πάντας τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ προσεφελκύσατε. γνώσεως πρὸς φῶς ἀληθινόν, ὅθεν δοξάζεσθε:~

Ἡ θεία μνήμη ὑμῶν ἐκλάμψασα. τὴν τοῦ χριστοῦ, φαιδρύνει, ἐκκλησίαν ἀπόστολοι. ἣν ταῖς θείαις ὑμῶν παρακλήσεσι. ῥύσασθαι πάσης βλάβης, τῆς τῶν αἱρέσεων. σκέποντες ἀπήμονα λαόν, τὸν εὐσεβόφρονα:~ Θεοτοκίον.

Φλογὸς γεέννης με ἐλάθρωσον. ἡ ὑπὸ ῥημάτων τὸ φῶς ἀποτεκοῦσα πάναγνε κτόν. ἐπὶ ψυχήν μου πρὸς πόθον ἐπανάψον. ἀχράντε τοῦ ἐλθόντος πῦρ ἐπιγνώσεως. κόρη ἐπὶ γῆς ἐπιβαλεῖν θεοχαρίτωτε:~ Ὁ εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,

Τὸ φωταγωγικὸν ἢ ἐξαποστειλάριον. οἱ αἶνοι. καὶ εἰ ἔστι μ. εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελον. τοῦ τελωνίου καὶ τὸ μαρτυρικόν. εἰ δ' οὖν εἰς τὸν στίχον. Προσόμοια τῆς τυχούσης ἑορτῆς δόξα καί νῦν θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε. τοῦ ἁγίου μάρτυρος κρήσκεντος. Ἑσπέρας στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα. πρὸς πολύπλοκα θήραφα, πρὸς δεινὰ παλαίσματα, κρήσκη πάνσοφε. γενναιοφρόνως ἐχώρησας. σαρκὸς μὴ φεισάμενος. ἀλλ' ἑλόμενος θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον, ὅθεν πᾶσά σε. ἡ χριστοῦ ἐκκλησία, μακαρίζει, ἐκτελοῦσα σου τὴν μνήμην. μεγαλομάρτυς πανένδοξε. Ὅμοιον.

Ὠμοτάτως ξεόμενος, καί πλευρὰς ὀρυττόμενος. καὶ μαστίγων πλήθεσι, δαπανώμενος οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, χριστοῦ τὸ σεβάσμιον. ἀθλοφόρων καλλονή, ἐκκλησίας εὐπρέπεια, διὰ ταῦτά σε. ἐν αἰνέσει τιμῶμεν. τὴν ἁγίαν, ἑορτάζοντες σου μνήμην. καί προσκυνοῦντες τὰ λείψανα:~ Ὅμοιον.

Ἱδρῶσι πυρπολούμενος, τῇ ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος. κρήσκη παναοίδιμε, μέσον ἵστασο. πυρὸς μηδόλως φλεγόμενος. εἰς χεῖρας δὲ πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ θεοῦ. τὸ μακάριον πνεῦμά σου, ὅθεν εἴληφας. τοὺς στεφάνους τῆς νίκης. ἱκετεύων, ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε λήψεσθαι:~

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὡς θεοῦ μήτηρ ἄφθορος, καὶ ἁγνὴ καὶ πανάμωμος. καὶ ἁγιωσύνῃ πάσῃ ἀσύγκριτος. τὴν ἐναγῆ καί ἀκάθαρτον. καὶ πάσης αἰσχρότητος, παράνομον καὶ δεινῆς. ἀρετὴν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπώσῃ με. μὴ ἐάσῃς με ὅλως, ἀπολέσθαι. ἀλλὰ ῥῦσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σῶσόν με:~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε κύριε, ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου. ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο. καί ἀτενίζουσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν. ἀπολαύσαντες δέσποτα, ἀλλὰ δέομαι. μή με μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας:~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες ὡς συνήθως. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Κροτήσωμεν εὐσεβῶς γηθόμενοι, τῇ μνήμῃ σήμερον. τοῦ ἀθλητοῦ καί μάρτυρος πιστοί, ἱδρῶσιν ἐναθλήσαντος. καὶ τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, τροπωσαμένου θείᾳ χάριτι:~

Ῥεόντων παραδραμὼν τὸ ἄστατον, μάρτυς πολύαθλε. πρὸς αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας σαυτόν, ὁλοψύχως ἐκδέδωκας. καὶ νικητὴς γενόμενος, στεφηφόρων θεῷ παρίστασαι:~

Ἡ μὸν ἐναρμόνιον τελέσωμεν, πανηγυρίζοντες. ἐν τῇ ἀθλήσει σήμερον πιστοί, τοῦ θεόφρονος κρήσκεντος. καὶ τὰ σεπτὰ παλαίσματα. τούτου τιμήσωμεν γηθόμενοι:~ Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ὑπὸ ῥοπῇ βολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ ὁ κύριος. καί δι' ἡμᾶς ὁρᾶται καθ' ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν ἁγνὴ παναμώμητε:~

ᾨδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κρεμάμενος τοὺς ξεσμοὺς, ῥωμαλεότητι νοὸς ὑπήνεγκας. τὸ τῆς φθορᾶς ἔνδοξε, πάχος προφανῶς ἐκδυόμενος.

Ἐμάρου σε ἰησοῦς, ἀγωνιζόμενον στεῤῥῶς ἔνδοξε. καὶ τῆς σαρκὸς ἐφορῶν, πόνους ῥωμαλέῳ φρονήματι.

Νυττόμενος ἀληθῶς, τῇ ἀγαπήσει τοῦ χριστοῦ ἔνδοξε κρήσκη στεῤῥῶς ἤθλησας, πόνους ἀφειδήσας τοῦ σώματος. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν, ἀνδρὸς ἄπειρον τὸν θεὸν τέξασαν. τὴν τοῦ παντὸς δέσποιναν, ἱερολογίαις τιμήσωμεν. Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος. ἀποδειχθεὶς διὰ τῆς εὐσεβοῦς μαρτυρίας. μεγαλομάρτυς ἔνδοξε παρίστασαι. δόξῃ λαμπρυνόμενος, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, ἑορτάζομεν μνήμην. τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν ἀθλητὰ, κρήσκη ζητοῦντες λαβεῖν ταῖς πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ θεοτόκε. τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα. τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων. τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους. οὐκ ἀποστῶμεν δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

ᾨδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναρτώμενος ἐν ξύλῳ γενναιοφρόνως. τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέφερες, μάρτυς ἀθλοφόρε. πάθος γὰρ εἰκόνιζες. τὸ θεῖον καὶ ἄχραντον, δι' οὗ τὴν ἀπάθειαν εὕρηκας.

Παριστάμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων. τὸ τοῦ κυρίου ὄνομα. πίστει ἀδιστάκτῳ, κρήσκη ὡμολόγησας. καὶ χαίρων ἐνήθλησας, ὅθεν εὐσεβῶς σε γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Ἡ κτίστην ἁπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπὲρ φύσιν κυήσασα. ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τοῦ ἰδίου πλάσματος. ἡ πάναγνος δέσποινα, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

ᾨδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον.

Ναμάτων ζωτικῶν, τῶν τοῦ πνεύματος ἔμπλεως. γενόμενος τῆς κακίας. ἀπεξήρανας μάρτυς, τὰ ῥεύματα θεόπνευστε.

Θανάτῳ τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω κτησάμενος. πανεύφημε ἀναβλύζεις. δωρεὰς ἀθανάτους, τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Οὐ ξίφος οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ θάνατον ἔπτηξας. ὦ κρήσκη γενναῖε μάρτυς. ἀλλ' ἀπτοήτως ὤφθης, ὑπὲρ χριστοῦ θυόμενος.

Ὑμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. πανύμνητε θεοτόκε. καὶ βοῶμέν σοι χαῖρε, μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

ᾨδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Μέλεσιν, ἐδοξάσθη τοῖς σοῖς ὁ δεσπότης σου, κρήσκη θεόπνευστε μάρτυς. διὰ τοῦτο νῦν σε ἀντιδοξάζει. ἐν σημείοις, καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

Ἄνθραξι, τῆς ἀγάπης κυρίου πυρούμενος. διὰ πυρὸς ὑπεδέξω. μάρτυς ἀθλοφόρε τὸ θεῖον τέλος. καταφλέξας, πολυθέου ἀπάτης τὸ ἄθεον.

Τίμιος, ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος. σοῦ παμμακάριστε κρήσκη. ἀνεφάνη μέσον πυρὸς γὰρ ὤφθης. μεγαλύνων, καὶ δοξάζων θεὸν ἀκατάφλεκτος. Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον, τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων πυρίμορφον. ὑμνολογοῦμέν σε κόρη, καὶ τὸ ὑπέρτιμον παλάτιον καὶ λυχνίαν. καὶ παστάδα, καὶ θεόδεκτον ἄχραντε τράπεζαν. Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος κρήσκεντος τοῦ ἐν μύροις τῆς λυκίας. Στίχοι.

Θάμβος βλέπειν κρήσκεντα τοῦ πυρὸς μέσον,
Ἡγούμενα λειμῶνα τόρμον τὴν φλόγα.
Κάτθανε καὶ κρήσκης πέμπτῃ δεκάτῃ πυρὶ λάβρῳ.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως μύρων τῆς λυκίας. γονέως ἐνδόξου. τὴν ἡλικίαν προβεβηκώς. ὁρῶν δὲ τὴν ἀσέβειαν κομῶσαν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν ἐπαιρομένην, καὶ πολλοὺς τῇ πλάνῃ δεδουλωμένους, καὶ σέβας τοῖς ἀψύχοις προσάγοντας, παρῄνει τῆς ματαιότητος ἀποστῆναι. προσελθὼν μέσον αὐτῶν, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἐπιστρέφειν τὸν παρὰ τοῖς χριστιανοῖς σεβαζόμενον μόνον ὄντα

δημιουρ-

δημιουργὸν, καὶ πηγῆς καὶ ζωῆς ἁπάσης χορη-
γόν. τοῦ δὲ ἡγεμόνος κακοδαίμονα τὸν ἅγιον
ὀνομάσαντος, ὅτι δὴ αὐθαιρέτως πρὸς τὰ
δεινὰ χωρεῖν ἔγνωκε, τῆς ἐσχάτης μὲν οὖν
δυσκλείας καὶ δυσδαιμονίας ἀντέφησεν ὁ ἅ-
γιος τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. ἐρωτώμενος δὲ
τύχην καὶ πατρίδα καὶ ὄνομα, ἀντὶ πάντων
χριστιανὸν ἑαυτὸν εἶναι ἔλεγε. μὴ καταδεξά-
μενος οὖν μηδὲ ἐν σχήματι σέβας τοῖς εἰδώ-
λοις προσενεγκεῖν, καθὼς ὁ ἡγεμὼν συνεβού-
λευσεν, ἀλλ' ἐπὶ πάντων τὸν θεὸν ἐξομολογού-
μενος, καὶ φάσκων μὴ δύνασθαι ἄλλο τι τὸ
σῶμα ποιῆσαι παρὰ τὸ δοκοῦν τῇ ψυχῇ, ὡς
παρ' αὐτῆς ἀγόμενον καὶ κινούμενον, πρῶτον
μὲν ἀναρτηθεὶς τύπτεται, εἶτα ξέεται. καὶ με-
τὰ τοῦτο πυρᾶς ἐξαφθείσης, ἐν αὐτῇ βληθῆ-
ναι κατεκρίθη. τοῦ δὲ πυρὸς μηδὲ θριχὸς αὐ-
τοῦ διαφθείραντος, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναι-
κῶν βασιλίσσης καὶ ἀναστασίας.

Ἀμνοῦ θεοῦ σφάττουσιν ἀμνάδας δύο,
Ἀναστασίαν καὶ βασιλίσσαν ἅμα.

Αὗται ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως ῥώμης
εὐγενεῖς καὶ πλούσιαι. μαθήτριαι γεγονυῖαι
τῶν ἁγίων ἀποστόλων. μετὰ δὲ τὴν ἐκείνων
τελείωσιν, τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, νυκ-
τὸς ἀνελόμεναι καὶ κηδεύσασαι, διεγνώσθη-
σαν τῷ βασιλεῖ νέρωνι. καταμηνυθεῖσαι δὲ
τότε μὲν εἰς φυλακὴν παρεπέμφθησαν.
ὕστερον δὲ ἐξαχθεῖσαι καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολο-
γίᾳ ἐμμένειν εἰποῦσαι, ἀναρτῶνται. καὶ τοὺς
μαστοὺς καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καὶ
τὰς γλώσσας ἀποτέμνονται. καὶ τέλος,
μαχαίρᾳ καρατομοῦνται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν λεω-
νίδους ἐπισκόπου ἀθηνῶν.

Σκότος συνέσχε τὰς ἀθήνας ἀθρόον.
Δύναντος αὐταῖς ἡλίου λεωνίδους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων
θεοδώρου πρεσβυτέρου καὶ παυσολύπου. στίχ.

Παυσολυπίῳ καὶ θεοδώρῳ θύτῃ,
Δῶρον τί παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐν τῷ κατὰ πάσχα κυριακῇ
τοῦ παραλυτοῦ. στίχ.

Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῶν παρειμένων.
Οὕτως ἴαμα ῥῆμα τούτου καὶ μόνον.
Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νέους τρεῖς παῖδας, ἐξεικονίζων μάρτυς ἔνδο-
ξε. μέσον, τοῦ πυρὸς ἐβλήθης διὰ Χριστόν, καὶ τὸ
τέλος τὸ μακάριον. ἐν τούτῳ δέδεξαι, ὑμνο-
λογῶν θεὸν παμμακάριστε:~
Ἐν μέσῳ ἑστηκὼς, φλογὸς ἀστέκτου χρυσὸς ὡς ἀεί-
ζος, στίλβει, ἐξαστράπτων μάρτυς ἀληθινὲ καὶ
φωτίζων τοὺς κραυγάζοντας. εὐλογημέ-
νος εἶ ἐν τῷ ναῷ:~
Ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀναρτηθεὶς ἐξέσθης ἔνδοξε, σέ-
βων, τὸν ἐν ξύλῳ χεῖρας ὑπὲρ ἡμῶν, ἀγα-
θότητι τανύσαντα. καὶ ἐν καμίνῳ δὲ κρη-
σκηβληθεὶς αὐτὸν ἐμεγάλυνας:~ θεοτ.
Ἁγιωτέρα τῶν χερουβὶμ ὤφθης παναμώ-
με. λόγῳ, συλλαβοῦσα λόγον τὸν τοῦ πατρὸς, ὃν
ὑμνοῦντες ἀνακράζομεν. εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις παναμώμε δέ-
σποινα:~ ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.
Ἰδεῖν ἐφιέμενος Χριστὸν, στολαῖς ἐφαίδρυνας. τῶν
ἀρετῶν σεαυτὸν, ἐξυφανθείσαις σοι ἄνω-
θεν. καὶ παρίστασαι γηθόμενος. τῷ ἀθανά-
τῳ βασιλεῖ βοῶν πανόλβιε. εὐλογεῖτε πάν-
τα τὰ ἔργα:~
Νοὸς καρτερίᾳ τὸν πικρὸν, ὑπέστης θάνατον.
μέσον ὀπτώμενος ὡς ἄρτος ἔνδοξε ἥδιστος. τοῦ
τῶν ὅλων βασιλεύοντος. ᾧ παριστάμενος βοᾷς,
ἀγαλλομένῃ ψυχῇ. εὐλογεῖτε πάντα τά:~
Ἄνωθεν λαβὼν παρὰ θεοῦ, τὴν χάριν ἔνδοξε
λύειν νοσήματα. διώκειν πνεύματα πάντο-
τε, τὴν ψυχήν ἐξασθενοῦσάν μου. ἁμαρτιῶν
ταῖς προσβολαῖς, ἴασαι δέομαι, ἵνα κράζω.
πάντα τά:~ θεοτ.
Ὢ θαῦμα πῶς τέτοκας θεὸν, βροτὸν γενόμενον
θεοχαρίτωτε. πῶς ἀκατάφλεκτος ἔμει-
νας, πῦρ τὸ ἄστεκτον χωρήσασα. χαριστηρί-
οις σε φωναῖς, ὅθεν δοξάζομεν, καὶ βοῶμεν,
πάντα τὰ ἔργα:~

ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὁμολογίαις σε θείαις. μάρτυς Χριστοῦ ἀνευφη-
μοῦμεν. ὡς τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ὑπερ-
βαλόντως εὐαρεστήσαντα. καὶ καθελόντα

ξόανα,

ξόανα, τῆς ἀπωλείας ἀνδρικώτατα:~

Ὡς ὑπερφυεῖς σου οἱ πόνοι, ὡς εὐκλεεῖς σου οἱ ἱδρῶτες. οὓς ὑπενεγκοῦσα διὰ Χριστόν, ἀρρήτου δόξης μάρτυς ἠξίωσαι. ὑπὲρ ἡμῶν δεομένη, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε:~

Σήμερον ἡ πόλις Μυρέων, περιφανῶς πανηγυρίζει. ᾄδουσα τοὺς ἄθλους σου μάρτυς, καὶ τοὺς κινδύνους καὶ τὰ παλαίσματα. ἅπερ γενναίως ὑπήνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος:~

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος. ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς σελήνης Χριστὸς ὁ Κύριος. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες. καὶ ἡ α΄. ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ις΄. τῶν ἁγίων γυναικῶν. εἰρήνης, ἀγάπης, καὶ χιονίας. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Παρθένοι νεάνιδες εὐσεβεστάτων, ἀρετῶν ἐπώνυμοι. καὶ ἀρεταῖς ἐκτρεφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκρότατον. εὐσεβείας ὅρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσατε. καὶ νῦν πρὸς οὐρανὸν ἀνεδράμετε. Χριστῷ πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ Ὅμοιον.

Παρθένοι νεάνιδες σαφῶς. Εὔας τῆς προμήτορος. ἐπιτηδείως κομίζεσθε, πόθον θεώσεως. ἀνενδότῳ νεύσει, πρὸς Θεὸν θεούμεναι. καὶ θείας θεωρίας πληρούμεναι, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ Ὅμοιον.

Γενναίῳ φρονήματι Χριστόν, ὡς ἐνστερνισάμεναι. τὸν ἰσχυρὸν κατεπατήσατε, αἱ γενναιόφρονες. τὸν τὴν Εὔαν πάλαι. δόλῳ ἀπατήσαντα. καὶ τοῦτον κατακράτος νικήσασαι. Χριστῷ πρεσβεύουσαι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην:~ Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Νοσοῦσαν παννύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι. πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν ἀκέστορα. ἐκ σαρκὸς πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα. τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον. τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν. καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα:~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ παρθένος βλέπουσα. ὀδυρομένη ἐβόα σοι, τέκνον γλυκύτατον. πῶς ἀδίκως θνήσκεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι. ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι. μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε. τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι:~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες. καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ΄.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Χαίρειν μοι οὐρανόθεν. μάρτυρες Κυρίου νῦν αἰτήσασθε. τὴν ὑμῶν εὐφημοῦντι, ἐπὶ γῆς φωτοφόρον πανήγυριν:~

Ῥήξασαι προσπαθείας. σαρκικῆς δεσμὰ τῷ θείῳ πνεύματι. τῷ Χριστῷ αἱ παρθένοι, συνεδέθησαν ἀθανάτου θεότητος:~

Ἴσχυσεν ὁ βελίαρ. ἀπατῆσαι πρὶν τὴν Εὔαν σεπταὶ μάρτυρες. ἀλλὰ νῦν κατῃσχύνθη, τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὄντως πατούμενος:~ Θεοτοκίον.

Τίκτεις ἀνερμηνεύτως. ὃν πατὴρ ἀρρήτως ἀπεγέννησε. καὶ μαζοῖς διατρέφεις, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα δέσποινα:~

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὄμβροις θείου πνεύματος. καταρδευόμεναι στάχυας, μαρτυρικούς. θεία γεωργία, αἱ παρθένοι ἐξηνθήσαν:~

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, τὰ μὴ βλεπόμενα στέργουσαι. τοὺς ὁρατούς, καὶ τοὺς ἀοράτους, ἐτροπώσαντο δαίμονας:~

Μόνον τὸ ἐράσμιον. καὶ ἔφετον Χριστοῦ στέργουσαι, κόραι σεμναί. σχέσεως γηΐνης, οὐδαμῶς ἐφροντίσατε:~ Θεοτοκίον.

Ῥῆξον τῶν πταισμάτων μου, δεινὸν χειρόγραφον δέσποινα. ἡ τὰ δεσμά, λύσασα τοῦ ᾅδου, τῇ ἀσπόρῳ κυήσει σου:~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε.

ᾠδὴ δ΄. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Νυμφευθεῖσαι Χριστῷ θεοπρεπῶς. ὑπὲρ προῖκα τὸ αἷμα καὶ τὴν σφαγήν. αὐτῷ προσενηνόχατε, ἀθληφόροι νεάνιδες. καὶ νυμφῶνος θείου.

θεῖον. ἀξίως ἐτύχετε. φωτισμοῦ ἀῤῥήτου,
ἀπαύστως πληρούμεναι. ὅθεν τὴν ἁγίαν
καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην. τελοῦντες ἐν
πνι, τὸν σρα δοξάζομεν. καὶ πιστῶς ἀνα-
κράζομεν. πρεσβεύσατε χῷ τῷ θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορ
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν:~

Θκίον ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ. συλλα-
βοῦσα ἀφλέκτως μῆτερ θῦ. τῷ κόσμῳ ἐκύη-
σας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα. καὶ ἐν ἀγ-
κάλαις φέρεις. τὸν πάντα βαστάζοντα. τὸν
τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτί-
σεως. ὅθεν δυσωπῶ σε πανάγια παρθένε.
ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστα-
σθαι. πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. τὴν σὴν καὶ
μόνην δώρησαί μοι βοήθειαν ἁγνὴ παντὲ δέσ-
ποινα. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου:~

Σταυροθκ. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμ-
νὰς θεωροῦσα ἐπὶ σταυροῦ. ἠλάλαζε δακρύουσα,
καὶ πιστῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλε-
ται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγ-
χνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν.
ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.
μακρόθυμε κε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πη-
γὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρη-
σαι. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει
σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα:~

ᾠδ. δ'. Εἰσακήκοα κε.

Οἱ τοῦ σώματος ἔρωτες. ἔρωτι θείῳ ὑποχω-
ρήσαντες. καταγώγια τοῦ πνς, τὰς ψυχὰς παρ
θένοι ἀπειργάσαντο:~
Συμφωνίᾳ θεόφρονι, τοῖς ὑπεναντίοις ἀν-
τιταξάμεναι. νίκην θείαν ἀπηνέγκατε
καὶ στεφάνων θείων ἠξιώθητε:~
Κολληθεῖσαι τῷ ἔρωτι. τοῦ παμβασιλέως
κόραι νεανίδες. διὰ ἀθλήσεως ἀνήχθητε.
πρὸς παστάδα θείαν τὴν αἰώνιον:~
Σωματούμενον κν ἔτεκες κυρία πάσης τῆς
κτίσεως. ὃν ἱκέτευε ῥυσθῆναι ἐχθροῦ, παμα
ρεία κυκλοῦντος:~

ᾠδ. ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ωρθεισαν ὁμοῦ. πρὸς χν τὸ φῶς τὸ ἄδυτον.
αἱ παρθένοι αἱ θεόφρονες, καὶ ὑπὲρ φέγγος
τοῦ ἡλίου κατηυγάσθησαν:~
Μέλη ἀνδρικῶς, ἐκδεδώκατε πρὸς βάσανα.
βασανίσασαι τὸν τύραννον. τῇ καρτερίᾳ
ἀξιάγαστοι τῆς πίστεως:~
Μύρα τῆς ὀσμῆς, ὀσφρανθεῖσαι καλλιπάρθε
νοι. τοῦ νυμφίου ἠκολούθησαν. αὐτοῦ ὀπίσω
ἐναθλήσασαι στεῤῥότατα:~ Θκ.
Τέλος μοι χρηστὸν, πρὸς γενέσθαι κόρη πρέ-
σβευε. ὅπως φύγω τὰς μενούσας με. ἀτελεύ-
τητους, τιμωρίας, καὶ σωθήσωμαι:~

ᾠδ. ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κν.

Υπέμειναν τῆς σαρκὸς τὰς ὀδύνας, καὶ πυρὸς
τὰς τιμωρίας ἀνδρείως. αἱ τοῦ χυ, ἀθληφό-
ροι καὶ νύμφαι. ἡ χιονία ἀγάπη εἰρήνη τε.
καὶ στέφανον τὸν εὐπρεπῆ, καὶ τὴν ἄῤῥητον δό-
ξαν ἀπέλαβον:~
Συρόμεναι ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθοι, κατεστρέψα-
τε παρθένοι τῆς πλάνης. οἰκοδομὴν πᾶσαν
σθένει τοῦ λόγου, καὶ πρὸς ναὸν ἐνεχθεῖσαι
τὸν ἅγιον. παρίστασθε περιχαρῶς, τῷ δε-
σπόζοντι πάσης τῆς κτίσεως:~
Ἀγάπη τῇ θείᾳ καὶ πυρσούμεναι, ὑπεισῆλθον
τῆς καμίνου τὴν φλόγα. νεανικῶς χιονία
ἡ μάρτυς, καὶ ἡ γενναία ἀγάπη ἡ ἔνδοξος. εἰ-
ρήνη τε πρὸς οὐρανοὺς, διὰ βέλους ῥωσθεῖσα
ἀνέδραμεν:~ Θκ.
Νεκρώσεως δερματίνους χιτῶνας, οὐδ' ἀμ ἀ-
ποβαλὼν τῇ σαρκώσει. τοῦ σοῦ υἱοῦ θκε παρ
θένε, καταστολὴν θείας δόξης ἐνδέδυται.
δοξάζομεν σε περιχαρῶς, ὡς μητέρα θεοῦ πα-
ναμώμητον:~ Ὁ εἱρμός.
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κν.

Τὸ μ. τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις'. τῶν ἁγίων μαρτύρων
γυναικῶν, ἀγάπης, εἰρήνης, καὶ χιονίας.

Χιὼν τὸ πῦρ ἦν τῇ χιονίᾳ τάχα,
Οὐ συμμετασχεῖν ἠγάπησεν ἀγάπη.
Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἀφ' αἱμάτων σῶν ἐκμεθυσθεῖσ' εἰρήνη.
Χιονίαν ἀγάπην ἑκκαιδεκάτη κατακαῦσαν

Κατὰ τὸν καιρὸν ὅτε χρυσόγονος ὁ μάρ-
τυς, ὑπὸ διοκλητιανοῦ διὰ τὴν εἰς χριστὸν ὁμο-
λογίαν τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, πλησίον

τῆς

τῆς λίμνης ἐν ᾗ αἱ τρεῖς αὗται κατέμενον
ἀδελφαί, ἀγάπη, εἰρήνη, καὶ χιονία, μετὰ
ζωΐλου τινὸς δούλου τοῦ θεοῦ. ἐφάνη ὁ χρυσόγο-
νος τῷ ζωΐλῳ καθ' ὕπνους, λέγων αὐτῷ. ὅ-
τι ἡ ἁγία ἀναστασία μέλλει συναγωνίσα-
σθαι ταῖς ἁγίαις τρισὶν ἀδελφαῖς, καὶ σὺν
αὐταῖς τελεῖν τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου. ταῦ-
τα μαθοῦσα ἡ ἁγία ἀναστασία, ἠκολούθησε
τῷ ζωΐλῳ. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἁγίας, καὶ ἠ-
σπάσατο αὐτάς, καὶ ἐδούλευσεν αὐταῖς. εἶ-
τα μαθὼν ὁ διοκλητιανός, ἐκράτησεν αὐ-
τάς, καὶ παρέδωκε τῷ τῆς χώρας ἄρχοντι,
καὶ ἐτιμωρήθησαν παρ' αὐτοῦ. καὶ πάλιν πα-
ρεδόθησαν σισινίῳ ἑτέρῳ ἄρχοντι. οὗτος οὖν
τὴν μὲν ἀγάπην καὶ χιονίαν, πυρὶ παρέ-
δωκεν. τὴν δὲ ἁγίαν εἰρήνην, εἷς τῶν στρατιω-
τῶν, τὸ τόξον αὐτοῦ τείνας, καὶ βέλος πέμ-
ψας κατ' αὐτῆς τῷ τέλει παρέδωκε.~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου φίλικος ἐπισκό-
που φουρτουνάτου, καὶ ἰαννουαρίου πρεσβυτέρου,
καὶ σεπτεμίνου. στίχοι.

Τεφρὰς ἀθλητῶν μαχαίρᾳ τετμημένων,
Νῦν συγχορεύει μυριάσιν ἀγγέλων.

Τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ καὶ
μαξιμιανοῦ. ἐξῆλθε δόγμα κατὰ πᾶσαν χώ-
ραν, τοῦ καίεσθαι πάσας τὰς βίβλους τῶν
χριστιανῶν. ἀπεστάλη οὖν ἐν πόλει τοῦ βιν-
καν, μαριανός τις ἀνὴρ παμμίαρος. ὃς δὴ
παρέστησε, φίλικα τὸν ἐπίσκοπον, ἰαννουά-
ριον τὸν πρεσβύτερον, φουρτουνάτον καὶ σε-
πτεμῖνον. καὶ ὑπαναγνοὺς τὸ βασιλικὸν δό-
γμα, ἀπῄτει αὐτοῖς τὰ παρ' αὐτῶν βιβλία.
ὁ δὲ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος φησὶ πρὸς αὐτόν.
γέγραπται ὦ ἡγεμών. μὴ δότε τὰ ἅγια τοῖς
κυσί, μήδε ῥίπτετε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν
ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. μάτην τοίνυν ἀγω-
νιᾷς καὶ βασιλικὰ ἐπιφέρεις προστάγμα-
τα. ὁ ἄρχων εἶπεν. ἄφες τὰς μωρολογίας,
καὶ ποίησον τὸ θέλημα τοῦ βασιλέως. ἐπεὶ
δέσμιόν σε ἀποστελῶ πρὸς τὸν ἀνθύπατον.
καὶ ὁ ἅγιος. ὁποῖος εἰμὶ φησὶν ἐν σοί, τοιοῦτος,
καὶ ἐν πᾶσι, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βασιλεῖ σου εὑρε-
θήσομαι. τότε τῇ φυλακῇ ἐγκλείσας τοῦτον,
ἀφ' ἐπιμέλητον εἴασεν ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. εἶθ'
οὕτως ἐξαγαγών, ἐπαναγκάζει με. καὶ δεσμεύ-
σας αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἀπέστειλε
πρὸς τὸν ἀνθύπατον. κἀκεῖνος πάλιν ἐξε-
τάσας αὐτούς, τῇ φυλακῇ καθεῖρξεν. καὶ μεθ'
ἡμέρας ἓξ ἐξαγαγὼν αὐτούς, δεσμίους ἀπέ-
στειλε τῷ ἐπάρχῳ τῶν πραιτωρίων. ὃς ἐκεῖ-
νος δεξάμενος, καὶ πάμπολλα ἐκφοβήσας,
μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας ἐν φυλακῇ δεινο-
τάτῃ τούτους ἀπέρριψε. καὶ μεθ' ἡμέρας δεκα-
τέσσαρας, ἐξαγαγὼν καὶ ἐπαναγκάσας, εἰ-
σῆξεν αὐτοὺς ἐν πλοίῳ μετὰ ἵππων δεδεμέ-
νους ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ἀλόγων. κυλιόμενοι δὲ
οἱ ἅγιοι ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ζώων, ἀπόσιτοί τε
ὄντες, καὶ τοῦ ὕδατος ἄγευστοι ἐπὶ ἡμέρας τέ-
σσαρας, ηὐχαρίστουν τῷ θεῷ. καὶ φθάσαν-
τες εἰς λιμένα πόλεως τινός, ἐδεξιώθησαν
κρυφίως ὑπὸ τῶν χριστιανῶν. ἐκεῖθεν κατα-
λαβόντες πόλιν ταυρομένην καλουμένην
καὶ ἀποπλεύσαντες ἐν λυκαονίᾳ, ἦλθον
εἰς πόλιν αἰλούρων. τότε ὁ δύστηνος ἐκεῖνος
ἔπαρχος. λύσας τοὺς ἁγίους τῶν δεσμῶν, φω-
νῇ πραείᾳ τὰς ἐρωτήσεις πρὸς αὐτοὺς ἐποι-
εῖτο. τῶν δὲ ἀντιλεγόντων, μήτε βίβλους
προδοῦναι μήτε τοῖς εἰδώλοις θῦσαι, προσε-
ταξεν αὐτοὺς μαχαίρᾳ ἀποτμηθῆναι. καὶ
λαβόντες τὴν ἀπόφασιν, προσηύξαντο.
καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλάς, τοὺς στε-
φάνους ἐκ χειρὸς κυρίου ἐδέξαντο.~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων λεω-
νίδους, χαριέσσης, νίκης, γαλήνης, καλίδος,
νουνεχίας, βασιλίσσης. καὶ θεοδώρας. στίχοι.

Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς λεωνίδης,
Φθάνει κολυμβῶν, ἀβραὰμ κόλπων ἄχρι.
Θάλασσαν χαριέσσαν φεύγειν οὐκ ἔχω,
Ἥτις θάλασσαν προξενεῖ μοι χαρίτων.
Βυθῷ γαλήνη καὶ νίκη βεβλημέναι,
Νίκην ἔφευρον καὶ γαλήνην ἐκ σάλου.
Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν καλίδα,
Κάλλους ἐρῶσαν ψυχοφθόρου κυρίου.
Εὗρουσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν,
Τὸ νουνεχὲς σου δεικνύεις νουνεχία.
Γαστὴρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
Αἰχμὴν φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι μαρτυροῦντες, ὑπῆρχον ἐκ τῆς
ἑλλάδος.

ἑλλάδος. καὶ ὁ μὲν Λεωνίδης, συνελήφθη ἐν
Φοινίκῃ, ἐξάρχων πνευματικοῦ χοροῦ ἐν ταῖς
ἑορτασίμοις ἡμέραις τῆς ἁγίας τοῦ χριστοῦ ἀνα-
στάσεως, καὶ ἀπήχθη εἰς Κόρινθον. ἡ δὲ Χαρίεσσα
καὶ ἡ Νουνεχία, καὶ ἡ μήτηρ τῆς Νουνεχίας, Βασί-
λισσα, καὶ Νίκη, καὶ Γαλήνη, καὶ Καλίς, καὶ
Θεοδώρα, ἐκ τῆς ἑλλάδος ὑπάρχουσαι, ἀπήχθη-
σαν καὶ αὗται εἰς Κόρινθον, πρὸς Βενοῦστον
τὸν ἡγεμόνα. ὅς, τὸν ἅγιον Λεωνίδην εὑρὼν
ἀσάλευτον ἔχοντα τὴν εἰς χριστὸν πίστιν, κρε-
μάσας, ἀφειδῶς προσέταξε ξέεσθαι. εἶτα
μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, τῷ βυθῷ τῆς θαλάσ-
σης ἐκδοθῆναι ἐκέλευσεν. ἔνθα λέγεται τὴν
μακαρίαν Χαρίεσσαν ᾄδειν προσφωνοῦ-
σαν, ὥσπερ ποτὲ ἡ Μαριὰμ ἐπὶ τῇ καταπον-
τώσει τῶν αἰγυπτίων, ἐν μίλιον ἔδραμον κύριε,
καὶ στρατὰ μάμε ἐδίωξε κύριε, καὶ οὐκ ἠρνησά-
μην σε κύριε, σῶσόν μου τὸ πνεῦμα. τοὺς δὲ λοιποὺς
συνεπακούοντας καὶ ψάλλοντας, φθάσαι
μέχρι τῆς θαλάσσης. καὶ ἐν πλοίῳ ἐπι-
βάντας τῆς ὁδοῦ παρατεινομένης, ἀναχθῆ-
ναι ἐπὶ σταδίους φιάκοντα εἶτα προσδεθέν-
τας λίθους, ἐξωθῆναι τοῖς ὕδασι. γενέσθαι
δὲ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, πρὸ μιᾶς τοῦ πά-
σχα ἡμέρας:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυ-
ρος Εἰρήνης. στίχ.

Εἰρηνικῶς ζήσασα μάρτυς Εἰρήνη,
Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ξίφους θνήσκεις.

Ἥτις ἦν κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ πάσχα, ἐν χώρᾳ
τῆς ἑλλάδος, ὅτε καὶ ὁ ἅγιος Λεωνίδης με-
τὰ τῶν σὺν αὐτῷ ἐμαρτύρησεν. ἐν ἰδίῳ αὐ-
κτηρίῳ μετὰ τῶν τότε χριστιανῶν, τὸν θεὸν
δοξολογοῦσα. κατεμηνύθη τῷ ἄρχοντι.
καὶ κρατηθεῖσα, ἐν φρουρᾷ ἐβλήθη. εἶτα ἐξα-
χθεῖσα, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκοπεῖσα, καὶ τοὺς
ὀδόντας ἐκριζωθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀπο-
τέμνεται:~

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις χριστὲ ὁ θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ΄. παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Θῆρας ἀγρίους ἐπιόντας, οὐ παμφλάζουσαν ὁρ-
μὴν πυρὸς ἀσβέστου. οὐ μελῶν ἐκτομὰς οὐ πό-
νους πολυτρόπους. αἱ τοῦ χριστοῦ νεάνιδες, ἐδει-
λίασαν ἐμφρόνως:~

Ἔχουσαι ὄμματα καρδίας, πρὸς τὸν σώζοντα
θεὸν καὶ βασιλέα. αἱ ἀμνάδες χριστοῦ, ἐχώρη-
σαν πρὸς πᾶσαν. τοῦ δυσμενοῦς παράτα-
ξιν, καὶ ἐνίκησαν ἀνδρείως:~

Ὅλον τὸν νοῦν πρὸς τὸν νυμφίον, ἀνατείνα-
σαι χριστὸν αἱ ἀθλοφόροι. ὡς τρυφὰς τὰς
πικράς, ἡγήσαντο βασάνους. εὐλογητὸς εἶ
κράζουσαι, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~ θεοτ.

Νέκρωσον ἄχραντε τὴν ζῶσαν, καὶ νεκροῦσαν
τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἁμαρτίαν. καὶ ζωῆς μετα-
σχεῖν, ἀξίωσον με θείας. ἡ τὴν χαρὰν κυήσα-
σα, καὶ νεκρώσασα τὸν ὄφιν:~

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ. σὺν τῷ
πυρί, καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες
ὑπέψαλλον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

Μεμυημέναι τὰ θεῖα παραδόξως. ἐν τῷ καιρῷ
τῶν ἀγώνων. γνώμην ἀνδρείαν ἀνέλαβον.
τοῦ χριστοῦ αἱ ἀμνάδες, στερρῶς ἐναθλήσασαι:~

Ἐσκοτισμένος τῇ μέθῃ ὁ διώκτης. τῆς ζοφε-
ρᾶς ἁμαρτίας, γέλως ὀφλήσας ἐφέρετο. αἱ
χριστοῦ δὲ παρθένοι, ὡς φῶς ἀπεδείκνυντο:~

Τῆς παρθενίας τῇ βύσσῳ κοσμηθεῖσαι. καὶ
παρθενίας στεφάνους. παρὰ χριστοῦ κομισάμε-
ναι. σὺν ἁγίοις οἰκεῖτε τὰ ἄνω βασίλεια. θεοτ.

Σύμβολα φέρουσα πάλαι τοῦ σοῦ τόκου. τοὺς
νεανίας οὐ φλέγει, παρθενομῆτορ ἡ κάμι-
νος. ὡς οὐδὲ τὴν νηδύν σου τὸ πῦρ τῆς θεό-
τητος:~

ᾠδὴ θ΄. κυρίως θεοτόκον. σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἰθύνθητε παρθένοι, θείους πρὸς λιμένας.
τῇ κυβερνήσει χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. τῶν πειρασ-
μῶν παρελθοῦσαι ἄγρια κύματα:~

Ὡς ἄστρα ὡς λαμπάδες, φαίνουσαι Εἰρήνη.
σὺν Χιονίᾳ Ἀγάπῃ φωτίζουσαι. τῆς ἐκκλη-
σίας πλουσίως ἅπαν τὸ πλήρωμα:~

Συνήφθητε χορείαις, ταῖς τῶν ἀσωμάτων,
τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς μετὰ σώματος. περι-
φανῶς ἀθλοφόροι κατεπαλαίσατε:~

Ἡλίου λαμπρότερα, φαίνουσα ἡ μνήμη. κατα-
φωτίζει, πιστῶν ἅπαν πλήρωμα. ἣν ἐτη-
σίως τιμῶμεν, παρθενομαρτύρων:~ θεοτ.

Φιλάγαθε παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρ

τία ψυχῶν μου ἀγαθωνων. ἡ τὸν παμάγαθον λόγον ἀποκυήσασα. ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως. καὶ ἡ α΄ ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ΄. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος συμεὼν τοῦ ἐν περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ΄. ἔδωκας σημείωσιν.

Ἤστραψεν ὡς ἥλιος ἡ θεία μνήμη σου σήμερον. τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα. τὴν κτίσιν φωτίζουσα. θείαις φρυκτωρίαις. συμεὼν παμμάκαρ. καὶ παθημάτων τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα. διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν. ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον. ὅμοιον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος. τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια. καὶ ῥεόντων τὰ ἄσυλα. φθαρτῆς δόξης ἄφθαρτον. ἀντημείψω χαίρων. βασάνων τε μέθεξιν, καὶ αἰκισμῶν καρτερικῶς. τὰ ὑπὲρ λόγον θεοῦ βασίλεια. ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τοῖς συνάθλοις σου ἔνδοξε. ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε. Ὅμοιον.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου. παραμονοῦντων συστήματα. συμεὼν μάρτυς ἔτρωσας. φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν. οὐρανῶν νεφέλαι. χοροὶ τῶν ἀγγέλων, συνεπεκρότησαν λοιπὸν. τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα. διὸ συναγαλλόμενοι, πάντες πιστῶς ἑορτάζομεν. τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν. τὸν σωτῆρα δοξάζοντες.

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον. δυσωπῶ πολυύμνητε. τὸν ἐμὸν νοῦν καθάρισον, κατεσπιλωμένον. πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν. τῆς ὑπερθέου τριάδος ποίησον. ὅπως τὴν μεσιτείαν σου. καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος. μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον. ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος. χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ὑμνεῖ τὸν ἐκ σπλάγχνων. αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ. ἀποθαυμάζουσα ἀνέκραυγαζε. τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες ὡς συνήθως καὶ τοῦ ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Στέφω μάκαρ σε συμεὼν μελῳδίαις.

ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Στέφανον ἀφθαρσίας ἀναδησάμενος. καὶ τῷ θρόνῳ κυρίου παμμάκαρ παριστάμενος. τοὺς πίστει τιμῶντάς σου, τὴν φωσφόρον ἄθλησιν. ταῖς εὐχαῖς σου ἀεὶ περίσωζε.

Τίμιον σκεῦος ὤφθης τοῦ θείου πνεύματος. συμεὼν θεοφόρε, παρ' οὗ χειραθεὶς ἐπὶ οἴμας. λαὸν περιούσιον. βακτηρία θείων δογμάτων, μάρτυς ἐφ' ὕδωρ γνώσεως.

Ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ πράξει καὶ λόγῳ σοφέ. ἐν λαμπρότητι βίου καὶ λαὸν ἐπὶ οἴμας. ἐπὶ χλόην ὄντως ζωηφόρον. ἥτις γεραίρει μάρτυς τὴν θείαν μνήμην σου. θεοτοκίον.

Φέρεις χερσὶ παρθένε τὸν πάντα φέροντα. καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος. αὐτὸν δυσώπει ἱκέτευε τὸν λαόν σου ἅπαντα, οἰκτειρῆσαι πιστῶς ὑμνοῦντας σε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ὡραίως τὰς τῆς ψυχῆς κινήσεις ποιούμενος. καὶ βαδίζων τρίβον τὴν ἀνωφόρουσαν. πάσης ἀνῳδίας πονηρᾶς. ἐξέκλινας καὶ ἦχθης. πρὸς τῆς ζωῆς τὴν πύλην ἔνδοξε. πρὸς τὴν αἰωνίαν κατάπαυσιν.

Μακρύνας τὸν λογισμὸν παθῶν τῶν τοῦ σώματος. ἀναιμάκτους θυσίας προσενήνοχας λόγῳ τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς. καὶ τούτου καταγγέλλων. τὴν ὑπὲρ λόγον θείαν σάρκωσιν. ἐτέθυσαι ἀρνίον ὡς ἄκακον.

Ἀνήχθης ὡς καθαρὰ θυσία καὶ ἄμωμος. τῇ θεοῦ τραπέζῃ μάκαρ ἀοίδιμε. καὶ ὡς ὁλοκαύτωμα δεκτὸν. τυθεὶς ἐθελουσίως. ὑπὲρ τῆς πίστεως

εἰς

εἰς δὲ δέξαι. δόξαν ἀκλεῆ κλείζομενος:~

Κατάρας προγονικῆς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας. εὐλογίαις πάντας τοὺς στεφανώσαντα. λόγον σωματώσασα ἁγνὴ ἀεὶ εὐλογημένη, τῶν ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα. καὶ ἁμαρτανόντων ἐξίλασμα:~ Ὁ εἱρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ὠδὴ ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὡς ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἁγία σου μνήμη. ἀνέτειλε σοφέ, συμεὼν ἱεράρχα. καὶ τῶν συμμαρτύρων σου, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα. τὴν πρὸς ἥμερον, ἐπιτελοῦντας βοώμενοι. ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἀθλοφόροι. τὸν μόνον φιλάνθρωπον:~ Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ δεσπότου δοχεῖον. ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος. δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας βαράθρων. τοῦ δοξάζειν σε, πανελεήμονα τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου:~ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁρῶσα σε Χριστέ, ἡ παναμώμος μήτηρ. νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ, ἡ πλωμένον ἐβόα. υἱέ μου συνάναρχε, τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη. δι' ἧς ἔσωσας τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα:~

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐνωκήσαι σου.

Ἀγόμενος δεσμώτης διέλυσας. τὰς μηχανὰς τοῦ πονηροῦ, ἱερομύστα πανόλβιε. καὶ ἐναθλήσας γενναίως, στεφάνους ἀφθαρσίας ἀπείληφας:~

Ῥημάτων σου βολίσι κατέτρωσας. ἱερομάρτυς συμεών, παρανομούντων συστήματα. καὶ τῷ πυρὶ τῶν αἱμάτων, πολύθεον ἀπάτην ἐνέπρησας:~

Σταλάζουσιν οἱ πόνοι σου ἴαμα, τοῖς ἀσθενοῦσι τὰς ψυχάς. τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος, σὺ γὰρ σαφῶς ἀνεδείχθης. καὶ θείων ἀθλοφόρων ἐφάμιλλος:~ Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, ἐξανατείλας ὑπερφυῶς. τὴν οἰκουμένην ἐφώτισε. θεοχαρίτωτε κόρη. καὶ πλάνης τὸν χειμῶνα διέλυσεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ. ὀφθεὶς παμμάκαρ τῇ σῇ ἀθλήσει. ἀκλινῆ ἀκράδαντον. ταύτην εἰς αἰῶνας συντηρεῖ μεσιτείαις σου:~

Ὕμνοις μακαρίζομεν τὴν πολιτείαν σου, τοὺς διωγμοὺς τε καὶ τὰς ἐνστάσεις. συμεὼν πανόλβιε. δι' ὧν ἠξιώθης τῆς μακαρίας λήξεως:~

Μίαν τρισυπόστατον σέβων θεότητα. πολυθείας, ἔλυσας πλάνην. καὶ διαβασανίζομενος, στέφος περιείληφας:~

Σῶσόν με δέσποινα ἐξαιρουμένη με. ἐν ὥρᾳ δίκης, τῆς καταδίκης. ὁ πιστῶς δοξάζων, τὸν τόκον σου τὸν ἄρρητον:~

Ὠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ὤφθης θείας ἔμπλεως, θυμηδίας μάκαρ συμεών. διὰ ξίφους τέλος τὸ μακάριον. σὺν ἑκατόν, δεξάμενος θείοις μάρτυσιν:~

Νέοι καὶ πρεσβύτεροι, μοναστές τε καὶ ἱερουργοί, τὸν καλὸν ἀγῶνα διανύσαντες. ὑπὲρ Χριστοῦ, καθάπερ ἀρνὲς ἐτύθητε:~

Μακαρίως ζήσαντες, ἀθλοφόροι, τέλος ἀληθῶς. ἐν Χριστῷ ἠνύσατε μακάριον. διὰ ξίφους, τελειωθέντες γηθόμενοι:~ Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκε. παναγία ὁ δημιουργὸς καὶ ἀκτῖσι θείας ἐπιγνώσεως. τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισεν:~

Ὁ εἱρμός.

Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιζ'. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος συμεὼν ἐπισκόπου περσίδος. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ἀβδελλὰ πρεσβυτέρου. χουσδαζὰτ. φουσὴκ. καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα. Στίχοι.

Ἐπίσκοπόν σε συμεὼν ἐγὼ μέγαν,
Ἢ καὶ δὲ ξίφους μεγίστου ἀθλητὴν ἔγνων.
Ἄρκτου τὸ δεινὸν ἀβδελλᾶς ἔδυ στόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου, τοῦ σατὰν φυγὼν στόμα.
Ἐπιφανέντος τοῦ θύειν ἢ τεθνάναι,
Θανεῖν χουσδαζὰτ εἵλετο τμηθεὶς ξίφει.
Τὸ δέρμα φουσὴκ ἐκδαρέτω μου λέγει,
Χιτὼν ὑφανθεὶς τοῦ σατανᾶ ἡ κρόκη.
Πίπτοντας ἀνδρῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ἰδὼν ἔφης ἂν παῦλε μαρτύρων νέφος.
Τέμνουσιν ἀνδρῶν τετραπλοπεντηκοντάδα

Τὴν τε πρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.

Ἑβδομάτῃ Συμεὼν δεκάτῃ ἀπὸ δ' αὐχένα τμήθη.

Κτησιφῶν καὶ Σαλὴκ ἡγεμονεύοντα ἐν ταῖς κατὰ Περσίδα πόλεσι. Σεβωρείου τότε τὴν Περσῶν βασιλείαν κατέχοντος, ἐπιστέλλουσι τῷ βασιλεῖ. ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς τῶν χριστιανῶν Συμεὼν καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι, ὑποτελεῖς εἶναι αὐτῷ καὶ ὑπόφοροι, οὐδαμῶς καταδέχονται. ἀλλ' αἱροῦνται μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ δουλεύειν ἀτίμως καὶ ἀκλεῶς. χαλεπήναντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ βασιλέως, ἤχθη πρὸς αὐτὸν ὁ ἅγιος Συμεὼν, δυσὶν ἁλύσεσι δεσμευθεὶς, εἶτα τῇ εἱρκτῇ παραπεμφθεὶς, ἐπιστρέφει πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν πραιπόσιτον Χουσδαζὰτ χριστιανὸν μὲν πρότερον ὄντα, διὰ δὲ τὴν εἰς τὸν βασιλέα τιμὴν καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον, νόμῳ Περσῶν τὸν ἥλιον προσκυνήσαντα. ὃς καὶ συσχεθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ἀντὶ τῶν τροφείων. καὶ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ τὸν βασιλέα ἀπογαλακτισθέντα ἀναθρεψάμενος. τοῦτο μόνον αἰτήσας, τὸ ποιῆσαι καταφανὲς, ὅτι οὐ δι' ἀκολασίαν γλώσσης ἀκρατοῦς, οὐδὲ δι' ἄλλο τι τῶν ἀπηγορευμένων, ταύτην δίδωσι τὴν δίκην, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ἧς πρότερον μαλακισθεὶς καταπέπτωκε. τοῦτο δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπηγγείλατο. ἀκούσας δὲ ὁ ἅγιος Συμεὼν ἐν τῇ φυλακῇ, ἐχάρη, καὶ σὺν τοῖς λοιποῖς ηὔχετο καὶ οὕτως αὐτὸν τελειωθῆναι. ἐκβληθέντων οὖν καὶ αὐτῶν τῆς φυλακῆς, καὶ ἀποτμηθέντων τὰς κεφαλὰς, τὸν ἀριθμὸν ὄντων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα. πρῶτος ὁ ἅγιος Συμεὼν ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἐρεθίσας εἰς τοῦτο καὶ τοὺς λοιπούς. λέγεται δὲ ἕνα τῶν ἀναιρουμένων δειλιάσαι. τὸν δὲ κουροπαλάτην Φουσὴκ οὕτω καλούμενον, συμβουλεύσασθαι μηδόλως δειλιᾶσαι, ἀλλ' ἐπιμύσαντα τὰς ὄψεις, δέξασθαι τὴν τοῦ ξίφους τομὴν, ὠκύμορον οὖσαν. ὃς καὶ διαβληθεὶς περὶ τούτου, καὶ εἰς Χριστὸν πιστεύειν παρρησίᾳ ὁμολογήσας, τὴν γλῶτταν τέμνεται. καὶ τὸ τῆς σαρκὸς δέρμα ἀφαιρεῖται. καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀδελαμμοῦ. στίχ.

Ἆρ' οὐκ ἔγνως τίς ἔστιν ὁ φλογὸς μέσον,
Γνώσῃ λαλοῦντος Ἀδελαμὲ καρτερεῖ.

Καὶ οὗτος ὁ μάρτυς Ἀδελαμμὸς εἷς ἦν τῶν ποτὲ κρατηθέντων, καὶ διαφόροις φυλακαῖς παραπεμφθέντων. ἐκβληθεὶς οὖν τῆς φυλακῆς, ἐν καιρῷ ἐν ᾧ οἱ πεπλανημένοι Ἕλληνες τοῖς ψευδωνύμοις αὐτῶν θεοῖς ἔθυον, ἠναγκάζετο καὶ αὐτὸς τῷ βωμῷ προσελθεῖν, καὶ λιβανωτὸν ἐπιθῦσαι. αὐτὸς δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐπείσθη τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἀνδρεῖος ὢν καὶ γενναῖος, δραμὼν κατέστρεψε τὸν βωμὸν, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπικειμένας θυσίας ἐξέχεε, καὶ τὸ πῦρ διεσκόρπισεν. εἰς ὀργὴν οὖν κινήσας τὸν ἄρχοντα, καὶ τὸν τῶν παρεστώτων εἰδωλολατρῶν ἀνάψας θυμὸν, ἐκρατήθη, καὶ ἐμαστίχθη ἀφειδῶς. ὁ μὲν γὰρ, ῥάβδῳ αὐτὸν ἐπλήττεν. ὁ δὲ λίθοις αὐτοῦ τὸ στόμα συνέτριβεν. ἄλλος κατὰ κεφαλῆς ἔτυπτε. καὶ τέλος κάμινον μεγάλην ἀνάψαντες, ἐκεῖ αὐτὸν ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐν κυρίῳ ἐτελειώθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ πάππα Ῥώμης. στίχ.

Ἂν ἠγαπήθης Ἀγαπητὲ καὶ πλέον,
Θνήσκων τί κράζεις σωτὴρ ἠγάπησά σε.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἦν, δι' ἀσκήσεως καὶ ἀρετῆς τραφεὶς, καὶ ἀναχθεὶς πρὸς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα. ἀπάρας δὲ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐντευξάμενος τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ, εὐθὺς κατὰ τὴν πορείαν, τῆς οἰκείας ἀρετῆς καὶ πρὸς Θεὸν παρρησίας, ἀπόδειξιν ἔδωκε. κατὰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα γενόμενος, δυσὶ πάθεσι κατεχόμενον ἄνθρωπον ἰδὼν, καὶ μήτε λέγειν ὅλως δυνάμενον μήτε βαδίζειν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως ἄλαλον ὄντα, καὶ μόλις ἕρποντα, κρατήσας τῆς χειρὸς, ἀρτίπουν ἐποίησε, καὶ τοῦ δεσποτικοῦ σώματος ἁγίαν μερίδα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐμβαλὼν, λάλον ἀπέδειξεν.

ξεν. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Χρυσῇ γενόμενος πόρ-
τῃ, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα τυφλῷ τινὶ προ-
σελθόντι, τὴν ὀπτικὴν ἐχαρίσατο δύναμιν.
οὕτως ἀξίως τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς, παρὰ τῶν ἐν
τέλει καὶ τῆς συγκλήτου καὶ αὐτοῦ τοῦ βα-
σιλέως, προσδεχθεὶς, καὶ πάσης τῆς πό-
λεως, καὶ Ἄνθιμον τὸν ἐπίσκοπον Τραπε-
ζοῦντος, κακῶς ἐπιβάντα τῆς ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει καθέδρας ἐξοστρακίσας, ὡς τὰ
Εὐτυχοῦς καὶ Σεβήρου φρονοῦντα, καὶ τῷ ἀνα-
θέματι παραδοὺς, καὶ τὸν εὐλαβέστατον
πρεσβύτερον Μηνᾶν τῆς ἁγιωτάτης μεγά-
λης ἐκκλησίας, βίῳ καὶ λόγῳ διαπρέπον-
τα, καὶ φρονήματος ὄντα τοῦ κατὰ πίστιν
ὀρθὴν χειροτονήσας, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαθι-
δρύσας μετὰ χρόνον τινὰ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμη-
σε. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τοῖς ἁγί-
οις ἀποστόλοις τοῖς μεγάλοις :~

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Λύχνος φαίνων γνώσεως, φωτὶ ἐγνώσθης ὅ-
σιε. ἀγνοίας δὲ ἔλυσας, ἀνῶν ἀνόντα. πυρ-
σολαμπρῶν τὸ σκότος, ἐναθλήσει παραδόξως
Ὤφθης προηγούμενος, ἀθλητῶν συστήματος.
μεθ' ὧν τελειούμενος, ξίφει ἀνεκραύγαζον.
Συμεὼν θεόφρον, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~
Δῆμον πολυάριθμον, μαρτύρων τιμήσω-
μεν. σεπτῶς συγκροτούμενον, διαφόρων
πόλεων. ἱερουργῶν ἐνθέων, καὶ μαρτύρων
συναθλούντων :~ Θκ.
Ἴασαι πανάμωμε, πάθη τῆς καρδίας μου.
κόπασον τὸν τάραχον, τὸν νοῦν μου χειμάζον-
τα. καὶ σῶσόν με βοῶντα. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἄνθραξ νοητὸς, Συμεὼν δεδειγμένος. πυρὶ
οὐκ ἐλαμπρύσας μακαριώτατε. ὕλην τη-
κραμδε πολυθείας φλέξας. ἄδυτον πρὸς
φέγγος, ἀξίως μετετέθης :~
Ἴασαι ἡμῶν τὰς ἀσθενείας μάρτυς. τὸν ζό-
φον ἀπέλασον, τῶν καρδιῶν ἡμῶν. καὶ τῆς
αἰωνίου, ζωῆς δεῖξον μετόχους. σαῖς πρὸς τὸν
δεσπότην, θεόφρον μεσιτείαις :~
Στάζουσιν ἡμῖν, οἱ σοὶ ἀγῶνες ὑπέρ. ψυχῆς
ἀγαλλίασιν καὶ ἀπελαύνουσι. πάθη ποι-
κίλα, καὶ νόσους τῶν σωμάτων. τῶν προ-
σερχομένων, πιστῶς ἐν τῇ σορῷ σου :~
Ἱμα τὸν σεπτόν σου προδηλώσῃ τόκον. βά-
τος ἀκατάφλεκτος, ὡράθη πάναγνε. πῦρ
γὰρ ἐν σπλάγχνοις, τὸ θεῖον δεξαμένη.
ὅλως οὐκ ἐφλέχθης, διό σε ἀνυμνοῦμεν :~

Ὁ εἱρμός. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

ᾠδὴ θ΄. Ἡσαΐα χόρευε, ἡ παρθένος.

Ὡς δεκτὸν θυμίαμα, προσηνέχθης τῷ παμ-
βασιλεῖ. ὡς σφάγιον ἱερὸν καὶ περικαλλές.
σοφὲ καλλιέρημα ὥσπερ μύρον, ὥσπερ προ-
σφορά. ῥόδον ὡς εὔοσμον, ὡς μαρτύρων ἀ-
γαλλίαμα :~
Στήριγμα γενόμενος, ἱεράρχα πάντων τῶν
πιστῶν. ἐτύθης ὥσπερ κριὸς, καὶ πρὸς μόνον
τά. μετέβης βασιλέα, καὶ βασιλεῖ, πάν-
των καὶ Θεῷ. χαίρων παρίστασαι, θείᾳ δό-
ξῃ ἀστραπτόμενος :~
Ἡ σεπτὴ παράταξις, τῶν μαρτύρων μέσον
ἀσεβῶν. κηρύξασα τὸν Χριστὸν, πλήθη δυσμε-
νῶν. δαιμόνων ἠφάνισε, καὶ στρατιαῖς, ταῖς
ἀγγελικαῖς. ὄντως συνήφθησαν, θείᾳ δό-
ξῃ κλεϊζόμενοι :~ Θκ.
Φανωτάταις λάμψεσι, πανάγια μήτηρ τοῦ
Θεοῦ. καταύγασόν μου τὸν νοῦν, σκότει χα-
λεπῷ. ἀγνοίας κρατούμενον, ὅπως τυχὼν,
θείου φωτισμοῦ. τὰ μεγαλεῖά σου, καταγ-
γέλλω ἀειπάρθενε :~ Ὁ εἱρμός.
Ἡσαΐα χόρευε. ἡ παρθένος.

Τὸ φωταγωγικὸν τῆς ἡμέρας. δόξα καὶ νῦν ἡ α΄. ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιη΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁρμὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυ-
ραννίδα. τῶν παθῶν ἐξέκλινας. θείῳ φόβῳ
ὅσιε, κυβερνώμενος. καὶ Θεὸν ηὔφρανας,
ἀρετῶν κάλλεσιν. ὡραΐσας τὴν καρδίαν σου,
καὶ νῦν ἐσκήνωσας. ἔνθα τῶν ὁσίων τὰ τά-

γματα κατάλληλον τοῦ πόθου σου. πάτερ
εἰρηνικῶς τὴν κατάπαυσιν. ἔνθα μνημονεύειν,
ἡμῶν μὴ διαλίπῃς τῶν πιστῶν. ἐπιτελούντων
τὴν μνήμην σου, ἰωάννη ὅσιε:~ Ὅμοιον.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀμεταστρόφῳ καρδίᾳ. μελέ-
ταις περιερχόμενος. ἱεραῖς θεόπνευστε, καὶ
ταῖς νεύσεσι. πρὸς αὐτὸν παντο.. ὁλικῶς
κείμενος. πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ
παρορμῶντας σε. ἔχων τὸν ἐν κλήσει καὶ
πράξεσι. γρηγόριον τὸν θαύμασι, καὶ τερα-
τουργίαις ἐκλάμψαντα. οὗ ταῖς φρυκτωρί-
αις, λαμπόμενος διῆλθες ἀβλαβῶς. τοῦ
ταπεινοῦ τούτου σώματος, μάκαρ τὸν κλυδώ-
νιον:~ Ὅμοιον.

Ὁσίως ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκὼς τὰς φροντίδας.
τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν. ἐργασίαις ὅσιε, καλ-
λυνόμενος. ἀλλὰ πῦρ ἄϋλον, ἐν καρδίᾳ
φέρων. ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχοις
στάσεσι. καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος.
ἀτόνως καθαιρόμενος, καὶ θεοειδὴς ἐνδει-
κνύμενος. ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἄπονον ἀ-
πείληφας τρυφήν. τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτού-
μενος, θείαν ἀγαλλίασιν:~

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἄσπιλε ἀμόλυντε, μῆτερ θεοῦ παναγία, κόρη
ἀειπάρθενε. θεοτόκε δέσποινα, πῶς ὑμνήσω σε.
τὸ θεοῦ σκήνωμα, ὁ μεμολυσμένος. τὴν ψυ-
χὴν καὶ τὴν διάνοιαν. πῶς δὲ τὸ μέγεθος,
σου τῶν θαυμασίων ἐξείποιμι. τὴν χάριν καὶ
τὸ ἔλεος. ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντοτε. φείτ-
των ὅμως προσπίπτω, καὶ κράζω σοι τὸ χαῖρε
εὐλαβῶς. χαῖρε πιστῶν παραμύθιον, τῶν
παρακαλούντων σε:~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Πάθος τὸ ἑκούσιον, τοῦ ἀπαθοῦς καθορῶσα. ἡ
ἁγνὴ καὶ ἄμωμος. μητρικῶς ὠδύρετο, καὶ ἐ-
κραύγαζεν. ὢ φρικτὸν θέαμα, πῶς ὁ κτί-
σας πάντα. ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ὁ δόξης
κύριος. νῦν καὶ βασιλεὺς προαιώνιος. ἀδίκως κα-
τακέκριται, καὶ μετὰ κακούργων λελόγισται.
τὰ ὄρη καὶ νάπαι. στάλαξατέ μοι δάκρυον
πικρόν. καὶ μονωθεῖσαν θρηνήσατε, τὴν
τὸν κτίστην τέξασαν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ στιχολογία συνήθως καὶ οἱ κα-
νόνες κατὰ τὴν τάξιν. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην φαραώ.

Τὴν τῶν παθῶν με, τρικυμίαν πάντοτε, περι-
δονούμενον. καὶ λογισμῶν σάλῳ νῦν περικυ-
κλούμενον. τῇ σῇ πρεσβείᾳ ὅσιε ἀπαθείας
πρὸς ὅρμον. πρὸς σωτηρίας λιμένα τέ, μά-
καρ ἰωάννη κυβέρνησον:~

Μετατεθεὶς τῇ προαιρέσει ὅσιε, πρὸς οὐρανὸν
ἀληθῶς. ἀγγελικῶς πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐβίω-
σας. νεκρώσας σου τὸ φρόνημα, τῇ πολλῇ ἐγ-
κρατείᾳ. δι᾽ ἧς θεοῦ οἰκητήριον, ὤφθης ἰωάν-
νη θεσπέσιε:~

Ὑπακοὴν τὴν ὄντως ἀπαθῆ κτησάμενος, καὶ τὴν τα-
πείνωσιν. ὥσπερ χρυσᾶς ταύτας, πτέρυγας
ἐκέκτησο. δι᾽ ὧν πάτερ ἐπέτασας, κοσμι-
κῶν ἐκ σκανδάλων. πρὸς τὸν θεὸν ὃν ἐζήτη-
σας, τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης σε σώσαντα:~ Θεοτοκίον.

Ὁ συνυπάρχων τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι, καὶ συναΐ-
διος. μονογενὴς λόγος, ἐκ σοῦ πεφανέρωται.
ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, θεοτόκε μαρία. καὶ
κόσμον ὅλον διέσωσεν, αἴνεσιν αὐτῷ ἀνα-
πέμποντα:~ ᾠδὴ γ΄. ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ἡ κεφαλαιότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλ-
λη. φανταζόμενος οὐδόλως φροντίσιν. ἐνε-
πάρης ὑλικαῖς, πτεροῖς δὲ κουφιζόμενος.
ἀκτημοσύνης πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέ-
γονας:~

Τῆς ἡσυχίας ἐρασθεὶς, τοῦ φιλησύχου ποιμέ-
νος. γρηγορίου ἰωάννη τρισμάκαρ. τὰς ἐν
βίῳ ταραχὰς, προθύμως καταλέλοιπας,
καὶ προσευχαῖς ἀπαύστοις, θείας γαλήνης
τετύχηκας:~

Ἐν ἡσυχίᾳ λογισμῶν, καταστορέσας τὴν ζά-
λην. ἀταράχως σου τὸν βίον διῆλθες. κυ-
βερνώμενος σοφὲ, τῇ χάριτι τοῦ πνεύματος. βε-
βιωκὼς ὁσίως, ὦ ἰωάννη θεόπνευστε:~ Θεοτοκίον.

Ἡ πρὸς ἡμᾶς φωτιστική, τοῦ βασιλεύοντος πάν-
των. τῶν αἰώνων ἀδιόδευτος πύλη. σὺ ἐ-
δείχθης ἀληθῶς, δι᾽ ἧς αὐτὸς διώδευσεν. ἐ-
σφραγισμένην πάλιν, καταλιπών σε πα-
νάμωμε:~ Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς, τοὺς.

Κάθισμα ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἐνθάψας πονηρὰς, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας,
ἀσκη-

ἀσκήσεσι πολλαῖς, καὶ δεήσεσι πάτερ. νεκρὸς τάφῳ κείμενος, ἀδιάλυτος ἔμεινας. ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες:~

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε. τὸ ὄνομα τὸ σὸν, καθ' ἑκάστην βοῶσα, καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε. σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστάτις. ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις παρθένε, τῶν πιστῶς τιμώντων σε:~

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καθορῶσα, νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ, ἡ πλωμένον ἐβόα. υἱέ μου συνάναρχε, τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη. δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα:~

ᾨδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς κύριε, σύ μου.

Ὑπομονῆς, πέτρα ἐδείχθης μακάριε. ἐναντίοις, κύμασιν ἑκάστοτε, προσαρασσομένη καὶ μηδαμῶς. τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη φρονήματος. διό σε ὁ δεσπότης, ὡς ὑπέρτιμον λίθον. θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο:~

Ἐ ὁ πατὴρ, τῶν οἰκτιρμῶν προσελάβετο. ὡς γνησίως, τὸν ἀγαπήσαντα. καὶ ταῖς αὐτοῦ πάτερ ἐντολαῖς. ἐπιτετηρηκότα, καὶ τοῖς υἱοῖς συναρίθμιον. τῆς χάριτος ποιήσας, αἰτίου σε δόξης. ἰωάννη θεόφρον ἠξίωσεν:~

Τῶν ἀρετῶν, συνανέβας ἐπὶ κλίμακος. εἶδες ὄντως, τὴν ἀκατανόητον. δόξαν θεοῦ καὶ καταυγασθεὶς. μόνην καὶ τὴν καρδίαν, τῇ θείᾳ αἴγλῃ τοῦ πνεύματος. ὁλόφωτος ἐδείχθης, ὥσπερ ἥλιος πάτερ. καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίῳ σου:~

Θεοτοκίον.

Σὺ ἀληθῶς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις. θεονύμφε, μόνη ἐχρημάτισας. τῷ ποιητῇ, καὶ δημιουργῷ ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα. δι' ἧς αἱ τοῦ θανάτου συνετρίβησαν πύλαι. καὶ ζωὴ τοῖς πιστοῖς δεδώρηται:~

ᾨδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὥσπερ ἄκακον ἄρνα. χλόῃ τῆς ἀσκήσεως ἐντεθραμμένον σε. ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήκατο. ἰωάννη μάκαρ. καὶ δεξιοῖς αὐτοῦ προβάτοις. συναρίθμιον ὑπέδειξεν:~

Τῆς ἡμέρας τὸ βάρος. πάτερ καὶ τὸν καύσωνα στερρῶς ἐβάστασας. ἀρετῶν τῶν θείων, ἀμπελῶνα καλῶς ἐργασάμενος. ὅθεν τῇ ἑσπέρᾳ, τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας. τὸν μισθὸν ἐκομίσω ἐπάξιον:~

Ἐντολῶν θεμελίῳ. πάτερ ᾠκοδόμησας, πύργον ὑψίκομον. δι' οὗ καὶ ἀρετῆς, πρὸς αὐτὸ τὸ τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον. καὶ τὸν ὄντως ὄντα. ψυχορασιῶ, ἰδὼν ὡς θέμις. ὁλοψύχως αὐτῷ ἠκολούθησας:~

Νεκρωθέντα παρθένε. κέντρῳ παραβάσεως καὶ κατακείμενον. ἐξανάστησόν με, ἡ ζωὴν τὴν ἀθάνατον τέξασα. τὸν σωτῆρα κόσμου, καὶ λυτρωτὴν καὶ βασιλέα. καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον ἄχραντε:~

ᾨδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Δακρύων σου σταλαγμοῖς, παθῶν ἐξήρανας πέλαγος. καὶ πᾶσαν τοῦ νοητοῦ, ἐχθροῦ κατεπόντισας, ἀνίσχυρον δύναμιν. ἰωάννη μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμοῦντός σε:~

Ὡς ἄρυζόν σε χρυσὸν, δοκιμασθέντα ἀοίδιμε. ἀσκήσεως τῷ πυρί. Χριστὸς ἐναπέθετο, βασιλεὺς ὁ ἄφθαρτος. ἐν ἀφθάρτοις πάτερ. θησαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς:~

Ὡς κῆπος ἀναθαλὴς, ἐδείχθης ὄντως καὶ εὔκαρπος. δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, καλῶς ἀρδευόμενος, καὶ μυριπλοῦν ὅσιε. τὸν καρπὸν τῷ κτίστῃ, ἰωάννη προσενήνοχας:~

Θεοτοκίον.

Τὸ σκήνωμα τοῦ θεοῦ, τὸ θεῖον ὄντως καὶ πάνσεπτον. ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς, μαρίαν τὴν ἄχραντον, θεὸν γὰρ ἐχώρησεν. ὑποδεξαμένη, τὸν ἀχώρητον καὶ ἄληπτον:~

Ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σωτήρ. πολλαὶ γάρ.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιη'. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος σάββα τοῦ στρατηλάτου.

Στίχοι.

Ὑπελθὲ σάββα φθαρτὸν ἡδέως ὕδωρ,
Ὡς ἀντὶ τῆς ἄφθαρτον, ἡδονῆς ὕδωρ.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ ποταμοῦ σάββαν κτάνε ῥέεθρον.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ οὐάλεντος τῶν βασιλέων. τὴν διατριβὴν ἔχων ἐν γοτθείᾳ, ἔνθα γεγέννηται

ἔτι δὲ νέος ὤν, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἵλετο, καὶ τοὺς τῶν εἰδωλοθύτων οὐ μόνον οὐ προσήπτετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους ἀπογεύσασθαι, διεκώλυε, τὴν εἰς Χριστὸν τούτοις παρατιθέμενος πίστιν. καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. ὅθεν συναρπάσαντες αὐτὸν οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπελαύνουσι. μετὰ δὲ χρόνον τινὰ δράμαν ἀπὸ τῶν χριστιανῶν ποιούμενοι προσελθόντα τὸν ἅγιον σάββαν, καὶ ἑαυτὸν προσαγγείλαντα, αὖθις μυκτηρίσαντες ἀπεπέμψαντο. ὕστερον δὲ Ἀθαναρίχου παραγενομένου, συνελήφθη. φραγελλωθεὶς οὖν καὶ τυφθείς, καὶ ἄξονι ἐκταθεὶς ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς οἰκίας ἐμετεωρίσθη. καὶ ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλολύτων μὴ πεισθείς, ἤχθη ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μουσαῖον. καὶ ἐπιτεθέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ τραχήλου ἀπεπνίγη. ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας τριακοστὸν ὄγδοον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Κοσμᾶ ἀρχιεπισκόπου Χαλκηδόνος. κ̅.

Θραύσας βέλη σὰ καὶ μεταστὰς τοῦ βίου,
Ἔξω βελῶν ὑπῆρχε Κοσμᾶς ὡς λόγος.

Οὗτος ἐκ σπαργάνων καθάρας ἑαυτὸν ἐν ἀσκητικοῖς ἀγῶσι καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλακτι τραφεὶς καὶ γενόμενος θεοῦ κατοικητήριον, τῇ θείᾳ ἱερωσύνῃ καλῶς ἐκοσμήθη, ποιμὴν θεοπρόβλητος καταστάς. ὅθεν ἐνστερνισάμενος τὰ ὅπλα θεοῦ, πρὸς ὀχυρωμάτων καθαίρεσιν πάντων τῶν δαιμόνων, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν θείαν εἰκόνα ἀθετούντων τὴν ὀφρὺν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμησε, καὶ προσκυνεῖν ἐξεπαίδευσε. τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον ἀναδησάμενος. καὶ ἣν ἐκ παιδὸς εἶχεν εὐλάβειαν, μέχρι γήρως συνετήρησε, μηδαμῶς ὕπνῳ ἀμελείας κατασχεθείς. ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήντησε, συναυξοντίῳ τῷ σοφῷ. μεθ' οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνυσε, καλῶς σαββατίσας πρὸς τὴν αἰώνιον κατάπαυσιν. ὅθεν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετέθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας. κ̅.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος ἡ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, γεννᾶται μὲν ἔν τινι νήσῳ Αἰγίνῃ λεγομένῃ. παρὰ γονέων εὐσεβῶν. μαθοῦσα δὲ τὸ ψαλτήριον. καὶ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ θεῷ. οἱ δὲ γονεῖς ἔζευξαν ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ θέλουσαν. μεθ' ἡμέρας δὲ τοῦ συνοικεσίου, ἑξκαίδεκα βαρβάρων ἐπελθόντων, ὁ ἀνὴρ ἐσφάγη μαχαίρᾳ. ἡ ἁγία οὖν καὶ αὖθις εἰς τὸν πρῶτον ἀνακαινισθεῖσα λογισμόν, ἠγωνία, πῶς ἂν δυνηθείη διακρούσασθαι τοὺς γεννήτορας. καὶ ὡς ἐν τούτοις ἠσχόλει τὸν λογισμόν, ἔφθασε πρόσταγμα βασιλικόν, ἵνα τὰς ἐν ἀγαμίᾳ καὶ χηρείᾳ πάσας οὔσας γυναῖκας ἐκεῖσε ζεύξωσιν ἐθνικοῖς. ὅθεν, καὶ μὴ θέλουσα, ἦλθεν εἰς δεύτερον συνοικέσιον. ὅμως καὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀεὶ φροντίδα ποιουμένη ἐσχόλαζεν εἰς εὐχὰς καὶ δεήσεις, τὸν πλοῦτον ἀφειδῶς τοῖς δεομένοις σκορπίζουσα. μετὰ δὲ χρόνον τινά, πείθει τὸν σύζυγον μοναχὸν γενέσθαι, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν. ὃς καὶ κατὰ χρόνον τινά, ὁσίως διαπρέψας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. ἔκτοτε δὲ ἐλευθερίας τυχοῦσα, διένειμε πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῆς. καὶ προσλαβομένη ἑτέρας γυναῖκας, ἀφίκετο εἰς ἀσκητήριον. καὶ μονάσασα σὺν αὐταῖς ἠγωνίζετο. τυροῦ γὰρ καὶ ἰχθύος, οὐδέποτε ἥπτετο. εἰ μὴ τὸ ἅγιον πάσχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαημέρου ἡμέραις, καὶ ταύταις μόνον ἀπογευομένη. τροφὴ δὲ ἦν αὐτῇ, ἄρτος βραχὺς καὶ ὕδωρ, μετὰ τὴν ἐννάτην. καὶ ταῦτα μετ' ἐγκρατείας. ταῖς δὲ ἁγίαις τρισὶ τεσσαρακοσταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ. λεπτοῖς μόνοις λαχάνοις ἐτρέφετο. καὶ τούτοις δι' ἡμερῶν δύο. μετὰ δὲ χρόνους τέσσαρας, προεχειρίσθη ἄρχειν τοῦ ἀσκητηρίου. καὶ ἔκτοτε τὴν ἐσχατίαν πασῶν τῶν μοναζουσῶν προέκρινε μετέρχεσθαι, ὡς οὐ τὸ διαγινώσκεσθαι αὐτὴν πρωτεύουσαν. ἐν δὲ τῷ καθεύδειν αὐτήν, οὐκ ἐπὶ πλευροῦ, ἀλλ' ἐφ' ἑνὶ προσκλινομένη λίθῳ, εἰς τοῦτο αὐτῇ προαφορισθέντι, μικρὸν τοῦ ὕπνου μετελάμβανε. μετὰ δὲ παραδρομὴν ἐνιαυτῶν τεσσά-

ρων,

ρον ἔρωτι τρωθεῖσα ἡσυχίας, μεθ' ὧν εἰς τὸ ἀσκητήριον ἀφίκετο ἐξελθοῦσα, ματθαίῳ τινὶ ἱεροπρεπεῖ, συνεργῷ πρὸς τοῦτο χρησαμένη. τὸν τῆς ἡσυχίας τόπον κατέλαβεν. ἐκεῖσε οὖν ἐφ' ἱκανοὺς τοὺς τῆς ἡσυχίας καρποὺς δρεψαμένη, τοῦ δηλωθέντος ματθαίου, τὴν σωματικὴν χρείαν ἐπιχορηγοῦντος διὰ ἐργοχείρου αὐτῶν, ἐπὶ τὸ βυζάντιον χρείας κατεπειγούσης καὶ βίας τινός, ᾤχετο, συνεργὸν αὖθις ἔχουσα ἰγνάτιον τινὰ ἀνμοῦχον πρεσβύτερον, παντοίαις κατακοσμον ἀρεταῖς, ὥστε τοῦ προμνημονευθέντος μοναχοῦ ματθαίου θαύμασι καὶ σημείοις διαλάμψαντος ἐν τῷ τῆς ἡσυχίας τόπῳ, πρὸς κύριον ἐκδημήσαντος. καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ καταχεθεῖσα ἔμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἑπτά, θλιβομένη ἀεὶ καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. καὶ ὀπτασίας αὐτῇ περὶ τούτου γενομένης, ἀπάρασα αὖθις ἐκεῖθεν, κατέλαβε τὸ ἀσκητήριον. καὶ ἀσπασαμένη τὰς ἀδελφὰς σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ, συνῆδετο ταύταις, νουθετοῦσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτῆσιν ἀρετῶν θείων, καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ, ἐφ' ἡμέραις τισὶν ὀλίγαις. πρὸ δὲ δυοκαίδεκα ἡμερῶν τὴν πρὸς θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προγνοῦσα, καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναγγείλασα, ηὐχαρίστησε μὲν τῷ κυρίῳ. ἐπισυνάξασα δὲ καὶ τὰς ἀδελφάς, προεχειρίσατο τὴν μέλλουσαν ἀντ' αὐτῆς ἀρχὴν τῶν λοιπῶν. καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἔμελλεν ἀπαίρειν πρὸς κύριον, τὴν ὑμνῳδίαν τοῦ ψαλτῆρος μετὰ τῶν ἀδελφῶν προσανέχουσα, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἐξαρκέσασα, τὸ λεῖπον δὲ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναθεμένη, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμένη τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι, ἰάθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδείας καιρόν, καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν, καὶ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν. προεῖπε δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς, ὅτι ὃ ὀφείλω ἀπολαβεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ἀπολήψομαι. ὅθεν καὶ εἶδον δύο τῶν μοναζουσῶν ἀδελφῶν, φοβερόν τι καὶ ἐξαίσιον. ἄνδρας ἀστραπηβόλους δύο, ἑκατέρωθεν τῆς ἁγίας ἱσταμένους, ἔξωθεν τῶν ἁγίων θυρῶν τοῦ θυσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικήν, ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐνδύοντας αὐτήν. εἰς ἀνάμνησιν οὖν ἐλθοῦσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς ἁγίας, καὶ τὴν ἔκβασιν τῆς ὀπτασίας ἰδοῦσαι, τῷ θεῷ ηὐχαρίστησαν, τῷ οὕτω δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα, τετράς τῆς μεσοπεντηκοστῆς. Χριστοῦ.

Ἑστὼς διδάσκει τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ,
Χριστὸς μεσίας τῶν διδασκάλων μέσον.
Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Τοῦ κρείττου τὴν δευτέραν, ἐννοῶν παρουσίαν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς. τὸν ὕπνον ἀπέβαλλου, σοφὲ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγαθὴν ἐξελέξω μερίδα πάνσοφε. δουλεύειν τῷ κυρίῳ, ἐν φόβῳ τε τὰ τούτου ἐκτελεῖν δικαιώματα. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητός:~

Μακρυνθεὶς τοῦ σαρκίου, τῶν δεσμῶν ἰωάννη ψυχῆς ἐφρόντισας. κυρίῳ ἐλευθέρᾳ, τῇ γνώμῃ ἐκδουλεύων, καὶ κραυγάζων ἑκάστοτε. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ κόσμου κυρία, ἡ θεὸν σαρκωθέντα ἡμῖν κυήσασα. πολλαῖς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἁμαρτίαις, τὴν ψυχήν μου διάσωσον. εὐλογημένη ἁγνὴ ἵνα σε μακαρίζω:~

ᾠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς μηλωτὴν τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσάμενος. πάτερ ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου. ἐν τούτῳ διέρρηξας, τῶν ἡδονῶν τὸ πέλαγος. καὶ διασωθείς, ἀκαταπόντιστος ὤφθης. ἀγγέλων συμπολίτα, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, ὑπεράγαθον κύριον πάτερ ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος. ἐπιπόνων ἐν ἰσότητι, ἀκτημοσύνην ἤσκησας. καὶ τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰωνίων τὸν πλοῦτον. ἐκτήσω ἀναμέλπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἡ καθαρὰ τοῦ πνς, τῇ ψυχῇ σου σκηνώσασα. χάρις καθαρὰν σοι, τὴν καρδίαν ἔκτισε. καὶ πνεῦμα ἐγκαίνισεν, εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις σου. ὅθεν καὶ βιώσας, καθαρᾷ πολιτείᾳ. ἐβόας ἰωάννη, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Θκ.

Ἁγιασθεῖσα πνι. θκε πανάμωμε. ὅν πως ὑπεδέξω, ἐν γαστρὶ τὸν ἄναρχον. υἱὸν καὶ ἀΐδιον, ἐν σοὶ ἁγνὴ σαρκούμενον. ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἐν πίστει βοώντων. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾨδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἡνώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, ἰωάννη ψυχῆς σου τὴν αὔλακα. τῶν ἀρετῶν, ταύτῃ κατεβάλου τὰ εὐσεβῆ, καὶ ζωηφόρα σπέρματα. ὅθεν ἰαμάτων θεοπρεπῶν, ἐθέρισας τὸν στάχυν. πολύχουν θεοφόρε, δι' οὗ ἐκτρέφεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας μακάριε. ὡς ἀληθῶς, πλήρης ἡλικίας πνευματικῆς δικαιοσύνης στέφανον, εἴληφας θεόφρον παρὰ χυ. καὶ νῦν ἐπαναπαύῃ, σκηναῖς φωτεινοτάταις, μετὰ δικαίων πανάοιδιμε.

Ἐπέβης ὡς ἐν ἅρματι ἀρετῶν, τῷ τεθρίππῳ παμμάκαρ αἰθέριος, εἰς οὐρανούς, ἄλλος ὡς ἡλίας πέρ σοφέ. καὶ σὺν ὁσίοις ᾤκησας, σῶμα τὸ πολύαθλον ἐπὶ γῆς. λιπὼν τοῖς σὲ ποθοῦσι, ταμεῖον ἰαμάτων, καὶ τῶν δαιμόνων ἐλατήριον.

Θκ.

Ῥιφέντας οὐρανίου διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον. πάλιν ἡμᾶς, μήτηρ γενομένη τοῦ λυτρωτοῦ. ἀνεκαλέσω πανάγνε. καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν παλινδρομεῖν, ἠξίωσας πατρίδα. διό σε θεομῆτορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὁ εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς καὶ τῆς γῆς.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. εἰς τὸν στίχον. τὰ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. τὸ μαρτυρικόν. δόξα καὶ νῦν θκ. ἢ σταυροθκ. καὶ ἡ α΄ ὥρα. ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιθ΄. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος παφνουτίου. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὀχυρώματα. ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, ἀθλοφόρε χυ. καὶ νίκην οὐρανόθεν, ἐδέξω σοφέ, μηδόλως παύσῃ δεόμενος. ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσμιον σου ἄθλησιν.

Ὅμοιον.

Τοὺς ἱεροὺς σου ἀγῶνας, πιστῶς γεραίρομεν. ἀθλητικοῖς καμάτοις, οὓς διήνυσας χαίρων. παφνούτιε ἱερομάκαρ, ὑπὲρ χυ, τοῦ σταυρὸν ὑπομείναντος. καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην περιχαρῶς, ἑορτάζομεν ἐν ἄσμασιν.

Ὅμοιον.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ἱερομάρτυς χυ. ὡς ποταμὸς ἐκβλύζει, τὰ ἰάσεων ῥεῖθρα. καὶ πάντων καταρδεύει, τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας παφνούτιε. τῶν προσφοιτώντων ἑκάστοτε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνούντων τοὺς ἀγῶνας σου.

Δόξα καὶ νῦν, θκ. ὅμοιον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα. τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία. ἄχραντε παρθένε, σῶσον ἡμᾶς τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ θν. θκε ἀνεθέμεθα.

Σταυροθκ. ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ ἀπειρόγαμος. καὶ ἄμωμος παρθένος, τὸν δεσπότην καὶ κτίστην. καὶ πλάστην τῶν ἁπάντων, ἐβόα πικρῶς, θρηνῳδοῦσα καὶ στένουσα. τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον ὃ ὁρῶ, ἀνυμνῶ σου τὸ μακρόθυμον.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

ᾌσομαί σοι κε ὁ θεός μου.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον ἐκτελοῦντες. τοῦ ἀθλοφόρου ἑορτήν, φαιδρῶς εὐφημοῦντες. ἐν ἄσμασι δοξάσωμεν, τὸν τοῦτον στεφανώσαντα.

Ἔλαμψας ἐν κόσμῳ φωστὴρ δίκην. θεράποντα τοῦ ἰυ, παφνούτιε μάκαρ. διό σου τὴν πανίερον, τιμῶμεν μνήμην σήμερον.

Ηὐγάσας ἐν δόγμασιν ἱεράρχα, τὸν περιούσιον λαόν. καὶ πόμα Κυρίου, διὰ τοῦ ξίφους ἐπιών. ἀθλήσας καρτερώτατα :~

Ὄρος ἀλατόμητον σε παρθένε. ἐξ οὗ λίθος ὁ Χριστός, ἀλεξάντος ὤφθη. ὃν ἄσμασι γεραίροντες, ἀξίως μακαρίζομεν :~

ᾠδὴ γʹ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὕμνοις ἱεροῖς γεραίροντες. τὴν πανάκλειτε καὶ ἱερὰν μνήμην σήμερον. ἐκτελοῦμεν τοῦ ἀθλοφόρου, Παφνουτίου ἀγαλλόμενοι :~

Τεῖχος ἀρραγές, ἀκλόνητον. κατὰ τῶν δαιμόνων οἱ πιστοὶ προβαλλόμεθα. τὸ πηγάζον ἐκ τῶν λειψάνων, θεῖον ἔλαιον χεόμενοι :~

Σθένει τοῦ Χριστοῦ ῥωννύμενος, μέσον ἀνόμων τὸν θεῖον νόμον ἐκήρυξας. καὶ νομίμως μάρτυς ἀθλήσας, νίκης εἴληφας τὸν στέφανον :~

Θεοτοκίον.

Χαίροις μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα. καὶ τεκοῦσα, σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον :~

Ὁ εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

Κάθισμα ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φοινίξας ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολήν. θυσίαν εὐάρεστον, Θεῷ προσῆξας σαυτόν, Παφνούτιε ἔνδοξε. ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος. ηὔφρανας τοὺς ἀγγέλους, τῇ στερρᾷ σου ἐνστάσει. διὸ καθικετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι ἡμᾶς :~ Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐπάκουσον δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς. βοῶντος τοῦ δούλου σου καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου τὴν ἄφεσιν. σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. ῥῦσαί με Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης. καὶ στῆσον ἐκ δεξιῶν με τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ :~ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν. ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ. συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι :~

ᾠδὴ δʹ. Τὰς ὁδούς σου ἡ ἀρετή.

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἑορτάζομεν. σὺν ἀρχαγγέλοις ἀγγέλοις συγχορεύοντες. τὴν εὐκλεῆ τελοῦντες σου, μνήμην ἀθλοφόρε Παφνούτιε :~

Ὑπὸ τῆς ὄντως ἐδοξάσθης θείας χάριτος. καὶ μετ' ἀγγέλων, τῷ δεσπότῃ παριστάμενος. νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε μάρτυς ἀθλοφόρε Παφνούτιε :~

Τοὺς αἰκισμοὺς καὶ πόνους μάκαρ καθυπέμεινας. ἀπτοήτῳ καὶ γενναίῳ τῷ φρονήματι. καὶ τοὺς στεφάνους εἴληφας, ὄντως ἐκ χειρὸς τοῦ παντάνακτος :~ Θεοτοκίον.

Χερουβικῶν ταγμάτων κόρη ὑπερέχουσα. καὶ Θεόν, ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον. μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε :~

ᾠδὴ εʹ. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ἀναδείξας ἡμῖν τοῦ γενναίου τὴν μνήμην, ἡλίου λαμπροτέραν. δόξα σοι, δόξα σοι, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ :~

Ἱερωτάταις φρεσί. καὶ πισταῖς διανοίαις. τὴν μνήμην ἀνυμνοῦμεν, σοῦ μάρτυς ἔνδοξε. τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες :~

Ξίφει καὶ θῆρας καὶ πῦρ καὶ τὸν θάνατον μάρτυς, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθης. κραυγάζων δόξα σοι, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ :~ Θεοτοκίον.

Τὴν τῶν ἀγγέλων φωνήν, ἀσιγήτως ἡ κτίσις προσφέρει σοι παρθένε. χαίροις ἡ τέξασα, Ἰησοῦν τὸν λόγον Θεοῦ :~

ᾠδὴ ϛʹ. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἐκκέχυται, εἰς τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ἅπαντα. ἀθλοφόρε, ἡ δοθεῖσά σοι χάρις πανένδοξε. διὸ πίστει πάντες, τὸν σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν :~

Ὁ μέγιστος, τῆς τριάδος θεράπων Παφνούτιος. ἀνεδείχθη, φοβερὸς ἐναντίαις δυνάμεσιν. ἀπελαύνων ταύτας, καὶ φωτίζων πιστῶν τὰ συστήματα :~

Ἐν θαύμασι, καὶ σημείοις Χριστός σε ἐδόξασεν. ἀθλοφόρε, καὶ τοῖς πᾶσι Παφνούτιε ἔδειξεν. ἰατρὸν παμμάκαρ, διὰ τοῦτο τιμῶμεν τὴν μνήμην σου :~ Θεοτοκίον.

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου θεόνυμφε. Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν. τοῦ ῥυσθῆναι πάντας, πειρασμῶν πολυτρόπων τοῦ ὄφεως :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε,

ε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
μερον. ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό-
μενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν
δυνάμεων.

**Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιθ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρ-
τυρος θεοδώρου τοῦ ἐν πέργῃ τῆς παμφυ-
λίας.**

Κοιμωμὸς ὤφθης θεόδωρε τοῦ πάθους,
Τῷ καὶ παθοῦντι καὶ παθῶν ὑπέρτερω.
Ἀμφ' ἐννάτῃ δεκάτῃ θεοδώρῳ στρεάεθλος.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀντωνίνου, ἡγεμονεύον-
τος θεοδότου ἐν πέργῃ τῆς παμφυλίας, ἐ-
γένετο συλλογὴ νέων πολλῶν εὐειδῶν καὶ
ὡραίων, εἰς τάξιν τηρωνῶν. τότε δὴ σὺν ἑτέ-
ροις ἱκανοῖς, καὶ ὁ μακάριος οὗτος θεόδωρος
ἤχθη τῷ ἡγεμόνι. ἐπιτεθείσης δὲ ἐν αὐτῷ στο-
λῆς καὶ σφραγῖδος, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς, διέρ-
ρηξε ταύτην εἰπών. ἐγὼ ἐσφραγισμένος εἰ-
μὶ ἐκ κοιλίας μητρός μου, ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ βασιλέ-
ως χριστοῦ, καὶ ἑτέρῳ βασιλεῖ οὐ στρατεύομαι.
ὁ δὲ ἡγεμὼν εἶπε. καὶ ποίῳ βασιλεῖ ἐστρατεύ-
θης. ὁ ἅγιος εἶπε. τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν. ὁ ἡγεμὼν εἶπεν, οὐδὲ τοῖς θεοῖς
ἡμῶν θύεις. ὁ ἅγιος εἶπε. δαίμοσιν ἀκα-
θάρτοις οὐδέποτε ἔθυσα. τότε προσέταξε
τύπτεσθαι αὐτόν. καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς,
ἔστη εἰς ἐρώτησιν. καὶ φησὶν ὁ ἄρχων. κἂν
ἄρτι ἐσωφρόνησας πρὸς τὰς ἀποκρίσεις,
ὁ ἅγιος εἶπεν. εἴθε καὶ αὐτὸς ἐπέγνως τὸν ποιή-
σαντά σε, ὡς ἐγὼ, καὶ προσεκύνησας αὐτόν.
τότε ἐπ' ἐσχάρας ἁπλώσαντες αὐτὸν πεπυ-
ρακτωμένης, θεῖον, καὶ πίσσαν καὶ κηρὸν,
καὶ ἄπυρον ἐπέρραινον ἐπ' αὐτοῦ. καὶ οὗτοι μὲν
ἐποίησαν οὕτως. ὁ δὲ θεὸς μέγα τι, καὶ θαυ-
μάσιον τοῖς ἐσκοτισμένοις ἐνεδείξατο. με-
γάλου μὲν ἤχου γενομένου, καὶ τῆς γῆς εἰς δύο
διαιρεθείσης, ἐν ᾗ τὸ πῦρ καὶ ἡ ἐσχάρα ἐπέ-
κειντο, ὕδωρ ἀναβλύσαν (ὢ τοῦ θαύματος)
τήν τε ἐσχάραν καὶ πᾶσαν κατέσβεσε τὴν
πυρκαϊάν. ὁ δὲ ἅγιος ὅλος ἀναστὰς ὑγιὴς,
λέγει τῷ ἡγεμόνι. τοῦτο ὃ ἐθεάσω ἀνθύπα-
τε, οὐ τῆς ἐμῆς δυνάμεως ἔργον ἐστὶν, ἀλλὰ
τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ μου, ὃν ἐγὼ λατρεύω. εἰ οὖν βούλει
καὶ αὐτὸς γνῶναι τὴν τῶν θεῶν σου δύνα-
μιν, ἀνάψον ἑτέραν πυρκαϊὰν, καὶ ἀπλω-
θήτω εἷς τῶν στρατιωτῶν σου τῇ ἐσχάρᾳ. ἐπ' ὀνό-
ματι τούτων, καὶ τότε γνώσει τὴν ἀνυπέρβλη-
τον τοῦ θεοῦ μου δύναμιν. καὶ οἱ στρατιῶται εὐ-
θὺς ὑπολαβόντες, μὴ οὕτω ποιήσῃς ἔφησαν
κύριε. ἀλλὰ μᾶλλον ἱερέα τῶν θεῶν τῇ ἐσχάρᾳ
ἐπιθές. ἴσως γὰρ αὐτοῦ ἀκούσονται ὡς ἱερέως
καὶ οὐ βλαβήσεται. καὶ ὁ ἄρχων ἀκούσας,
ἀχθήτω φησὶν ἱερεύς. καὶ στήσαντες ἐνώ-
πιον αὐτοῦ ἱερέα, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ ἡγεμών.
τί σου ὄνομα. ὁ δὲ εἶπε διόσκορος. καὶ ὁ ἄρ-
χων. εἰπέ μοι διόσκορε, ποίᾳ μαγείᾳ χρῶν-
ται οἱ χριστιανοὶ κατὰ τοῦ πυρὸς, ὅτι ὁ θεόδω-
ρος ἔμεινεν ἀβλαβής. ὁ διόσκορος ἔφη. οἱ
χριστιανοὶ μάγοι οὐκ εἰσὶ, μὴ γένοιτο. ἀλλ' ὅ-
που τὸ χριστοῦ ὄνομα ἐκφωνηθῇ, πᾶσα φαρμα-
κεία καὶ γοητεία διαλέλυται, καὶ οἱ δαίμο-
νες φεύγουσι. καὶ ὁ ἡγεμὼν ἰσχυρότερος
ἐστὶν ὁ χριστὸς παρὰ τὸν δία, διόσκορος εἶπεν. ὁ
ζεὺς καὶ οἱ ἕτεροι, κωφά εἰσιν εἴδωλα καὶ ἀ-
ναίσθητα. παρακαλῶ οὖν σε μὴ ἀναγκά-
σῃς με ἐπιβῆναι τῇ ἐσχάρᾳ. ἀλλ' εἰ βούλει τὴν
τοῦ διὸς ἐπιγνῶναι ἰσχὺν. ἐκεῖνον ἐπίθες τῇ
ἐσχάρᾳ τῆς πυρκαϊᾶς. καὶ ὁ ἡγεμών. καὶ
τίς φησὶ τολμᾷ τοῦτο ποιῆσαι. διόσκορος εἶ-
πεν. ἐγὼ τῇ σῇ προστάξει τοῦτο ποιήσω, καὶ ἐ-
ὰν ἀμύνηταί με, πιστεύω αὐτῷ ὅτι δύναται.
καὶ ὁ ἡγεμὼν μέχρι τῆς δεῦρο. οὐκ εἶ ἱερεύς.
τί τοιαῦτα λέγεις, διόσκορος εἶπε. δι' ἔνδειαν
φρενῶν ἤμην ἱερεύς, ἰδὼν δὲ τὸν μακάριον
θεόδωρον μὴ κινδυνευόμενον ὑπὸ σοῦ, ἐστηρί-
χθην. καὶ νῦν θέλω συστρατιώτης αὐτοῦ γε-
νέσθαι. καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἐπειδή φησιν οὕτω λέ-
γεις, ἐπίβηθι τῇ πυρᾷ. τότε ὁ διόσκορος προ-
πεσὼν τῷ ἁγίῳ, εὖξαι ἔφη ὑπὲρ ἐμοῦ δοῦ-
λε τοῦ θεοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου εὐξαμένου, ἡπλώθη
ὁ διόσκορος τῇ πυρᾷ τῆς ἐσχάρας, εὐχαριστή-
σας καὶ μέγα βοήσας, εὐχαριστῶ σοι κύριε ἰη-
σοῦ χριστὲ ὁ θεὸς θεοδώρου καὶ δέξαι τὸ πνεῦμα
μου ἐν εἰρήνῃ. καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέδωκε
τὴν ψυχὴν τῷ χριστῷ. καὶ εὐθὺς κρατηθεὶς ὁ ἅ-
γιος, ἐνεβλήθη τῇ φυλακῇ. καὶ τῇ ἑξῆς ἵπ-
ποις ἀγρίοις ἐκ τῶν ποδῶν προσδεθεὶς, τῷ
ἅρματι ἐζεδέθη. καὶ οἱ μὲν ἵπποι ἀτάκτως

φορά-

φερόμενοι, κατὰ τοῦ κρημνοῦ πεσόντες ἀπώλοντο. ὁ δὲ ἅγιος ἀοράτως θείᾳ δυνάμει τῶν δεσμῶν λυθεὶς, καὶ ἀβλαβὴς διατηρηθεὶς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. ἐξ ὧν Σωκράτης καὶ Διονύσιος, οἱ τὸν ἅγιον τῷ ἅρματι τῶν ἵππων προσδήσαντες, διεβεβαιοῦντο ἐξαίσιόν τι καὶ φρικῶδες ἰδεῖν, τῶν ἵππων ἐλαυνομένων θέαμα, καταπλῆττον καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν. διηγοῦντο γὰρ, οἷον ἅρμα πυρὸς οἷον οὐρανόθεν κατιὸν ἰδεῖν, καὶ τὸν ἅγιον ἀναδυσάμενον, τῶν δεσμῶν ἀπέλυσεν. ἐν αὐτῷ δὲ τοῦτον ἆραν καὶ ὑψωθὲν, διεσώσατο ἀβλαβῆ ἐν τῷ πραιτωρίῳ. τοὺς δὲ ἵππους ὡς ἀπότιμος βιαζομένους, κατεκρήμνησεν. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἑστῶτες καὶ πιστεύσαντες, μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν ἀνεβόησαν. ὁ δὲ ἡγεμὼν, αὐτοὺς καὶ τὸν ἅγιον καθεῖρξε τῇ φυλακῇ. καὶ κάμινον ἐκκαῆναι προστάττει. οὗ γενομένου καὶ τοῦ ἁγίου μετὰ τῶν στρατιωτῶν βληθέντος, ἄνωθεν δρόσος κατιοῦσα δροσίζουσα τούτους ἦν, καὶ πρὸς ὁμιλίαν ἐτράπησαν. ἡ δὲ ἦν, περὶ τῆς μητρὸς τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἀνάμνησις. ἤδη γὰρ πρὸ τριῶν ἐνιαυτῶν αἰχμαλωτισθείσης αὐτῆς, καὶ εἰς ἀλλοδαπὴν γῆν, μετὰ καὶ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων ἀπαχθείσης, τὸν τῆς αἰχμαλωσίας διηγούμενος τρόπον, ἤθελε ταύτην ἰδεῖν. καὶ κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἀνεβόα, δεῖξόν μοι τὴν μητέρα οἷς οἶδας τρόποις. ἀδυνατεῖ δὲ σοὶ οὐδὲν, ἵνα γνώσωνται πάντες τὰ μεγαλεῖα σου. καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὁμιλίας. ἐπειδὲ τῆς φλογὸς μαρανθείσης, πρὸς ὕπνον ἐτράπησαν, ἄγγελος ἐπιστὰς τῷ ἁγίῳ, μὴ λυποῦ φησὶ Θεόδωρε. πάρεστι γὰρ ἡ μήτηρ σου. ὁ δὲ διυπνισθεὶς, διηγεῖτο τὰ ὁραθέντα τοῖς στρατιώταις. καὶ τοῦ διηγήματος μήπω περαιωθέντος, ἐπέστη μέσον τῆς καμίνου τοῦ ἁγίου ἡ μήτηρ, Φιλίππα οὕτω καλουμένη. καὶ ἰδοῦσα ὃν ἐπόθει υἱὸν, ἠγαλλιάσατο καὶ κατησπάσατο αὐτὸν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας. ὅπως τε καὶ ὅθεν ἥκει ἀναδιδαχθεὶς παρὰ τῆς μητρὸς ὁ ἅγιος, εἰς οὐρανοὺς ἀνατείνας τὰς χεῖρας, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν ἀνέπεμπε τῷ Θεῷ. πρωΐας δὲ γενομένης, ἀναστὰς ὁ ἡγεμὼν, ἐμοὶ φησὶ δοκεῖ μηδὲ ὀστοῦν καταλειφθῆναι ἐν τῇ καμίνῳ, ᾗ ὅ, τε Θεόδωρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπερρίφησαν. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τίς τῶν ἐκ τῆς καμίνου ὑποστρέφων, τοιάδε τῷ ἡγεμόνι διέξεισι. Θεοδώρου αἰτησαμένου τὸν Ἰησοῦν, ἐμαράνθη ἡ φλόξ. καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀθρόως καταλαβοῦσα, εἰσῆλθεν ἐν τῇ καμίνῳ. καὶ καθεζόμενοι ὡς ἐν θαλάμῳ, ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν. τούτων ἀκούσας ὁ ἡγεμὼν ἐξέστη. καὶ παραγενόμενος πρὸς τὴν κάμινον, μετεκαλέσατο τὴν μητέρα τοῦ ἁγίου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτήν. σὺ εἶ ἡ μήτηρ τοῦ Θεοδώρου, ἡ δὲ εἶπεν. ἐγώ εἰμι. καὶ ὁ ἡγεμών. παρασκεύασον τὸν υἱόν σου θῦσαι τοῖς θεοῖς ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς κακεγκάκως ὄληται, καὶ αὐτὴ ἄτεκνος γένῃ. ἡ δὲ Φιλίππα εἶπεν. ὁ υἱός μου σταυρωθεὶς ὑπὸ σοῦ θύσει τῷ Θεῷ αὐτοῦ, θυσίαν ἀληθινὴν τῷ κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. καὶ ὁ ἡγεμών. εἰ οὖν σὺ αἱρεῖς τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ σου, τοῦτο καὶ γενήσεται. καὶ εὐθέως προσέταξεν ὁ ἡγεμὼν, τὸν μὲν ἅγιον Θεόδωρον σταυρωθῆναι, τοὺς δὲ στρατιώτας λογχευθῆναι μέσον τῆς καμίνου, καὶ τὴν μητέρα τοῦ ἁγίου ξίφει ἀποτμηθῆναι. καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. ὁ δὲ ἅγιος Θεόδωρος καθηλωθεὶς, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀπεκώρητο ζῶν. εἶθ᾽ οὕτως ἀπῆλθε πρὸς κύριον. τότε τινὲς τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὀθονίοις περιστείλαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς Φιλίππα ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Φιλῶ Φιλίππαν ὡς ἀθλητοῦ μητέρα,
Φιλῶ Φιλίππαν καὶ ὡς ἀθληφοροῦσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διονύσιος λόγχαις τρωθέντες τελειοῦνται. στίχ.

Ἔνυξε λόγχη νεκρὸν ὕψιστον πάλαι,
Νύττει δὲ καὶ νῦν μάρτυρας ζῶντας δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου ἐπισκόπου Πισιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ. στίχ.

Ὁ Γεώργ

Ὁ γεώργιος ὡς γεώργιον μέγα,
Ἔχων ἀπείληφεν εἶδος ἀρετῆς ἅπαν.

Οὗτος ὁ ἅγιος, ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν τῶν εἰκονομάχων, ἐκ βρέφους τῷ θεῷ ἀνατεθειμένος, καὶ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, ἐπίσκοπος χειροτονεῖται ἀντιοχείας τῆς πισιδίας. ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ διαβόλου πονηρᾷ συμβουλῇ, ἡ τῶν εἰκονομάχων αἵρεσις ἐκινήθη, καὶ γράμματα πανταχοῦ ἐπέμποντο, διὰ τάχους τοὺς ἐπισκόπους ἅπαντας τὴν κωνσταντινούπολιν καταλαβεῖν, παρεγένετο καὶ οὗτος. καὶ μὴ πεισθεὶς σύμφρων τοῖς αἱρετικοῖς γενέσθαι, καὶ ἀρνήσασθαι τῶν ἁγίων εἰκόνων τὴν προσκύνησιν, ἐξορίᾳ καὶ κακουχίᾳ καταδικασθεὶς, ἐν αὐτῇ θανὼν, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν τρύφωνος ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. στίχ.

Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν τρύφων,
Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί,

Ῥάβδος δυνάμεως πιστοῖς, κατὰ τῶν δαιμόνων ἐδόθη, ἡ τῶν λειψάνων σου σορός. πᾶσιν ἴασιν μένουσα ἄφθονον, τοῖς βοῶσι παφνύτιε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ:~

Ἐπὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς, τὴν πανένδοξον σου ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς. ἀθλοφόρε καὶ κραυγάζομεν. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων:~

Ἡ ἐκκλησία νῦν χριστοῦ, ὥσπερ θησαυρὸν κεκτημένη, τὴν τῶν λειψάνων σου σορόν. γηθομένη κραυγάζει παφνύτιε. ὑπερύμνητε κύριε. θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην. τὸν ἀναλλοίωτον θεόν. εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα. οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ κυρίου εὐλογημένην:~

ᾠδὴ η'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου, ὁραθέντα ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, χριστὸν τὸν θεόν.
» ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑ-
» περυψοῦτε:~

Φωτοφανὴς ἀστράπτει νῦν ἡμέρα, καὶ ὑπέρλαμπρος. ἡ φαιδρὰ ἑορτὴ τοῦ ἀθλοφόρου. ἣν πάντες πόθῳ ἐκτελοῦντες βοῶμεν. λαὸς ὑπερυψοῦτε χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Νεανικῶς παμμάκαρ ἠγωνίσω, ἐν σταδίῳ ἑστὼς καὶ νίκης τρόπαια ἀπέλαβες. χριστῷ ἀπαύστως μελῳδῶν τῷ δεσπότῃ. καὶ τοῦτον μεγαλύνων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὡς ἀληθῶς ὡραῖος ἀνεδείχθης. ἐν ἀγῶσι πολλοῖς ἱερομάρτυς, στολὴν ἱερὰν τῷ αἵματί σου. στολισθεὶς φοινιχθεῖσαν, καὶ στέφος παρὰ θεοῦ λαβὼν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ ἀπόρως συλλαβοῦσαν. καὶ τεκοῦσαν ἡμῖν τοῖς φθονηθεῖσιν ἐχθρῷ πονηρῷ. χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν καὶ σωτῆρα, τὴν μόνην θεοτόκον ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Τὴν ἄφθονον χάριν χορηγεῖς. ἀήττητε ἀθλοφόρε παναοίδιμε. πᾶσι τοῖς πιστοῖς, προσιοῦσι. τῷ θείῳ σου τεμένει καὶ μέλπουσιν. ἐν ὕμνοις τὸν σωτῆρα καὶ κύριον, καὶ ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου:~

Ἵλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, τὸν κύριον ἐκδυσώπει ἐν τῇ μνήμῃ σου. πᾶσί τε μάρτυς ὀρθοδόξοις. τοῖς πιστοῖς πανταχόθεν προστρέχουσι. τὴν θείαν σου τελέσαι πανήγυριν, ταῖς πανιέροις μεσιτείαις σου:~

Κατεύνασον μάρτυς σαῖς εὐχαῖς. τὸν τάραχον ἐκκλησίας τὸν κυμαίνοντα. καὶ διαστρέφειν τὰς εὐθείας, πειρώμενον ὁδοὺς τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἐμπνεύσεσιν αἱρέσεων ἔνδοξε, καὶ τὴν εἰρήνην, πᾶσιν αἴτησαι:~ θεοτοκίον.

Σύμβολα πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ προφῆται προεκήρυξαν. ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως. σοὶ τὰς προσηγορίας ἁρμόζοντες, ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ ἐγέννησας. κράτος θανάτου διαλύσασαν:~ Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς καθ' ἑκάστην. καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου τοῦ τριχινᾶ. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. δ'. ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε πάτερ Θεόδωρε, δῶρον θεοῦ ἐκλεκτόν. σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀγρυπνίαν πάννυχον, καὶ ἀγάπην κτησάμενος. μελέτην θείαν, ἄκραν ταπείνωσιν. ἐλπίδα πίστιν, καὶ καθαρότητα. ἄκραν συμπάθειαν. ἀληθῆ ἐγκράτειαν, καὶ προσευχήν. στῦλον σε δεικνύουσαν, φωτοειδέστατον:~ Ὅμοιον.

Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, καταστολὴν ἀληθῆ. καὶ σεπτὸν ἔνδυμα, εὐσεβεῖ φρονήματι. ἐκ ζήλου τοῦ σταυροῦ ἐνδύσασθαι. τῷ ἐκ τριχίνων ῥακίῳ πάντοτε. σοῦ τὸ σαρκίον σκέπειν οὐκ ἔλιπες, καὶ ἀπεγύμνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαντος, τὰς μηχανὰς σθένει δυναμούμενος, τοῦ θείου πνεύματος:~ ὅμοιον.

Τῷ σαρκωθέντι θεῷ ἡμῶν, ἐκ παναμώμου μητρός. δι' ἡμᾶς τε πτωχεύσαντι. ὡς πτωχὸν τῷ πνεύματι, σεαυτὸν προσενήνοχας. θυσίαν ζῶσαν καὶ ὁλοκάρπωμα. σεπτὸν παμμάκαρ, καὶ δῶρον τίμιον. ὅθεν καὶ ἔλαβες, οὐρανῶν ἀπόλαυσιν, πρὸς ὃν ἀεὶ πρέσβευε δεόμεθα, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς:~

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσομαι, ἁγίαν ὄψιν τὴν σήν. ὁ μολύνας τοῖς πάθεσιν, τῆς σαρκὸς τὰ ὄμματα. ἢ πῶς πάλιν ἀσπάσομαι, τὴν σὴν εἰκόνα τὴν θεοτύπωτον. βέβηλα χείλη ἔχων ὁ ἄθλιος. πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν θείαν χάριν σου, ὁ ἐναγής. χεῖρας ἀχρειώσας, δέσποινα σῶσόν με:~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ. ἡπλωμένον θελήματι, ἡ δὲ γῆ ἐσείετο. καὶ πέτραι διερρήγνυντο. καὶ τὰ μνημεῖα, φόβῳ ἠνοίγοντο. καὶ αἱ δυνάμεις, πᾶσαι ἐξίσταντο. ἡ δὲ τεκοῦσα σε. ἀπειράνδρως βλέπουσα, μετ' οἰμωγῆς. οἴμοι ἀνέκραυγαζε, τί τὸ ὁρώμενον:~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὰ ἄνθη, τῶν ἀρετῶν προβάλλεται, ἡ μνήμη σήμερον. τοῦ θεοφόρου πᾶσι τοῖς πιστοῖς, εὐωδίαν ἐκπέμποντα. τὴν μυστικὴν τοῦ πνεύματος, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα:~

Ῥομφαίᾳ, τῇ νοητῇ Θεόδωρε, τὰς τῶν παθῶν προσβολάς. σὺ διακόψας ἤρας κατ' αὐτῶν, νικητήρια ὅσιε. ὅθεν θαυμάτων χάρισι, καὶ ἰαμάτων ἐστεφάνωσεν:~

Ποθήσας, τὴν τοῦ κυρίου ὅσιε, πτωχείαν ἅπασαν. τὴν γεηρὰν καὶ πρόσκαιρον σαφῶς, ἐβδελύξω Θεόδωρε. δόξαν διὸ καὶ ἔτυχες, δόξης ἀφθάρτου καὶ φαιδρότητος:~ θεοτοκίον.

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου πνεύματος. τὸν τοῦ θεοῦ συνείληφας υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας. τὸν ἐκ πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα:~

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τοὺς θῆρας, τοὺς τῆς σαρκός, δι' ἐγκρατείας ἐνόργους ἔκτεινας. καὶ τῆς ψυχῆς ὅσιε, πάσας τὰς δυνάμεις διέσωσας:~

Οἱ πόνοι σου ἐν κλαυθμῷ, κατασπειρόμενοι σοφὲ ἔδωκαν. ὄντως καρπὸν εὔσταχυν, τῷ παμβασιλεῖ προσφερόμενον:~

Οὐκ ἔδωκας νυσταγμόν, τοῖς σοῖς βλεφάροις ἀληθῶς ὅσιε. ἕως θεοῦ σκήνωμα, μάκαρ σεαυτὸν ἀπετέλεσας:~

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος. μήτηρ θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν:~

ᾠδὴ δ'. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς καθαρὸς τῷ καθαρῷ προσπελάσας. διὰ συντόνου προσευχῆς καὶ ἀγρυπνίας. καθηγιάσθης πνεύματι Θεόδωρε. ὅθεν συναγγέλοις νῦν, αὐλιζόμενος μέλπεις. ὕμνον τὸν τρισάγιον, τῷ τῶν ὅλων δεσπότῃ. πρὸς ὃν δυσώπει ὅσιε ἀεί, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε:~ Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῇ θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν. ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν. ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα. ἐπὶ σταυροῦ ὁρῶσα ἔκλαιε χριστέ, ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μόνε ὑπεράγαθε. πολυέ

λεε κε. οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν:~

ᾠδ. δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συνεξηράνθησαν τῷ σώματί σου θεόφρον. τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλη. ὅθεν ὥσπερ φοίνιξ, ἤνθησας θεόδωρε. καρποὺς προβαλλόμενος, γλυκασμὸν τῇ ποίμνῃ σου βρύοντας:~

Ἀπενέκρωσας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας. ἐκ τοῦ ἁγίου ὤφθης, πνεύματος θεόφρον. θεῖον οἰκητήριον. δι' οὗ πᾶσιν ἐξέβλυσας, τὰ τῶν ἰαμάτων χαρίσματα:~

Ἐν πτωχείᾳ τῇ τοῦ πνεύματος καὶ στενώσει, πέρας εἰ διάγων. ῥάκεσι τὸ σῶμα, τειχίνοις ἐκάλυπτες. πρὸς πλοῦτον τὸν ἄφθαρτον, μόνον ἀφορῶν καὶ ἀΐδιον:~ Θκ.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης. παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς. τὸ χαῖρε σοι δέσποινα, τὸ πρεῖ ἀδιαστάκτῳ κραυγάζομεν:~

ᾠδ. ε'. Σὺ κε μου φῶς.

Σὺ κε τὸν σὸν, ἀσκητὴν ἐκραταίωσας. σὺ δύναμιν καὶ ἀνδρείαν. περιέζωσας τοῦτον, κατὰ τοῦ πολεμήτορος:~

Σὲ κε ποθῶν, ἐν ἀσκήσει ὁ ὅσιος. σοὶ ἄμωμον ὥσπερ θῦμα. ἑαυτὸν ἐγκρατείας, πυρὶ σαφῶς προσήγαγεν:~

Ἐν δίψει καὶ λιμῷ, ἐκζητήσας τὸν κν, θεόδωρε τοῦ χειμάρρου. τῆς τρυφῆς ἀπολαύεις, ὁσίων σὺν τοῖς τάγμασι:~ Θκ.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα. τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα:~

ᾠδ. ϛ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τὰ βέλη, τὰ τοῦ ἐχθροῦ συνέτριψας ὅσιε. τῆς ταπεινώσεως ὅπλοις. κατ' αὐτοῦ χρησάμενος καὶ τὴν νίκην. συνεργείᾳ τοῦ χυ ἐκομίσω θεόδωρε:~

Τὰ πάθη, τῶν πειρασμῶν ὡς κύματα ὅσιε. τῆς ἐγκρατείας τῷ εἴδει, ἐν τῇ καρτερίᾳ περαιώσας. ἀπεκρούσω, τῇ γαλήνῃ χυ κυβερνώμενος:~

Ἀλήκτον, τὴν τοῦ θανάτου ὥραν ποιούμενος. ἐν στεναγμοῖς καὶ δακρύοις. διετέλεις πάτερ λύων τὴν κλίμην. καὶ ἐν φόβῳ, τῷ κῶ δουλεύων ἑκάστοτε:~ Θκ.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα. ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησεν:~

Ὁ εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κ'. τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν θεοδώρου τοῦ τειχινᾶ. Στ.

Θνήσκεις ὁ πλέξας τειχίνην στολὴν πάτερ,
Τὸν ἐνδύσαντα τοὺς γενάρχας φυλλίνην.
Εἰκάδι σὸς θεόδωρε λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγλαῶν.

Οὗτος ὁ ἀοίδιμος. πάσῃ κακουχίᾳ, καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑποβαλὼν, καὶ κρύει καὶ παγετῷ πηγνύμενος, τριχίνοις καὶ ἀδραμέσιν ἀμφίοις τὸ σαρκίον ἐκάλυπτεν, ὅθεν καὶ τοῦ τειχινᾶ μετέσχεν ὀνόματος. διά τοι τοῦτο, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων ἀπειλήφει κατὰ πάλην. καὶ μύρον εὐῶδες ὁ τάφος αὐτοῦ ἀναπηγάζει, πᾶσι τοῖς προστρέχουσι πόθῳ. καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν κομιζομένοις:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων βίκτορος, ζωτικοῦ ζήνωνος, ἀκινδύνου, καισαρίου, σεβηριανοῦ χριστοφόρου, θεωνᾶ, καὶ ἀντωνίνου. Στ.

Σὺν ἀκινδύνῳ τέσσαρας κτείνει ξίφος,
Τὸν ἐκπλαγῆ σκίνδυνον, ἐκπεφευγότας
Καμινιαίας αἰθάλης πεπλησμένοι,
Χῶ προσῆλθον, οἱ περὶ χριστοφόρον.

Οὗτοι πάντες, ἐπὶ διοκλητιανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα διήνυσαν. ὅτε καὶ ὁ πολύαθλος μάρτυς χυ γεώργιος, συλληφθεὶς ἐτιμωρεῖτο, καὶ τιμωρούμενος τὰ παράδοξα ἐπετέλει ἐξ εἴματα. καὶ ὁ μὲν βίκτωρ, ἀκίνδυνος, ζωτικὸς, ζήνων, καὶ σεβηριανὸς, ἰδόντες τὸν ἅγιον τῷ τροχῷ βληθέντα, μηδὲν ἀδικηθέντα, μιᾷ φωνῇ χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν. οἳ καὶ ξίφει, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. ὁ δὲ χριστοφόρος, θεωνᾶς, καὶ ἀντωνῖνος, δορυφόροι ὄντες τοῦ βασιλέως, καὶ παρεστάμενοι αὐτῷ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, τὸν μεγαλομάρτυρα ἐτά

ζοντι

ζοντι ἀπαύστως. καὶ τὴν τοῦ νεκροῦ ἔλλιωος διὰ τῆς ἐπικλήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἰδόντες ἀνάστασιν, ὡς τάχος διὰ προσευχῆς γεγενημένην, παραυτίκα ῥίψαντες τὰς ζώνας καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ παντὸς τοῦ θεάτρου, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησαν Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. διά τοι τοῦτο κρατηθέντες, τῇ φυλακῇ συνεκλείσθησαν. μεθ' ἡμέρας δέ τινας, παραστάντες τῷ τυράννῳ ἐκρεμάσθησαν καὶ ἐξέσθησαν. καὶ τὰς πλευρὰς λαμπάσι κατεφλέχθησαν. καὶ τέλος ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ παλαιολαυρίτου. στίχ.

Νέον τι κέρδος τὸν παλαιολαυρίτην,
Ἰωάννην χαίρουσιν εὑρόντες νόες.

Οὗτος ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων θείῳ πόθῳ πυρωθεὶς, τῷ Θεῷ προσεκολλήθη καὶ καταλιπὼν τρυφὴν καὶ περιφάνειαν βίου, καὶ ἀποξενωθεὶς πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, ἦλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα κύριον καὶ ἐπὶ ξένης τεχθέντα. καὶ καταλαβὼν τοὺς σεβασμίους τόπους, ἐν τῇ τοῦ μακαρίου Χαρίτωνος μονῇ ἐπιδημεῖ. καὶ καλῶς τελέσας πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῆς, μετῆλθε τῶν τῇδε, πρὸς τὰς αἰωνίους καὶ μακαρίους μονάς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου Παφνουτίου τοῦ Ἱεροσολυμίτου. στίχος.

Τὸν Παφνούτιον γῆς τάφῳ κεκρυμμένον,
Ἀπεικός ἐστι καὶ σιγῆς κρύψαι τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀναστασίου Ἀντιοχείας. στίχος.

Ἀναστάσιε σοῦ δὲ τί γράψω χάριν,
Χριστοῦ χάριν σπεύδοντας ἐκθανεῖν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ζακχαίου.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ θεία χάρις, ἡ ἐν καμίνῳ πάλαι δρόσον παισὶ δοῦσα, αὕτη πάτερ τῶν παθῶν, κατεμάρανέ σοι κάμινον. ὡς ἐκ νεφέλης σοι ἀναψύξεως, ὄμβρον ἐκχέασα :~

Ἐν τοῖς ἱδρῶσι, τὰ τῶν δακρύων πάτερ ῥεῖθρα σοφὲ μίξας, κολυμβήθραν χάριτι τοῦ Χριστοῦ, ἀπειργάσω ταύτα ὅσιε. ἐν ᾗ λουσάμενος, τῶν παθῶν τὰς κηλῖδας ἀπεσμήξας :~

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν δακρύων πάθη φλέξας σαρκός. ὅλος, καθαρὸς ὑπέρλαμπρος ὡς χρυσὸς, ἀνεδείχθης θείαις χάρισι, πάτερ Θεόδωρε. ἀποστίλβων εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν :~ θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα. χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα :~

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἤθεσι κοσμούμενος σοφὲ, τῶν ἀρετῶν μονήρως. τὴν εὐωδίαν αὐτῶν, ἐν κόσμῳ ἔπνευσας ὅσιε. καὶ τὰ μύρα τῶν θαυμάτων σου, πᾶσιν ἐκπέμπεις τοῖς πιστοῖς, Χριστῷ κραυγάζουσιν. εὐλογεῖτε, πάντα :~

Χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεὸν, τὰς θῆρας ὅσιε ταῖς μόναις προσευχαῖς. κατὰ σοῦ αἴροντας στόματα, ἀπεφίμωσας καὶ ἔψαλλες. ἐν διανοίᾳ καθαρᾷ, πάτερ γηθόμενος. εὐλογεῖτε, πάντα :~

Ἤρθης ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν, πάτερ Θεόδωρε. ἀντὶ στενώσεως, πρὸς πλάτος ἄπειρον ὅσιε. ἐν ἁγίων τοῖς σκηνώμασιν. ἀντὶ ῥακίων εὐτελῶν, βύσσῳ κοσμούμενος, καὶ κραυγάζων. πάντα τὰ ἔργα :~ θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε. μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαριὰμ θεόνυμφε :~

Ὁ εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἄνω τὸ πολίτευμα ἔχειν, ἐν οὐρανοῖς ἐπιποθήσας. κλίμακι καθάπερ ἐχρήσω, ταῖς ἀρεταῖς σου πάτερ Θεόδωρε. δι' ὧν ἐκεῖσε ἔφθασας, καὶ τῆς ἐφέσεως ἐπέτυχες :~

Οἶκος ἐχρημάτισας πάτερ, τῶν ἀρετῶν ἐνῶ πλουσίως. πίστις καὶ ἐλπὶς καὶ ἀγάπη, καὶ σωφροσύνη ἐναπετέθησαν. διὸ καὶ πλήρης ὅσιε, τῶν

ἀρετῶν μετέσχες ἀείζα :~

Ἔνθα τῶν ὁσίων οἱ δῆμοι. καὶ τῶν δικαίων αἱ χορεῖαι. ἔνθα τῶν ἁγίων τὰ πλήθη, καὶ πρωτοτόκων περὶ τὰ τάγματα. περιφανῶς ἐσκήνωσας, μεθ᾽ ὧν ἀεὶ ἡμῶν μνημόνευε.

Σὺ τὸ ἐγκαλλώπισμα πάντων, τῶν ἐπὶ σοὶ ἐγκαυχωμένων. σὺ ἡ εὐφροσύνη τοῦ κόσμου, καὶ θυμηδία ἡμῶν τῶν δούλων σου. σὺ γλυκασμὸς καὶ ἔφεσις, τῶν σὲ ὑμνούντων μητροπάρθενε :~ Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. καὶ ἡ α. ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἰαννουαρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. ἑσπέρας στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, ἀθλητὴς ἱερώτατος. ὦ ἰαννουάριε, ἐχρημάτισας. οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι. οἰκείῳ δὲ μάλιστα, εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν. εἰσελθὼν ἔνθα πρόδρομος. πάντων πέφυκεν. ἰησοῦς ἀκηράτως, τοῦτον περιοπτανόμενος καὶ βλέπων, ἅπερ οἱ ἄγγελοι βλέπουσιν :~

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, καὶ πυρὶ προσεγγιζόμενος. καὶ θηρσὶ διδόμενος ἀξιάγαστε. καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος. ἡμέραις ἐν πλείοσιν, ἀταπείνωτος τὸν νοῦν. ῥώμῃ θείᾳ διέμεινας, καὶ ἐτέλεσας. τὸν ἀγῶνα νομίμως, ἐναθλήσας. ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν ἀσωμάτων ἐφάμιλλε :~ Ὅμοιον.

Λησιδέριον πρόκλον. σώσσον φαῦστον εὐτύχιον. καὶ ἰαννουάριον, τὸν ἀοίδιμον. καὶ τὸν σοφὸν ἀκουτίωνα, συμφώνως τιμήσωμεν. ὡς σοφοὺς ἱερουργούς. στεφηφόρους ὡς μάρτυρας, ὡς τῆς πόλεως. τῆς ἁγίας πολίτας, πρεσβεύοντας τε. τῶν αὐτοὺς μακαριζόντων, ἀληθεστάτους ὑπάρχοντας :~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον. τὴν νεφέλην τὴν ἔμψυχον. τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ θεοῦ ἡμῶν. τὴν ἀδιάβατον γέφυραν. τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον. τὴν ἁγίαν κιβωτόν. τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον. τοῦ δεσπότου χωρίον, τὴν παρθένον. καὶ μητέρα τοῦ κυρίου, περιφανῶς μακαρίσωμεν :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν. ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο. καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ. ἀνηρτήθης μακρόθυμε, πῶς τὰς χεῖράς σου. καὶ τοὺς πόδας σου λόγε, προσηλώθης. ὑπὸ ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα :~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες ὡς συνήθως, καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ.

ᾠδὴ α. ἦχος δ. Τρισστάτας κραταιούς.

Ἑνώσει ταῖς στρατιαῖς, τῶν ἀΰλων ἀγγέλων, καὶ μεθέξει φωτισμοῦ. ἀδύτου τὴν ψυχήν, ἱερῶς φωτιζόμενος. φώτισον μου τὴν καρδίαν. τὴν φωσφόρον σου σήμερον. ἑορτὴν εὐφημοῦντος μακάριε :~

Ὑπῆρξας ἐκ παιδός, ἱερώτατος ὅλως, ἀρεταῖς συναυξηθείς. καὶ χρῖσμα ἱερόν, ἐλαίου ἱερατεύσας. ὅστε λαὸν ποιμάνας, μαρτυρίου δὲ αἵματι. λαμπρυνθεὶς ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας :~

Φωτὶ τῷ θεϊκῷ, λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν. καὶ γὰρ ζῆλον ἐσχηκώς, τὸν θεῖον ἀνδρικῶς, ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον. πλάνην πᾶσαν καταρράξας, τῶν εἰδώλων ἀοίδιμε. καὶ τὸ στέφος τῆς νίκης ἀπείληφας :~ Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστίν. ὁ λαὸς θεοῦ, ὁ δοξάζων σε θεοῦ. μῆτερ ἀψευδῆ, καὶ ἀεὶ μακαρίζων σε. ἀγγελίαν τε καθὼς προεῖπας. ἱερῶς προφητεύσασα. ὁπηνίκα χριστὸν ἔνδον ἐφόρεις :~

ᾠδὴ γ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Αἴγλη, τοῦ ἁγίου πνεύματος. περιλαμπόμενος, μέσον καμίνου ἐχόρευες. νεανίας τοὺς περὶ ἀνανίαν παμμακάριστε μιμούμενος :~

Τάξεις ἱερῶν δυνάμεων, μέσον τῆς καμίνου. σὺν σοὶ θεόφρον ἐχόρευον. μεθ᾽ ὧν ὕμνεις τὸν εὐεργέτην. διαμένων ἀκατάφλεκτος :~

Ἔχων, τὸν χριστὸν ὑπέρμαχον. μέσον τῶν τυράννων ἐστὼς ἀπτόητος ἔμεινας. καὶ βασάνους καθ᾽ ὑ-

ποιμένας μάρτυς ὤφθης ἐνδοξότατος. Θεοτ.

Ῥῆξον, τὰς σειρὰς θεόνυμφε, τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξασα. τὰ τοῦ ᾅδου τῷ τόκῳ σου, καὶ χαρᾶς πάντα πληρώσασα.

Ὁ εἱρμός

Τόξον, δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

Κάθισμα ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Εὐφροσύνης τὴν στολὴν ἐπιχρώσας. ταῖς τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς λαμπροτέραν. περιφανῶς ἀπέδειξας θεράπων Χριστοῦ. ὅθεν ἀνελήλυθας, εἰς μονὰς αἰωνίους. βρύων τοῖς τιμῶσί σε, ἰαμάτων πελάγη. καὶ ἱκετεύων πάντοτε θεόν, πᾶσι δοθῆναι πταισμάτων συγχώρησιν :~

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ θεοτόκε. τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τῶν τοσούτων κινδύνων. τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους. οὐκ ἀποστῶμεν δέσποινα ἐκ σοῦ. σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν :~

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐπ᾿ ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα. ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ. οἴμοι ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον. τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν ἑβραίων ὁ δῆμος. ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τοὺς εἰς σέ, πεποιθότας ὡς μόνος φιλάνθρωπος :~

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Αἰ ἀγάπησιν οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος. ἐπὶ σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη, σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις :~

Σῶσον πάντων τὴν λευίτην καὶ ἀθλοφόρον. τὸν ἱερόν τε φαῦστον, πρόβουλόν τε τὸν μέγαν καὶ τὸν δησιδέριον, συμφώνως τιμήσωμεν :~

Νυσταγμῷ τῆς ἀσεβείας πρόβουλε μάρτυς. οὐ νυστάξας ὅλως. ἐγρηγόρσεσι θείαις. πᾶσαν κατεκοίμησας, ἀθέων κακόνοιαν :~

Τοὺς ὁπλίτας τοὺς γενναίους τῆς ἀληθείας. πρόκουλον φαῦστον σῶσσον. τὸν εὐτύχιον πάντων. καὶ ἰαννουάριον, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν :~

Θεοτ.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην. δι᾿ ἧς μεγάλως πάντας, ἐπευλόγησεν ὄντως. ὁ παντοπράγαθος ἐκ ταύτης σαρκούμενος.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Αἵματι ἱερῷ, τὴν στολήν σου πανόλβιε. ἐτέλεσας λαμπροτέραν. καὶ ναὸν πρὸς τὸν ἄνω, ὡς ἱερεὺς ἐλήλυθας :~

Ῥεῦσαν ἐπὶ τῆς γῆς, πολύτιμον αἷμά σου. γεγένηται ἰαμάτων. ποταμὸς παθημάτων, ξηραίνων πὲρ ῥεύματα :~

Ἐξάφωτος λαμπάς, τῶν μαρτύρων ἐκλάμψασα. δαιμόνων τὰς μυριάδας. καταφλέγει πιστοὺς δέ, φωτίζει θείᾳ χάριτι :~

Ὑμνοῦμέν σε δι᾿ ἧς, τοῖς ἐν σκότει φῶς ἄδυτον, ἀνέτειλε Χριστὲ ὁ τῶν ὅλων δεσπότης, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν :~

ᾠδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με. καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ᾿ ὁ θεός. ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος :~

Ῥήμασι σημεῖα θεωρήσας, δῆμός σε παρανόμων. ἐργαζόμενον ἱερομύστα. τῷ ποιητῇ, ἐκ ψυχῆς προσέρχεται, παραδόξως φωτιζόμενος :~

Ὤφθης καὶ πρὸ τέλους ἱεράρχα, καὶ μετὰ θεῖον τέλος. ἐργαζόμενος πλῆθος θαυμάτων. τὴν δωρεάν, τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀπὸ βρέφους κομισάμενος.

Μίαν ἐν φυσὶ τοῖς χαρακτῆρσι. σέβων οὐσίαν πέρ, τὴν πολύθεον ἔλυσας πλάνην. καὶ τοῖς χοροῖς, μυριάδων τάξεων, ἐναθλήσας συνηρίθμησαι :~

Θεοτ.

Ἐπ᾿ εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων. σῶν ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων, σεσωμάτωται θεὸς ὁ λόγος. ὃν ἐκτενῶς, θεομῆτορ αἴτησαι, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κα΄. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἰαννουαρίου ἐπισκόπου. προβούλου. σώσσου καὶ φαύστου, διακόνων δησιδερίου ἀναγνώστου. εὐτυχίου. καὶ ἀκουτίωνος. στίχ.

Τὸν ἰαννουάριον ἄνδρα γεννάδαν,
Ἀπρίλλιος μὴν εἶδεν ἐκτετμημένον.
Σὺν τῷ σώσσῳ πρόκουλον καὶ μὴν καὶ

φαῦστον.

Ξίφος ἔνα πέκτεινεν εἰκάδι πρώτῃ.
Δησιδέριος τὴν δέρριν δοὺς τῷ ξίφει,
Τομὴν ὑπέστη καὶ παρέστη κυρίῳ.
Φωνῆς ἀκουτίσθητι τῆς ἀκουτίω,
Λέγοντος εὐτύχιε συντμήθητί μοι.
Ἰαννουαρίοιο κάρην τάμον εἰκάδι πρώτῃ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ τιμοθέου ἄρχοντος καμπανίας. οἳ καὶ ὑπεβλήθησαν πικραῖς τιμωρίαις. καὶ τελευταῖον μὴ ὑπενδόντων, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἰαννουάριος, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται, καὶ ταύτης διασωθεὶς, τὰ νεῦρα ἐκκόπτεται, καὶ ξίφει καὶ αὐτὸς τὴν κάραν τμηθεὶς τελευτᾷ. γυνὴ δέ τις ὀνόματι μαξιμίνα χήρα οὖσα καὶ μονογενῆ υἱὸν ἔχουσα, τοῦτον ἀπολέσασα τεθνηκότα καὶ ἀπαρηγορήτως θρηνοῦσα διὰ τὴν τούτου στέρησιν, εἰς ἑαυτὴν μικρὸν ἐλθοῦσα, καὶ ἀναβλέψασα ἄνωθεν τῆς πύλης τοῦ ναοῦ, εἶδεν ἀπῃωρημένον ῥάκκος, τὸ τοῦ ἁγίου φόρον ἐκτύπωμα. καὶ εἰς νοῦν λαβοῦσα ὅπερ ποτὲ ὁ προφήτης ἐλισσαῖος πεποίηκεν, ἀναστήσας τὸν υἱὸν τῆς σουναμίτιδος. θεόθεν κινηθεῖσα, ἐποίησε καὶ αὐτὴ τὰ ὅμοια. σχηματίσασα γὰρ τὸν υἱὸν αὐτῆς εὐφυῶς, ἀντεσχημάτισε τὸ ὁμοίωμα τοῦ ἁγίου ἰαννουαρίου. καὶ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδὸς, τέθεικε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εἰκόνος. καὶ κατὰ τὰς ἀκοὰς, καὶ τὸ στόμα. ὁμοίως καὶ τὰ καθεξῆς μέλη συναρμολογήσασα, μετ᾽ οἰμωγῆς καὶ θερμῶν δακρύων λέγουσα. δοῦλε τοῦ θεοῦ, ἐλέησόν με. καὶ ἀνάστησον τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής μοι ἐστίν. ὁ δὲ ἅγιος ἐπικαμφθεὶς, ζῶντα τὸν παῖδα ἀοράτως παρέδωκε τῇ γυναικί. τοῦτο τὸ παράδοξον θεασάμενοι ἅπαντες, οἱ συνεληλυθότες εἰς τὴν κηδείαν τοῦ νέου, ἐξεθαμβήθησαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεόν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος. ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης.

Φθορεῖ θνήσκουσα πρόξενον λαμπηδόνος,
Τὴν ἐν ζόφῳ κάθαρξιν ἡ ἀλεξάνδρα,

Ἀλεξάνδρα ἡ χριστοῦ τοῦ θεοῦ μάρτυς, ἦν γυνὴ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἰδοῦσα οὖν τὸν ἅγιον γεώργιον τιμωρούμενον, καὶ μετὰ τοῦ δόρατος κατὰ γαστρὸς πληγέντα καὶ μὴ βλαπτόμενον, εἶτα ἐν τροχῷ σιδήροις ὀξέσι διηρμοσμένῳ προσδεθέντα. καὶ κατὰ πρανοῦς ἀπολυθέντα, καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ κατατμηθέντα, πάλιν ὑγιῆ καταστάντα. καὶ ἐμφανισθέντα τῷ βασιλεῖ θύοντι τοῖς εἰδώλοις, καὶ τῷ παραδόξῳ θεάματι πολλοὺς παρασκευάσαντα τῷ χριστῷ πιστεῦσαι, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν ἔξω τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἀπεκλείσθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς, αὕτη καταλιποῦσα τὴν δόξαν τῆς βασιλείας, ἐπίστευσε τῷ χριστῷ. καὶ ὡμολόγησεν ἑαυτὴν χριστιανὴν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. παρεδόθη οὖν τῇ φυλακῇ. μετὰ ταῦτα γενομένης ἀποφάσεως, ἀποτμηθῆναι γεώργιον καὶ ἀλεξάνδραν, αὕτη μαθοῦσα τοῦτο ἐν τῇ φυλακῇ, προσηύξατο τῷ θεῷ, καὶ παρέδωκε τὴν ψυχήν. ἀπολλὼς δὲ, καὶ ἰσαάκιος, καὶ κοδράτος, θεράποντες ὑπάρχοντες ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης, καὶ ἰδόντες αὐτὴν καταφρονήσασαν προσκαίρου βασιλείας καὶ φθαρτῆς, καὶ βασιλέως θνητοῦ, καὶ πιστεύσασαν τῷ χριστῷ, καὶ θανοῦσαν δι᾽ αὐτόν. ἐπίστευσαν καὶ αὐτοὶ τῷ χριστῷ, καὶ παρρησιασάμενοι, ἤλεγξαν τὸν βασιλέα, παράνομον αὐτὸν εἰπόντες καὶ θηλειώδη, μηδὲ τὴν ἰδίαν γυναῖκα μεθ᾽ ἧς ἐπαιδοποίησεν ἐλεήσαντα. ὀργισθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦτο ὁ βασιλεὺς, προσέταξε βληθῆναι τούτους ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ τούτου γενομένου, ἐσκέπτετο δι᾽ ὅλης νυκτὸς τὸν κατ᾽ αὐτῶν θάνατον. πρωΐας δὲ τῆς φυλακῆς αὐτοὺς ἐκβαλὼν, τὸν μὲν κοδράτον ἐκέλευσεν ἀποτμηθῆναι. ἀπολλὼ δὲ καὶ ἰσαάκιον εἰς φυλακὴν ἐμβληθῆναι. οἳ καὶ μεθ᾽ ἡμέρας τινὰς τῷ λιμῷ πιεσθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ κυρίῳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀπολλὼ, ἰσαακίου, καὶ κοδράτου. λιμῷ καὶ ξίφει τελειωθέντων.

Λιμαγχόνην οἴσαντες ἀθληταὶ δύο,
Ψυχοπέμπον φεύγουσιν δαιμοναγχόνην.

Ζωμὺς

Ζωμοὺς λύσας τοῖς ἐν ἱδρῶσι κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύσας.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
μαξίμου πατριάρχου κωνσταντινουπό-
λεως. στί.
Χρισθεὶς ἐλαίῳ πῦς πρὸ τοῦ τέλους.
Ὠ Ἄλωτος ὤφθης πυρὰσι πλάνης πάτερ.
ΟΔ Οὗτος ἐκ τῆς παλαιᾶς ῥώμης ὥρμητο. υἱὸς γε-
γονὼς πλουσίων καὶ εὐγενῶν. κατά τινα δὲ
χρείαν τὴν ῥώμην ἀφεὶς, εἰς κωνσταντινού-
πολιν παραγέγονε. βίου δὲ καταστάσει καὶ
ἀκριβείᾳ διαλάμψας, καὶ εὐφυὴς καὶ πολυ-
μαθὴς ἀναγνωρισθεὶς, χειροτονεῖται πρε-
σβύτερος παρὰ σισινίου ἀοιδίμου πατριάρ-
χου. διαρκέσας δὲ μέχρι μεσουρίου τοῦ αἱρετι-
κοῦ, τοῦ τὸν ἁγιώτατον σισίνιον διαδεξαμέ-
νου, ψήφῳ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ παν-
τὸς, πατριάρχης κωνσταντινουπόλεως προ-
χειρίζεται. καλῶς οὖν τὸ ποίμνιον διαποι-
μάνας ἐπὶ ἔτη δύο καὶ μῆνας πέντε, καὶ τὴν
ἐκκλησίαν ἐκ τῶν σκανδάλων ἀβλαβῆ δια-
τηρήσας, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ :~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀνα-
στασίου σιναΐτου ὄρους. στίχ.
Ἀναστάσιος ἐν σινᾶ μωσῆς νέος,
Ὠ Καὶ πρὶν τελευτῆς τὸν θεὸν βλέπειν ἔχει.
ΟΔ Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν, καταλιπὼν κό-
σμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, καὶ τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ
ἀναλαβὼν, κατὰ τὴν κυριακὴν ἐντολὴν,
ἀποκαράμενος προθύμως ἠκολούθησε τῷ
χριστῷ. μειζόνων δὲ ἀγώνων τῆς ἀρετῆς γεγο-
νὼς ἐραστὴς, παραγίνεται εἰς ἱεροσόλυμα,
καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους πιστῶς προσκυνή-
σας καὶ κατασπασάμενος, εἰς τὸ σιναῖον ὄρος
ἀνέρχεται. κακεῖ σεμνοῖς μοναχοὺς εὑρὼν, ἄκρως
τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν μετιόντας, ἔμεινε
μετ' αὐτῶν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς καὶ ὑπηρετῶν.
ταπεινόφρων δὲ ἄγαν καταστὰς, ἐδέξατο
χαρίσματα γνώσεως καὶ σοφίας πολλῆς.
καὶ βίους πατέρων ἁγίους συγγραψάμενος,
καὶ ψυχωφελεῖς λόγους συνθεὶς, ἐν βαθυ-
τάτῳ γήρᾳ, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν :~
ᾠδὴ ζ΄. Νέοι τρεῖς ἐν βαβυλῶνι.
Νέους τρεῖς παῖδας ἐμιμήσω. ἀνὰ μέσον τῆς
φλογὸς, ὦ ἰαμβουλίε. ἐν συγκαταβάσει
ἀγγέλων περιχορεύων. καὶ ᾠδαῖς μυστικαῖς
τὸν σωτῆρα ἡμῶν :~
Ἵστασο πρὸ βημάτων μάρτυς τῶν τυραννι-
κῶν, ἀθλῶν καρτερώτατα. καὶ τοὺς δυσσε-
βεῖς καταισχύνων. καὶ πλανηθεῖσιν ἅπα-
σιν παραδεικνὺς τὴν ἀλήθειαν :~
Νέκρωσιν τὴν ζωηφόρον, φέρων σὺ ἐν τῇ σαρ-
κὶ, νεκρὸν μετὰ θάνατον, ὡς ζῶν ἐξανέστη-
σας πάτερ. τοῦ θεοῦ σε δοξάζοντος ἀθλη-
τὰ ἰαμβουλίε :~ θεοτοκίον.
Νέκρωσον μου τὰς κινήσεις, ἄχραντε τὰς τῆς
σαρκός. ζωὴν ἡ κυήσασα, ζώωσον ἁγνὴ τὴν
ψυχήν μου νενεκρωμένην πάθεσι, καὶ πολ-
λοῖς ἁμαρτήμασιν :~
ᾠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.
Εὐφημείσθω ὁ μέγας νῦν πρόβουλος. καὶ σὺν
τῷ εὐτυχίῳ ἀκύτιος. ὁ θεῖος διοσδέριος.
φαῦστος τε καὶ ὁ σώστων ὁ γενναιόφρων.
τοῦ σωτῆρος οἱ ἔνδοξοι μάρτυρες :~
Ὁ χορὸς ἀθλοφόρων ὁ ἔνδοξος. κορυφαῖον
πλουτήσας, ἐπαύξησεν. ἱερομύστα ἔνδοξε.
κορυφαῖς τῶν δαιμόνων καὶ ἀθεΐας, κορυ-
φούμενον θράσος ἠφάνισεν :~
Ἐκτελέσας καλῶς τὸν ἀγῶνα σου. καὶ τηρή-
σας τὴν πίστιν πανένδοξε. διὰ βασάνων ἔφ-
θασας, καὶ τομῆς πρὸς τὰς ἄνω χοροστασίας.
καὶ τῆς δόξης κυρίου τετύχηκας :~ θεοτοκίον.
Ὁ σκηνώσας ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου. ἑαυτοῦ
οἰκητήριον ἔδειξε. τοὺς δυσσεβεῖς παμάκαρ
τε, ὦ βοῶμεν ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα
εὐλογεῖτε :~ Ὁ εἱρμός.
Λυτρωτὰ τοῦ παντός.
ᾠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.
Ἰαμβουλίου τὰ στερρὰ παλαίσματα. τοὺς
ἀγῶνας καὶ τὰ στίγματα, τὴν μέχρις αἵμα-
τος ἀνδρείαν. τοὺς πόνους καὶ τὸν βίαιον θά-
νατον. θαυμάτων τε τὸ ἄπειρον πέλα-
γος, ἐν εὐφροσύνῃ μεγαλύνομεν :~
Ὡράθης ἐν ὕψει τῆς στερρότητος. ἀοίδιμε μαρτυ-
ρίας ὥσπερ ἄδυτος. ἥλιος θείους ὡς ἀστέρας.
μαρτύρων τὴν πληθὺν ἐπαγόμενος. καὶ
νῦν φωταγωγεῖτε τὰ πέρατα, ἄθλων
μεγίστων ταῖς λαμπρότησιν :~

Ἡμέραν τελέσωμεν πιστοί, ἑόρτιον εὐφημοῦν
τὸ ἀκτίνωμα, πρόκυκλον σῶστον καὶ τὸν
φαιδρόν. εὐτύχιον σοφὸν δεισιδαίμον. καὶ
τὸν ἰαμβικάριον ἄσμασιν, ὡς ὑπὲρ πάν-
των νῦν πρεσβεύοντας :~ Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, τυφλωθεῖ-
σαν τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον. καὶ χει-
ραγώγησόν με κόρη. ὁδοὺς σωτηριώδεις πο-
ρεύεσθαι. καὶ πλάνης ἐκφυγεῖν τὰ προ-
σκόμματα, ὅπως ἐν πίστει μακαρίζωσε :~

Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου. εἰ ἐστὶ μ'. καὶ ἡ λοι-
πὴ ἀκολουθία. ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, β'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεο-
δώρου τοῦ συκεώτου. ἑσπέρας στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰσοδρομήσας τοῦ λόγου περ γενόμενος. καὶ ἀρε-
ταῖς ἐκλάμψας, τῇ τοῦ πνεύματος αἴγλῃ. Θεόδω-
ρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἰαμάτων χα-
ρίσματα. τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ἱε-
ρᾷ, προσιοῦσι καὶ τιμῶσι σε :~ Ὅμοιον.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περιλαμπόμενος. τῇ
τοῦ χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις. τοῖς
πίστει σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι τὴν
μνήμην σου. θεομακάριστε πάτερ θαυ-
ματουργέ. ἀξιάγαστε Θεόδωρε :~ Ὅμοιον.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης, διὰ τῆς πράξεως.
τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ χριστοῦ θεοφόρε. διὸ
τῆς βασιλείας, τὸν μισθὸν λαβών, μυστικῶς τὸ
δηνάριον. ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ
ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Θεόδωρε :~

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Θεομακάριστε κόρη θεοχαρίτωτε. ἡ τῶν ἁμαρ-
τανόντων, κραταιὰ προστασία. τῶν καταπο-
νουμένων, ἡ κραταιά, καὶ βεβαία ἀντίλη-
ψις. θεοκυῆτορ παρθένε πάντων πιστῶν,
καταφύγιον πανύμνητε :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷ σε ὁρῶσα, χριστὲ κρεμάμενον. ἡ ἄμω-
μος παρθένος. ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα θρη-
νοδοῦσα, υἱὲ καὶ θεέ, τί τοσαύτη ἡ ἄφατος.
οἰκονομία σου λόγε, δι' ἧς βροτούς, τῆς κατά-
ρας ἠλευθέρωσας :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'.
ᾠδὴ α'. ἦχος δ'.
Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι.

Θεοφεγγῆ σε ἀστέρα, ὁ νοητὸς ἥλιος. τῷ στερεώ-
ματι σοφὲ τῆς ἐκκλησίας ἀνέδειξε. βολὰς
θαυμάτων ἐκπέμποντα πάντοτε. καὶ
παθημάτων τὴν ἀχλὺν ἀφανίζοντα :~

Ἐκηρύχθη σε μηδέπω, ὁ ποιητὴς ὅσιε. ἱερεμίαν
ὡς τὸ πρίν, καθαγιάσας εἰργάσατο. σκεῦος
τοῦ πνεύματος ἄχραντον. πνεύματα ἀποσοβοῦν-
τα, πονηρὰ πάτερ Θεόδωρε :~

Τὸν σαμουὴλ ὥσπερ πάλαι, προφητικῷ χρί-
σματι. πάτερ Θεόδωρε χριστός, ὁ προειδὼς τὴν
καρδίαν σου. χρίσας προφήτην σε ἔδειξεν.
βλέποντα ὡς ἐνεστῶτα, τὰ μακρὰν θείῳ
ἐν πνεύματι :~ Θεοτοκίον.

Ὁ ἀγεώργητος βότρυς, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἤνθησε.
παρθενομῆτορ γλυκασμόν, ἀναβλυστάνων
ἀφέσεως. καὶ εὐφροσύνης παράσχοντε,
ἅπασι τοῖς ἐκ τῆς μέθης τῶν δαιμόνων παραφρο-
νήσασιν. ᾠδὴ γ'. Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν
με κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς. καὶ ποιῶ τὸ
„ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ ὁ θεὸς
„ ἡμῶν :~

Ὡς θαυμαστὸς ὁ βίος σου θεόφρον. ὡς φοβε-
ρὰ τὰ θαύματα. ὡς ὑψηλή σου πρὸς θεόν,
ἡ οἰκείωσις καὶ μύησις. καὶ ἀκλινὴς ἀνάβα-
σις Θεόδωρε ὅσιε :~

Ῥύμην παθῶν ἀνέστειλας παμμάκαρ. τῶν
πόνων ἐπιδόσεσι. καὶ τῶν δαιμόνων τὰς δο-
λερὰς, ἐξηφάνισας ἐνέδρας τοῦ παναγίου
πνεύματος, ἰσχύϊ Θεόδωρε :~

Ἀνατεθεὶς ἐκ μήτρας τῷ κυρίῳ, σκεῦος σεπτὸν
γέγονας. καὶ καταρώτατον σοφέ, εὐωδίαν
ἀναπέμπων. θείας ὀσμῆς τοῦ πνεύματος,
τοῦ σοὶ ἐνοικήσαντος :~ Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ τῆς φύσεως παρθένε, καινοτο-
μοῦνται τικτούσῃ. ὑπὲρ λόγον καὶ δεσπό-
την, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε σωθῆναι τοὺς δού-
λους σου :~ Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεῶν

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεύματα. ᾠδὴ δ'. ἦχος δ'. ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἀγωνισάμενος καλῶς ἱεράρχα, κατὰ πνευμάτων πονηρῶν ἐξουσίαν, παρὰ κυρίου ἔλαβες θεόδωρε, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἰᾶσθαι ποικίλα, πάντων ἀρρωστήματα, τῶν πιστῶς προστρεχόντων, τῇ σῇ τιμίᾳ πάντοτε σορῷ, ἣν προσκυνοῦντες ἀεὶ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν μου τὰ πάθη, τίς ἐξ ἐμοῦ διωκήσεται παρθένε ἁγνή. τὰς ἐπαναστάσεις δέ, καὶ τὰς τούτων ἐνέδρας, μόνη παναμώμητε, θεομακαρία. ἐκ πάντων τούτων ῥῦσαί με, σεμνή. ὅπως ἀξίως ἐν πίστει δοξάζω σε :~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα χριστέ. οἴμοι ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον. τίς σοι ἀνταπέδωκε, τῶν ἑβραίων ὁ δῆμος. ἀλλ' ἀνάστηθι υἱὲ καὶ θεέ, ὅπως τὸν κόσμον τῆς πλάνης λυτρώσῃς μου :~

ᾠδὴ ε'. Εἰσακήκοα ὁ θεός, τὴν ἔνδοξόν σου.

Ποταμὸς ὑπάρχεις σαφῶς, πεπληρωμένος ναμάτων θείων. χαρισμάτων τε τοῦ πνεύματος, καταρδεύων ἅπασαν, τὴν ἐκκλησίαν πάτερ θεόδωρε :~

Ἀπηγχόνησας τὸν ἐχθρόν, ταῖς νεύραις τῶν πόνων τῶν σῶν παμμάκαρ. καὶ τὰ τούτου ἐξωλόθρευσας, πονηρὰ στρατεύματα, τῶν προσευχῶν σου ξίφει θεόδωρε :~

Σὺ ποιμὴν καὶ οὐ μισθωτός, τοῦ σοῦ ποιμνίου ἐδείχθης. ὄντως τὸν χριστὸν γὰρ μιμούμενος, τὴν ψυχήν σου τέθεικας. τούτου σοφὲ καλῶς προϊστάμενος :~ Θεοτοκίον.

Μακαρία ἐκ γενεῶν. πασῶν ἐδείχθης χριστὸν τεκοῦσα. μακαρίως ἐργαζόμενον τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας. παρθενομῆτορ ἄχραντε δέσποινα :~ ᾠδὴ ϛ'. Ἀνάτειλόν μοι κύριε.

Ἀκοίμητον λαμπάδα σε, καὶ λύχνον μὴ σβεννύμενον. τὸ φῶς τὸ ἄχρονον ἀνέδειξε, τοῖς ζόφῳ κρατουμένοις. τῶν παθῶν θεόδωρε, καὶ τῇ ἀμαυρότητι, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν.

Καλῶς παιδοτριβοῦντά σε, τὸν μάρτυρα γεώργιον. ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ἔσχηκας. καὶ τούτου ἐμιμήσω, τὸ ἐν πᾶσι πρόθυμον. καὶ τὴν πρὸς τὸν κύριον, πάτερ ὅσιε στοργήν :~

Τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου θεόδωρε πάτερ ἡμῶν. ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἅπασαι ἐκπλήττονται. βροτοὶ δὲ πίστει ἀρρυόμενοι, τὰς ψυχὰς καὶ σώματα, ἁγιάζονται πιστῶς :~ Θεοτοκίον.

Ῥανίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον παναγία ἄχραντε. τὴν ἐκτακεῖσάν μου διάνοιαν, φλογμῷ τῆς ἁμαρτίας. καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου, τῆς καρδίας ἄναψον λύχνον πύλη τοῦ φωτός :~ ᾠδὴ ϛ'. Ὁ εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με. ἀνέφων ἁμαρτημάτων, ἀλλὰ σὺ κυβερνῆτα ἀγαθέ. προφθάσας ἀνάγαγε, ὡς τὸν προφήτην καὶ σῶσόν με :~

Μέριμναν τῶν γηΐνων ἐναπεκρύσω. ὅλον δὲ ἐκίνησας, τὸν πόθον πρὸς τὸν δεσπότην. ἐννηδόμενος τούτου καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀναβλυζούσαις, περ ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσιν :~

Ἔλυσας πάγετον τῆς ἁμαρτίας, κρύει πιεζόμενος. κλωβοῦ ἱστάμενος μέσον, καὶ δεχόμενος πάτερ βολάς. ὑπήνεγκας ἄθλους, θείᾳ θαλπόμενος χάριτι :~

Ἤνθησας ὥσπερ φοῖνιξ ἐν λειμῶνι, ταῖς αὐλαῖς τοῦ κτίστου σου. δακρύων περ λιβάσιν ἀρδευόμενος. καὶ καρποὺς ἐνθέους, πολυφόρους προσήνεγκας, τῇ ἀρετῇ σου θεόδωρε. Θεοτοκίον.

Παθῶν με τρικυμία συνταράσσει. βυθὸς ἀπογνώσεως. χειμάζει μου τὴν καρδίαν. κυβερνήτην κυήσασα χριστόν. παρθένε καὶ σεμνὰ, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με δέομαι :~ Ὁ εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Κοντάκιον ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὡς πυρίνῳ ἅρματι, ταῖς ἀρεταῖς θεοφόρε. ἐπιβὰς ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους οἰκήσεις. ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων. ἄνθρωπος σὺν τοῖς ἀγγέλοις περιχορεύων. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, θαυμάτων θεῖον δοχεῖον θεόδωρε :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβ'. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου τοῦ συκεώτου ἐπισκόπου ἀναστασιουπόλεως. στίχοι.

Καὶ Θεοδώρῳ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ θεοῦ μέγα.
Εἰκάδι δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗτος ὥρμητο, ἐκ τῆς τῶν Γαλατῶν χώρας, ἐκ χωρίου λεγομένου Συκεοῦ. κατὰ τοὺς χρόνους γεννηθεὶς, Ἰουστινιανοῦ τοῦ πάλαι. δοκῶν δὲ, οὐκ ἔχειν τὸν τῆς γεννήσεως τρόπον ἐπαινούμενον, ἀφέγγυον ὄντα καὶ σκότιον. φασὶ γὰρ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Μαρίαν ὄνομα, ὥρᾳ καὶ χάρισι διαλάμψασαν, ἐφελκύσασθαί τινα τῶν βασιλικῶν ταχυδρόμων, κοσμεῖν, ἐξ οὗ γενέσθαι τὸν ὅσιον. ἀποκρύψαι δὲ τὰ μετὰ γέννησιν ἢ τὰ πρὸ αὐτῆς, ἄδοξον ἦν, καὶ ἐπίψογον. εὐθὺς γὰρ κατὰ τὴν νύκτα ἣ συνελήφθη ἢ τοῦτον τεκοῦσα τῷ ἀνδρί, ἔδοξεν ὄναρ καταφοιτήσαντα ἀστέρα, ὑπὸ τὴν αὐτῆς γενέσθαι γαστέρα. ὅπερ ἐδήλου τὴν ἐσομένην λαμπρότητα τοῦ παιδός. ἀλλ᾽ αὐτοὺς οὐκ εἰκάζειν τοῦτο μᾶλλον ἢ πιστεύειν τοὺς τότε πεποίηκε, παρασχὼν ἑαυτὸν ἐκ πρώτης ἡλικίας θεῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ μάρτυρι Γεωργίῳ προσφιλῆ. ὡς δοκεῖν συνεῖναι αὐτῷ πάντοτε καὶ παιδαγωγεῖν, καὶ ταῖς κρείττοσι προάγειν ἐπιθυμίαις. καὶ ὅλως ὁρᾶν αὐτῷ, ὡς θεῖόν τινα καὶ θαυμαστὸν ἔρωτα. οὕτως οὖν ποιοῦντι, καὶ ταῖς κατὰ μέρος ἀναβάσεσι προαγομένῳ, ὁ ἅγιος διὰ παντὸς ἐπεφαίνετο. ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὁ ὅσιος, τῷ τῶν μοναχῶν καταλέγεται τάγματι. εἶτα διελθὼν τοὺς εἰς τὸ ἀκρότατον ἀρετῆς βαδίζοντας, καὶ γὰρ βαθμοὺς πολλοὺς, καὶ ἀπόδειξιν τῆς τελείας ἀρετῆς καὶ πρὸς τὸν θεὸν οἰκειώσεως, τὴν τῶν θαυμάτων πλουτήσας ἐνέργειαν, ἐπὶ τὸ μέγα τῆς ἀρχιερωσύνης ὕψος ἀνάγεται. καὶ τὴν ἐκκλησίαν Ἀναστασιουπόλεως ἐγχειρίζεται. ἔνθα πολλοὺς τὴν θεογνωσίαν παιδεύσας, καὶ ἃ προσήκει πράττειν ὑφηγησάμενος. καὶ πανταχοῦ διὰ τῶν θαυμάτων τὸ ὁμόφυλον θεραπεύσας, καὶ μεγάλαις παραδοξοποιΐαις, ἃς οὐ ῥᾴδιον γραφῇ παραδοῦναι πάντας ἐκπλήξας, καὶ βασιλεῦσι καὶ ἀρχιερεῦσι θαυμαστὸς φανεὶς καὶ ποθούμενος, καὶ προθεσπίσας πολλοῖς περὶ τῶν μελλόντων, καταλύει τὸν βίον. μεσιάματι σεμνῶς τοὺς παραληψομένους αὐτὸν ἀγγέλους δεξιωσάμενος. λέγεται δὲ αὐτῷ μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, ὄναρ ἐπιστῆναι τὸν ἔνδοξον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον. ἐγχειρίζοντα βακτηρίαν. καὶ αὖθις ἐποχούμενον ἵππῳ. καὶ ἐπιτυρόμενον ἕτερον. εἰς ὃν ἐκέλευσεν ἐπιβῆναι τὸν ὅσιον, τὴν ἐκεῖθεν πορείαν διὰ τῶν θεαμάτων προφαίνοντα. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Νέαρχος, πυρὶ τελειοῦται. στίχοι.

Τοῦ πρὸς σὲ σῶτερ ἐμπύρου θείου πόθου,
Νέαρχος εἶπεν οὐδὲ πῦρ με χωρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ναθαναὴλ, ὃς ἐστὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής. ἤτοι, ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως. στίχοι.

Τὸν Ναζαρηνὸν γνοὺς Ναθαναὴλ μέγαν,
Τὴν Ναζαρὲτ σίγησον ἄχρειον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Κανᾶ, πόλεως τῆς Γαλιλαίας ἔνθα Χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν εἰς γάμον κληθεὶς, μετὰ τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, τὸ πρῶτον θαῦμα ἐποίησε, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλών. προσεδέχετο δὲ καὶ αὐτὸς τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, ὡς νομομαθής. ὃν εὑρὼν ὁ Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, καὶ γινώσκων ὅτι προσδέχεται τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ περιχαρείας εἶπεν αὐτῷ. ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. ἀπελθὼν οὖν ὁ Ναθαναὴλ καὶ ἰδὼν τὸν Χριστὸν, ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ. καὶ μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν, κηρύττων αὐτὸν θεὸν ἀληθινὸν ἐτελειώθη :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ καὶ Κλήμεντος.

Τριὰς μαθητῶν σαγήνῃ λόγου πάλαι,
Πολλοὺς λαοὺς εἵλκυσεν ἐκ βάθους πλάνης.

Οὗτος ἐστὶν Ἀπελλῆς, οὐχ ὁ Ἡρακλείας ἐπίσκοπος. ἀλλ᾽ ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος Σμύρνης πολλὰ κοπιάσας ἐν τῷ κηρύγματι. καὶ Λου-

καὶ

καὶ οὐχ ὁ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων συγ
γραψάμενος, ἀλλ' ὁ Λαοδικείας τῆς ἐν Συ-
ρίᾳ ἐπίσκοπος. Κλήμης δέ, ὁ παρ' ἐθνῶν προ-
σελθὼν καὶ πιστεύσας. καὶ ἐν Σάρδει γενόμενος
ἐπίσκοπος. οὗτοι οὖν πολλοὺς πρὸς θεογνω-
σίαν ἐπιστρέψαντες καὶ βαπτίσαντες, ἐν τῷ
κόσμῳ προσαγαγόντες, καὶ πειρασμοῖς οὐκ ὀλί-
γοις περιπεσόντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ πάσχα κυ-
ριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος. Χα΄.

Ὕδωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτὸν γυνή,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖ, ὡς ῥύπους ψυχῆς πλύνειν,
Τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν, πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶ-
νας ἀμήν. Ὠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς παῖδας φυλάξαντα. καὶ
τὸ πῦρ κατασβέσαντα. ὑμνήσωμεν λέγον-
τες, εὐλογητὸς.

Ὡς ἀψευδὴς ἱεράρχης, θυσίαν ἀναίμακτον.
προσήγαγες ἐν πνεύματι. καὶ παθῶν νεκρότητι.
θῦμα εὐῶδες παμμάκαρ. σεαυτὸν τῷ δε-
σπότῃ προσήνεγκας ἐν πίστει.

Ὑπ' ἠδονῶν ἐγκρατείας, ἱδρῶσι κατέσβεσας.
αὐχμὸν τε γῆς ἀμέτρητον, ὄμβρων ἐπικλή-
σει θαυματουργεῖ. ὡς Ἠλίας οὐρανοὺς κεκλεισ-
μένους, εὐχαῖς σου ἀνοίγων.

Θαυματουργῶν ἐξουσίως, βροτῶν νόσους ἤλα-
σας. τυφλοῖς τὸ φῶς δωρούμενος. καὶ χω-
λοῖς ἀρτίωσιν. οἶδε Θεὸς γὰρ δοξάζειν, τοὺς
δοξάζοντας τοῦτον Θεόδωρε ἀξίως.

Τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, σὲ Θεὸς ἐξελέξατο. ἐν
σοὶ κατεσκήνωσε. καὶ σὲ διετήρησε. καὶ μετὰ
τόκον παρθένον. ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου,
παρθένε Θεοτόκε. Ὠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ. θάλασσα καὶ πᾶ-
σαι αἱ πηγαί. οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, πῦρ καὶ
καῦμα ψῦχος καὶ καύσων. υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπὶ πέτραν ὑπομονῆς. ἐρείσας σου τὰς βά-
σεις τῆς ψυχῆς. οὐ παρετράπης προσβολαῖς
ἐναντίαις. οὐκ ἐσαλεύθης ἐπηρείαις ὦ πάτερ.
ἀλλ' ὕψος πρὸς θεῖον ἀνέδραμες. ὑπὲρ
τῶν ἐν πίστει τιμώντων σε πρεσβεύων.

Ῥεῖθρον πρόεισιν ἐκ σοροῦ. ἰάσεων τῆς σῆς θαυ-
ματουργεῖ. καὶ ἀποπλύνει μολυσμοὺς πα-
θημάτων καὶ σκεδάννυσι. δαιμόνων ἐκκαθαί-
ρει. καὶ πιστῶν καταρδεύει, Θεόδωρε. πάν-
των τὰς καρδίας τῶν πίστει σε τιμώντων.

Γῆν οἰκήσας ὡς χοϊκός, ὑπέρτερος ἐφάνης
τῶν τῆς γῆς. τὸ γὰρ πολίτευμα τὸ σόν, καὶ
ζῶν, ἐν βίῳ πρὸς πόλον ἔχων. πρὸς ὃν καὶ
μετέστης, καθαρῶς ἐποπτεύων τὸν Κύριον. ὦ καὶ
συναγάλλῃ Θεόδωρε θεόφρον. Θεοτοκίον.

Ἐθαύμασε τῶν προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ
συμβολικῶς. πύλην καὶ ὄρος καὶ σκηνήν.
τὴν ἁγίαν φωτὸς νεφέλην. ἐξ ἧς τοῖς ἐν
σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις. ἀνέτειλεν ἥ-
λιος. παρθένε Χριστὸς ὁ φωτοδότης. Ὁ εἱρμός.
Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ θάλασσα.

Ὠδὴ θ. Ὁ εἱρμός.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅ-
γιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρα διαυγὴς ἡ σὴ ἑορτή. ἐπέ-
φανε φωτίζουσα ἡμῶν τὰς καρδίας πι-
στῶς. ἀνευφημούντων τοὺς σεπτοὺς πόνους
σου πάνσοφε.

Συνόμιλος ἀγγέλων, ἀποστόλων καὶ ἀθλη-
τῶν. ὁσίων καὶ δικαίων γενόμενος πάτερ καὶ ἱε-
ραρχῶν. ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσ-
βεύεις ἀεί.

Ἡ θήκη τῶν ἁγίων σου λειψάνων πάτερ σο-
φέ. ὡς ἄλλη κολυμβήθρα Σιλωάμ, ἐγνωρί-
σθη τοῖς πιστοῖς. ἧς προσιόντες τὰς ψυχὰς
ἁγιαζόμεθα. Θεοτοκίον.

Φρικτή σου ἡ λοχεία, Θεοτόκε μήτηρ Θεοῦ. διὸ σε μα-
καρίζομεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν πιστῶς. αἱ γε-
νεαὶ τῶν γενεῶν εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Ὁ εἱρμός.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός.

Οἱ αἶνοι, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνή-
θως. καὶ ά. ὥρα. καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ΄. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου με-
γαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου.
εἰ βούληται ὁ προεστὼς ποιῆσαι ἀγρυπνίαν.
ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. ἱστῶμεν στί-
χους

χους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ, λαμπρῶς ἐφέστηκε. καὶ νευργεῖ τὴν κτίσιν, εὐσεβεῖ ἐπιγνώσει, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου. ὅθεν σαφῶς, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν. ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου, τὴν τῶν ἐχθρῶν, κατεπάτησεν ἀπόνοιαν:~ Ὅμοιον.

Τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, σὺ ἐστρατεύσω σοφέ. τὰς παρατάξεις πάσας, τῶν ἀνόμων καθεῖλες. γεώργιε τρισμάκαρ, στερρὸς ἀθλητής, ἀναδειχθεὶς τῇ χάριτι. τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ θαυματουργέ, διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς. Ὅμ.

Ῥεῖθρα ἰάσεων νέμοις, τοῖς σοὶ προστρέχουσι. γεώργιε τρισμάκαρ. καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων. ἀρρωγὸς σὺ ὑπάρχεις, τοῖς πίστει θερμῇ προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου. ἀξιοθαύμαστε μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα ἦχος α'.

Τοῦ μεγάλου βασιλέως στρατιῶτα γεώργιε. χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Θεοῦ γὰρ εὐηρέστησας. πάντων καταφρονήσας, ζωὴν τὴν αἰώνιον εὗρες ἐν οὐρανοῖς. τὸ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει. Χριστὸν γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτός σε δοξάζει μακάριε:~ Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν στίχον. εἰ βούλει τῆς ἑορτῆς. εἰ δ' οὖν τοῦ ἁγίου. ἦχος β'. οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Εὖγε τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρᾶς ἧς ἠξιώθης γεώργιε τρισμάκαρ παρὰ Χριστοῦ τοῦ κτίστου, ὡς μάρτυς ἀπαράγραπτος:~

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ.

Χαίροις τῶν ἀθλητῶν, ὁ μέγας ταξιάρχης. καὶ τῶν πιστῶν ἁπάντων, προσφύγιον καὶ τεῖχος, καλλίνικε γεώργιε:~

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, τῶν νῦν παρενοχλούντων. τὴν ταπεινήν ψυχήν μου. ὡς ἄριστος προστάτης μάρτυς Χριστοῦ γεώργιε:~

Δόξα ἦχος δ'. ἀνατολικόν.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθὼν τὸν ᾅδην ἐσκύλευσε. καὶ νεκροὺς συνήγειρε βοῶντας αὐτῷ. ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, Χριστῷ τῷ ἀναστάντι:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὸ νῦν ἀπολύεις. τροπάριον ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτής. καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής. ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχε. τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς γεώργιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν. τὸ μακάριος ἀνήρ, πρῶτον ἀντίφωνον. εἰ δὲ τύχῃ ἐν κυριακῇ, καὶ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ καθίσματος. εἰς δὲ τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους η'. εἰ δὲ ἐν κυριακῇ, εἰς τὰ ι'. εἰ τύχῃ τῇ κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ λέγομεν τῆς ἑορτῆς εἰς ϛ'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ κυριακῇ, ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. τοῦ ἁγίου γ'. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τῆς ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου δ'. τοῦ ἁγίου στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ'. αὐτόμελον.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, ἀθλοφόρε γεώργιε. συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε. ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας. τὴν πίστιν τετήρηκας. καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἱκέτευε. ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου:~ Ὅμοιον.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, πεποιθὼς ηὐτομόλησας. ὥσπερ λέων ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἄθλησιν. ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος. τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς. σοφῶς ἐπιμελούμενος, καὶ κολάσεων. πολυτρόποις ἰδέαις, ἐπυρώθης. ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἑπταπλασίως γεώργιε:~

Ὅμοιον.

Τῷ σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον. ἑκουσίως ἔνδοξε μιμησάμενος. συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος. ἐνδυσάμενος φαιδράν. καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἄθλων σου, ἐγκοσμούμενος. καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης, διαπρέπων. ἀπαστράπτεις εἰς αἰῶνας, μεγαλομάρτυς γεώργιε:~

Ὅμοιον.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι. καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος. καὶ σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραξάμενος.

ρος. τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἔνδοξε γεώργιε. καὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος. συναγγέλοις χορεύεις. τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἁγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος :~

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον, ὥσπερ ἥλιον λάμποντα. ἐν τῷ στερεώματι, σὲ γινώσκομεν. ὡς μαργαρίτην πολύτιμον. ὡς λίθον αὐγάζοντα. ὡς ἡμέρας σε υἱόν. ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον. τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις. εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντες σου τὴν μνήμην, τροπαιοφόρε γεώργιε :~

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα. ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα. ἐν νυκτὶ καθεύδοντα, περιφρούρησον. ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ γεώργιε. καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕροιμι. ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τῶν ἐν βίῳ. πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου :~

Δόξα ἦχος πλ. β.

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα γεώργιε. τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ χριστοῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος. τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν, ἐκαλλιέργησας. καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν, τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας. τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κλῆμα καταφυτεύσας. ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς. καὶ τριάδος γεωργὸς, δίκαιος ἀνεδείχθης. πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν τῆς τυχούσης ἑορτῆς. εἴσοδος τὸ φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κύριος. πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν. ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς κύριος ὁ θεὸς, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. ἐγώ εἰμι ὁ θεός. καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα. ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεός. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό. οὕτω λέγει κύριος ὁ θεός. ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος ἰσραήλ :~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν. καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Σοφίας σολομῶντος.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα. ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν

Ἐπὶ

ἐπισκόπων ἀλοῦνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως. καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ συνίετε. μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ κῦ ἡ κράτησις ὑμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου :~

Εἰ τύχη κυριακὴ τοῦ θωμᾶ, εἰς τὴν λιτήν, λέγεται πρῶτον τῆς ἑορτῆς. εἶτα τοῦ ἁγίου. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ, τῆς τυχούσης ἑορτῆς [illegible] α΄. καὶ τοῦ ἁγίου τὰ ἰδιόμελα ἦχος α΄. ἀνατολίου.

Ὁ λαμπρὸς ἀριστεὺς γεώργιος. ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, ταῖς ἄνω δυνάμεσιν εὐφραινομένων. καὶ σὺν αὐταῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἤγειρε. καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι᾽ αὐτὸν ἠθροισμένοις, ὡς χῦ δοῦλος παραγέγονεν. διόπερ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν. ἀπαύστως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὅλων θῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~ ὁ αὐτός.

Ἀριστείας ἄθλων γεωργῶν τὰ κρείττονα, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου, τῷ χῷ προσενέγκας, παμμακάριστε μάρτυς γεώργιε. πίστει πόθον ἐνστησάμενος. ἐλπίδι φόβον ἀπωσάμενος. ἀγάπῃ ἐκτήσω τὰ οὐράνια παγκόσμιε. παρρησίαν οὖν ἔχων ὡς προσδεκτοῖς δεήσεσιν, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην. ἱλασμόν τε ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~ ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου βασιλέως στρατιῶτα γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου. θῷ γὰρ εὐηρέστησας, πάντων καταφρονήσας, ζωὴν τὴν αἰώνιον ἔλαβες ἐν οὐρανοῖς. τὸ γὰρ σῶμα σου, πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνων ἀπελαύνει. χριστὸν γὰρ ὃν ἐπόθησας, αὐτός σε δοξάζει μακάριε :~ ἦχος δ΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ᾀσματικὴν ὑμνῳδίαν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου χῷ προσάξωμεν. σήμερον γὰρ ἔαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, πυκάζον ἄνθη τὰ λογικά, ἡ παγκόσμιος μνήμη, γεωργίου τοῦ σοφοῦ μεγαλομάρτυρος. οὗτινος τὰ στίγματα ἀναμεοῦντες κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγάς. μεθ᾽ ὧν καὶ νῦν αὐτὸν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεύειν ἀπαύστως, τῷ σωτῆρι χῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος :~ ἦχος ὁ αὐτός. ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξωμεν θῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελθών, τὸν ᾅδην ἐσκύλευσε. καὶ νεκροὺς συνήγειρε βοῶντας αὐτῷ. ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, χῷ τῷ ἀναστάντι :~ ἦχος ὁ αὐτός.

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεδήσω στεφανηφόρε γεώργιε. τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, ὡς ὁ παῦλος ἐκβοᾷ, ὁρῶν ἐκαρτέρησας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτοῦ. ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, χῷ τῷ ἀναστάντι :~ ὁ αὐτός.

Ἆσμα ᾀσμάτων χορεύοντες ἅμα, προσενέγκωμεν τῷ χῷ φιλομάρτυρες. ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν ὁ γενναῖος ἀθλητής, ὑπορμίσας κατέβαλε. διὸ πάντες ᾄσωμεν ἀπαύστοις φωναῖς. δόξα σῶτερ τῇ φρικτῇ σου ἀναστάσει, δι᾽ ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον :~

Δόξα ἦχος β΄. ἰωάννου μοναχοῦ.

Ναὶ ἔστω δίκαια, ἔφησεν ὁ σολομών, τοῖς βροτοῖς τὰ βλέφαρα. ἐλεηθήσεται γὰρ παρὰ χῦ τοῦ θῦ, ὁ βλέπων λεῖα προσηγορεύσεν. ἀμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθείς, ὦ πολύτλα γεώργιε. τοῦ δεσπότου διδαχαῖς ἠκολούθησας. καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεὶς ἐκαρτέρησας. τῆς πλάνης τὰ γεώργια, καταπτύσας ὡς βέβηλα. τὸ σῶμα γὰρ δοὺς ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ κτίσαντος, ὅλον μεληδὸν κατετέμνετο. καὶ ὀβελίαν μᾶλλον, ὅλος αἰχμωθεὶς ἐτιτρώσκετο. στεφηφόρον σε ὁρῶν ἀκμαιότατον. ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἴκων τοῦ κῦ σου, ταῖς ἄνω δυνάμεσι, πρέσβευε ἀθλοφόρε χῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ

Καὶ μηναῖον τῆς ἑορτῆς. Εἰ τύχη τῇ κυριακῇ
τοῦ θωμᾶ, εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ ἐν
ἄλλη κυριακῇ, τὰ ἀναστάσιμα. ἐπὶ τοῦ στίχου.
ἢ τὰ ἐπὶ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν,
εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρα τύχῃ, λέγε εἰς τὸν στίχον,
τοῦ ἁγίου εἰς τὸν στίχον ἐπὶ προσόμοια. ἦχος δ΄.
ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἀνευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ
τὴν πανάοιδιμον, μνήμην γεώργιε. ὡς ἀν-
πρεπὴς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος,
πεποικιλμένη δόξῃ καὶ χάριτι. ὅθεν καὶ
σκιρτῶσι νῦν, ἀγγέλων τάγματα. συγκ-
ροτοῦσι δὲ μαρτύρων, συναποστόλοις, τῶν
σῶν ἀγώνων μάρτυς τὰ ἔπαθλα. καὶ ἀνυ-
μνοῦσι, τὸν δοξάσαντά σε σωτῆρα χριστὸν
τὸν θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φω-
τίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~
στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ἐνδεδειμένος χριστοῦ τὴν πανοπλίαν. εὑρέθης
γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσι σε. ὑπὲρ χριστοῦ πυρ-
πολούμενος, ἐμυκτήριζων, θεῶν ματαίων,
πλάνην ψυχόλεθρον. ποτὲ καὶ στρατευόμενος,
τῷ βασιλεῖ μου χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκραύ-
γαζεν. οὐδὲ γὰρ θῆρες, οὐδὲ τροχοὶ οὐ πῦρ οὐδὲ
μάχαιραι. ἐμὲ χωρίσαι, κατισχύσουσι. τῆς
ἀγάπης χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι,
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~
στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμόρφων.
ποικίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτου
φρικτοῦ. στεφανηφόρε γεώργιε, τῆς εὐσε-
βείας μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας.
ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην σου ἀν-
θέσιν. ἀσματικοῖς περιστέφομεν, καὶ τὰ
σεπτά σου, περιπτυσσόμεθα πίστει λεί-
ψανα. ἀλλ᾽ ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος,
λαμπροφόρος χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καθικέ-
τευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Δόξα ἦχος δ΄. Τοῦ στουδίτου.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελ-
φοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, γεώργιον
τὸν ἀοίδιμον μάρτυρα. ὃν ὑπὲρ χριστοῦ πυρού-
μενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμω-
σαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνηλεῶ-

σαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον. ἐνίκα γὰρ
ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πάθων τὴν
στερρὰν, διαβιῶναι πρὸς τὸν ποθούμενον χριστὸν
τὸν θεὸν, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~
Καὶ μηναῖον τῆς ἑορτῆς.
Τροπάριον ἦχος δ΄. ὡς τῶν αἰχμαλώτων
ἐλευθερωτής. ζήτει εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερι-
νόν. καὶ τῆς ἑορτῆς. εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν
ἄρτων τροπάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ τὸ θεοτόκε
παρθένε ἅπαξ. εἰς δὲ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ θεὸς
κύριος. τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου καὶ
πάλιν τῆς ἑορτῆς. ἡ στιχολογία, μετὰ τὴν α΄.
στιχολογίαν κάθισμα τῆς ἑορτῆς. εἰς δὲ τὴν β΄. στιχολογίαν
κάθισμα. τοῦ ἁγίου. ἦχος α΄.
Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ. ἐξέλαμ-
ψε χριστοῦ, ἡ ἀνάστασις πᾶσι. καὶ ταύτῃ συνεκ-
λάμπει νῦν, γεωργίου τοῦ μάρτυρος. ἡ πα-
νέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα. δεῦτε ἅ-
παντες, λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαι-
δρῶς ἑορτάσωμεν :~
Καὶ τῆς ἑορτῆς. μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον,
κάθισμα ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ δεσπότου. πυρπολούμε-
νος, ἀνδρειοφρόνως. τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα
κατέβαλες. καὶ ἐν σταδίῳ χριστὸν ὡμολό-
γησας. τροπαιοφόρε πανμάκαρ γεώργιε.
μάρτυς ἔνδοξε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~
Ἕτερον. ἦχος δ΄. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντο-
λῶν. διεσκόρπισας πτωχοῖς. πάντα τὸν
πλοῦτον εὐσεβῶς. ἀντικτησάμενος ἔνδοξε
χριστοῦ τὴν δόξαν. ὅθεν πεποιθὼς πρὸς ἀγῶνας
χωρεῖς. καὶ πόνους τοὺς μακροὺς, μάρτυς γεώρ-
γιε. καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ
ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως. τῆς βασιλείας αὐτοῦ
μετέχεις, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος :~
Καὶ μηναῖον τῆς ἑορτῆς.
Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ τετάρ-
του ἤχου. προκείμενον ἦχος δ΄.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. στίχ.
Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου.
Τὸ, πᾶσα πνοή. εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ μάρ-
κον.

κον. εἶπεν ὁ κς βλέπετε ἑαυτοὺς τέλος. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, ἀνάστασιν χυ θεασάμενοι. ἐν δόξα. ταῖς τῶν ἀθλοφόρων. καὶ νῦν. ταῖς τῆς θεοῦ. εἶτα ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. εἰς ἦχον, τὸν β.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι. καὶ ἡ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν ὡραΐζομένη. γεώργιε βοᾷ σοι θεράπον χυ, καὶ προστάτα θερμότατε. μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον :~

εἶθ᾽ οὕτως.

Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου. τὸ κε ἐλέησον ιβ᾽. καὶ ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. καὶ ἀπολύεις εἰ καλῶς. εἰ τύχῃ τῇ κυριακῇ τοῦ θωμᾶ, τῆς ἑορτῆς ς᾽. καὶ μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς η᾽. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς᾽. καταβασία, ἀναστάσεως ἡμέρα. εἰ δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ κυριακῇ, τῆς λαμπρᾶς, μετὰ τῶν θείων, εἰς ς᾽. τῆς ἑορτῆς εἰς δ᾽. καὶ τοῦ ἁγίου ὁ β᾽. εἰς δ᾽. καταβασία, ἀναστάσεως ἡμέρα. εἰ δὲ τύχῃ τῆς μεσοπεντηκοστῆς, τῆς ἑορτῆς οἱ β᾽. κανόνες εἰς ι᾽. μετὰ τῶν εἱρμῶν καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ᾽. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρα τύχῃ, τῆς λαμπρᾶς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς᾽. καὶ τοῦ ἁγίου οἱ δύο κανόνες εἰς η᾽. ὁ κανὼν τῆς λαμπρᾶς ἦχος α᾽, Ὁ εἱρμὸς,

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν.

Τοῦ ἁγίου. ᾠδὴ α᾽. ἦχος ὁ αὐτός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνῶ σε γεώργιε δαβὶδ ἐκ πόθου δεῖ κε δή.

ἦχος α᾽. ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὑπὲρ ἥλιον ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν. μάρτυς χυ ὁπλῖτα. ὡς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς, τῶν θαυμάτων τὰς αὐγὰς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε γεώργιε :~

Νομομάχε μυριόνικε χυ ἀθλητά. δεσμοὶ τοὺς ἄθλους μέλψαι. τὰ ἀγωνίσματα τὰ σά. ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς τῷ πόθῳ χυ, σοφὲ ἐκτεθρυμμένος. ὧ καὶ ἔζης γηθόμενος :~

Νέος ὤφθης ἐν πολέμοις ἱκανὸς τῇ χειρί. ἄλλος δαβὶδ ἀνδρείως. ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σὺ ἥττησας κα-θελών. βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, στεφανῖτα γεώργιε :~ θεοτ.

Ὡς ἀνέκφραστος ὡραῖος φρικαλέος ὁ σός. ξένος ὁ τόκος κόρη. ὡς ὑπερθαυμάζιον καὶ γάρ. τὸν παντέλειον θεὸν θηλάζεις σαρκί. παράδοξον ἄκουσμα, βρεφοτρόφε μήτηρ ἀνύμφευτε :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Θερμὸς πέφυκας μάρτυς ὢν τοῖς προστάταις.

ᾠδὴ α᾽. ἦχος β᾽. ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Θερμοτάτῃ πίστει καὶ στοργῇ, τοὺς προσκαλουμένους σε. μάρτυς χυ, στεφηφόρε γεώργιε. παρεστὼς ὁλόφωτος, σεπτῷ βήματι. τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος. σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, καὶ ταῖς προστασίαις διαφύλαξον :~

Εὐγενὴς γεώργιον θυ, γέγονας γεώργιε. μαρτυρικαῖς, γεωργουμένων πράξεσιν. καὶ ὡς πλοῦτον ἔνδοξον, οὐρανίοις σε, θησαυροῖς ἐναπέθετο. ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς διαφόρως ἀριστεύσαντα :~

Ῥωμαλαίως καὶ καρτερικῶς, ὥρμησας ἀπτόητος. πρὸς τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ γεώργιε. καὶ καταστρεψάμενος. τὴν ἀτίθασον, τῶν τυράννων παράταξιν. πρέσβευε ὑπὲρ πάντων, τῶν προσκαλουμένων σε γεγονέναι :~

Μακαρίας ἔνδοξε ζωῆς. νῦν ἐπιλαβόμενος. τῆς ἐν χω, κρυπτομένης γεώργιε. ὑπὲρ ἧς ἠγώνισαι, μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντάς σε. αἴτησαι σωθῆναι, πάσης ἀθλοφόρε περιστάσεως :~ θεοτ.

Οὐρανὸς ἐγένου λογικός, λόγον τὸν οὐράνιον. ἐν σῇ γαστρί, θεομῆτορ χωρήσασα. δι᾽ οὗ πάντα γέγονεν, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ τούτων ἐπέκεινα. ὅθεν παρρησίαν, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ γ᾽. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι χε.

Τοῦ ἁγίου ὁ αὐτός.

Ἀνέδραμες ἐξ ἀλείψεν, ἡμῖν, ἡ πανένδοξος.

μνήμην ἣ τοῦ θεράποντος. τῇ ἀναστάσει Χριστοῦ.
ἐν ᾗ συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς ἑορ-
τάσωμεν :~
Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί. τὰ ὄρη καὶ πάν-
τες βουνοὶ σκιρτήσατε. ῥεῖθρα θαυμά-
των καὶ γάρ. ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ,
ὁ μάρτυς γεώργιος :~
Ἡ πᾶσα καὶ βρότειος φυλή. οὐρανός τε συγ-
χαίρει στρατὸς ἀγγέλων τε ὁ πρωτοστράτη-
γος γάρ, Χριστοῦ νῦν γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει
πρὸς οὐράνια :~ Θεοτοκίον.
Εὐφράνθητι τὸ πρὶν πικρῶς μαριάμ. ἡ καὶ χθὲς ὡς
ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ υἱοῦ σου
σταυρός, διῆλθεν ἀλλ᾽ ὅμως ὡς ἐκ παστοῦ, τοῦ
τάφου ἀνέτειλεν :~

Ἄλλος. Ἐξιλώθησεν ὁ δρυμός.

Στέφανον τῆς ἀθλήσεως, διαλάμπων ἐνδό-
ξως, τοὺς εὐσεβῶς καλοῦντάς σε. λιτανεύ-
ων τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ. ἀπὸ πάσης ἀνάγ-
κης μάκαρ λύτρωσαι :~
Ἡλιακαῖς φωτιζόμενος, λαμπηδόσι πάνσο-
φε. τὴν ζοφερὰν ἀπέλασον, ἀθυμίαν καὶ
τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν. ἀφ᾽ ἡμῶν τῶν ἐν
πίστει εὐφημούντων σε :~
Ἐλπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπῃ πίστει τε.
περιφραχθεὶς γεώργιε, καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥων-
νύμενος. τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατα-
βέβληκας :~ Θεοτοκίον.
Φωτίζοντα τὰ πέρατα, παναγία τέτοκας.
μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ πρὸ πάντων
πατρὶ συνάναρχον. θεοτόκον διό σε, πίστει σέ-
βομεν :~ Καταβασία.
Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

ᾨδὴ θ΄, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβεί-
ας τὴν πλάνην καταβαλών. μάρτυς κα-
τεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα. τῷ
γὰρ θείῳ ζήλῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος. τῶν
εἰδώλων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα. ὅθεν
ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων. ἐδέξω
τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἐν
πίστει προστρέχουσιν, ἀθλοφόρε γεώργιε. πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ. τὴν
ἁγίαν μνήμην σου :~ Ἕτερον ὅμοιον.
Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς. διανέμων
τοῖς πᾶσι μάρτυς σοφέ. πλοῦτον τὸν οὐρά-
νιον, ἐκληρώσω τοῖς πόνοις σου. τὸν γὰρ σταυ-
ρὸν τὸν ἄχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι. καὶ
ἐν τούτῳ ᾔσχυνας, τυράννων τὸ φρύαγμα.
ὅθεν τῇ πρεσβείᾳ, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις. τὰ
θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα ἀ-
θλοφόρε γεώργιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ.
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς
ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~
Καὶ τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ τύχῃ τῇ κυριακῇ τοῦ
θωμᾶ ἢ ἐν ἄλλῃ κυριακῇ, λέγε πρῶτον τὸ
κοντάκιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὸν οἶκον. εἶθ᾽ οὕ-
τως τὰ καθ. ᾠδ. δ΄. Ὁ εἱρμός.
Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς. ὁ θεηγόρος,
Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν τήν.
Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνὸς ὁ εὐλογούμενος.
Ὁ θεοπάτωρ μὲν δαβὶδ πρὸ τῆς.

Τοῦ ἁγίου. ὁ αὐτός.

Ὡς ἐπορθήλασε τὴν πρίν, μόνου βασίλισσαν
σοφέ. νῦν ἡ βασιλὶς ἀλεξάνδρα, εἰς τὴν
σὴν γὰρ σύνεσιν. ἐκθαμβηθεῖσα ἔδραμε,
ὅθεν σοι συμπαρίσταται μάρτυς. ἐκ δεξιῶν
τοῦ θεοῦ ὁσία βασίλισσα :~
Ῥημάτων σου οὐκ ἐνεγκών, τοὺς ἐλέγχους ὁ δυσ-
σεβής. τύπτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φαῦ-
τὸ σὸν γεώργιε. κἂν τοῦτο καὶ κρουόμενον.
κύμβαλον ὡς ἀντήχει κραυγάζον. μόνος
θεὸς ἀψευδὴς ὁ Χριστὸς ἐστίν :~
Ἰησοῦ φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρωταθλητάρχα τε αὐ-
τοῦ. πάμφωτε λαμπτὴρ οἰκουμένης. ἀστὴρ
φαεινότατε. λυχνία τιμαλφέστατε. ἄ-
γρυπνε τῶν τιμώντων σε φύλαξ, φύ-
λαττε ἡμᾶς μάρτυς γεώργιε :~ Θεοτοκίον.
Ἰδοὺ καὶ τέτοκας ἁγνή, καὶ παρθενεύεις ἐν ταυ-
τῷ. θαῦμα πολυθαύμαστον ὄντως, φοβε-
ρὸν ξενήκουστον. θεὸν γὰρ τὸν παντάνακ-
τα. φέρουσα σαῖς ἀγκάλαις θηλάζεις. τὸν
τροφοδότην Χριστὸν κόρη ὡς νήπιον :~

Ἄλλος. Ἐλήλυθας.

Ὑμνοῦμέν σου, τοὺς ἀγῶνας παμμάκαρ γεώρ-
γιε. δι᾽ ὧν καταβέβληκας. τὰ τῶν εἰδώλων
σεβάσματα. πᾶσαν δὲ κατήργησας, τὴν τῶν

δαιμόνων ἀπάτην παναοίδιμε :~

Καταύνασον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον. καὶ πᾶσαν ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέλασον. ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε. ὡς τοῦ χριστοῦ στρατιώτην ἀξιάγαστε :~

Ἀνέτειλας, ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος γεώργιε. ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στηριγμῷ τῷ τῆς πίστεως. πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώκων καὶ σώζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~ Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, οὐσιώδη παρθένε γεγέννηκας. πλουσίᾳ χρηστότητι, καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι. σώζουσαν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα ἀναπλάττουσαν :~ Καταβασία.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

ᾠδὴ ε. Ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.
Τὴν ἄμετρον σου εὐσπλαγχνίαν.
Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι.

Τοῦ ἁγίου. ὁ αὐτός.

Ἑόρτια κρότει σκιρτῶσα ἡ ἐκκλησία. τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν μετάστασιν, τοῦ ἀθλοφόρου ψάλλουσα. δύο τὰ καλὰ γὰρ συνέδραμεν :~

Δοξάζει σου τόβρας τὸ ξένον θαυματόβρυτα. ὁ καλὸς γλυκέριος. τὸν βοῦν οὗπερ θαυμαστῶς ἐζώωσας. αὐτὸν δὲ τῷ κυρίῳ σου, ζῶσαν θυσίαν προσήνεγκας :~

Αἰνέσεως ὅπως τὴν δόξαν τὴν σὴν ὑμνήσω. πλήρωσον τὸ στόμα μου χαριτώσας. καὶ τὸν νοῦν γεώργιε, καὶ γὰρ ἀγαλλιάσεται. ὅταν σοι ψάλλῃ τὸ πνεῦμά μου :~ Θεοτοκίον.

Ὑπεράγνε πῶς ὑπὲρ λόγον γαλακτοτρόφος. καὶ παρθένος πέφυκας ἀπορῶ σου. τὸ φρικτὸν μυστήριον. τιμῶν λοιπὸν τὸν τόκον σου, σὲ προσκυνῶ παναγία μου :~

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν.

Μαρτυρικὴν, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς τὸν δεσπότην. αἴτησαι προθύμως τὴν σωτηρίαν. τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, ψυχικῶν νοσημάτων. ἀπαλλάττων ταῖς σαῖς δεήσεσι. μάρτυς ἀθλοφόρε παμμάκαρ γεώργιε :~

Ἀγγελικαῖς, συγχορεύων ὡς μάρτυς χοροστασίαις. καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας. στεφανηφόρε, ἐμφορούμενος δόξης. τοὺς τῇ σκέπῃ τῇ σῇ προστρέχοντας. πάσης τρικυμίας καὶ ζάλης ἐξάρπασον :~

Ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων, τὸν τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων. ἐξαφανίζων, πολυποίκιλον κλόνον, γεωργίου τοῦ σοῦ θεράποντος. τὰς ἱκετηρίας χριστὲ προσδεχόμενος :~ Θεοτοκίον.

Τὴν ὀφειλὴν, τῆς προμήτορος εὔας σὺ θεομῆτορ ἀπέτισας σάρκα ἠμφιεσμένον. ἐκ σοῦ τεκοῦσα, τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. ὅθεν πάντες σε μακαρίζομεν. κεχαριτωμένη παρθένε πανάμωμε :~ Καταβασία.

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου.

ᾠδὴ ϛ. Ὁ εἱρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.
Σὲρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον ἱερεῖον.
Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα χριστέ.

Τοῦ ἁγίου. ὁ αὐτός.

Ἰδού σοι καὶ μία τὸ πρὶν χελιδών. θεοσύλλεκτε λαέ. τὴν τοῦ ἔαρος χάριν ἀναπληροῖ θαυμαστῶς. ὁ γεώργιος. καὶ συγχάρητε λοιπὸν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες :~

Δριμείας βασάνους δεινῶν ἐνεγκών. ὡς τρυφὰς ταύτας ἡγοῦ ὑπομένων ὑπέμεινα ψάλλων ἔνδοξε, ἡ φωνὴ δέ σου, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν ἤχων ἐξήχετο :~

Εὐφραίνου καὶ σκίρτα χορὸς ἀθλητῶν. πανηγύρεως τῆς νῦν, εὑρηκότες ἐξάρχοντα τὸν γεώργιον. καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ δαβιτικῶς, ἡ μοῖρα γὰρ κυρίου :~ Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ πάλιν ἁγνεύεις ὡς πρίν. φοβερὸς ὁ τοκετός. μῆτερ ἀνύμφευτε κόρη καὶ ἀνεκλάλητος. τὸν ὑπέρλογον, βρεφωθέντα καθ᾽ ἡμᾶς, ὑπὲρ ἔννοιαν τίκτεις :~

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν. τὰ τῆς ἀριστείας σου ἀνδραγαθήματα. διηνεκῶς ᾀδόμενα. παμμακάριστε μάρτυς γεώργιε :~

Στρατιᾶς οὐρανίου συνόμιλος, μάκαρ γεγονὼς καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν. ὡς ἐφικτὸν θεούμενος, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει διάσωσον :~

Ὁλοφρόνως θεῷ ἀνακείμενος. καὶ τὰς ἀστραπὰς τῶν θαυμάτων δεχόμενος τὰς δωρεὰς τοῖς χρῄζουσι, διανέμεις παμμάκαρ γεώργιε. Θεοτοκίον.

Νῦν πρὸς σὲ καταφεύγω, παμμάκαρ, ἅμα τε. σῶσόν με πρεσβείαις σου καὶ διαφύλαξον. ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, οἷα μάρτυς τοῦ πάντα ἰσχύοντος:~ Καταβασία.

Κατῆλθεν ἐν τοῖς.

Κοντάκιον ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος. τὰ γὰρ ἀρετῶν τὰ δράγματα συνέλεξας ἑαυτῷ. σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνην θερίζεις. ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω. καὶ ταῖς πρεσβείαις, ἅγιε, ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν:~ Ὁ οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου τῆς ζωῆς, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν βασιλέα ποθῶν ὁ στρατιώτης, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ζῆλον μέγαν θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς πάντες τὸν θεῖον Γεώργιον, ὡς θερμὸν προστάτην ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον δεσπότην, καὶ αἰτῶν τὸν σωτῆρα:~ πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

~~Πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν~~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κγ΄ μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Α.

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἑκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.
Ἦρε Γεωργίου εἰκάδι τριτάτῃ αὐχένα χαλκός.

Ὁ ἔνδοξος καὶ θαυμαστὸς καὶ μέγας μάρτυς Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν τριβούνων στρατείαις διαπρέψας. ἐν ᾧ δὲ ἀθλεῖν ἔμελλε, κόμης ἦν τὴν ἀξίαν. τοῦ οὖν βασιλέως τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξενεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν Χριστόν, τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιοῦσθαι· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. αὐτὸς παρὼν ὁ ἅγιος, χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν εἰδώλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθένειαν, καὶ μυκτηρίζων τοὺς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά. Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις οὔτε ὑποσχέσεσι τοῦ τυράννου, ἃς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπεῖξεν, οὔτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρῶτον μέν, κοντῷ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐλαύνεται. τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἁψαμένου, ὥστε καὶ πολὺ αἷμα καταρρεῦσαι, ἀποστραφείσης δὲ τῆς αἰχμῆς διέμεινεν ὁ ἅγιος ἀβλαβής. εἶτα ἐν τροχῷ ἀκμαῖς σιδηραῖς ἡρμοσμένῳ δεθείς, κατὰ πρανοῦς ἀφίεται τοῦ πεδίου. καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθείς, αὖθις ὑγιὴς καθίσταται θείου ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ. ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ βασιλεῖ καὶ Μαγνεντίῳ τῷ συνέδρῳ αὐτοῦ, θύουσι τοῖς εἰδώλοις. ἐπὶ τῷ σῶος φανῆναι, πολλοὺς προσθεὶς Χριστῷ ἐπεσπάσατο τῇ πίστει. οἳ τῇ τοῦ βασιλέως προστάξει, ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν θεὸν ὡμολόγησεν. ἐπιστεύσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ, ἀβλαβῆ τὸν ἅγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσβέστου ἐν ᾧ ἐβλήθη ἰδόντες ἐξελθόντα. μετὰ ταῦτα, κρηπῖσι σιδηραῖς ἥλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπείρεται, καὶ τρέχειν καταναγκάζεται. καὶ προσέτι, ξηροῖς νεύροις βοῶν τύπτεται ἀφειδῶς. ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνεντίου σημεῖον, εἰ ἀνασταίη τις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινομένῃ σορῷ, τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, ἁψαμένου τοῦ ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνέστη νεκρός, καὶ τῷ ἁγίῳ προσεκύνησε, καὶ ἐδόξασε τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ. ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως, τίς τε εἴη, καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι εἶπε. καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἴδωλα πλάνην, ἐν τοσούτοις χρόνοις ἤδη πυρὶ κατακαίεσθαι. ἐφ' ᾧ πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων, καὶ ἀεὶ προστιθεμένων τῇ πίστει, τὸν θεὸν μιᾷ φωνῇ ἐδόξαζον. ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκέριος, οὗ τὸν βοῦν τελευτήσαντα ὁ ἅγιος ἤγειρε· τῷ δὲ τοιούτῳ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθείς, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο, ξίφεσιν ἀπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθείς.

πολλῶν ὁμοῦ ἐστι τούτοις τῶν χωρῶν προσερχομένων, καὶ ἔτι διὰ τὸ τὸν ἅγιον μάρτυρα γεώργιον εἰσελθόντα ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων ἐν τῇ τῶν ξοάνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἰ θεός, καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν; τὸ δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι, ὡς μόνος θεός ἐστιν ὁ Χριστός. καὶ ἐπὶ τούτῳ ταραχθῆναι τὰ εἴδωλα πάντα καταπεσεῖν καὶ συντριβῆναι. μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτὰς τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντας τὸν ἅγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ θάνατον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι. τοῦ δὲ βασιλέως κελεύσαντος αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλίδα ἀλεξάνδραν διὰ ξίφους τελειωθῆναι, ὁ μὲν ἅγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. ἐκείνη δὲ εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ δευτέρῳ :~

Ἀναγκαῖον δὲ ἐστὶν ἐκ τῶν πολλῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου μέρος διηγήσασθαι.

Ἐν τοῖς μέρεσι τῆς συρίας, κάστρον ἐστὶ λεγόμενον ῥάμελ. ἐν τούτῳ ναὸς ᾠκοδόμητο ἐπ' ὀνόματι τοῦ μεγαλομάρτυρος γεωργίου. λατομίου δὲ μὴ ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, πρὸς κιόνων κατασκευήν, ἐκ πολλοῦ διαστήματος οἱ ἐν τῷ ναῷ συνήγοντο κίονες. καὶ ἐπὶ τῇ τούτων συντελέσει, συνδρομὴν οὐ μικρὰν εἴς τε εὕρεσιν καὶ μετακομιδήν. γυνὴ δέ τις εὐλαβής, πίστιν εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα γεώργιον βεβαίαν καὶ ἀσάλευτον ἔχουσα, ἐξωνήσατο καὶ αὐτὴ ἕνα κίονα, ὅμοιον εὑρεθεῖσι. καὶ καταγαγοῦσα αὐτὸν εἰς τὸν αἰγιαλόν, ἐδέετο τοῦ τὴν φορτίδα τὴν πολλῶν κιόνων ἔχοντος, ἀνακομισθῆναι μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸν παρ' αὐτῆς ἐξωνηθέντα κίονα. ὁ δέ, οὐκ ἐπείσθη. ἀλλὰ τοὺς ἰδίους καὶ μόνους ἐνσχεδιάσας, ἀπέπλευσε. τότε ἐξ ἀθυμίας ἡ γυνή, τῇ γῇ ἑαυτὴν καταβαλοῦσα, ἀπωδύρετο καὶ παρεκάλει τὸν ἅγιον, δοῦναι αὐτῇ βοήθειαν ἐπὶ τῇ τοῦ κίονος μετακομιδῇ. οὕτως οὖν ἔχουσα, ἔδοξε τὸν ἅγιον ὄναρ ἐλθόντα ἰδεῖν ἐν σχήματι στρατηλάτου, ἀναστῆσαί τε αὐτήν, καὶ εἰπεῖν. τίς σου ἡ θλίψις ὦ γύναι; φράσον ἡμῖν. τὴν δὲ διασαφῆσαι τὸ τῆς ἀθυμίας αἴτιον. καὶ τὸν ἅγιον καταβάντα τοῦ ἵππου, εἰπεῖν πρὸς τὴν γυναῖκα. ποῦ θέλεις στῆναι τὸν κίονα; τὴν δέ, εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ναοῦ ἀποκρίνασθαι. καὶ τὸν ἅγιον εὐθέως, τῷ δακτύλῳ διαχαράξαι ἐν τῷ κίονι. δεξιὸς στηκέτω δεύτερος στῦλος ὁ τῆς χήρας. καὶ κουφίσαντα τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν μέρος τοῦ κίονος, εἰπεῖν τῇ γυναικί, βοηθήσομεν καὶ αὐτῇ. καὶ κουφισθέντος τοῦ κίονος δι' ἀμφοτέρων, ἐμβληθῆναι τῇ θαλάσσῃ. καὶ τῇ τοῦ ἁγίου κυβερνήσει προκαταλαβεῖν τὸν κίονα τῶν ἄλλων. καὶ πρωΐας εὑρεθῆναι κείμενον ἐν τῷ αἰγιαλῷ τοῦ λιμένος. ὃν ἰδὼν ὁ βασιλικὸς ἐξεπλάγη. καὶ μᾶλλον, ὡς εἶδε καὶ τὴν γραφὴν διοριζομένην τὸν τόπον, ἐν ᾧ στῆναι ὀφείλει. εὐχαριστήσας οὖν τῷ θεῷ, ἐζήτει καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου τὸ τῆς ἀπειθείας συγχωρηθῆναι ἁμάρτημα. καὶ λαβὼν δι' ὀπτασίας καὶ οὗτος τὴν ἀπὸ τοῦ ἁγίου συμπάθειαν, ἔστησε μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸν τῆς χήρας κίονα, εἰς ὃν ἡ τοῦ ἁγίου ἐγχαραχθεῖσα γραφὴ τόπον παρεκελεύσατο. ὃς καὶ ἵσταται μέχρι τοῦ νῦν, εἰς μνήμην τῆς γυναικὸς ἄληκτον, καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου διὰ τὴν τοῦ θαύματος ἔκπληξιν :~

Ἕτερον.

Τὸ δὲ γενόμενον θαῦμα ἐν μιτυλήνῃ, πᾶσαν ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν καταπλήττει. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ νήσῳ, ναὸς ἐστὶ τοῦ μεγαλομάρτυρος γεωργίου ἐνδοξότατος καὶ περιφανής. εἰώθει οὖν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ συνέρχεσθαι, καὶ πανηγυρίζειν, ἐν αὐτῷ. οἱ οὖν τῆς κρήτης ἀγαρηνοὶ τοῦτο μεμαθηκότες, ἐπέθεντο τοῖς ἐν τῇ νήσῳ πρὸς ἑσπέραν, ἐν τῷ καιρῷ τῆς παννυχίδος. καὶ ὅσους μὲν ἔνδον τοῦ ναοῦ εὗρον, δήσαντες κατέσχον. ἀπὸ δὲ τῶν ἔξωθεν τινὰς αὐτῶν, ὡς τῶν πλειόνων φυγῇ χρησαμένων. πλὴν τοὺς κατασχεθέντας ἀπήγαγον ἐν τῇ κρήτῃ. ἐν οἷς ἦν καὶ νεανίσκος τις, ὃς καὶ ἀπεχαρίσθη τῷ ἀμηρᾷ παρὰ τοῦ κατασχόντος σαρακηνοῦ. χρόνου δὲ παραδραμόντος, καὶ τῆς ἑορτῆς ἐπιστάσης τοῦ ἐνδοξοτάτου μάρτυρος. ὁ μὲν νεανί-

σκος

σκος ἰωάννου ἐξυπηρετῶν τῷ ἀμηρᾷ. οἱ δὲ τούτου γεννήτορες μηδὲν τῇ πίστει παρακλαπέντων, μηδ' ἀγνωμονησάντων, ἕνεκεν τῆς υἱοῦ αὐτῶν ἀπωλείας, ἀλλ' ἐπὶ κυρίῳ τὰς ἐλπίδας θέμενοι, καὶ τῷ ἁγίῳ εὐχαριστησάντων, καὶ τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ τελεσάντων συνήθως, ἐξῆλθον ἐφ' ᾧ τοὺς κεκλημένους εἰς ἑστίασιν ἀνακλῖναι. ἡ δὲ μήτηρ τοῦ νεανίσκου ἀποληφθεῖσα, καὶ εἰς τὸν ναὸν ἐπιστρέψασα, ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὸ ἔδαφος, ἐνοχλοῦσα καὶ δυσωποῦσα τὸν ἅγιον, ἀναρρύσασθαι τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, τρόποις οἷς οἶδε, τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ παντοδυνάμῳ καὶ θείᾳ χάριτι. καὶ ὁ ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, τὰ τῆς γυναικὸς μὴ παριδὼν δάκρυα, ἀπορρήτῳ τάχει τὴν κρήτην καταλαμβάνει. ταύτης δὲ τὴν εὐχὴν τελειωσάσης, καὶ τῆς τραπέζης ἀπαρτισθείσης, ὁ ἀνὴρ τὴν τοῦ ἁγίου βοήθειαν ἐν πρώτοις προὐβάλλετο. καὶ οἱ τὸν οἶνον ἄκρατον ἐκχέοντες παρειστήκεισαν ἕτοιμοι. τότε νεύσει θεοῦ, γέγονε τὸ τερατούργημα ξένον ὁμοῦ καὶ παράδοξον, καὶ τοῖς ἀμυήτοις τῶν τοῦ θεοῦ παραδόξων ἔργων, σχεδὸν ἄπιστον. ἀλλ' εἰ πρὸς τὸν ἀββακοὺμ ἀπιδών, τίς ἐννοήσει, ὅτι δι' ἀγγέλου ἁρπαγείς, μιᾶς καιροῦ ῥοπῇ ἀπὸ ἰλὴμ εἰς βαβυλῶνα εὑρέθη, οὐδὲ τοῦτο ὡς οἶμαι ἀπιστήσει. τῇ γὰρ αὐτῇ ὥρα ὁ νεανίσκος ἐκχέας οἶνον εἰς κύλικα, καὶ τῷ ἀμηρᾷ ἐν κρήτῃ ἑτοιμάζων δοῦναι, ὢ παραδόξου θαύματος. εὑρέθη ἐν τῇ μιτυλίνῃ τῇ μητρὶ ἀποδιδοὺς τὸν οἶνον. τοῦτον δὲ πάντες ἰδόντες οἱ ἐν τῇ τραπέζῃ, ἐξεπλάγησαν. ἐρωτήσαντες οὖν αὐτόν, πῶς καὶ πόθεν εὑρέθη ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔφη. τοῦτο τὸ ποτήριον γεμίσας οἶνον, πρὸς τὸ δοῦναι τῷ ἀμηρᾷ ἐν κρήτῃ, ἡρπάγην παρὰ ἀνδρὸς ἐνδοξοτάτου. καὶ ἐπικαθίσας τῷ ἵππῳ αὐτοῦ, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κρατῶν τὸν κύλικα, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ. εὑρέθην καθὼς ὁρᾶτε ἐν μέσῳ ὑμῶν. ταῦτα ἀκούοντες κἀκεῖνον βλέποντες, ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι. καὶ ἀναστάντες ἀπὸ τῆς τραπέζης, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, ὕμνους καὶ εὐχαριστίας τῷ παντοκράτορι θεῷ ἀνέπεμπον, τὸν τούτου πανένδοξον μάρτυρα μεγαλύνοντες.

Ἕτερον.

Ἐν τῷ θέματι τῆς παφλαγονίας, ναὸς ἐστὶ περίδοξος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γεωργίου. ὃν οἱ ἐγχώριοι, φαρβιωνὸν ὀνομάζουσι. τοῦ τοιούτου οὖν ναοῦ, ἐν ἀρχῇ πάνυ σμικροτάτου ὄντος, καὶ πτῶσιν ὑφορωμένου, καὶ πόρου μὴ ὑποκειμένου πρὸς διόρθωσιν αὐτοῦ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν πρὸς ἀνάκτισιν, γέγονε τοιοῦτον θαῦμα. παιδίων ἐκεῖσε ποτὲ συναχθέντων, καὶ παιδικοῖς ἀθύρμασιν ἀσχολουμένων, ἓν ἐξ αὐτῶν ἡττηθέν, ὠνειδίζετο παρὰ τῶν λοιπῶν. στρέψαν δὲ τὰς ὄψεις πρὸς τὸν τοῦ ἁγίου ναόν, εἶπεν. ἅγιε γεώργιε, εἰ ποιήσῃς νικῆσαι, κομίσω εἰς τὸν ναόν σου σφογγάτον καλόν. καὶ εὐθέως ἀρξάμενος ὁ παῖς, ἐνίκησεν. οὐχ ἅπαξ καὶ δίς, ἀλλὰ καὶ πολλάκις. τότε ἀπελθὼν τὸ παιδίον πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, ᾐτήσατο δοθῆναι τῷ ἁγίῳ ὅπερ ἐπηγγείλατο δῶρον. ἡ δὲ γυνὴ φιλόπαις οὖσα, μᾶλλον δὲ καὶ φιλόμαρτυς, ἐποίησε συντόμως τὸ ἐπιταχθέν, καὶ δέδωκε τῷ παιδί. ὁ δὲ παῖς λαβὼν, τέθεικεν αὐτὸ ἔνδον τοῦ ναοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀνεχώρησε. καὶ παραυτίκα διερχόμενοι τέσσαρες ἔμποροι, ἦλθον ἐν τῷ ναῷ προσευξόμενοι. καὶ ὡς εὗρον τὸ σφογγάτον ἀτμίζον εὔοσμον, εἶπον πρὸς ἑαυτούς. τοῦ ἁγίου χρείαν μὴ ἔχοντος, φάγωμεν τοῦτο ἡμεῖς, καὶ δῶμεν ἀντ' αὐτοῦ θυμιάματα. ὃ καὶ τοῦτο ποιήσαντες, ἐκωλύοντο τῆς ἐξελάσεως, καὶ ἐξελθεῖν οὐκ ἠδύναντο. καταβαλόντες δὲ ἀνὰ μιλιαρίσιον, ὡσαύτως ἐκωλύοντο. τότε δεδώκασι νόμισμα, καὶ παρεκάλουν τὸν ἅγιον, συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν ἐξέλασιν, καὶ οὐδὲ οὕτως ἠδυνήθησαν ἐξελθεῖν τοῦ ναοῦ, ἀορασίᾳ κρατούμενοι. ὅτε δὲ ἀνὰ νόμισμα ἐντεθείκασιν καὶ οἱ τέσσαρες, ἐνθέρμως παρεκάλεσαν, ἐξῆλθον ἀκωλύτως. ἐξελθόντες δὲ εἶπον. ἅγιε γεώργιε κριπὰ πωλεῖς τὰ σφογγάτα σου, καὶ ἡμεῖς ἐκ σοῦ ἄλλοτε οὐκ ἀγοράσομεν. ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τούτου συγχώρησον ἡμῖν. ἐν τῷ τοιούτῳ οὖν τῷ ναῷ, ἄπειρα γεγονα

σι θαύματα. καὶ γίνονται ἕως τοῦ νῦν. καὶ οὐκ ἐν τούτῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἱπποκέφαλον, καὶ ἐν ἄλλοις τοῦ ἁγίου εὐκτηρίοις:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος οὐαλερίου. στίχ.

Θείαν κεφαλὴν ἦρεν οὐαλερίου,
Κακὴ κεφαλὴ δήμιος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀνατολίου καὶ πρωτολέοντος, στρατηλατῶν. στίχ.

Δύσας ἀνατόλιος ἐκτομῇ κάρας,
Ἑῷον εἶδε φῶς τὸ νοητὸν κυρίου.
Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται πρωτολέων,
Χριστῷ πεποιθὼς ὥσπερ ἀλκέας λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ μάγων. στίχ.

Ἀθανάσιος τὴν ἐκτομὴν τῆς κάρας,
Ψυχῆς νοσούσης εὗρε φάρμακον ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ. στίχ.

Λαιμὸν σὸν ὡς γῆν, ὡς νῦν δὲ τὴν σπάθην,
Γεωργὲ γλυκέριε προσφόρως κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δονάτος καὶ θερῖνος, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Ξίφει θερῖνε συντελεσθεὶς δονάτῳ,
Ἄμφω θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος,
Γυναῖκας μετὰ μύρων θεόφρονας.
Θαμὰ τοῦ ἑορτάσωμεν νέκρωσιν.
Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος.

Τοῦ ἁγίου. ὁ αὐτός.

Ποθῶ σου ἐξυμνεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ πάλιν συστέλλομαι. ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθμῆσαι βουληθῶ, ὑπὲρ ἄμμον ἀνευρίσκονται πληθυνόμενα. καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν ἀθλητὰ, τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον:~

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πόλις οὐκ ἔρημος. ἔνθα ἀληθῶς τῶν σῶν θαυμάτων οἱ κρουνοὶ, πελαγίζοντες μάρτυς οὐχ ὑπερβλύζουσι. τὸ σὸν γὰρ θαυμαστὸν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ ᾄδεται ὄνομα:~

Θαμβεῖται στρατάρχα τὴν ἄθλησιν, ἀγγέλων τὸ στράτευμα. σὲ δ᾽ ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεὺς καταπλαγεὶς, ἀπεθαύμασε μάρτυς τοῦ κάλλους σου. διόπερ σὺν αὐτῷ βασιλεύειν ἀεί σε κατηξίωσεν:~ Θεοτοκίον.

Ὁλόφωτε σκηνὴ θεοδόμητε, λυχνία κατάχρυσε. στάμνε κιβωτὲ θεοκατοίκητε μανὲ ξένον βλαστήκυῖα ῥάβδε μητράναμδρε. τοὺς σοὺς ἱκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε κόρη διαφύλαττε:~

Ἄλλος. ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος μάρτυς δεσπότην. ἑκὼν ηὐτομόλησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε. καὶ νίκην ἀράμενος τῆς ἐκκλησίας χριστοῦ. φύλαξ ἐσχημάτισας αὐτὴν, ἀεὶ φυλάττων ταῖς πρεσβείαις σου:~

Ὡς μάρτυς ἀήττητος ὡς ἀθλοφόρος. ὡς ἀκαταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος. νῦν πύργος ἀκράδαντος τοῖς εὐφημοῦσι σε. πάνσοφε γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταῖς ἱκεσίαις σου:~

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον σπόρον. καὶ τοῦτον ἀπελήθυνας αἱμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν. ἀρδεύων μακάριε, καὶ τῇ τῶν πόνων σπουδῇ. καὶ τοῖς ἀπαλλήλοις αἰκισμοῖς, δι᾽ ὧν τυράννων τὸ θράσος ἔσβεσας:~ Θεοτοκίον.

Παρθένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον. θεὸν γὰρ ἐγέννησας τὸν πάντας διαφέροντα. δι᾽ ἄφατον ἔλεος καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλήν. ἄνθρωπον γενόμενον ἁγνὴ, ὃν νῦν δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς:~ Καταβασία.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

ᾠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.
Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου.
Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου.
Πάτερ παντοκράτορ καὶ λόγε.

Τοῦ ἁγίου. ὁ αὐτός.

Ὕμνους ὡς εὐώδη συλλεξάμενοι ἄνθη, ἄλλου παραδείσου. τοῦ θεοπνεύστου ψαλτῆρος. δεῦτε στέφος λαμπρὸν ἀσματόπλοκον, τῷ μάρτυρι πλέξωμεν. ἠρίστευσε γὰρ καθελὼν σατανᾶ τὸ κράτος:~

Λεῦρο μελουργὲ προφητοπρῶτε φράσον. ὁ δίκαιος ἐκεῖνος. ὁ ἐξανθήσας ὡς φοῖνιξ. τίς καὶ ποῖος ἐστὶν, ὁ μεγάλαυχος ὑπέρ[illegible]χει γεώργιος. γλυκύκαρπον ὄντως φυτὸν, καρδιοτρόφον:~

Ἔρχου Σωτὴρ φαίνηθι τάχιον· φθάσον, ἡμᾶς τῇ μνηστείᾳ σου, ὡς ἀετὸς χρυσοπτέρυξ. περιθάλπων ἀεὶ καθυπόδεξαι. δι' ἐκτασίας πτέρυγας σου, σκίπη ταύτῃ ὑπὸ σοῦ γὰρ καλὸν ἅπαν πεπαῦσθαι:~ Θκ.

Ἰδὲ ἣν προέφης προφῆτα παρθένον. συνέλαβεν ἀσπόρως ἡ βασιλὶς καὶ κυρία. καὶ ὡς μήτηρ γεννᾷ, τὸν παντάνακτα παράφθορος μείνασα. μυστήριον ξένον ὁ τοκετὸς σου κόρη:~

Ἄλλος. κάμινος ποτὲ πυρός.

Ῥῦσαι τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων. καὶ ταραχώδους πειρασμοῦ. καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα. καὶ δυσμενῶν ὁρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, στεφανηφόρε γεώργιε:~

Ὅλῳ τῷ φωτὶ, παμμάκαρ τῆς τριάδος ἐλλειψιμῶς καταλαμπόμενος. ὡς μαρτυρήσαντι τῆς εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος. ὡς νικητὴς θεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα. τοὺς σὲ τιμῶντας πρεσβείαις σου:~

Ἐστέφθη ὁ νοῦς τῷ ποικίλως διαπρέπων. τῆς βασιλείας διαδήματι. καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος. σῷ φοινιχθεῖσαν αἵματι. μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων:~ Θκ.

Τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀχρόνως γεννηθέντα. καὶ πρὸ αἰώνων ἀναλάμψαντα. τὸν πάντα ποιήσαντα, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. παρθένε μόνη τέτοκας, ὅθεν σε θεοτόκον. πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν:~ Καταβασία.

Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα.

Ὠδὴ θ΄.

Εἰ τύχῃ ἐν κυριακῇ. ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ. στιχολογεῖται, Ὁ εἱρμός.

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα ἱερουσαλήμ.

Ὢ θείας ὢ φίλης, ὢ γλυκυτάτης σου.

Ὢ πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον Χριστέ.

Τοῦ ἁγίου. ὁ αὐτός.

Γλυκύτατον δρόσον, ὄρη στάλαξατε καὶ σύ. κατ' ἐξαίρετον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον. χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς. αὐτὸν καὶ γὰρ, κράτιστον τὸν μέγαν, γεώργιον ὀροφύλακα:~

Ἀγροῦσιν αἱ σύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. εὐλογοῦσαι ὑμνοῦσι. καὶ συμφώνως κράζουσι. χαῖρε σωτὴρ τῶν πιστῶν ἡ χαρά. χαίροις καὶ σύ. ἔξοχος ἀθλοφόρων, γεώργιε ὑπὲρ θαύμαστε:~

Ῥαβδίσματα ξέσεις, καὶ τῶν βουνεύρων τοὺς δαρμοὺς. τὰς κρηπῖδας τὸν λάκκον. τῆς ἀσβέστου σέβομαι. τ' ἄλλα τε ὅσα ὑπέστης ἄθλων. μάρτυς Χριστοῦ, πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι:~

Δημήτριε μάρτυς σὺν γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπητε. τὸν δὲ τὸν χῶρον φρουροῦντες ἀεί. καὶ πειρασμῶν, ὅλας μυριάδας, μετακινοῦντες ἀμφότεροι:~ Θκ.

Ἡ δόξα τὸ κάλλος ἡ ὡραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφὴ τῶν ἀγγέλων κόσμου τὸ διάσωσμα. πάναγνε μῆτερ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον παναγία μου:~

Ἄλλος. τοῦ ἁγίου. ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἀπαύστως τὸν κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον. τοὺς ὑμνοῦντας σε μάκαρ, ὡς χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα τυράννους, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην. ὡς ἄγρυπνον φύλακα, ὡς προστάτην ἀκαταίσχυντον:~

Τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, πλουσίως σοι δεδώρηται. ὁ τῶν ὅλων δεσπότης, ᾧ παριστάμενος. μετὰ παρρησίας τρισμάκαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης, τοὺς προσκαλουμένους σε, περιέπων διαφύλαττε:~

Ἡ γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἠνοίγη σοι πύλη τοῦ παραδείσου σαφῶς, ὃν περιχαρῶς ἀθλοφόρε χοροβατεῖς, καὶ περιπολεύων, τοὺς πιστεύοντας σε, ταῖς πρεσβείαις περιφρούρησον:~ Θκ.

Σκηνὴ προετύπου σε, τοῦ μαρτυρίου πάναγνε, ἐν ᾗ πλάκες καὶ στάμνος καὶ ἡ χρυσῆ κιβωτός. ὥσπερ γὰρ ἐκείνη ἐκεῖνα, οὕτω καὶ σὺ, τὸν ἄναρχον λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, θεοκόσμα τεκοῦσα τὸν... σωματούμενον:~ Καταβασία.

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα ἱερουσαλήμ.

Εἰ τύχῃ τῇ κυριακῇ τοῦ θωμᾶ, τὸ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰς ἦχον α΄ δόξα ποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Σήμερον ἔαρ μυρίζει καὶ τοῦ ἁγίου.

καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐμῶν μελῶν. Εἰ δὲ ἐν ἄλ-
λῃ κυριακῇ. σαρκὶ ὑπνώσας, εἶτα τοῦ ἁ-
γίου. εἰ δ' οὕτως τῆς κυριακῆς, ἤγουν τῆς ἑορτῆς.
εἰ τύχῃ τοῦ θωμᾶ, εἰς τοὺς αἴνους τῆς ἑορτῆς
γ'. καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια γ'. εἶτα [illegible]. καὶ
λέγομεν. τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου τὸ εἰς τὴν δόξαν.
δόξα τῆς ἑορτῆς καὶ νῦν ὑπορράλογημένη.
εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ κυριακῇ τύχῃ, λέγομεν ἀνα-
στάσιμα δ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. καὶ τὸ ἰδιόμελον τὸ εἰς
τὴν δόξαν μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἁγίου. δόξα τῆς
ἑορτῆς, καὶ νῦν ὑπορράλογημένη.

Ἐξαποστειλάριον. πρὸς,
Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἔαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ δεσπό-
του, καὶ θεία ἐξανάστασις. πρὸς οὐράνιον πά-
σχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον. ταύτῃ δὲ συ-
νεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου μάρτυρος, γεωρ-
γίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής, ἣν φαιδρῶς τε-
λέσωμεν ἵνα θείας. ἀξιωθῶμεν χάριτος,
πρὸς χριστοῦ τοῦ σωτῆρος:~ καὶ τῆς ἑορτῆς.
Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους
δ'. καὶ προσόμοια. ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδράν, ἔνδοξον ἀ-
νάστασιν πάντων, πανηγυρίσαντων. πά-
λιν ἑορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν. γε-
ωργίου τοῦ μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον. ἐα-
ρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήττητον. ὅπως, ταῖς
αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἄμα.
καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν:~
Ὅλον, προσενήνοχας σαυτόν. τῷ σοὶ δεδωκό-
τι παμμάκαρ ζωὴν ὁλόκληρον. ὥσπερ ὁ-
λοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον. καὶ θυσίαν
εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην. ὅθεν ἐ-
χρημάτισας, πρέσβυς θερμότατος. ζάλης,
ἐξαιρούμενος πάντας. πίστει τοὺς ὑμνοῦν-
τας σε μάρτυς. καὶ προσκαλουμένους σε
γεώργιε:~ Ὅμοιον.
Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς. τὸν καταβλη-
θέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ. τοῦ-
τον ἐπλεόνασας πόνοις ἀθλήσεως. καὶ σο-
φῶς ἀποθέμενος. ἐν ἐπουρανίαις. θήκαις
τὴν ἀκήρατον αὐτῶν ἀπόλαυσιν. ἧς νῦν, ἐμ-
φορούμενος μάκαρ. ταῖς πρὸς τὸν θεόν σου
πρεσβείαις. τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περί-
σωζε:~ Ὅμοιον.
Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ χριστοῦ. τοὺς ἐν διαφόροις
ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου. πάσης πει-
ράσεως ἀπολυτρούμενος. καὶ διώκων ψυ-
χόλεθρον, δεινὴν ἀθυμίαν. χάριν δὲ καὶ ἔ-
λεος, ἡμῖν αἰτούμενος. ὅπως, ταῖς λιταῖς
σου σωθέντων. χαιρόντων γεραίρομεν πάν-
των. τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου γεώργιε:~

Δόξα ἦχος πλ. Θεοφάνους.

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν. ἐξέλαμ-
ψεν ἡ ἀνάστασις χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν. ἡ
τοῦ ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύ-
νουσα ἀνεδείχθη. διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστι-
κῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν. οὗτος γὰρ ὡς
καλὸς στρατιώτης, ἠνδρείσατο κατὰ τῶν τυ-
ράννων, καὶ τούτους κατῄσχυνε. μιμητὴς γε-
νόμενος τοῦ πάθους τοῦ σωτῆρος χριστοῦ. οὐκ ἠλέησε τὸ
σκεῦος τὸ πήλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν
ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσα-
μειβόμενος. αὐτῷ βοήσωμεν, ἀθλοφόρε
ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα.
Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον, ἐκ τῆς κανδή-
λας τοῦ ἁγίου. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά,
καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Εἰ
δὲ τύχῃ τῇ κυριακῇ τοῦ θωμᾶ, τῆς ἑορτῆς,
ἡ γ'. καὶ τοῦ ἁγίου ἡ ς'. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ κυριακῇ
τύχῃ, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ', καὶ τῆς
ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδή, εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου ἡ ς'. ᾠδή,
εἰς δ'. τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ἢ ἀναστάσιμον,
καὶ τοῦ ἁγίου. εἰ δὲ τύχῃ τῆς μεσοπεντηκο-
στῆς, ἡ γ'. ᾠδή, τοῦ τετάρτου ἤχου, εἰς δ'. καὶ τοῦ
ἁγίου, ἡ ς'. ᾠδή, εἰς δ'. τροπάριον τῆς ἑορτῆς.
καὶ τοῦ ἁγίου ὁμοίως, καὶ τὸ κοντάκιον. προ-
κείμενον. ἦχος, βαρύς.

Εὐφρανθήσεται. Εἰσάκουσον ὁ θεός.
Πράξεων τῶν ἀποστόλων. τὸ ἀνάγνωσμα.
Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ἐπέβαλεν ἡρώδης
ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαι τινὰς τῶν
ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. ἀνεῖλε δὲ ἰάκωβον τὸν
ἀδελφὸν ἰωάννου μαχαίρᾳ. καὶ ἰδὼν ὅτι

ἀρε-

ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον, ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων, ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν. βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸ τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ. προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γενομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσί. φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν, καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι. πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν λέγων, ἀνάστα ἐν τάχει καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπε δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν. περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. ἐποίησε δὲ οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ. περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν. ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς καὶ ἐξελθόντες, προσῆλθον ῥύμην μίαν. καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε. νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων ⁓

Ἀλληλούϊα, καὶ εὐαγγέλιον. πρῶτον τῆς ἑορτῆς. εἶτα τοῦ ἁγίου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος, μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. οὐκ ἔστι δοῦλος, μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. οὐδὲ ἀπόστολος, μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα, ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι, καὶ ἐμέ, καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς μετ᾽ ἐμοῦ ἐστέ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ ⁓

Ὁμοίως καὶ κοινωνικόν, τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου τῇ ἑβδομάδι τῆς διακαινησίμου.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῇ ἑβδομάδι τῆς διακαινησίμου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἀναστάσιμα γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια γ΄. δόξα, ἦχος πλ. β΄. ἀξίως τοῦ ὀνόματος. καὶ νῦν θεοτοκίον. τὸ α΄, τοῦ ἤχου. εἴσοδος, τὸ φῶς ἱλαρόν. προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου. εἰς τὸν στίχον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ στίχου. καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν, ἀναστάσεως ἡμέρα. τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ΄. δόξα, τροπάριον τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν θεοτοκίον. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον, τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν στίχων γ΄. δόξα, τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν ἔτι τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. εἰ θέλεις καταλιπεῖν τὸν πολυέλεον, μετὰ τῶν θεοτοκίων ὁ εἱρμὸς τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, τοῦ ἁγίου καὶ τὸν οἶκον. ἀφ᾽ ἕκτης, τὸ κοντάκιον τοῦ πάσχα καὶ τὸν οἶκον, εἶτα οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. προκείμενον. πᾶσα πνοή, καὶ εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. εἶτα τὸ ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐκ γ΄. ἀντὶ τοῦ πεντηκοστοῦ. δόξα, ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου, καὶ νῦν, ταῖς τῆς θεοτόκου. στίχος. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, καὶ τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου ἦχος πλ. β΄. Σήμερον ἡ οἰκουμένη. ὁ ἰσραήλ. σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου. καὶ ἡμεῖς, τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄. ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ οἱ κανόνες ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ πάσχα. εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους ς΄. στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν ἀναστάσεως ἡμέρα. τὸ Χριστὸς ἀνέστη. ἐκ γ΄. τροπάριον τοῦ ἁγίου. καὶ θ΄. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. καὶ ἀπόλυσις. ἡ λιτὴ ἔξω τῆς μονῆς. αἱ ὧραι καθὼς συνετέθησαν τῇ μεγάλῃ κυριακῇ. εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τοῦ πάσχα. τό, Χριστὸς ἀνέστη. τροπάριον τοῦ ἁγίου. εἶθ᾽ οὕτως τοῦ πάσχα ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. προκείμενον. ὁ ἀπόστολος. ἀλληλούια. καὶ εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ ἁγίου. καὶ κοινωνικὸν ὁμοίως.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κδ΄. τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ. ἱστῶμεν στίχους ς΄. τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς ἁγίας γ΄. στιχηρὰ τῆς ἁγίας ἦχος πλ. δ΄.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως ἐγκαρτερήσασα. ἔδειξας χαίρειν. ψυχώνοντος ἡμᾶς τὰ καὶ τὸ σώματος. μῆτερ σεμνὴ ἀποσοβεῖν. πνεύματα διώκειν θείῳ πνεύματι. πάντων τῶν ἐν θλίψεσι προΐστασθαι. διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις. αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν καὶ μέγα ἔλεος. ὅμοιον.

Ἡ κόνις τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν. ἀναπηγάζει. καὶ πᾶσιν ἴασιν τοῖς ἀσθενοῦσι, καὶ προσπελάζουσι πιστῶς. τοῖς ἐξετουμένοις σε βοήθειαν. μῆτερ ἐλισάβετ ἀξιάγαστε. διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Συμπάθειαν ἐξήσκησας. πίστιν ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην. τὴν πρὸς τὸν κύριον καὶ τὸν πλησίον, θεομακάριστε σεμνή, ὅθεν θεία χάρις σοι τοῦ πνεύματος. μῆτερ ἐλισάβετ ἀνεπαύσατο. διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις. δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς εἰς η΄, μετὰ τῶν εἱρμῶν, καὶ τῆς ἁγίας εἰς δ΄.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. ἁρματηλάτην φαραώ.

Ταῖς τῶν παθῶν με τρικυμίαις πάντοθεν, περικυκλούμενον. καὶ λογισμῶν σάλῳ. τὴν ψυχὴν δονούμενον ἐπὶ λιμένα ἄγε με. τοῦ Χριστοῦ θελημάτων. ταῖς προσευχαῖς σου κυβέρνησον, ὅπως ἐλισάβετ ὑμνήσω σε.

Παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένη χάρισι θεομακάριστε. τῷ καθαρῷ λόγῳ. ἐνυμφεύθης ἔνδοξε. ἐκτρέφουσα διὰ ἀσκήσεως. καὶ αὐτοῦ ζωηφόροις, ἐπηκολούθησας ἴχνεσι. νέκρωσιν παθῶν περιφέρουσα.

Ἀπορραγεῖσα, τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως καὶ κολληθεῖσα σεμνή. τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ. τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, διὰ νηστείας ἔτηξας. ἀρεταῖς δὲ καὶ πόνοις, καὶ προσευχαῖς καρτερήσασα, θαύματα τελεῖν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, ὑπὲρ νοῦν παναμώμητον ἀδιαίρετον. θεοῦ πατρὸς λόγον. διαπύρῳ ἔρωτι, ποθοῦσα ἡ ἀοίδιμος. ἐλισάβετ δοχεῖον. ἁγίου πνεύματος γέγονεν, θείαις ἀρεταῖς διαλάμπουσα.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Οὐρανίους θαλάμους, φωτοειδεῖς ᾤκησας. νύμφη ἐκλεκτὴ γενομένη τοῦ παντοκράτορος

τορος. καὶ τῶν ἰάσεων. τοὺς ποταμοὺς διεκ-
βλύζεις. παθημάτων ῥεύματα ἀποξηραί-
νοντας.
Τὸν ἠλίαν ζηλοῦσα καὶ μωϋσῆν πάνσεμνε.
μῆκος ἡμερῶν ὡς ἐκεῖνος νηστείαν ἤνυσας.
ἄρτον οὐράνιον. θεωρίαν σοφωτάτων. ἐνθου-
σιῶσα χάριτι τοῦ θείου πνεύματος.
Ἀποκάλυψις θεία, τῇ σῇ μητρὶ δέδοται. πρὸ
τῆς σῆς συλλήψεως κόρη τὴν ἐσομένην σοι.
τῷ θείῳ πνεύματι. διὰ ἀρετῆς πολιτείαν ἐλισάβετ
ἔνδοξε καὶ τὴν λαμπρότητα. Θεοτ.
Παρθενίας σε μόνην, τὸ καθαρὸν τέμενος. ἡ
πανάμωμος ἐλισάβετ πιστῶς ποθήσασα.
χαῖρε παναμώμητε, τῷ σῷ υἱῷ προσαχθεῖσα.
εὐσεβῶς ὀπίσω σου ἀκολουθήσασα.
Ὁ εἱρμός.
Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ κύριε. καὶ τῆς ἐκκλη-
σίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον. ἐν τῇ ἀγάπῃ
„ τῇ σῇ. τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν
„ τὸ στήριγμα μόνε φιλάνθρωπε.
Κάθισμα ἦχος γ. Θείας πίστεως ὁμολογία.
Νόμους ἐνέγκασα τῆς ἐγκρατείας. χάριν εἰλη-
φας τῆς ἀπαθείας. καὶ ἰαμάτων ἐλισάβετ
θεόπνευστε. τοῦ θεραπεύειν παντοῖα νοσή-
ματα. ἀξιάγαστε, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Καὶ τῆς ἑορτῆς.
ᾠδὴ δ. Σύ μου ἰσχὺς κύριε, σύ μου.
Ὄφιν δεινόν, δράκοντα σὺ ἐθανάτωσας. προ-
σευχῆς σου, πρότερον συντρίψασα, τοῦ πονη-
ροῦ, πάσας μηχανάς. θεία δυναστεία, καὶ τοῦ-
τον εἰς βρῶσιν δέδωκας, θηρίων ἐλισάβετ,
καὶ παντοίων ὀρνέων. τὸν τῶν ὅλων δεσπό-
την δοξάζουσα.
Θείων ἀνδρῶν, τρόπους ζηλοῦσα διήνυσας.
θείῳ πνεύματι, τεσσαρακονθήμερον. νῆστιν σε-
μνή, βρώσεως τινός, μὴ μεταλαβοῦσα, ἀλλ'
ἄσιτος διαρκέσασα. σαρκὸς ἀπαναστάσεις,
θανατοῦσα πάνσοφος. καὶ ζωοῦντα τὸ πνεῦ-
μα θεόπνευστε. Θεοτ.
Μόνη θεόν, φέρεις ἐν μήτρα σαρκούμενον. τὸν
τὸ εἶναι. πᾶσι παρεχόμενος. ὃν ἀπεπόθη-
σεν ἐκ ψυχῆς, τοῦτον μνηστευθεῖσα, ἡ ἐλισάβετ
ἐν πνεύματι. παρθένε θεοκυῆτορ, τῶν ἀγγέλων τὸ θαῦ-
μα. καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα πανθαύμαστε.
ᾠδὴ ε. Ἵνα τί με ἀπώσω.
Ἀπεξήρανας ῥεῖθρα. τὰ τῆς ἁμαρτίας δακρύ-
ων προχύσεσι. καὶ αἱμάτων ῥύσιν, πολυ-
χρόνιον ἔστησας χάριτι. εὐλαβῶν γυναίων
σοὶ διαφόρως προσελθόντων. ἐλισάβετ ὁ-
σία πανεύφημε.
Ἐπὶ πλείονας χρόνους. ἄρτου τὴν μετάληψιν
ἠρνήσω ἔνδοξε. ἐγκρατείας πόνοις, τὴν ψυ-
χὴν εὐσεβῶς ἐκκαθαίρουσα. καὶ τὴν ἀσαρ-
κίαν, τῶν ἀσωμάτων προσκτωμένη ἐλισά-
βετ ὁσίων τὸ καύχημα.
Ὁλοτρόπως κυρίῳ, πᾶσαν τὴν διάνοιαν ἀνα-
θεμένη σου. ὀφθαλμοὺς νοὸς μέν, καὶ καρ-
δίας αὐτῷ ἐνατενίζουσα. ἐν τρισὶ δὲ χρόνοις.
τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐθεάσω. ἀλλὰ γῆν ὡς ἐκ γῆς
θεοδόξαστε. Θεοτ.
Ὑπέρτερα τῶν ἄνω. πέφυκας δυνάμεων λό-
γον κυήσασα. τοῦ πατρὸς παρθένε. τὸν συνά-
ναρχον καὶ συναΐδιον. οὗ ταῖς φρυκτωρίαις.
ἡ θεοφόρος αὐγασθεῖσα. τῶν παθῶν τὴν
ὁμίχλην διέλυσεν.
ᾠδὴ ς. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.
Τὸν ἔλαιον τοῦ θεοῦ, ἀσκητικῶς ἀπεσπάσα-
σθαι. ἀποθοῦσα σεμνή, ἐλαίου μετάλη-
ψιν, ἐκ βρέφους ἐξέκλινας. ἱλαρυνομένη,
ταῖς τῶν πόνων ἀποδόσεσιν.
Ὁ βίος σου φωταυγής, ταῖς ἀρεταῖς κεκαλλώ-
πισται. ἡ κοίμησις ἱερῶς. τοῖς θαύμασιν ἠ-
στράφθη. διώκουσα δαίμονας. καὶ παθῶν
χειμῶνα. θεία χάριτι σκεδάζουσα.
Τῷ κρύει καὶ παγετῷ, σαρκὸς γυμνώσει πυκ-
τεύουσα. ἡλίου καῦσιν στερρῶς, ἀπεφόρως
στέργουσα, ἐλισάβετ ἔνδοξε. πρὸς τὴν ἄνω
θάλψιν, τὰς ἐλπίδας ἀπερείδουσα. Θεοτ.
Συνέλαβες ἐν γαστρὶ τὸν προαιώνιον ἄχραν-
τε. καὶ τέτοκας ἐν σαρκί, τὸν φύσει ἀσώμα-
τον, καὶ γάλακτι ἔθρεψας. τὸν τροφέα
πάντων, θεομήτορ ἀπειρόγαμε. ὁ εἱρμός.
Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.
Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ. τοῦ ἁγίου μάρτυρος σάβ-
βα τοῦ στρατηλάτου. Στιχ.
Β πνιξεδεμά πνάματα πλάνης σάββας

Ποτα-

Ποταμόπνικτος μάρτυς ὀφθεὶς Χριστοῦ.
Εἰκάδι πνῖξε σάββαν ποταμοῦ ῥόος ἀμφὶ τετάρτῃ.

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς Σάββας, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἐν Ῥώμῃ, τὴν τοῦ στρατηλάτου διέπων ἀρχήν. ἦν δὲ τὸ γένος Γότθος. ἔχων δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τοῖς ἐν ταῖς εἱρκταῖς ἁγίοις ἐπεμέλετο. διὰ δὲ βίου καθαρότητα, καὶ ἀρετῶν ἄσκησιν, τὰ πονηρὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐφυγάδευε πνεύματα. διαβληθεὶς δὲ ὡς χριστιανός, ἤχθη πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ῥίψας τὴν ζώνην, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. κρεμασθεὶς ξέεται, καίεται ταῖς λαμπάσι. καὶ ἐν λέβητι πίσσης μεστῷ πυρωθέντι, ἐμβάλλεται. καὶ παραδόξως σωθείς, ἄνδρας ἑβδομήκοντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετεκαλέσατο. οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς διὰ Χριστὸν τμηθέντες, ἐστεφανώθησαν. εἰς δὲ ἑτέραν ἐξέτασιν ὁ ἅγιος εἰσαχθείς, ἐνισχύσαντος αὐτὸν δι' ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ πρότερον ἐν τῇ φρουρᾷ καὶ θαρσοποιήσαντος, τῷ ποταμῷ ἀπερρίφη, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. ἐπέπρεπε δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ, λευκότης σώματος, καὶ παρειῶν ἐρύθημα. καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ πώγωνι, οἷον εἰ χρυσίζουσαι τρίχες καὶ διαλάμπουσαι. αἱ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν βολαί, βλοσυρὸν καὶ ἀκατάπληκτον ἔχουσαι, τὸν ἀνδρεῖον καὶ στρατιώτην ἄκρως ἀπέφαινον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν διὰ τοῦ ἁγίου Σάββα πιστευσάντων ἑβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων.

Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένος,
Εὕροις πεσόντας, ἄνδρας ἑπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ.

Ἐλισάβετ λιποῦσα γῆν θεοῦ λόγε,
Καλὴ καλὸν βλέπει σε νύμφη νυμφίον.

Ἥτις ἐν ἁπαλῷ τῷ σώματι ἀσκητικοὺς πόνους ὑπελθοῦσα, χάριν ἰαμάτων παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσατο. ὅθεν παντοῖα νοσήματα ἰάσατο. ταύτης ἡ γέννησις, διὰ θείας ἀποκαλύψεως ἐδηλώθη. καὶ σκεῦος ἐκλογῆς ἔσεσθαι προηγγέλθη. μονοχίτων δὲ οὖσα, τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ διεπήγνυτο. ὕδατι τὸ σῶμα διὰ βίου παντὸς οὐκ ἀπέπλυνε. τεσσαράκοντα ἡμέρας, νῆστις διετέλεσεν. ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν, εἶχε μὲν τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν θεόν. τοῖς δὲ σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδόλως οἶδεν οὐρανοῦ κάλλος ἢ μέγεθος. ὄφιν μέγιστον δεινὸν εὐχῇ ἐθανάτωσεν. ἐπὶ πλείστους χρόνους οὐ μετέλαβεν ἐλαίου, ὑποδήματα τοῖς ποσὶν οὐκ ἐκτήσατο. ἐν τούτοις οὖν τοῖς κατορθώμασι θεαρέστως διαλάμψασα, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ. πολλῶν θαυμάτων μέχρι τῆς σήμερον τοῖς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσερχομένοις, τὴν χάριν παρέχουσα. χοῦς γὰρ ἐκ τῆς σοροῦ αὐτῆς λαμβανόμενος, θεραπεύει πᾶσαν νόσον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Πασικράτους καὶ Οὐαλεντίωνος.

Ὁ Πασικράτης ἤρατο τμηθεὶς κράτος,
Ὁ Οὐαλεντίων ἐκβαλὼν φόβον ξίφους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Δοροστόλου τῆς Μυσίας, ἐν λεγεῶνι τινὶ στρατευόμενοι, Αὐλουζάνου ἐπάρχοντος. τὴν δὲ περὶ τὰ εἴδωλα πλάνην τῶν ἀνθρώπων βλέποντες, καὶ πάντας ἐπιτυχόντας καὶ ὑποκρύπτοντας τοῖς τῶν κρατούντων θεσπίσμασι, παρρησίᾳ χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν. οὓς περισχόντες οἱ τοῖς εἰδώλοις προσκείμενοι, ἄγουσι πρὸς τὸν ἡγεμόνα. παρ' οὗ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκαζόμενοι, τοῦτο μὲν οὐ κατεδέξαντο. ὁ δὲ ἅγιος μᾶλλον Πασικράτης, ἀποδειχθέντος αὐτῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσεγγίσας τοῦτον κατέπτυσε προσειπών. ταύτην μᾶλλον προσήκειν αὐτῷ τὴν τιμήν. προσδεθέντες οὖν ἁλύσεσι, τίθενται ἐν φρουρᾷ. δῆλος δὲ ἦν ὁ ἅγιος Πασικράτης ἐπαγαλλόμενος τῷ δεσμῷ, καὶ οἷον ὁρμίσκον χρυσοῦν περιφέρων τὴν ἅλυσιν, ὡς ὄργανον οὖσαν τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθημάτων, δι' ὧν σωθήσεσθαι ᾤετο. αὖθις δὲ παραστάντων αὐτῶν τῷ ἡγεμόνι προσῆλθε τῷ ἁγίῳ Πασικράτει, Παππιανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κλαίων ἅμα καὶ συμβουλεύων. ἐπιβαλεῖν λιβανωτὸν τῷ βωμῷ, καὶ τῶν ἐπικειμένων ἀνάγκης ῥυσθῆναι τῶν και-

τάν-

τὸ αὐτὸν ὑποδέγματι. καὶ γὰρ ἔτυχεν
αὐτὸς ὑποστροφίᾳ τῶν κρατούντων, καὶ πόθῳ
τῶν παρόντων, δέει τῶν ἀλγεινῶν, τῆς τοῦ χριστοῦ
πίστεως ἀποστάς. ὁ δὲ ἅγιος πασικράτης, ἀ-
πώσατο αὐτὸν, ἀνάξιον τῆς συγγενείας εἰ-
πών, καὶ μὴ δὲ ἱκανὸν κεῖσθαι πρὸς συμβου-
λὴν τὴν τοῦ χριστοῦ πίστεως ἀποστῆναι. ἐγγίσας
δὲ τῷ βωμῷ, προὔτεινε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καίε-
σθαι. καὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἔλεγεν. ὡς ἡ μὲν
σὰρξ ἡ δημιουργηθεῖσα θνητή, εἴκει τῷ πυρί,
καὶ ὡς ὥρας καταπαύεται καὶ καταρρεῖ. ἡ
δὲ ψυχὴ ὡς ἄϋλος καὶ ἀθάνατός τις οὖσα, καὶ
μὴ πεφυκυῖα τοῖς ὁρωμένοις κάμπτεσθαι
πάθεσιν, ἀκλινὴς καὶ ἀμείωτος ἔμεινεν. εἰς
ζωὴν αἰώνιον σωτηρουμένη. ὁρῶντες τὸ θεσπέσιον δὲ
τοῦ ἁγίου οὐαλεντίωνος, καὶ συμφρονεῖν τῷ ἁ-
γίῳ πασικράτει ἐπόντος, τὴν διὰ ξίφους ἀ-
πόφασιν δέχονται ἀμφότεροι. ἔνθα συμ-
προπέμψασθαι φασὶ τὴν μητέρα τὸν ἅγιον
πασικράτην, καταθαρρύνουσαν, καὶ ὑπο-
χεῖν τὸν αὐχένα τῷ ξίφει κελεύουσαν. ὑπὲρ
χον δὲ ὅτε τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.
ὁ μὲν ἅγιος πασικράτης. ἐτῶν δύο καὶ εἴκο-
σιν. ὁ δὲ ἅγιος οὐαλεντίων τριάκοντα:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων εὐ-
σεβίου, νέωνος, λεοντίου, λογγίνου, καὶ ἑτέρων
τεσσάρων. στίχ.

Ἀριθμὸν ἰσάμιλλον ὀκτὼ μαρτύρων,
Τοσαυτάκις τέμνουσιν ἴσον ἰσάκις.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυ
ρος γεωργίου, προσέταξεν ὁ διοκλητιανὸς
τοὺς πανταχοῦ εὑρισκομένους χριστιανούς,
καὶ μάλιστα τοὺς διὰ τὸν ἅγιον γεώργιον ἀ-
ποκλεισθέντας εἰς φυλακὴν, ἢ θύοντας
τοῖς θεοῖς, ἀπολύεσθαι καὶ διατρίβειν ἐν
ζωῇ, ἢ μὴ τοῦτο ποιοῦντας, ἰσχυρῶς βασα-
νίζεσθαι. καὶ τελευταῖον, τῇ τοῦ θανάτου
παραπέμπεσθαι ψήφῳ. ἐπεὶ δὲ καὶ οὗτοι
οἱ ἅγιοι, παρὰ τοῦ ἁγίου γεωργίου διδαχθέν-
τες καὶ πιστεύσαντες, εἰς φυλακὴν ἐβλή-
θησαν. καὶ παραστάντες τῷ τυράννῳ, ἠναγ
κάζοντο ἀρνήσασθαι τὸν χριστὸν καὶ θῦσαι
τοῖς εἰδώλοις. ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθησαν, πρῶ
τον μὲν, γυμνωθέντες ἐτύφθησαν ἐκ τεσ
σάρων. ἔπειτα κρεμασθέντες ἐξέσθησαν
ἕως αἱ σάρκες αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν κατέπεσον. καὶ
τὰ σπλάγχνα αὐτῶν ἔνδον ἐφάνησαν. καὶ
τέλος ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

ᾠδ. ζ. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω, μετ' ἀγγέλων τὴν
ἁγνὴν ἐβιοτεύσω. ἀγρυπνοῦσα θερμῶς, καὶ
ψάλλουσα προθύμως. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ
θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Χεῖρα προτείνεις συμπαθείας, καὶ παρέχεις
τὴν ὑγείαν τῷ λειψάνῳ. τοῖς προστρέχουσι
σοῖς, καὶ πίστει προσιοῦσι, μοναζουσῶν τὸ στήριγ
μα, ἐλισάβετ θεοφόρε:~

Θαύματα μέγιστα τελοῦσα, καὶ θρέμμα
δειχθεῖσα τοῦ χριστοῦ. ἐλισάβετ σεμνή, πρὸς τοῦ
τον νῦν μετέστης σὺν τοῖς ὁσίοις ψάλλουσα,
ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ τῶν. θεοτ.

Ἴδε τὴν θλίψιν μου παρθένε, ἣν ἐπήγαγε
τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου. καὶ γεέννης
πυρός, ἐξάρπασόν βοῶντα. εὐλογημένος
πανάγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας:~

ᾠδ. η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ τῇ σορῷ πελάζοντες, τῶν λειψάνων σου
πάντοτε. πάσας τὰς αἰτήσεις, εὐσεβῶς
λαμβάνουσι. θεοῦ σε δοξάζοντος, ἀεὶ καὶ μεγα
λύνοντος. τοῦ προσδεξαμένου τοὺς σεπτοὺς
σου ἀγῶνας. πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως, ἱερεῖς
εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας.

Τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, φωτισθεῖσα ἐν πνεύ.
πίστει τῇ τηνικαῦτα, καταλαβόντι θέαν σο
ρὸν, τὸ βλέπειν δεδώρησαι, παρὰ χριστοῦ πλου
τήσασα. τὴν τῶν ἰαμάτων, δαψιλῆ χορη-
γίαν. πρὸς ὃν ὁσία κράζεις, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανὴς ὡς ἥλιος, ἐπὶ γῆς ἀνατέταλ-
κας. θείαις ἀρεταῖς λαμπρυνομένη παν
σεμνε. βολίδας δὲ πέμπουσα, τῶν ἱερῶν
θαυμάτων σου. ὧν οἱ μετέχοντες ἐλισά-
βετ βοῶσιν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε ἱερεῖς ἀ-
νυμνεῖτε:~ θεοτ.

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκάλαις ἐβά
στασας. ἄχραντε παρθένε, ἰησοῦν τὸν κύριον.
τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυνάμῳ
νεύματι. ὅθεν ὡς θεοῦ τε, ἀνυμνοῦμεν μητέρα.

βοῶντες

βοώντων ἐν αἰνέσει, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ θʹ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰδέσθαι κάλλος νοητόν, τοῦ νυμφίου καθαρῶς ἐπεπόθησας. καὶ ποῦ κοιτάζεις αὐτῷ, ποῦ δὲ ποιμαίνεις θερμῶς ἐκραύγαζον. ἐπαναπαύσομαι ἐν σοί, καὶ σοῦ ταῖς τερπνότησι, κατατρυφήσομαι. μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὢ θαύματος μετὰ ταφήν, καὶ χρονίαν ἐν μνημείῳ κατάθεσιν. ἀδιαλώβητον, τὸ σὸν ὁρᾶται λείψανον κείμενον. χαριτωθὲν καὶ λαμπρυνθέν, σημείοις καὶ τέρασι. καὶ ἰαμάτων κρουνούς. καθ' ἑκάστην τοῖς πιστοῖς παρεχόμενον.

Σύνεσιν ἔχων ἐν ψυχῇ. καὶ ταπείνωσιν καὶ θείαν πραότητα. πίστιν ἀνόθευτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἔνθεον. ἐν ὁλονύκτοις προσευχαῖς, θεῷ προσεδρεύουσα. καὶ ταῖς ἐκεῖθεν αὐγαῖς. ἐλισάβετ λαμπομένη φαιδρότατα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου σῶτερ ὁ τεχθείς. καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον. μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου. τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου. ὡς ὑπεράγαθος. ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Τὸ ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. καὶ ἡ αʹ ὥρα. καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κεʹ. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ μάρκου, ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. τὰς βʹ. καταβασίας. τοῦ ἀποστόλου εἰ βούλει, εἰ δ' οὖν εἰπὲ τρία τῆς ἑορτῆς καὶ γʹ. τοῦ ἀποστόλου. στιχηρὰ τοῦ ἀποστόλου.

ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν θεηγόρων λογίων τὸν συγγραφέα πιστοί. καὶ τῆς αἰγύπτου μέγαν, πολιοῦχον ἀξίως. ὑμνήσωμεν βοῶντες, μάρκε σοφέ. διδαχαῖς καὶ πρεσβείαις σου. πρὸς τὸν ἀκύμαντον βίον πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀπόστολος ὁδήγησον.

Ὅμοιον.

Συνοδοιπόρος ἐγένου τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς. καὶ σὺν αὐτῷ διῆλθες, ὅλην μακεδονίαν. ἐν ῥώμῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ πέτρου ἡδύς, ἑρμηνεὺς ἀναδέδειξαι. καὶ ἀνεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς, ἐν αἰγύπτῳ μάρκε πάνσοφε.

Ὅμοιον.

Τὰς κεκαυμένας καὶ χέρσους, ψυχὰς ἐζώωσας. ταῖς φαειναῖς νιφάσι, ταῖς τοῦ εὐαγγελίου. διό σου θεῖε μάρκε, φαιδρῶς σὺν ἡμῖν, ἀλεξάνδρεια σήμερον. πανηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφημεῖ, προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Ἕτερα στιχηρά. ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς, τὸν χείμαρρον ἐπιών. ὡς ἐξ ἐδὲμ δὲ ἐξώρμησας, περιφανέστατος. ποταμὸς εἰρήνης, περικλύζων νάμασι. τοῦ εὐαγγελικοῦ σου κηρύγματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον. ἐκκλησίας τὰ στηρίγματα. καταρδεύων, θεοπνεύστοις δόγμασιν.

Ὅμοιον.

Μάρκε πανἀοίδιμε μωσῆς, αἰγυπτίους πρώην μέν. ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐβύθισεν, ἀλλὰ σὺ πάνσοφε. ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης ἀνείλκυσας. δυνάμει τῇ αὐτῇ, μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος. καὶ τὰ τούτων χειροποίητα. καθελόντος, ὑψηλῷ βραχίονι.

Ὅμοιον.

Μάρκε πανίερε φωτί, ὁμιλῶν τοῦ πνεύματος. πνευματικὸς ὅλος γέγονας, καὶ νῦν πανόλβιε. ταῖς πρὸς τὸν δεσπότην, ἀμέσοις τοῖς μύσεσιν. καὶ μακαριωτάταις ἐλλάμψεσι, θέσει θεούμενος. μυστηρίου τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος ὁρῶν τὸ πολυεύκτον.

Δόξα ἦχος πλ. βʹ.

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσι, μάρκε ἀπόστολε. καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας. διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα. πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. ἦχος α΄. Πανεύφημοι μαρτύρων.

Ὢ μάρκε θεόσοφε σοφοῦ, γραμματέως κάλαμος, καὶ ὀξυγράφου γεγένησαι, χριστοῦ τὴν σάρκωσιν. θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς φθεγγόμενος. ζωῆς ἀτελεύτητα τὰ ῥήματα, ἐν οἷς δυσώπησον. ἐγγραφῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. καὶ τιμῶντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου :~ Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὢ μάρκε πανεύφημε χριστόν, εὐαγγελιζόμενος. τὴν οἰκουμένην διέδραμες, καθάπερ ἥλιος. ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς πίστεως. τὴν τῆς πολυθείας σκοτόμαιναν, καὶ νῦν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.

Ὢ μάρκε ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε. τῆς ἀσεβείας ἡ ἄνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας. αἰγυπτίων σκότος, φωτισμῷ τῶν λόγων σου. διώκων θεοκήρυξ πανόλβιε, καὶ νῦν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὑμνῳδίαις, μάρκον πανευφημήσωμεν. οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ παραδείσου. τὰς ψυχικὰς ἀρούρας τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις ἐπάρδων. καὶ καρποφόρους δεικνύων χριστῷ τῷ θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~ Ἀπολυτίκιον ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ εὐαγγελιστὰ μάρκε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰ βούλει ἑορτάσαι καὶ εἰπεῖν εὐαγγέλιον.

Οἱ κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς΄. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς΄. Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος ὁ αὐτός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Μάρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσει τὴν ἄγνοιαν. καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσηται.

Σὺ τὸν θεηγόρον φωτισμόν, καταλαμπρύνας σὺν τῷ τῆς χάριτος. κόσμῳ ἐξαπέστειλας, λόγε θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἴτιος. σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον :~

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθείς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας ἰσότητα. μάρκε πανἀοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων χριστοῦ. καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι :~ Θεοτ.

Ὁ τοὺς αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας νεφέλῃ τοῦ πνεύματος. οὗτος ἐπεδήμησεν, ἐκ σοῦ ἁγνὴ τοῖς αἰγυπτίοις ὕστερον. καὶ διὰ τοῦ μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο :~

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον χριστέ, σοφίαν ἀνεκήρυξε. μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος. παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν δέσποτα. καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν. ὁ θεράπων σου μάρκος φιλάνθρωπε :~

Τὸ ῥεῖθρον δεξάμενος χριστέ, σοφίας τὸ ἀέρρυτον. ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε. θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα. σοῦ δεικνὺς ὑπάρχουσαν. ἀληθῆ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου μάρκος φιλάνθρωπε :~

Τῷ πέτρῳ ἑπόμενος σοφέ, σαφῶς τὸ εὐαγγέλιον. ὡς μαθητὴς αὐτοῦ διετύπωσας. θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος. παρ᾽ αὐτοῦ ἀπόστολε, καὶ θεοῦ τὴν ἔνσαρκον. παρουσίαν μηνύσας τρανώτατα :~ Θεοτ.

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς, ἀγκάλαις ἐποχούμενος. δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας. καὶ ταύτῃ πάλιν τὸν μάρκον ἔπεμψας, συνετίζειν ἅπαντας. τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν. καὶ τὸ θεῖον χριστὲ σου μυστήριον :~

Καταβασία. Καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἶτα κοντάκιον τοῦ ἁγίου, ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Εἰς ὕψος ἀνελθών, ἀρετῶν θεῖε μάρκε. ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμάτων. μεγάλα μυστήρια, θεῖος κήρυξ γενόμενος. ὅθεν πίστει σε, ἐκδυσωποῦμεν πανμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον :~ Δόξα καὶ νῦν ἕτερον. ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγα σε, ἡ ἐκκλησία. κεκτημένη ἔνδοξε,

δοξε, τῶν διδαγμάτων σου βολαῖς, φαιδρυνομένη κραυγάζει σοι· χαίροις παμμάκαρ χριστοῦ ἀπόστολε.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν ἐξελήλυθε. καὶ εἰς τὰ πέρατα σοφὲ, τῆς οἰκουμένης σου τρανῶς, ῥημάτων ἡ δύναμις. δαβιτικῶς διαπρυσίως κηρύξασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, ὡραιώθησαν. τὴν ὑπὲρ λόγον χαρὰν ἡμῖν, εὐαγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην θεόληπτε. διὰ σαρκὸς ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη ὁ λόγος, παρθενικὴ ἐποχούμενος. τῶν αἰγυπτίων τὰς βουλὰς, καὶ θεομάχων λογισμοὺς, μωρανθείσας διέλυσε. ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θείου μάρκου ὡς εὔσπλαγχνος. εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἐστάλαξας γλυκασμὸν εὐσεβείας τῶν λόγων σου. θείων ὄμβρων, πανταχόθεν ἀκτῖσι λαμπόμενος, ἐκφανθεὶς τῇ χάριτι. σαφῶς τοῦ νοητοῦ ἡλίου, μάρκε παμμάκαρ θεόληπτε.

Ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου πηγὴ ἐξελήλυθε. καὶ ποτίζει, τὰς χερσώδεις καρδίας τοῖς χεύμασι. δαψιλῶς τοῦ πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ πέτρου τοῦ μεγάλου υἱὸς ἐχρημάτισας. καὶ ταῖς τούτου, διδαχαῖς φωτιζόμενος πάντοτε. τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας. τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλούντων, μάρκε χριστοῦ ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐκ παρθένου τεχθεὶς αἰγυπτίοις χριστέ. ἐπεφάνης ἐκ πατρὸς προεκλάμψας πρὸ κτίσεων. οἷς τὸν μάρκον ἔχρισας, σοφῶς αὐτοὺς μυσταγωγοῦντα, θεογνωσίας μυστήρια.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες, ὀφρὺν ἀνόμων κύριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον. ἐταπείνωσας, ἀπόστολον τὸν σὸν, δείξας τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σου. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον, τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, ἰδίου νῦν στεφανούμεθα. ἐν τοῖς λόγοις σου, ἐκήρυξας σοφὲ τὸν δημιουργὸν μάρκε τῆς κτίσεως. τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλακέντα φύσει τοῦ σώματος.

Ὁ πέτρος σε, ὁ κορυφαῖος ἔνδοξε, σαφῶς ἐμυσταγώγησεν. εὐαγγέλιον συγγράψαι τὸ σεπτόν. δείξας ὑπηρέτην σε τῆς χάριτος. σὺ δὲ ἡμῖν, θεογνωσίας τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν αἴγυπτον, τὴν πρὶν ἐν σκότει κύριε, παρθένου θεομήτορος. κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ σεβάσματα. ταῖς διδαχαῖς τοῦ θεηγόρου μάρκου φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ πνεύματος. ῥητόρων πλοκὰς, διέλυσας ἀπόστολε, τὰ ἔθνη πάντα σαγηνεύσας μάρκε ἀοίδιμε, τῷ δεσπότῃ προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον.

Ὁ οἶκος.

Τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων μαθητὴς χρηματίσας, σὺν αὐτῷ τὸν χριστὸν, υἱὸν θεοῦ ἐκήρυξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας, ἐστερέωσας τοὺς πλάνῃ σαλευομένους. ἐν ᾗ κἀμὲ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ διαβήματα. ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδίστως δοξάζω σε. σὺ γὰρ πάντας ἐφώτισας μάρκε σοφὲ, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον.

Ἕτερον κοντάκιον ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ πέτρου δειχθεὶς, φυτεία θεοφύτευτος. καὶ μάρτυς στερρὸς, καὶ μύστης καὶ ἀπόστολος, τοῦ χριστοῦ δεικνύμενος. τῶν δογμάτων ἔβλυσας θάλασσαν. καὶ τὴν οἰκουμένην εὔφρανας, αἰτούμενος μάρκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ οἶκος.

Τὸν ἐραστὴν τῆς σοφίας καὶ ἀπόστολον πάντων τοῦ σωτῆρος χριστοῦ, ᾠδαῖς ᾀσμάτων τιμήσωμεν. οὗτος γὰρ πέτρῳ δεδιδαγμένος, τὸ εὐαγγέλιον πᾶσι καθυπέγραψε, τοῦ σαρκὶ τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντος χριστοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ τούτου τὰ σεπτὰ πάθη καὶ τὴν θείαν ἀνάστασιν, ἐν κόσμῳ κατήγγειλεν. ἐν οἷς καὶ τὰ ἔθνη ἐφώτισε, μίαν διδάξας τρισυπόστατον σέβειν

θεό

θεότητα. ὁ θεῖος μάρκος, αἰτούμενος τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κε. μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ μάρκου. στίχ.

Σύροντες εἰς γῆν μάρκον οἱ μιαιφόνοι,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἠγνόουν.
Εἰκάδι πέμπτῃ μάρκον ἐπὶ χθονὶ ἄφρονες εἷλκον.

Οὗτος ὁ πανεύφημος ἀπόστολος μάρκος, πάσῃ τῇ αἰγύπτῳ καὶ λιβύῃ καὶ βαρβαρικῇ καὶ πενταπόλει τὸν χριστὸν ἐκήρυξε, κατὰ τοὺς χρόνους τιβερίου καίσαρος. συνεγράψατο δὲ καὶ τὸ κατ᾽ αὐτὸν ἅγιον εὐαγγέλιον, πέτρου τοῦ ἀποστόλου ἐξηγουμένου αὐτῷ. καὶ ἐν κυρήνῃ τῆς πενταπόλεως γενόμενος, πολλὰ κατειργάσατο θαύματα. εἶτα εἰς τὴν κατὰ φάρον ἀλεξάνδρειαν ἦλθε. καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν πεντάπολιν. πανταχοῦ θαυματουργῶν, καὶ τὰς τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίας κατακοσμῶν, χειροτονίαις ἐπισκόπων καὶ λοιπῶν κληρικῶν. ὕστερον δὲ αὖθις εἰς ἀλεξάνδρειαν ἐλθών, καὶ τινὰς τῶν ἀδελφῶν παρὰ θάλασσαν ἐν τοῖς βουκόλου, συνὼν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύττων. ἔνθα ἐπελθόντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων προσκυνηταὶ, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν εἰς χριστὸν πίστιν αὐξουμένην, σχοινίοις αὐτὸν διαλαβόντες, ἔσυρον. προσαπτοῦσαι δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς πέτραις, κατεξαίνοντο. καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ, τὴν γῆν ἐφοίνισε. τεθέντι δὲ ἐν φυλακῇ, ὤφθη αὐτῷ ὁ κύριος, προϋποφαίνων ἅπερ μέλλουσαν αὐτὸν διαδέχεσθαι δόξαν. μεθ᾽ ἡμέραν δὲ αὖθις δήσαντες αὐτὸν ἔσυρον, κατὰ τῆς πλατείας. καὶ ἐν τῷ σπαράττεσθαι καὶ περιθρύπτεσθαι ταῖς πέτραις, τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο. κατὰ δὲ τὴν τῆς ἰδέας διάθεσιν, εἶχεν οὕτως, οὔτε πρὸς ὕψος καὶ μέγεθος ἄμετρον τὸ σῶμα τετύπωτο, οὐδ᾽ αὖ ταπεινὸς, καὶ συνεσταλμένος. ἀλλ᾽ εὐπρεπὴς καὶ εὔκοσμος, ἐν τῷ μετρίῳ τῆς ἡλικίας ἐπανθοῦσαν ἔχων πολιάν. τὴν ῥῖνα ἠγμένην μακροτέραν. καὶ οὐ διὰ σιμότητα ἠκρωτηριασμένην ἔχων καὶ κολοβήν, ὥσπερ τὴν ὄψιν προφαίνουσαν. ὀφρύσι συννευούσαις. ὁ πώγων βαθύς. κεφαλῆς ὑψηλότης, καὶ χροιᾶς κρᾶσις ἀρίστη. προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συμπαθὲς ἄγαν. καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας εὐπροσήγορος, ὡς ἀντιλάμπειν ταῖς τοῦ σώματος χάρισι, τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετάς. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ ἀποστολείῳ τῷ ὄντι πλησίον τοῦ ταύρου:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ ἀποστολείου τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου κορυφαίου τῶν ἀποστόλων πέτρου. τοῦ συγκειμένου ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν μακεδονίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. στίχ.

Ἔκρας μακεδόνιε τοῦ φθαρτοῦ θρόνου,
Ὑμνεῖς τὸ θεῖον σὺν σεραφὶμ καὶ θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος νίκης.

Νίκης βραβεῖα φαιδρὰ τῇ τετμημένῃ,
Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὡς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ὀκτωκαίδεκα καὶ ἀναχωρητῶν μαρτύρων. στίχ.

Ὀκτωκαιδεκάπτυσιν ἀνδρῶν αὐχένας,
Ὑπὸ ζυγὸν σὸν τοὺς δαμασθέντας λόγε.
Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ᾠδ. ζ. Σέροντην, θεὲ κάμινον.

Ταῖς θεϊκαῖς, ἀστραπαῖς πυρούμενος. ἀνταναλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις αὐγοειδεῖς, μάρκε παμμακάριστε. λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον. τὸν αἰνετὸν τῶν πατέρων θεὸν τὸν ὑπερένδοξον:~

Θεουργικαῖς, παντουργοῦ δυνάμεσι. τὸν θηγόρον μαθητήν. καθοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον ἀπετέλεσας. νόσους μὲν ἀπήλασε. καὶ μαλακίας ἰάσατο. τὸν αἰνετόν σε κηρύττων θεὸν καὶ ὑπερένδοξον:~

Τῶν μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἔξαρχον. καθηγεμόνα ἐσχηκώς, θεῖον πέτρον ἐκμιμητής, τοῦτον ἀναδέδειξαι. ἅπαν γὰρ ἠρίθμησας, τῆς ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα. τὸν αἰνετὸν τῶν πατέρων ὑμνῶν καὶ ὑπερένδοξον:~

Στήλην αὐτὸς, ἐν αἰγύπτῳ ἔστησας. εὐαγγελίου συγγραφήν. τῷ τεχθέντι ἄνευ σπορᾶς. ἐκ τῆς θεομήτορος. ῥύσεσιν ἑπόμενος. τοῦ ἡσαΐου

παμά-

πανεύφημε. τὸν αἴνετον τῶν πατέρων θεὸν κηρύξας ἔνδοξε:~

ᾠδὴ η'. Εὐκαμίνῳ παισίν.

Τὸν τεχθέντα λόγον ἐκ πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον χριστὸν. ἐκήρυξας ἔνδοξε, καὶ ἐβόας πάντα τὰ ἔργα, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἁμαρτίας. καὶ παθόντα τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα χριστὸν. ἐδόξασας ἔνδοξε, καὶ ἐβόας. πάντα τὰ ἔργα, τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Τὴν τοῦ πέτρου μάρκε πειθαρχῶν, σοφὴν διδασκαλίαν. πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς. σεπτὸν εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι. πάντα τὰ ἔργα:~ Θεοτοκίον.

Ἡ παρθένος τὸν ἐμμανουὴλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος. ἐπεδήμει τοῖς αἰγυπτίοις, οἷς ὡς ἔκλαμπρος ἀστὴρ ὁ μάρκος ἀπεστάλη αὖθις κράζων, πάντα τὰ ἔργα, τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε:~

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἄφθαστον, τῆς φρικτῆς λίαν θεοφανοῦς ἐλλάμψεως. καθαρώτερον, καταφυγὰς καὶ φανώτερον. τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν. ἀγγέλοις συγχορεύων, ἀεὶ καταπαύστως ἱερώτατε:~

Πέτρου κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας, καὶ τοῦ θείου κηρύγματος. τὰ οὐράνια περιπολεῖς σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεορρήμον μακάριε. μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν μάρκε ἀπόστολε:~

Φαίος τὸ βίος ὡς ἐνύλῳ μὲν, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως βίον ὕλῃ μὲν. ἀνεκήρυξας πανάσεβας μάρκε πάνσοφε. φωτιζόμενος αὐγὴν τῆς χάριτος διόσεδυσωπούμενον. ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε:~ Θεοτοκίον.

Μάρκος, ὁ σεπτὸς ἀπόστολος. τοῖς αἰγυπτίοις ἱεράρχης δεδώρηται. οἷς ὡς μήποτε σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ παρθένου ἁγνῆς θεομήτορος. ὁ κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Σὺ τὴν ὁμότητα πέτρου, τοῦ ἀποστόλου πλουτήσας, τοῖς αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, διατυποῖς πρῶτος πάντων, τὸ εὐαγγέλιον μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. ἦχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Αἰγύπτου φωστὴρ ὁ φαεινὸς, μάρκος ὁ πανάγιος. κῆρυξ τοῦ λόγου ὁ πάνσοφος, εὐαγγελίου τε. συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημείσθω ᾄσμασι. καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελῳδήμασι, χριστῷ πρεσβεύει γάρ. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὅμοιον.

Λογμάτων τῶν θείων συγγραφεὺς, τοῦ χριστοῦ γενόμενος. πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν. καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν. καὶ τὴν πρὸς τὸν πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε. καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἑλκύσας ἀπόστολε:~ Ὅμοιον.

Οὐ πέτρου τοῦ θείου ὁ παιδὸς, εὐπειθὴς γενόμενος. μάρκε κυρίου ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε. διδαχαῖς πεισθήσας, τοῦ ἁγίου πνεύματος. τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πύλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας:~

Δεύτερον αὐτῶν τὸ α'. Δόξα. ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη, ζήτει τοῦ ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν, λέγομεν ἀπόστολον. καθολικῆς ἐπιστολῆς πέτρου.

Ἀδελφοί ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν.

Ἀλληλουιάριον. Ἐξομολογήσονται.

Εὐαγγέλιον, κατὰ μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤρξατο ὁ ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. δύο, δύο:~

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Τῷ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγʹ. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλείου ἐπισκόπου Ἀμασίας. Ἑσπέρας στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δʹ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Κατὰ πάντων μακάριε, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας. νόμῳ θείῳ μέγιστε, κρατυνόμενος. καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμενος. καὶ γενόμενος θεοῦ, παραστάτης ἐπάξιος, χρίσμα ἅγιον. ὑπεδέξω καὶ ποίμνης, προηγητής. λογικῆς ἀρχιερέων, καὶ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα :~ Ὅμοιον.

Ὡς κριὸν ἐκ ποίμνης σε, Βασίλειε παμμακάριστε. Βασιλεὺς παράνομος, διεχώρισεν. καὶ βασιλέα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. τὸν τυθέντα ὡς ἀμνόν, καὶ βροτοὺς διασώσαντα, θεασάμενος. κατασφάττει ἀδίκως, προξενῶν σοι. οὐρανῶν τὴν βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν :~ Ὅμοιον.

Ἐπ' εὐθείας τὰς τρίβους σου, παραδόξως πεποίησαι. Βασίλειε ἀοίδιμε, μετὰ τέλος καί. ἀπορριφεὶς ὡς προέφησας, συντόμως τὸν τίμιον, ἐνδυσάμενος σταυρόν. οὐκ ἐσχέθης τοῖς ὕδασιν, ὅθεν πάντοσε. ἀκαταίσχυντον πρέσβιν, ἰαμάτων. ποταμὸν καταπλουτοῦμεν, καὶ τῶν παθῶν καθαρτήριον :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. κάθισμα τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ηʹ. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δʹ. ᾠδὴ αʹ. ἦχος βʹ.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ θεῷ.

Τῷ βασιλεῖ, τῶν οὐρανίων δυνάμεων. στεφηφόρων παρίστασαι, πᾶσιν αἰτούμενος. Βασίλειε θεοφόρε. τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, χάριν καὶ ἔλεος :~

Κατὰ παθῶν, τῶν τῆς σαρκὸς ἐβασίλευσας. καὶ βασιλέα ἄθεον, ἐγκελευόμενον. τὸν οὐράνιον μάκαρ. ἀρνεῖσθαι βασιλέα, σὺ κατεπάτησας :~

Βασιλικῶν, θείων ὡς φύλαξ προστάξεων. βασιλικῶς σε χρίσματι, θείῳ ἐπέχρισε. βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης. καὶ στέφει μαρτυρίου, μάκαρ ἐκόσμησεν :~

Ἡ τῶν πιστῶν, καταφυγὴ ἀειπάρθενε. ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν προστρεχόντων σοι. ἀπὸ πάσης ἀνάγκης. καὶ βλάβης ἐναντίας, ἡμᾶς διάσωσον :~

ᾠδὴ γʹ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἀγγέλοις κατηριθμήθης τῶν πρωτοτόκων. θεούμενος μεθέξεσι θειοτάταις. καὶ βλέπων καθαρώτερον τοῦ δεσπότου, τὴν ὡραιότητα, μάρτυς ἀήττητε. Βασίλειε θεόσοφε, καὶ μακάριε :~

Αἱρέσεων διέλυσας τὸν χειμῶνα. τῇ θέρμῃ τῶν πανσόφων σου διδαγμάτων. εἰδώλων διεσκέδασας τὴν ὁμίχλην, φωτὶ τῶν ἄθλων σου, διό με φώτισον. Βασίλειε μακάριε, τὸν τιμῶντά σε :~

Ψυχόλεθρον γλαφυρὰ φυγοῦσα βόθρον, λιμένα σωτηρίας σε πάτερ εὗρε, διὸ καὶ νυμφευθεῖσα Χριστῷ τῷ κτίστῃ. χαίρει κραυγάζουσα, σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος. πλὴν σοῦ κύριε :~ Θεοτοκίον.

Ἐκύησας τὸν ἄναρχον βασιλέα. ἐκ σοῦ παρθενομῆτορ ἀρχὴν λαβόντα. αὐτὸν οὖν ὡς φιλάνθρωπον ἐκδυσώπει. σῶσαι τοὺς δούλους σου, πάσης ἐκθλίψεως. καὶ ἐχθρῶν ἁλώσεως, παναμώμητε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας.

Κάθισμα ἦχος γʹ. Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Ζάλην ἄθεον εἰδώλων πλάνης. ἐκφραξάμενος ἱερομύστα. διὰ τοῦ ξίφους θαλάσσῃ ποντούμενος. πρὸς τὸν ἀκύμαντον ὅρμον κατήρτησας, καὶ αἰωνίως ἐν τούτῳ γηθόμενος. πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δʹ. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Ἱερεύσας, σεαυτὸν ὡς ἀρνίον παναμώμητον. τυθεὶς παμμακάριστε, καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου. θάλασσαν ἐξήρανας, τῆς πονηρᾶς ἀθεΐας θείᾳ χάριτι :~

Βασίλειον, ἐπιχρώσας ἐσθῆτα τοῖς αἵμασι. καὶ νίκης διάδημα, τῇ κεφαλῇ περιθέμενος. χαίρων προσεχώρησας, εἰς τὰ βασίλεια πάτερ προφανῶς τὰ οὐράνια :~

Ὁσίως σου, καὶ δικαίως ποιμάνας τὸ ποίμνιον, εἰς μάνδραν εἰσήλασας τὴν ἐπουράνιον ὅσιε. ἔνθα τῆς ἀθλήσεως, περικοσμούμενος στέφει προσεχώρησας:~

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, ἡ τῶν ἀνθρώπων ἑτοίμη βοήθεια. τὰ ἄγρια κύματα, τῶν πειρασμῶν καταπραΰνον. σώζουσα τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν ἐχθρῶν προσδοκίας σου:~

ᾨδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Τῷ φωτισμῷ τοῦ τοῦ πνεύματος αἴγλης λελαμπρυσμένος. σκότος ἀπεμείωσας ἀθείας, ἱερομύστα. καὶ πολλοὺς συσχεθέντας, τῇ ὁμίχλῃ τῆς ματαιότητος. πρὸς τὰς οὐρανίους, μονὰς καθωδήγησας:~

Φύλαξ θεοῦ, προσταγμάτων ὑπάρχων ἐν φυλακῇ τε. ἔνδον καθειργμένος ὑπὸ ἀθέων, ὁρᾷς τὸ μέλλον, ἐπὶ σοὶ θεῖον τέλος. δι' ἀγγέλου ἐκδιδασκόμενος. ἱερομαρτύρων κρηπὶς καὶ ἑδραίωμα:~

Θαῦμα φρικτόν, ἐν τῇ σῇ τελειώσει πᾶσιν ὠράθη. ξίφει γὰρ ἡ κάρα σου ἐκτμηθεῖσα, ἱερομάρτυς, καὶ θαλάσσῃ βληθεῖσα. συνηρμόσθη τῷ θείῳ σκήνει σου. δῶρον τοῖς ποθοῦσι, δοθεῖσα θεόσδοτον:~

Θεοτοκίον.

Πόλις θεοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα. ταύτην σου τὴν πόλιν καὶ πᾶσαν χώραν. ἀπὸ κινδύνων, καὶ λιμοῦ καὶ βαρβάρων. θεοτόκε παρθένε λύτρωσαι. μόνη προστασία, τῶν πιστῶν ἀκατέσχυντε:~

ᾨδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐφ' ὑδάτων πορείας πεποίησαι. ὕδατα τῆς πλάνης ξηράνας τοῖς ῥεύμασι, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου. καὶ πρὸς ὅρμον κατήντησας ἄκλυστον:~

Ζωηφόρος νεκρὸς ἐχρημάτισας. πὲρ τὴν οὐρανῶν βασιλείαν διερχόμενος. καὶ μαθηταῖς διδόμενος, διὰ θείων σαφῶς εἰσηγήσεων:~

Τὴν ἁγίαν στολὴν κατεποίκιλας. αἵμασι σεπτοῖς ὥσπερ βύσσον βασίλειον. ἣν βασιλεῦ ἐνδέδυσαι, στεφηφόρος Χριστῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Παναγία παρθένε θεόνυμφε. ἡ μετὰ θεὸν προστασία τῶν δούλων σου. βαρβαρικῆς ἁλώσεως, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι:~

Ὁ εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὸ κοντάκιον τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Τμηθεὶς βασιλεῦ βασιλεὺς πάλιν γίνῃ,
Ἐξ αἱμάτων σῶν, βάμμα κόκκινον φορῶν.
Εἰκάδι ἀμφ' ἕκτῃ Βασιλεὺς ξίφει αὐχένα τμήθη.

Ὁ ἔνδοξος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Βασιλεύς, ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐν Ἀμασίᾳ μητροπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου. ὃς δὴ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ Κωνσταντίνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ γαμβρὸς ὤν, ἐξεπέμφθη παρ' αὐτοῦ κατὰ Μαξιμίνου ἐπαναστάντος. καὶ τὰ μέρη τῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν κατασχόντος καὶ τυραννήσαντος. κατὰ τὴν Νικομήδειαν δὲ γενόμενος ὁ Λικίνιος, ἐπεὶ τὰ τῆς ἐπαναστάσεως λέλυτο, τοῦ τυράννου ἀπογνόντος τὴν διὰ μάχης ἀντίστασιν, καὶ τὸν κατὰ χεῖρα κίνδυνον ἐκφυγόντος, αὐτὸς ἐν Νικομηδείᾳ τοῖς εἰδώλοις προσῆγε θυσίας. καὶ τὸν ἅγιον Βασιλέα ἐξ Ἀμασείας μετὰ κόρης τινὸς Γλαφύρας προσαγορευομένης, ἀχθῆναι προσέταξεν. ἀλλ' ἡ μὲν Γλαφύρα θεράπαινα οὖσα Κωνσταντίνης τῆς γαμετῆς Λικινίου, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἐπιμαινόμενον αὐτῇ καὶ ἐπιλυττήσαντα ᾔσθετο, τοῦτο ἀναθεμένη τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, μετὰ χρημάτων παρ' αὐτῆς εἰς ἀνατολὴν πέμπεται. καὶ τόπους ἐκ τόπων ἀμείψασα, εἰς τὴν Ἀμάσειαν καταντᾷ. τοῦτο δὲ πυθόμενος ὁ Λικίνιος, καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον παρ' αὐτῆς χρυσίον εἰς οἰκοδομὴν ἐκκλησίας τῷ ἐπισκόπῳ δέδωκε, ἀμφοτέρους συλληφθῆναι καὶ πρὸς αὐτὸν ἀχθῆναι ἐκέλευσεν. ἀλλ' ἡ μὲν Γλαφύρα τὸν βίον ἔφθη λιποῦσα. ὁ δὲ μακάριος ἐπίσκοπος Βασιλεὺς ἐν Νικομηδείᾳ πρὸς τὸν βασιλέα ἤχθη, καὶ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται. ἀντειπὼν αὐτῷ ἱκανῶς. καὶ τῆς ταλαιπωρίας τῶν νομιζομένων θεῶν, καὶ τῆς αὐτοῦ ματαιότητος καταπτύσας, τέμνεται δὲ τὸν αὐχένα, καὶ ἐν πλοίῳ βληθείς, καθ' ἑκάτερον μέρος τῆς νηός, ἥ, τε κεφαλὴ καὶ τὸ σῶμα τῇ θαλάσσῃ ἐκδίδονται. ἀλλὰ καὶ συνῆλθον αὖθις, κατὰ τὴν φυσικὴν ἁρμονίαν.

καὶ

καὶ εὑρέθη σῶος ὁ ἅγιος, ἐν τῷ μετ' ἀνθρώπων
κόλπῳ ἁλιευόντων τινῶν, καὶ σαγήνην κα
θιέντων. καὶ πρὸς τὴν χέρσον ἑλκυσάντων
αὐτόν, καθὼς ἐπιστὰς ἄγγελος ἐν ταῖς διφόροις
τῷ πρώτῳ ὑποδεξαμένῳ τὸν ἅγιον ἐν νικο
μηδείᾳ εἶπεν. ὃς, καὶ παραγενόμενος, ἅμα
θεοτίμῳ καὶ παρθενίῳ τοῖς διακόνοις, οἳ, ἐξ
ἀμασείας σὺν τῷ ἁγίῳ παρεγένοντο, ἑλκυ
σθέντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς σαγήνης ἔλαβον.
καὶ μύροις καὶ ᾠδαῖς τιμήσαντες, εἰς τὴν ἀμά
σειαν παρέπεμψαν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία γλαφύρα ἐν εἰρήνῃ
τελευτᾷ. στίχ.

Θεὸν γλαφύρα ψυχικῶν δι' ὀμμάτων,
Οὐ γλαφυρῶς μὴν, ἀλλὰ τηλαυγῶς βλέ
πει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία ἰοῦστα, ἐν εἰρήνῃ, τε
λευτᾷ. στίχ.

Τόπον σελήνης πλησιφαοῦς ἰοῦσταν,
Ἔργοις λάμψασαν μνήματος ἔνδον κρύ
πτει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος νέστωρ, τοὺς γονεῖς
καταλιπὼν καὶ μονάσας, ἐν εἰρήνῃ τε
λευτᾷ. στίχ.

Τοὺς οὐρανοὺς ἱδρῶσι νέστωρ ἐπιθείῳ,
Δίους φύσει τύραννον ἠρνήσω φύσιν.

ᾠδ. ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Αἱμάτων βαφαῖς, ἐπιχρώσας σεαυτῷ πορ
φύραν μάρτυς, ταύτην χαίρων ἀμπεχό
μενος, καὶ τῇ χειρὶ τὸ σωτήριον. ὅπλον τοῦ
σταυροῦ περιφέρων, βασιλεῦ παμαοίδιμε. τῷ
ἀθανάτῳ βασιλεῖ συμβασιλεύεις ἀεί:~

Ἡ ποίμνη τῇ σῇ, ἀπεδόθη τὸ καλῶς ἀθλή
σαν σῶμά σου. ἐκ θαλαττίων κόλπων πέλα
γος, ἀναπηγάζον ἰάσεων. καὶ τῶν παθη
μάτων ξηραῖνον, δι' ἐκχύσεως τῇ χάριτι. ἱε
ρομάρτυς βασιλεῦ τοῦ θείου πνεύματος:~

Νυμφίῳ χριστῷ, νύμφην ὅλην ἀρεταῖς ἠγλαϊσμέ
νην. καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσαν, γλαφύ
ραν πάτερ προσήγαγες, ταύτην διδαχαῖς
ὡραΐσας, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσας. ἧς καὶ συγχαί
ρεις βασιλεῦ, ἐν οὐρανίοις σκηναῖς:~ Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπὶς, καὶ βοήθεια πιστῶν θεογεννῆτορ.
παύσον βοήθει τοῖς ἱκέταις σου. βυθιζομένοις
ταῖς θλίψεσι. καὶ ἠπορημένοις παρθένε,
καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχουσι. καὶ καταφεύγουσιν
εἰς σὲ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς:~

ᾠδ. η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἡ βακτηρία τῶν σοφῶν, διδαγμάτων πρὸς
νομὰς σωτηριώδεις. σὺ τὰ θρέμματα νέ
μων, τοὺς πονηροὺς καὶ βαρεῖς ἐκ μέσου, πά
τερ λύκους ἤλασας. καὶ ἐσφαγιάσθης, ὡς
περ ἀρνίον θέλων:~

Ἐκ θαλαττίων σε βυθῶν, μαργαρίτην ὥσπερ
πρὶν ἀναδοθέντα. συγκομίζουσι πιστοί, οἱ
ἱεροὶ μαθηταί. θαυμάτων, αἴγλην ἀπο
πέμποντα. ἱερομαρτύρων καινὸν καὶ μέγα
κλέος:~

Ὅλος ἐκ βρέφους τῷ θεῷ, ἀναθέμενος σαυτὸν
χρίσματι θείῳ. ἱερῶς ἡγιάσθης, καὶ ἱερεύ
σας σαυτόν. προσήχθης, ἱερεῖς καὶ σφάγιον.
ἐν τῇ ἀθανάτῳ, καὶ μυστικῇ τραπέζῃ:~ θ.

Καταφυγὴ χριστιανῶν, βοηθὲ τοῖς ἐν δεινοῖς
συνεχομένων. πανάγια παρθένε, μὴ ὑπε
ρίδῃς ἡμᾶς. κινδύνοις, κλονουμένους πάντο
τε, καὶ πολλαῖς ἐφόδοις, τῶν πονηρῶν βαρ
βάρων:~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾠδ. θ. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Εὐφροσύνης παμμάκαρ, ἐπέστης μαρτυρί
ας. ταῖς θείαις ἀπαστράπτων καλλοναῖς. νῦν
κατοικεῖς τὰ οὐράνια, καὶ παρίστασαι χαίρων
τριάδι τῇ ἁγίᾳ βασιλεῦ. μετὰ πάντων μαρτύ
ρων, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος:~

Ὡς φωταυγής σου ἡ μνήμη, ἀπαστράπτουσα
αἴγλην. ἐνθέων χαρισμάτων τοῖς πιστοῖς.
ὡς ἱερόν σου τὸ τέμενος, ἔνθα κείμενος βρύ
εις. ἰάματα καὶ σώζεις βασιλεῦ. χαλεπῶν
ἐκ κινδύνων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας:~

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ὡς πηγὴ καθορᾶ
ται. ἰάσεων ἐκβλύζουσα κρουνούς. καὶ θερα
πεύουσα ἅπαντα, τὰ νοσήματα πάτερ.
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων βασιλεῦ. διὰ τοῦτο
πιστῶς σου τελοῦμεν τὸ μνημόσυνον:~

Φωτοκυῆτορ παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων
ἀγγέλων ἀποστόλων προφητῶν. ἱεραρ
χῶν ἀθλοφόρων τε. καὶ ὁσίων ἁπάντων,
τὸν μόνον ὑπεράγαθον θεόν. ἐκδυσώπει ὑπὲρ

ἀθλιῶσαι, καὶ ῥυθμίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὁ εἱρμὸς. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον,

Τὸ ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον, τῶν αἴνων στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. ἡ α' ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κζ'. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος συμεὼν συγγενοῦς τοῦ κυρίου. ἑσπέρας τὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἱερεὺς ἱερώτατος, ἀθλητὴς ἐννομώτατος. συγγενὴς τοῦ κτίσαντος, ἀληθέστατος. θαυματουργὸς ὑπέρθαυμαστος. φωστὴρ διαυγέστατος. πλανωμένων ὁδηγός. συμεὼν ἀναδέδειξαι, στῦλος ἄσειστος. τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἄνω βασιλείας κληρονόμος, καὶ τῶν ἀγγέλων ἰσότιμος:~ Ὅμοιον.

Μετὰ πόνους τοῦ σώματος, πολυτρόπους θαυμάσιε. μετὰ πᾶσαν βάσανον, πολυώδυνον. μετὰ μυρία παλαίσματα. σταυρῷ προσομιλήσας. ἐκμιμούμενος χριστὸν. σταυρωθέντα θελήματι, ὅθεν σήμερον. συμεὼν σου τὴν μνήμην, τὴν φωσφόρον. ἐκτελοῦντες τὰς αἰσθήσεις, τὰς ψυχικὰς φωτιζόμεθα:~ Ὅμοιον.

Εἰς ναὸν τὸν οὐράνιον, ἱερῶς προσεχώρησας. ἱερῶς στολιζόμενος, μάκαρ αἵματι. καὶ τῇ τριάδι παρίστασαι. πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πηγαζούσαις πανόλβιε, ὅθεν χαίροντες. τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐκτελοῦμεν. συμεὼν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, λύσιν πταισμάτων λαμβάνοντες:~

δόξα. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν στίχον. τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον ἦχος α'.

Χαίρουσε συγγενῆ, συμεὼν ἱεράρχα. καὶ μάρτυρα στερρόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν. τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην. ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν καὶ τὰ κάθισματα τῆς ἑορτῆς. καὶ οἱ κανόνες, τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς'.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι, κύριε ὁ θεός μου.

Συγγενὴς ἐχρημάτισας, ὁσιώτατε τῷ δεσπότῃ. στεφηφόρων παρεστηκώς, τοῖς πόθῳ τὴν μνήμην σου, τελοῦσι τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν αἴτησαι:~

Ἱστίῳ πτερούμενος θεομάκαρ. τῷ τοῦ σταυροῦ ὡς ἀληθῶς, τοῦ πνεύματος αὔραις. τὸν κλύδωνα παρέδραμες, τῆς πλάνης παμμακάριστε:~

Τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος δι' εὐσπλαγχνίαν, σὺ κατὰ σάρκα συγγενὴς, γενέσθαι παμμάκαρ. ἀξιωθεὶς τὸν αὐτὸν λατρεύσας, θεώσεως ἐν χάριτι. θεοτοκίον.

Ὡς οὖσα τῆς κτίσεως ἀνωτέρα. πάσης τὸν κτίστην καὶ θεὸν, ἐν μήτρᾳ συνέλαβες. παρθένε καὶ ἐκύησας, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν:~

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει, πρὸς θεὸν θεούμενος ὅλος ἱεράρχα, θεοειδὴς ἐχρημάτισας, μαρτυρίου περιαστράπτων. λαμπηδόσιν ἱερώτατε:~

Ὄρθρος, τοῖς ἐν σκότει ἔλαμψας. τῆς δικαιοσύνης, ὑποδεικνύων τὸν ἥλιον. νεφέλης παρθένου κόρης, τοῖς πᾶσιν ἀνατείλαντα.

Πόλις, ἡ σιὼν ποίμνιά σε. συμεὼν παμμάκαρ, καὶ θεῖον ἔσχε διδάσκαλον. ἣν ἐφώτισας ἱεράρχα, τοῖς ἐνθέοις σου διδάγμασιν:~ θεοτοκίον.

Ἅπας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος νικᾶται, σὲ ἀνυμνεῖν θεονύμφευτε. λόγον θεοῦ τεκοῦσα, καὶ ἀγγέλους ὑπερβέβηκας:~

Ὁ εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου:~

Κάθισμα ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἱεραρχίας ταῖς στολαῖς ἐκοσμήθης. καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς ὡραιώθης. καὶ τῷ θεῷ σὺν δόξῃ παριστάμενος. λάμπεις αὐγαζόμενος, τῷ φωτὶ τῆς τριάδος. ὅθεν δυσωπούμενος, συμεὼν ἱεράρχα. ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς θεόν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε πρέσβευε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν.

Ἱερούργησας θυσίας τὰς ἀναιμάκτους. τῷ διὰ

διὰ σὲ τυθέντι, τυθεὶς ὡς ἀρνίον. τούτῳ προσενήνεξαι, θεόφρον παμόλβιε.

Συντριβῆναι τῇ τοῦ προσώπου σου ἱεράρχα τῆς ἀσεβείας ὀργῇ, καὶ θυμοὶ τῶν δαιμόνων. παντάπασι κατετάκησαν, χριστοῦ δυναμοῦντός σε.

Συγγενῆ σε κατὰ χάριν θεὸς ὁ λόγος. προσειληφὼς δεικνύει, τὸν σεπτὸν ἱεράρχην. τῆς ἁγίας πόλεως, καὶ μάρτυρα τίμιον. Θεοτοκίον.

Μεμνημένος τὸν τόκον σου ὁ προφήτης. σὲ ἀββακοὺμ προγράφει, κατάσκιον ὄρος. κόρη ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου κύριε.

Ἐθελοντὶ μακάριε, παρέδωκας σαυτὸν. πάθεσι προθύμως, μιμούμενος χριστὸν. τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ παθόντα, καὶ τὰ πάθη μειώσαντα.

Ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐκδέδωκας σαυτὸν. ὁλοκαυτοῦσθαι πυρὶ τῶν βασάνων. μάκαρ συμεὼν, εὐωδία μυστικὴ σωτηρούμενον.

Ἐν τῷ σταυρῷ πηγνύμενος, παμμάκαρ συμεὼν. τὸ θεῖον πάθος χριστοῦ ἐμιμήσω. ὅθεν πρὸς αὐτὸν, ἐκδημήσας σὺν τούτῳ δεδόξασαι. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, χριστὸν τὸν ἐκ τῶν σῶν. ἁγνῶν αἱμάτων, ἁγνὴ θεοτόκε. σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον. καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν.

Μεμύησαι, παραδόξων ἐνθέων ἐλλάμψεων. τὰ πρὸς θέαν, ὁδηγοῦντα ζωὴν σε παμόλβιε. καὶ ἀρρήτου δόξης, ἱεράρχα ἀνάπλεως γέγονας.

Ναμάτων σε, ζωηρρύτων πλησθέντα τοῦ πνεύματος. ὥσπερ ἄλλον, ποταμὸν ἐξ ἐδὲμ προερχόμενον. συμεὼν ἡ θεία, ἐκκλησία ἀγάλλεται ἔχουσα. Θεοτοκίον.

Συνέσεισας, καὶ συνέτριψας πλάνης τὰ ξόανα. ἱεράρχα, κραταιούμενος δυνάμει τοῦ πνεύματος. καὶ ναοὺς εἰς δόξαν, τοῦ θεοῦ συμεὼν ᾠκοδόμησας.

Ἰάσου, τὰ ἀνίατα πάθη θεόνυμφε. τῆς ψυχῆς μου, ἰατρὸν καὶ σωτῆρα κυήσασα. τῶν βροτῶν τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ θεραπεύοντα πάθεσιν. Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν.

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν. Τοῦ Μαλαξοῦ.

Τῆς ἄνω σιὼν, πολίτης γενόμενος. τῆς κάτω σιὼν, τὸν θρόνον ἐγκεχείρισαι. καὶ καλῶς τὸ ποίμνιον, ὁδηγήσας πρὸς μάνδραν οὐράνιον, συνεδοξάσθης χριστῷ συμεὼν, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος. Ὁ οἶκος.

Τὸν ἐκ γένους ἀβραὰμ, καὶ ἐκ σειρᾶς τῆς τοῦ δαβὶδ, τὸν υἱὸν τοῦ ἰωσὴφ, καὶ συγγενῆ τοῦ ἰησοῦ, εὐφημήσωμεν σήμερον, συμεὼν τὸν τρισόλβιον. ὡς μεγάλως μετὰ τῆς ἀγχιστείας χριστοῦ κλεϊζόμενον. λαμπρῶς δὲ τῷ θρόνῳ τῆς μητρὸς τῶν ἐκκλησιῶν, ἀγλαϊζόμενον. εὐκλεῶς δὲ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου καλλωπιζόμενον. καὶ ὅτι οὗτος ὡς ὁ δεσπότης τῷ σταυρῷ προσεπάγη, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος συμεὼν ἐπισκόπου ἱεροσολύμων συγγενοῦς τοῦ κυρίου. Στίχ.

Ἀδελφὰ πάσχει συμεὼν τῷ κυρίῳ,
Ξύλῳ κρεμασθεὶς ὡς ἀδελφὸς κυρίου.
Ξύλῳ ἑβδομάτῃ συμεὼν πάγη εἰκάδι μακρῷ.

Οὗτος ἦν, υἱὸς τοῦ μνήστορος ἰωσὴφ, ἀδελφὸς δὲ ἰακώβου. τοῦτον αὐτὸς ὁ χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν προσλαβόμενος, καὶ ἀδελφὸν ὀνομάζεσθαι καταδεξάμενος ἱερέα ἔχρισε, τοῦ κηρύττειν αὐτοῦ τὴν ἔνδοξον παρουσίαν. ὅθεν μυρίοις πόνοις καὶ ἱδρῶσι παλαίσας, ὡς ποιμὴν καὶ οὐχ ὡς μισθωτὸς, τὸν θρόνον τῶν ἱεροσολύμων κατεκόσμει. καὶ ναὸν ἑαυτὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀπεργασάμενος, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε. καὶ τοὺς πεπλανημένους πρὸς φῶς ὁδήγησας. καὶ πολυώδυνα κολαστήρια ὑπομείνας διὰ τὴν εὐσέβειαν, σταυρῷ προσεπάγη. ἤδη γεγονὼς ἐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι. καὶ καθὸν πρὸς τὸν ποθούμενον αὐτῷ χριστὸν σωτῆρα ἐπανῆλθεν. οὗτος ὁ μακάριος διπλῆν τὴν κλῆσιν ἐπλούτησεν. σίμων γὰρ καὶ συμεὼν ἐκαλεῖτο. καὶ ἀδελφὸς ἰακώβου καὶ αὐτὸς τοῦ χριστοῦ ἐχρημάτισεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν καθαρῶν.

Ὁ μακάριος οὗτος Ἰωάννης, γεννᾶται εἰς Ἰρηνού-
πολιν, μίαν οὖσαν τῆς Δεκαπόλεως. Χριστια-
νῶν καὶ θεοφιλῶν γονέων, υἱὸς Θεοδώρου καὶ
Γρηγορίας. ἐνηβαστὴς δὲ γενόμενος, σπου-
δαῖος ὢν καὶ ταπεινὸς καὶ ὑπήκοος, ἠγαπήθη
παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ. καὶ ἀπελθὼν
σὺν αὐτῷ ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ
μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ, εἶτα ἐν Κωνσταν-
τίνου πόλει, γίνεται ὁ τούτου καθηγητής, ἀρ-
χιμανδρίτης, Δαλμάτων. οὗτος δέ, μεγαλό-
σχημος καὶ ἱερεύς. ἐκεῖθεν δὲ ἀποστέλλεται
παρὰ Νικηφόρου βασιλέως ἐν τῇ μονῇ τῶν Κα-
θαρῶν ἡγούμενος θεαρέστως οὖν καὶ ἀποστολι-
κῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην κυβερνήσας ἐπὶ
χρόνοις δέκα καὶ μικρόν τι πλέον, ἠγαπήθη
παρὰ πάντας αὐτούς. πειρασμῶν δὲ παγκο-
σμίου μελετωμένων παρὰ τοῦ μισοκάλου
διαβόλου, ἀπεκαλύφθη τῷ μακαρίῳ. καὶ
ἐπισυλλέξας καὶ νουθετήσας, πᾶσαν τὴν ἀ-
δελφότητα καὶ παραινέσας τὰ εἰκότα, λέ-
γει πρὸς αὐτούς. γρηγορεῖτε πατέρες, καὶ ἀ-
δελφοὶ ἵνα μὴ συλληφθῆτε ὑπὸ τοῦ διαβό-
λου, καὶ ἀρνήσησθε μὴ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας
εἰκόνας. ἐμὲ γὰρ οὐκ ἔτι ἐν τοῖς ζῶσιν ἴδητε.
λέγοντος δὲ ταῦτα τούτου, ἐλθόντων τινῶν
ἐκ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος ἠγριωμένοι, πᾶ-
σαν τὴν ποίμνην διεσκόρπισαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ
ὡς ἴδια διενείμαντο, καὶ τὸν ποιμένα σιδηρο-
δέσμιον λαβόντων, πρὸς τὸ Βυζάντιον εἵλ-
κυσαν, εἰς διαρπαγὴν τὴν μονὴν ἐασάντων.
ἐλθὼν δὲ ὁ ἅγιος πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἄ-
θεον αὐτὸν καὶ ἀλιτήριον ἀποκαλέσας, καὶ
ἄλλα πολλὰ πρὸς αὐτὸν ἀνερυθριάστως εἰ-
πὼν καὶ καταβροντήσας εἰς θυμὸν αὐτὸν
ἐκίνησε. διὸ καὶ τὰς ὄψεις αὐτοῦ τοῖς βουνεύ-
ροις σφοδρῶς ἔτυψεν. ὁ δὲ μακάριος ἔχαι-
ρεν ὡς πάσχων ὑπὲρ Χριστοῦ. καὶ φυλακισθεὶς
ἐν τῷ μετοχίῳ αὐτοῦ μῆνας τρεῖς, ἐξορίζε-
ται εἰς κάστρον λεγόμενον Πενταδάκτυ-
λον, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Λάμπης. καὶ τοὺς πόδας
αὐτοῦ ἁλύσεσι σιδηραῖς πεδησάντων, ἐν φυ-
λακῇ σκοτεινῇ ἐναπετέθη ἐπὶ μησὶν ὀκ-
τὼ πρὸς δέκα ἐκεῖσε τοῦτον ἐασάντων. μετὰ
δὲ τοῦτο ἐφορμῶν τὴν ἐν τῇ πόλει γυμνόν,
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως εἰς θρίαμβον. καὶ μετὰ
πολλοὺς τοὺς λόγους, παρεδόθη τῷ τότε ἀνα-
ξίως τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πατριαρχοῦν-
τι Ἰωάννῃ. ὃς καὶ πάνδεινα κακὰ ἐνδειξά-
μενος εἰς αὐτόν, λιμαγχονήσας ἐπὶ χρό-
νον πολύν, ἀνήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν βα-
σιλέα. ὁ δέ, εἰς τὸ Κριόταυρον λεγόμενον
κάστρον τῶν Βουκελλαρίων, εἰς ζοφερὰν ὀ-
πὴν ἐναποκλείσας, ἐταρίχευεν ὑποπιά-
ζων. ὁ δὲ ἅγιος, τὸν Θεὸν ἐδόξαζε, πάντα
εὐχαρίστως ὑπομένων. τοῦ δὲ παρανόμου
βασιλέως σφαγέντος, κρατήσας Μιχαὴλ
ἀντ' αὐτοῦ, τοὺς ἐν ἐξορίᾳ ἀνεκαλέσατο, ἀ-
φίκετο δὲ ὁ ἅγιος μέχρι τῆς Χαλκηδόνος.
μὴ συγχωρηθεὶς εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν,
βασιλεύσαντος δὲ Θεοφίλου, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ
τότε πατριαρχοῦντος, μεθ' ἑτέρων πα-
τέρων, καὶ ἐξορίζεται ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ἀφουσίας.
καὶ πληρώσας ἐκεῖσε χρόνους δύο καὶ ἥμισυ,
εἶδεν ὀπτασίαν τινά. καὶ ἀναγγείλας τοῖς
σὺν αὐτῷ τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ. μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀπῆλθε πρὸς Κύριον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀ-
ριστάρχου, μάρκου, καὶ ζηνᾶνος.

Ζηνᾶν νομικὸν ἀρίσταρχος καὶ μάρκος,
Ζωὴν ἀρίστην καὶ μακαρίαν εὗρον.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. καὶ ὁ
μὲν Ἀρίσταρχος οὗτος ἐστίν, οὗ Παῦλος μέμνη-
ται πρὸς Ῥωμαίους. γέγονε δὲ ἐπίσκοπος,
Ἀπαμείας τῆς Συρίας, ὑπὸ τῶν πρωτοθρό-
νων ἀποστόλων, πρὸ πάντων πρῶτος αὐ-
τὸς τὸν Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθινόν. Μάρκος
δὲ οὗτος ἐστίν, ὃν καὶ Ἰωάννην ἔλεγον ἐν συνη-
θείᾳ. οὗ ὁ Λουκᾶς μέμνηται ἐν ταῖς πράξεσιν.
ἐπίσκοπος δὲ γέγονεν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων
ἐν Βιβλοπόλει. Ζηνᾶν δὲ δῆλον, ὃν ἐν τῇ πρὸς
Ῥωμαίους ὁ ἀπόστολος νομικὸν γράφει. καὶ
ἐπίσκοπος πρῶτος ἐν Διοσπόλει γεγονὼς
ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ἐδίδασκε κηρύτ-
των τὸν Χριστόν, Θεὸν ἀληθινόν. οὗτοι οὖν πολλὰς
κακώσεις ὑπομείναντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων
ὑπὲρ ἀνοικοδομῆς ἐκκλησιῶν, καὶ καθαιρέ-
σεως εἰδώλων. καὶ θαυμάτων καὶ ἰάσεων αὐ-
τουργοὶ γενόμενοι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ποπλίου, μαχαίρᾳ τελειωθέντος. στίχ.

Σφαγεὶς Πουπλίων αἷμα σὸν Χριστῷ χέεις,
Ὃς ἠγοράσθης αἵματι Χριστοῦ πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Εὐλογίου τοῦ ξενοδόχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. στίχ.

Τὸν Εὐλόγιον ὡς ξενιστὴν τῶν ξένων,
Χριστοῦ ξενιστὴς Ἀβραὰμ ξενιζέτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λολλίωνος τοῦ νέου, ὃς κατὰ γῆς συρόμενος τελειοῦται. στίχ.

Κομίζεται τὸ σῶμα μάρτυς Λολλίων.
Κόνει φύρεσθαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ δοὺς κόνιν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σώματα βασάνοις προδοὺς, ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως. οὐ παρετράπης οὐκ ἐνέδωκας. κραυγάζων θεσπέσιε. ὁ τῶν πατέρων:~

Φίλτρῳ παμμάκαρ θεοῦ, ἀναφλεχθεὶς τὰς φρένας. πυρὸς ἐνύλου δυνατώτερος. βοῶν ἐσχημάτισας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ζήλῳ θεοῦ πυρωθεὶς, εἰδωλικὴν μανίαν. εἰς τέλος μάκαρ ἐξηφάνισας. καὶ πίστιν ὀρθόδοξον, εὐσεβοφρόνως πιστοῖς παρέδωκας θεόφρον:~ Θεοτ.

Παρθενομῆτορ ἁγνὴ, τὸ τῶν δαιμόνων τραῦμα. καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ διάσωσμα. ἀγγέλων εὐπρέπεια, τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν. ἐχθροῦ τῆς πλάνης ῥῦσαι:~ ᾠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν τῷ σταυρῷ, σαρκὶ προσηλωθέντα. καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν ὅπλον εἰς σωτηρίαν. παῖδες ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὅλην τὴν αὐγὴν, σοφὲ τοῦ παρακλήτου. τῇ καθαρᾷ σου συμεὼν, δεξάμενος καρδίᾳ. σκότος τὸ τῶν δαιμόνων, ἀφεγγὲς, ἐξηφάνισας πιστοὺς φωτίζων:~

Θάλασσαν δεινῆς, σοφὲ κακοπιστείας, ἀποξηράνας ταῖς ῥοαῖς, τῶν θείων διδαχῶν σου. ἅπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, στάχυν πίστεως καρποφοροῦσαν:~

Λόγον τοῦ πατρὸς, κηρύττων ἱεράρχα. πᾶσι θεὸν ἀληθινόν. πόνους ποικίλους ἔτλης. ὕψει δὲ ἀναβὰς τοῦ σταυροῦ, ἐξεδήμησας πρὸς ὃν ἐπόθεις:~ Θεοτ.

Τμα σε φωναῖς ἁγνὴ χαριστηρίοις. τὴν χαριτώσασαν ἡμῶν, τὸ γένος ἀνυμνοῦμεν. σκέπε καὶ περιφρούρει ἡμᾶς, θεονύμφα τε ἐκ πάσης βλάβης:~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν τῷ σταυρῷ σαρκί. ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε. σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. σὲ θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν:~

Ὡς στῦλος πυρὸς μάκαρ ὡράθης, λαοῦ προηγούμενος τοῦ νέου. ἐξ αἰγύπτου τῆς πλάνης, πρὸς δὲ γῆν ἐπαγγελίας τὴν θείαν μάρτυς. τοῦτον εἰσάγων, ταῖς σαῖς ὄντως εἰσηγήσεσιν:~

Σίμων συμεὼν, διπλῆν τὴν κλῆσιν. ἔχων τὸν διπλοῦν τῇ φύσει λόγον. ἐναντίον ἀθέων θεολογήσας, καὶ σταυρῷ προσομιλήσας. ὅθεν σε πάντες, συνελθόντες μακαρίζομεν:~

Ἡ γῆ ἡγιάσθη τῇ ἀθλήσει. σοῦ μάρτυς σταυρῷ προσηλωθέντος. αἱ ψυχαὶ δὲ δικαίων συμεὼν ἀγαλλιῶνται τῇ σῇ ἀνόδῳ. ὅθεν καὶ πάντες, οἱ πιστοί σε μακαρίζομεν:~

Φωτί με καταύγασον τῷ θείῳ, φωτὸς οἰκητήριον παρθένε. τὸ τῶν παθῶν μου τὸ σκότος, καὶ τὴν βαθυτάτην ὄντως νύκτα. ταῖς μεσιτείαις, θεοκυῆτορ ἀπελαύνουσα. Ὁ εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἐκτενὴς. τὸ τροπάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ ἡ ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ. ἑσπ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν ἁγίων προσόμοια γ΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μαρτύρων Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρατούσης ποτὲ τῆς ἑλλήνων σκαιότητος. καὶ ὠθούσης ἅπαντας, πρὸς ἀθέμιτα βάραθρα. ὁδὸν εὐθεῖαν οὐ κατελίπατε. καὶ ἀθεΐᾳ οὐ προσετέθητε. ἀλλ' ἐνηθλήσατε, γνώμης ἀνδρειότητι, καὶ τὴν ζωὴν. ξίφει θανατούμενοι,

κατεκληρώσασθε:~

Ὅμοιον.

Θεογνὴν ῥοῦφον ἀντίπαλον, θεόστιχον ἀρτεμᾶν, μάγνον πάντων θεόδοτον, τὸν κλεινὸν θαυμάσιον, καὶ τὸν θεῖον Φιλήμονα. τοὺς ἐν ἀθλήσει, φαιδρῶς ἐκλάμψαντας. καὶ τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγήσαντας. πίστει τιμήσωμεν. ὕμνοις μακαρίσωμεν τὴν ἱεράν. τούτων ἑορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι:~

Ὅμοιον.

Ἄνθη μαρτύρων τῶν πνότατα, παρεμβολὴ ἱερά. θεοσύλλεκτον ἄθροισμα, ἐκκλησία ἄριστος, συνωδεία θεόλεκτος. χορὸς ἁγίων, δῆμος μακάριος. ὑπὲρ τριάδος ἀγωνισάμενοι, ταύτην αἰτήσασθαι, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν. καὶ εἰρήνην ἅπασι, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς εἰς η΄ μετὰ τῶν εἱρμῶν. τῶν ἁγίων εἰς δ΄.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνηδόμενοι ὄντως. καὶ χειμάρρου τῆς τρυφῆς, τρυφῶντες δαψιλῶς, καὶ μεθέξει θεούμενοι. μάρτυρες στεφανηφόροι, τοὺς ἡμᾶς μακαρίζοντας, χαλεπῶν ἐκκινδύνων λυτρώσασθαι:~

Ἡλίου φωταυγοῦς, ἀνατείλαντες δίκην. ταῖς ἀκτῖσι τῶν στερρῶν, ἀγώνων ἀθληταί, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν. ἅπαντας φωταγωγεῖτε, καὶ παθῶν νύκτα λύετε. καὶ δαιμόνων τὸν ζόφον σκεδάζετε:~

Νεφέλαι μυστικαί, τῶν αἱμάτων τοῖς ὄμβροις. ὑετίζουσαι πιστῶς, ἐδείχθητε σοφοί, ἀθληταὶ ἀξιάγαστοι. καὶ ξηραίνουσαι τὴν πλάνην, ἀθείας ἐν χάριτι, διὰ τοῦτο ὑμᾶς μακαρίζομεν:~

Θεοτ.

Ἐκύησας Χριστόν, τὸν ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων. σαρκωθέντα ὑπὲρ νοῦν, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, θεομῆτορ πανάμωμε. ὅθεν πᾶσαι γενεαί σε. εὐσεβῶς μακαρίζομεν. τῶν ἁγίων μαρτύρων τὸ καύχημα:~

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Νεκροῖς ξοάνοις. σὺ ἐπιθύσαι μηδόλως θελήσαντες, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς θυσία ζῶσα προσήχθητε. παῖδες ὡραιότατοι ἅγιοι μάρτυρες.

Νόμοις ἐνθέοις, δυναμούμενοι τῷ σθένει τοῦ πνεύματος. ἀνομούντων τὰς βουλάς, καὶ τὰς ἐνέδρας καθείλατε. νομίμως ἀθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε:~

Ἀποσκοποῦντες, εἰς τὴν μέλλουσαν εὔκλειαν μάρτυρες. τὴν φθαρτὴν καὶ γεηράν, ἐμφρόνως τιμὴν ἐλίπετε. καὶ δόξαν ἀθάνατον ὄντως ἐλάβετε:~

Θεοτ.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι, τοῦ ἐχθροῦ νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον. σοῦ τεκούσης τὸν Χριστόν, τρωθέντα λόγχῃ πανάμωμε. ὑπὲρ οὗ οἱ μάρτυρες, τρωθέντες ἤθλησαν:~

Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ. καὶ δυνάμει.

Κα΄, ἦχος πλ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Σοφισθέντες τῇ γνώσει τῇ θεϊκῇ. ὁπλισθέντες τοῖς ὅπλοις τοῖς νοητοῖς. ἐχθροὺς κατεβάλετε, παρατάξεις ἐν πνεύματι. καὶ βίῳ καὶ τρόπῳ, θανόντες μετέβητε. πρὸς ζωὴν ἀγήρω, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον. ὅθεν καὶ ἰάσεις, ἀναβλύζοντες πᾶσι, ἰᾶσθε νοσήματα, καὶ διώκετε πνεύματα, ἀθλοφόροι ἐννεάριθμοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐνδόξως.

Ἱερεῖα ἀθλοφόροι, καὶ νεόθυτα σφάγια. θεῖαι προσφοραί τε, θύματα δεκτὰ προσηνέχθητε. τῷ ἑκουσίως τυθέντι, καὶ τὸν θάνατον θανατώσαντι ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν:~

Θαῦμα μέγιστον δεικνύντες, παρειμένας ἰάσαντες. ἀθλοφόροι χεῖρας, καὶ δυσεντερίας ἰάσασθε. τὸν προσφυγόντα ἐκ πόθου, τῇ σορῷ ὑμῶν. περιβόητον ἄνδρα ποτὲ ἀξιάγαστοι.

Μίαν γνώμην διαφόροις, ἐν τοῖς σώμασιν ἔχοντες. μαρτυρίου στέφος, ἄμφω ἐκομίσασθε μάρτυρες. ἐν οὐρανοῖς οὐρανικῶς, παριστάμενοι. καὶ πληρούμενοι δόξης, ἡμᾶς ἐποπτεύοιτε:~

Θεοτ.

Ὁ ἐν κόλποις τοῖς πατρῴοις, ἀχωρίστως καθήμενος. σοῦ ἐν ταῖς ἀγκάλαις, κάθηται παρθένε ὡς νήπιος. οὗ τὸ μακάριον πάθος, εἰκονίζοντες. οἱ καλλίνικοι παῖδες, ἀρίστως ἐνήθλησαν:~

ᾠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Νοητοὶ ὡς ἄνθρακες, ἀνάψαντες σοφοί. κατεφλέξατε ἀληθῶς. φρυγανώδη ἅπασαν πλάνην μακάριοι, καὶ πυρὰν ἐσβέσατε, τῶν εἰδώλων δρόσῳ πνεύματος:~

Ἀνυμνεῖ

Ἀνυμνεῖ τὰ θαύματα, ὑμῶν ὁ πονηρὸς λεγεῶνος ἀπολυθείς. δαιμονίων μάρτυρες φωτοειδέστατοι. τῇ σεπτῇ σορῷ ὑμῶν, παρειμένος ὡς προσήγγισεν :~

Ἀνυμνείσθω σήμερον, θεόγνης ἀρτεμᾶς. ῥοῦφος μάγνος τε ὁ κλεινός. ὁ κλεινὸς φιλήμων τε, καὶ ὁ θεόδοτος. σὺν τῷ θαυμασίω τε. καὶ ἀντίπατρος θεόστιχος :~ θκ.

Ῥυομένη φάνηθι, ἡμᾶς τῶν δυσχερῶν. καὶ παθημάτων φθοροποιῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων καὶ περιστάσεων. τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντας σε, θεοτόκε ἀειπάρθενε :~

ᾠδ. ϛʹ. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Τίμιος ὁ θάνατος ἐδείχθη, τῶν θείων ἀθλοφόρων. σοῦ θεὲ τῶν ὅλων ἐναντίον. ὥσπερ σαφῶς, ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς νοσοῦσιν ἐναπέδειξας :~

Ῥείθροις τῶν σεπτῶν ὑμῶν αἱμάτων, εἰδωλικῆς ἀπάτης. ἐξηράνατε θάλασσαν ὄντως. καὶ τὴν χριστοῦ, ἐκκλησίαν μάρτυρες, κατηρδεύσατε θεόφρονες :~ θκ.

Ὥσπερ θημωνία ἡ κοιλία. σου τῆς ἁγνῆς ὡράθη. σῖτον φέρουσα ἀθανασίας. πάντων πιστῶν τὰς ψυχὰς τὸν τρέφοντα, καὶ τοὺς μάρτυρας φαιδρύναντα :~ Ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὁ θεός. ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος :~

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κηʹ. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, μέμνωνος τοῦ θαυματουργοῦ. στίχ.

Ὑπνοῖ τι μικρὸν ἁρπαγεὶς τὴν ἐσχάτην,
Τὴν εἰς ἀνάστασιν τοῦ θεοῦ ἡμῶν μέμνων.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ τελάβεν μέμνονα γε πότμος.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν μέμνων, τὸν κόσμον ἀποταξάμενος διὰ τὸν θεόν, καὶ δικαίως καὶ εὐαρέστως πολιτευσάμενος, ἐν ὑπακοῇ καὶ ὑποταγῇ, γέγονε μοναχῶν ἀρχηγός. πραότητα δὲ καὶ ταπείνωσιν καὶ ἀγάπην ἐξασκήσας, γέγονε καὶ θαυματουργός. ἀκρίδων γὰρ ποτὲ ἐπελθουσῶν ἐν ταῖς τῆς μονῆς ἀρούραις, ἐξῆλθεν ὁ ἅγιος, καὶ διὰ εὐχῆς πάσας ὡς ὑπὸ πυρὸς διώξας ἐν τῷ ποταμῷ ἀπέπνιξε. καὶ ἐν τόπῳ ἀνύδρῳ διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγεν. ὃ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀενάως βρύει εἰς δόξαν. ἀλλὰ καὶ πλωτῆρσι ποτὲ ἀθρόας ζάλης ἐμπεσούσης τοῖς τὸν αἰτησαμένοις εἰς βοήθειαν ἐφάνη σὺν αὐτοῖς πηδαλιουχῶν τὸ πλεῖον καὶ προθυμοποιῶν. καὶ συντόμως εἰς λιμένα διασώζων. οὕτως διαπρέψας ἐν πλείοσι χρόνοις θαυματουργῶν, σελήνην τοῖς ἐπικαλουμένοις ἐχορηγεῖτο. καὶ εὐαρεστήσας μέχρι τέλους, ἀπῆλθε πρὸς κύριον, μετὰ τῶν τῆς ἀρετῆς ἐφοδίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων ἐννέα μαρτύρων τῶν ἐν κυζίκῳ, θεόγνιδος. ῥούφου. ἀντιπάτρου. θεοστίχου. ἀρτεμᾶ. μάγνου. θεοδότου, θαυμασίου. καὶ φιλήμονος. στίχ.

Εἰκὼν ἀΰλων ταγμάτων τῶν ἐννέα,
Οἱ τὰς κάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Οὗτοι οἱ θειότατοι μάρτυρες, ἐκ διαφόρων τόπων ἀθροισθέντες, καὶ τῇ κυζίκῳ καταχθέντες, γνώμης γενναιότητι τὸν ἄρχοντα κατήσχυναν. καὶ τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατέπτυσαν. καὶ ποικίλαις αἰκίαις ὑποβληθέντες, οὐκ ἐπείσθησαν. ἀλλὰ μᾶλλον ζῶσαν θυσίαν ἑαυτοὺς τῷ ζῶντι θεῷ ἀνέθεντο διὰ ξίφους ἀναιρεθέντες :~

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει καρθαγένῃ.

Ἐν τοῖς χρόνοις ἡρακλείου τοῦ βασιλέως καὶ νικήτα πατρικίου, ἐν ἀφρικῇ, θαῦμα γέγονε τοιοῦτον. ταξεώτης τις ἦν ἐν τῇ πόλει καρθαγένῃ. θανατικοῦ δὲ καταλαβόντος τὴν πόλιν, ἀπῄει ἐν τῷ ἰδίῳ προαστείῳ μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὡς δῆθεν φεύγων τὸν θάνατον. ἀλλ' ὁ διάβολος ῥίψας αὐτὸν εἰς ἁμαρτίαν, παρεσκεύασε μοιχεῦσαι τὴν γυναῖκα τοῦ γεωργοῦ αὐτοῦ. εἶτα κρουσθεὶς ἐπὶ τοῦ βουβῶνος, ἐτελεύτησε. καὶ μετὰ τρεῖς ὥρας, ἤρξατο κράζειν ἐκ τοῦ τάφου, ἐλεήσατέ με. καὶ ἀνοίξαντες, εὗρον αὐτὸν ζῶντα, καὶ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι. θαλάσσιος δὲ ὁ πάπας ἀφρικῆς, παρεμυθήσατο αὐτόν, καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας, διηγήσατο ὅτι ἐν τῷ μέλλειν ἐξελθεῖν τὴν ψυχήν μου, ἑώρων αἰθίοπας τινὰς

φοβεροὶ ὡς παριστάμενοί μοι, καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον νεανίσκους δύο ὡραίους ἐλθόντας, ἐφ' οἷς ἐχάρη ἡ ψυχή μου. καὶ λαβόντες με οἱ νεανίσκοι, ἀνέβαινον ἐν τῷ οὐρανῷ· τὰ γοῦν τελώνια τῶν αἰθιόπων, ἐξέταζον πᾶσαν ἁμαρτίαν μου. ἄλλο τοῦ ψεύδους, ἄλλο τοῦ φθόνου, ἄλλο τῆς πλεονεξίας. ἀντετίθουν δὲ οἱ ἄγγελοι τὰς ἀγαθάς μου πράξεις. ὅτε δὲ ἀνέβημεν εἰς τὴν πύλην τοῦ οὐρανοῦ, συνήντησεν ἡμῖν τὸ τῆς πορνείας τάγμα, καὶ προέβαλλον τὴν πρὸ βραχέος μοι πραχθεῖσαν μοιχείαν. καὶ νικήσαντες, κατέσπασάν με εἰς τὰ κατώτερα τῆς γῆς, ἔνθα αἱ τῶν ἁμαρτωλῶν ψυχαὶ κολάζονται. περὶ ὧν ἀδυνατεῖ γλῶσσα διηγήσασθαι. θρηνοῦντι δέ μοι, ἐφάνησαν οἱ δύο νεανίσκοι, οἷς κλαίων ἔλεγον, ἐλεήσατέ με ἵνα μετανοήσω. τότε λέγει ὁ εἷς τῷ ἑτέρῳ. ἀντιφωνεῖς αὐτῷ ἵνα μετανοήσῃ, ὁ δὲ λέγει, ἀντιφωνῶ. τότε ἀναγαγόντες με, εἰσήγαγον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ εἶδον τὸ σῶμα μου ὡς πηλὸν καὶ βόρβορον, καὶ οὐκ ἤθελον εἰσελθεῖν. οἱ δὲ, εἶπον μοι. ἀδύνατον ἐστὶν ἄλλως μετανοῆσαι, εἰ μὴ διὰ τοῦ σώματος μεθ' οὗ ἥμαρτες. τότε οὖν εἰσῆλθον, καὶ ψυχωθέντος τοῦ σώματος, ἠρξάμην βοᾶν. ταῦτα εἰπὼν, καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπιβιοὺς ἄσιτος, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος, πάλιν ἐκοιμήθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πατρικίου ἐπισκόπου προύσης, καὶ περὶ κρίσεως.

Στίχ.

Λιπὼν τὴν κάτω Πατρίκιος πατρίδα,
Ἔβη πρὸς θεόν· οὗπερ πατρὶς ἡ πάλαι.

Οὗτος ὁ ἅγιος διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ ἐκ βρέφους ἀρετὴν καὶ σοφίαν, ἐπίσκοπος ἐγένετο προύσης. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν πίστιν καὶ διάπυρον αὐτοῦ ζῆλον, κρατεῖται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν. καὶ παραστὰς τῷ ἄρχοντι, τὴν τῶν εἰδώλων ἤλεγξε ματαιότητα. καὶ πολλαῖς ἰδέαις βασάνων ὁμιλήσας ποιναῖς, τὴν τοῦ ξίφους ὑπέστη τιμωρίαν. ἀντιστάμενος δὲ τῷ τυράννῳ καὶ περὶ τῆς κολάσεως ἱστάμενος, ἔλεγεν, ὅτι δύο τόπους ἡτοίμασεν ὁ θεός. ἕνα πολλῶν ἀγαθῶν, ὧν οἱ δίκαιοι ἀπολαύουσι. καὶ ἕνα σκότους καὶ πυρός, ἔνθα οἱ ἁμαρτωλοὶ κολασθήσονται. καὶ ὅτι πῦρ οὐ μόνον εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐνέβαλεν ὁ θεός, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι ἐστὶ πῦρ καὶ ὕδωρ. ἄλλο γὰρ τὸ ἐπάνω τῆς γῆς ὕδωρ· ὅπερ λέγεται θάλασσα. καὶ ἄλλο τὸ ὑποκάτω τὸ λεγόμενον ἄβυσσος. ἐξ οὗ ὥσπερ σιφώνων ἀναπέμπονται αἱ πηγαὶ πρὸς ζωὴν ἡμετέραν. ἐκ δὲ τοῦ ὑποκάτω πυρὸς, θερμὰ ὕδατα ἀναπέμπονται. τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον, τὸ δὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ὥς φασι κολαστήριον ἐστὶ τῶν ἀσεβῶν. ὥσπερ καὶ τὸ κατώτατον ὕδωρ κρύσταλλον καὶ τάρταρον λέγουσι, ἐν ᾧ οἱ ἕλληνες καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν κολάζονται αἰωνίως. ἔλεγε δὲ ὅτι ἐγὼ τὴν ἰουδαίαν περιελθὼν, καὶ περάσας τὸν ἰορδάνην, ἐθεασάμην γῆν μαρτυροῦσαν ὀργὴν θεοῦ ἕως τοῦ νῦν. δι' ἃς ἐποίουν οἱ δυσσεβεῖς ἁμαρτίας ξενοκτονούντων. καὶ αἰσχρὰ ἕτερα ἐργαζόμενοι. εἶδον δὲ καὶ εἰς ἔτι καπνὸν ἀναβαίνοντα. καὶ γῆν περιτεφρωμένην, ἄμοιρον παντὸς καρποῦ, καὶ πάσης ὑγρᾶς οὐσίας. ἐστὶ δὲ τοῦτο, οὐ μακρὰν τοῖς θέλουσι θεάσασθαι τὸ ἐν αἴτνῃ τῆς σικελίας πῦρ. διὸ μαρτυρούμεθα ἡμῖν, περὶ τῆς μελλούσης διὰ πυρὸς ὑπὸ θεοῦ γενήσεσθαι κρίσεως. ὅτι ἑώρακα ἐν τῇ νεαπόλει πρὸ ἓξ μιλίων τῆς πόλεως, παρακείμενον ὄρος φαραγγῶδες βλύσαν τὸ θεῖον πῦρ. καὶ ὥσπερ ὕδωρ ἐπὶ τριακοσίας ὀργυίας ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ κατέφλεξε τὴν γῆν, καὶ τοὺς λίθους. ἕως οὗ στέφανος ὁ τηνικαῦτα ὁσιώτατος ἐπίσκοπος, ἐξελθὼν μετὰ λιτῆς, ἐδεήθη τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ πῦρ κατεπαύθη:~

ᾨδὴ ζ΄. νέοι τρεῖς ἐν βαβυλῶνι.

Τοὺς παῖδας μιμησάμενοι τοὺς τρεῖς. ἐν ταῖς ποιναῖς τῶν δεινῶν δοκιμασθέντες μεγαλομάρτυρες ἔνδοξοι. τὸν σωτῆρα ὑμνεῖτε χριστόν. ἵστασθε πρὸ τῶν βημάτων, μάρτυρες δικαστικῶν. ἀθλοῦντες καρτερώτατα καὶ αἰσχύναντες τοὺς δυσσεβεῖς. καὶ πλανηθεῖσι πᾶσιν ὑποδεικνύντες ἀλήθειαν:~

Ἠνέκρωσόν μου τὰς κινήσεις, ἀλγεινάς τε τὰς τῆς σαρ-

σαρκός. ζωὴν ἡ κυήσασα. ζώωσον ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου. νενεκρωμένην πάθεσι. καὶ πολλοῖς ἁμαρτήμασιν :~

ᾠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Σὲ χορὸς ἀθλοφόρων ὁ ἔνθεος. ἀγαπήσας σωτὴρ παντοδύναμε. καὶ τῇ ἰσχύϊ ἔθραυσαν, τῶν δαιμόνων τὰ ξίφη καὶ πανουργίας. τῇ δυνάμει τῇ σῇ κραταιούμενοι :~

Εὐφημείσθω θεόγνης θεόδοτος. καὶ φιλήμων θαυμάσιος ᾄσμασι. καὶ ἀρτεμᾶς ἀντίπατρος. μάγνος ροῦφος οἱ θεηγόροι. καὶ θεόστιχος οἱ μεγαλόφρονες :~

Τὸν ἀγῶνα καλῶς ἐκτελέσαντες. καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες ἄτρωτον. διαβάντες ἔνδοξοι. καὶ τομῆς πρὸς τὰ ἄνω χοροβατεῖτε. σὺν ἀγγέλοις ἀεὶ ἀγαλλόμενοι :~ Θεοτοκίον.

Ὁ σκηνώσας ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου. ἑαυτοῦ οἰκητήριον ἔδειξε. τοὺς εὐσεβεῖς πανάχραντε, ὃν βοῶμεν ἀπαύστως. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

ᾠδὴ θ'. Εὔαν μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὤφθητε ἔνδοξοι χριστοῦ, πανθαύμαστοι, μαρτυρίου στερεώματι. ἄστρα ἐν ὕψει μαρτυρίας. ὡς ἥλιον χριστὸν μέσον ἔχοντες. τὴν πλάνης ἀπελαύνετε ζόφωσιν, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μακάριοι.

Τιμῶμεν ἀγῶνας τοὺς σεπτοὺς πανένδοξοι. καὶ τὰ ἆθλα καὶ τὰ στίγματα. τὴν μέχρις αἵματος ἀνδρείαν. τοὺς πόνους καὶ τὸν βίαιον θάνατον. θαυμάτων τε τὸ ἄπειρον πέλαγος, ἐν εὐφροσύνῃ μακαρίζοντες :~

Ἡμέραν τελέσωμεν πιστοὶ ἑόρτιον. εὐφημοῦντες τὸν φιλήμονα. μάγνον καὶ ροῦφον καὶ θεόγνην. ἀντίπατρον θεόστιχον ᾄσμασι. καὶ ἀρτεμᾶν καὶ θεῖον θαυμάσιον, σὺν θεοδότῳ μακαρίσωμεν :~ Θεοτοκίον.

Σύμβολα πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως. οἱ προφῆται προεκήρυξαν. ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως σοὶ τὰς προσηγορίας ἁρμόζοντες. ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ ἐγέννησας, κράτος θανάτου διαλύσασαν :~ Ὁ εἱρμός.

Εὔαν μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι. τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τὸ ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κθ'. τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἰάσωνος καὶ σωσιπάτρου. ἑσπέρας τὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν ἀποστόλων γ'. ἦχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάντα κατελίπατε τερπνά, χριστὸν ἀγαπήσαντες. οὗ ταῖς ψυχαῖς ἐκολλήθητε, ὀπίσω ἔνδοξοι. ἴχνεσι τοῖς τούτου, πίστει προσηνέχθητε. ἰάσων καὶ σωσίπατρε πάνσοφοι, ᾧ καὶ πρεσβεύετε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Ἰάσων σωσίπατρε ψυχὴν, τὴν ἐμὴν φωτίσατε. ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσιν, οἱ τὴν περίγειον. διδαχαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταλάμψαντες. καὶ σκότος τῶν εἰδώλων μειώσαντες, καὶ προσενέγκαντες. γένος ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, σεσωσμένον, χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν.

Χριστὸς ὁ θεὸς ὑμᾶς σοφοί, ἰάσων σωσίπατρε. τοὺς πλανωμένους ἀπέστειλεν, ἀνακαλέσασθαι. καὶ προσφέρειν, πάντας καθωδήγησεν. ὑμῶν τοῖς θεοσόφοις διδάγμασιν, ᾧ νῦν πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η'. καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τῷ τοῦ χριστοῦ, βήματι νῦν παριστάμενοι. μνείαν ἡμῶν ἀπόστολοι, ποιεῖσθε πάντοτε. τῶν ὑμᾶς εὐφημούντων. ἐλάβετε γὰρ χάριν, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν :~

Δυὰς σεπτὴ, τῶν ἀποστόλων αἰτήσασθε, χριστὸν τὸν πανοικτίρμονα. χάριν δοθῆναι μοι, τοῦ ὑμᾶς εὐφημῆσαι. καὶ μέλψαι τοὺς ἀγῶνας, ὑμῶν πανόλβιοι :~

Μύσται χριστοῦ, ἰάσων παμμακάριστε. καὶ πάνσοφε σωσίπατρε. τοὺς τὴν σεπτὴν ὑμῶν, ἑορ-

τάζοντας

τάζοντας μνήμην, παντοίων ἐκ κινδύνων ἀπολυτρώσασθε:~ Θ.

Χαῖρε σεμνή, τῶν δωρημάτων ἡ ἄβυσσος. χαῖρε λιμὴν ἀχείμαστε. χαῖρε ὀχύρωμα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας. παρθένε θεοτόκε, μόνη πανύμνητε.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Τοῦ Παύλου φοιτηταὶ σοφοὶ γενόμενοι. κατ᾽ ἴχνος, ἐκείνου τε πορευθέντες. διεδράμετε τὰ σύμπαντα, τὸν σωτήριον λόγον καταγγέλλοντες:~

Ὡς θεῖοι ποταμοὶ σοφίας ἔνδοξοι ναμάτων, πληροῦτε τῶν σωτηρίων. ἐκκλησίας τὰ συστήματα. ἐκ πηγῶν σωτηρίου ῥεῖθρα βλύζοντες:~

Παντοίων ἀνάγκων καὶ περιστάσεων. τοῦ βίου, πρεσβείαις ὑμῶν ἁγίαις, θεοφόροι κυβερνήσατε. τοὺς ὑμᾶς νῦν τιμῶντας διασώζοντες:~ Θ.

Ὁ κλίνας οὐρανοὺς τῇ ἀπορρήτῳ ἐννοίᾳ κενώσει, τὴν σάρκα ἐκ σοῦ πτωχεύει. προσλαβόμενος θεόνυμφε. καὶ τὸν κόσμον πλουτίζει τῇ θεότητι:~

Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε. ὁ ξύλῳ.

Κανὼν ἦχος α΄. τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἰάσωνα πιστοί, καὶ Σωσίπατρον ὕμνοις. ὡς μύστας ἱερούς, τῆς ἁγίας τετράδος. καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, ἐπαξίως τιμήσωμεν. ὅπως λάβωμεν, ταῖς παρακλήσεσι τούτων. πάντων ἔλεος, καὶ χάριν εὕρωμεν θείαν, εἰς εὔκαιρον βοήθειαν:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Τῷ Χριστοῦ τῷ ὀνόματι, θαυματουργοί, τελοῦντες τὰς ἰάσεις. πρὸς θεοῦ τὴν πίστιν λαοὺς εἱλκύσατε:~

Καὶ ποιμαίνειν μακάριοι, καὶ ὁδηγεῖν, ἡμᾶς καὶ μετὰ τέλος. τὸ μικρὸν πιστεύομεν τοῦτο ποίμνιον:~

Πνευματικῶς συγγενόμενοι, τοῖς συμπολίταις ἔνδοξοι πρεσβείαις. τὰς χρηστὰς φιλίας μόνῳ παράσχοιτε:~ Θ.

Ταῖς πρεσβείαις δεόμεθα. τῆς σὲ σαρκί, τεκούσης θεοῦ λόγε. τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ ἐλέη σου:~

ᾠδὴ ε΄. ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἱερουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, τῶν μυστηρίων εὐκλεεῖς ὤφθητε. καὶ κοινωνοί. σοφοὶ τῶν ἐκείνου, ἁγίων τε παθῶν. διὸ ἐπαξίως, ἀεὶ μακαρίζεσθαι:~

Ὡς οὐρανοὶ λογικοί. τοῖς ἐπὶ γῆς τὴν τοῦ θεοῦ ἅγιοι, δόξαν φανῶς. φθεγγόμενοι ζόφον, ἐξήρατε δαιμόνων. καὶ θεογνωσίας, τὸν κόσμον ἐπλήσατε:~

Ταῖς ἱκεσίαις τῶν σῶν, ἱερωτάτων μαθητῶν κύριε. σῶσον ἡμᾶς. ἡμεῖς γὰρ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς. καὶ φόβῳ σε πάντων, ὑμνοῦντες δοξάζομεν:~ Θ.

Ἐν γενεαῖς γενεῶν, εὐλογημένη καὶ ἁγνὴ πέφυκας. ὡς τὴν ἀρὰν τῷ θείῳ σου τόκῳ, νεκρώσασα τὸ πρίν. καὶ τὴν εὐλογίαν, τῷ κόσμῳ πηγάσασα:~

ᾠδὴ ς΄. ἄβυσσος ἁμαρτημάτων

Ὅπλον σε, οἱ θεηγόροι ἀπόστολοι κεκτημένοι, τὴν τῶν ἐναντίων εὐσθενῶς, παράταξιν ἔτρεψαν ὡς ἄριστοι, στρατιῶται σου λόγε:~

Ἐκράτυναν, τὴν ἐκκλησίαν Σωσίπατρος καὶ Ἰάσων. ἱερολογίαις ἱεραῖς. ὡς ἔνθεοι ῥήτορες καὶ κήρυκες, καὶ θεοῦ ἱεράρχαι:~

Ἐκύκλωσαν ἡμᾶς ἀνάγκαι καὶ θλίψεις δι᾽ ἁμαρτίαν. ἀλλὰ παρακλήσεσι ταῖς, τῶν ἀποστόλων σου. ἐλέησον ὁ θεὸς τοὺς σοὺς, δούλους:~ Θ.

Μακάριος ὁ σὲ γινώσκων λαὸς ἁγνὴ θεοτόκε. ἐν γὰρ τῷ υἱοῦ σου τῷ φωτί, πᾶς τις πορεύεται. σωζόμενος, εἰς αἰῶνας:~

Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. ἀλλ᾽ ὡς τὸν προφήτην ἰωνᾶν. κύριε κύριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Κοντάκιον ἦχος β΄. χειρόγραφον εἰκόνα.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου καταυγασθέντες. γεγόνατε φωστῆρες τῆς οἰκουμένης. τρισμακάριοι. καταυγάζετε καὶ ἀεὶ κόσμον θαύμασιν, ἰάσεων ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων. σωσίπατρε Χριστοῦ μαρτύρων κλέος, ἀπόστολοι θεοφόροι. προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις. καθικετεύσατε θεῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὁ οἶκος.

Ἀπόστολοι θεηγόροι καὶ κήρυκες εὐσεβείας. διδάσκαλοι καὶ προστάται εὐσεβούντων ἀεὶ

σέβα

σέβαστοι. παρεστηκότες Θεῷ, καὶ φωτὸς θείου πληρούμενοι. καὶ στεφάνοις ἐγκοσμούμενοι, φωτίσατε ἡμᾶς δεόμεθα, γεραίρειν τὴν ὑμῶν πανέορτον πανήγυριν, ἐν εὐφήμοις ὑμνῳδίαις εὐσεβῶς. πάντες γὰρ ἐσμὲν ποίμνιον ὑμῶν, λυτρωθέντες τῆς πλάνης ἐν χάριτι. ἀλλ' ὡς ὄντες σωτῆρες τῶν πιστῶν, σπεύσατε πρὸς τὸν κτίστην. πρεσβεύοντες παρρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ΄. τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἰάσωνος καὶ σωσιπάτρου.

Ζωῆς ἰάσων λαμβάνει ἀφθάρτης πύρας,
Ἀλλ' εὗρεν ἄλλην, μὴ πύρας κεκτημένην.
Θανόντι δόξαν σοῦ προσώπου δακρύεις,
Σωσίπατρε τοῦ θεοῦ λόγου πατήρ.
Εἰκάδι ἐνάτῃ ἰάσων ἀπεβήσατο γαίης.

Τούτων ὁ μὲν ἰάσων ταρσεὺς ἦν, ὃς καὶ πρῶτος ἐκεῖθεν ζωγρεῖται, πρὸς τὴν εὐσέβειαν. σωσίπατρος δὲ ἐξ ἀχαΐας ὁρμώμενος, μετὰ τοῦτον τὴν εἰς χριστὸν πίστιν ἐδέξατο. ἀμφότεροι δὲ μαθηταὶ χρηματίσαντες παύλου τοῦ ἀποστόλου. ὁ μὲν ἰάσων, τῆς ἰδίας πόλεως διδάσκαλος καθίσταται. ὁ δὲ σωσίπατρος, τῆς ἰκονιαίων ἐκκλησίας, τοὺς οἴακας δέχεται. οἵτινες τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν, καλῶς ποιμάναντες, τὰ ἑσπέρια καταλαμβάνουσι. καὶ τῇ κερκυραίων ἐπιδημήσαντες νήσῳ, ναὸν περικαλλῆ ἀνεγείρουσι στεφάνῳ τῷ πρωτομάρτυρι. ἔνθα τῷ θεῷ λειτουργοῦντες, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς χριστὸν ἐπεσπάσαντο πίστιν. διαβληθέντες δὲ κερκυλλίνῳ τῷ βασιλεῖ, φρουρᾷ ἐγκλείονται. ἐν ᾗ ἑπτὰ λῄσταρχοι ὑπῆρχον ἐγκεκλεισμένοι. ὧν καὶ προσηγορίαι εἰσὶν αὗται. σατορνῖνος. ἰακίσχολος. φαυστιανός. ἰαννουάριος. μαρσάλιος. εὐφράσιος. καὶ μαμμῖνος, οἳ δι' ὧν εἶπον καὶ ἐποίησαν, πρὸς τὴν εἰς χριστὸν μετήνεγκαν πίστιν. πρόβατα ἀντὶ λύκων ἐργασάμενοι. οἵτινες μετὰ ταῦτα, ἐν λέβησι πεπληρωμένοις πίσσης καὶ θείου, καὶ κηροῦ, βληθέντες, τοὺς τῆς μαρτυρίας στεφάνους παρὰ χριστοῦ ἐκομίσαντο. καὶ ὁ δεσμοφύλαξ ὡσαύτως πιστεύσας εἰς χριστόν, τὴν εὐώνυμον χεῖρα καὶ τοὺς δύο πόδας ἐκκοπείς, τέμνεται καὶ τὸν αὐχένα, τὸ τοῦ ἐπικαλούμενος ὄνομα. τοὺς δὲ ἁγίους ἰάσωνα καὶ σωσίπατρον τῆς φυλακῆς ἐξαγαγών, καρπιανῷ τῷ ἐπάρχῳ τιμωρεῖσθαι ἐκδίδωσιν. ὃς τούτους ἐρωτήσας, αὖθις τῇ εἱρκτῇ δεσμεύσας, ἀπέρριψεν. ἰδοῦσα δὲ αὐτοὺς οὕτω δεδεμένους, κέρκυρα ἡ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ, καὶ μαθοῦσα ὅτι διὰ τὸν χριστὸν πάσχουσι, χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀνηγόρευσε. καὶ τὸν κόσμον ὃν περιεφόρει πένησι δέδωκε. τοῦτο μαθὼν ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἐπεὶ οὐκ ἠδυνήθη τοῦ σκοποῦ μεταστρέψαι αὐτήν, εἱρκτῇ κατακλείει. καὶ αἰθίοπι τινὶ ἀσώτῳ εἰς διαφθορὰν ἐκδίδωσιν. ὡς δὲ τῇ θύρᾳ τῆς φυλακῆς προσήγγισεν, ὑπὸ ἄρκου διεσπαράχθη. ἡ δέ, τοῦτο μαθοῦσα ἰάσατο αὐτόν, καὶ τῆς θηρὸς λυτροῦται. καὶ διὼν πρὸς αὐτὸν διεξήει, χριστιανὸν αὐτὸν ἀπειργάσατο. καὶ μέγας ὁ τῶν χριστιανῶν θεός, ὁ αἰθίοψ ἀνεβόησεν. ὅς, αὐτίκα ὑπὸ τοῦ τυράννου δεινῶς βασανισθείς, τοῦ βίου μεθίσταται. περὶ δὲ τὴν φρουράν, ξύλα ἐνέγκαντες οἱ στρατιῶται ὑφῆψαν, τὴν μάρτυρα κατακαῦσαι πειρώμενοι. τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἄφλεκτος διαμείνασα, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς χριστὸν μετεκαλέσατο πίστιν. διὰ τοῦτο ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ καπνῷ πικρῷ ὑποβάλλεται. ἐπὶ τοσοῦτον, ἕως τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ θεῷ παρέθετο. μετὰ ταῦτα, διωγμὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν κινήσας ὁ βασιλεύς, καὶ τῶν ἁγίων ἐν παρακειμένῳ νησιδίῳ διαφυγόντων, αὐτὸς τιμωρησόμενος τούτους ἀπέπλει. καὶ δὴ μέσον τοῦ πελάγους γενόμενος, ὡς ὁ πάλαι φαραὼ τῇ θαλάσσῃ κατεποντίσθη. καὶ ὁ μὲν τοῦ κυρίου λαός, εὐχαριστηρίους ὕμνους τῷ θεῷ προσήγαγεν. ἰάσων δὲ καὶ σωσίπατρος τῆς φυλακῆς ἀπολυθέντες, ἐδίδασκον ἀκωλύτως τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ἐπεὶ δὲ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος, καὶ τὰ περὶ τῶν ἁγίων ἔμαθε, κελεύει ἀχθῆναι βοῦτιν σιδηρᾶν. καὶ βληθῆναι πίσσαν ἐν αὐτῇ καὶ ῥυτίνην, καὶ κηρόν, καὶ ἐκπυρωθῆναι σφοδρῶς, καὶ τοὺς ἁγίους ἐν αὐτῇ βληθῆναι. τούτου δὲ γενομένου, καὶ τῶν ἁγίων ἀφλέκτων διαφυλαχθέντων, πολλοὶ τῶν ἀπίστων κατεφλέχθησαν. οἱ δὲ τῷ χριστῷ

προσέ-

προσέδραμον. ὁ δὲ βασιλεὺς, λίθον ἐξαρτήσας τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ ἐθρήνει. ὁ θεὸς λέγων ἰάσωνος καὶ σωσιπάτρου, ἐλέησόν με. ὁ δὲ μακάριος ἰάσων παρόντος τοῦ βασιλέως, τὸν λαὸν ἅπαντα νουθετήσας καὶ διδάξας, κατηχήσας ἐβάπτισεν. εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐπονομάσας τὸν βασιλέα σεβαστιανόν. οὐ μετ' πολλὰς δὲ ἡμέρας ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως, νόσῳ περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν. προσευξάμενος δὲ ὁ ἀπόστολος, ἤγειρεν αὐτόν. πολλὰ γοῦν ἔκτοτε κατεργάσατο θαύματα, καὶ ναοὺς ἀνεγείρας περικαλλεῖς, καὶ πάντα καλῶς καὶ ὁσίως τελέσας, καὶ τὸ τοῦ χριστοῦ ποίμνιον ἐπαυξήσας, ἐν γήρᾳ καλῷ, πρὸς τὸν ποθούμενον διαβαίνει χριστόν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων λῃστῶν, οἳ διὰ τοῦ ἀποστόλου ἰάσωνος πιστεύσαντες τῷ χριστῷ, ἐν λέβητι πίσσης καχλαζούσης, βληθέντες τελειοῦνται. στίχ.

Λῃσταὶ μαθόντες τὴν ἐδὲμ λῃστοῦ λάχος.
Πίσσῃ λαχεῖν ἔσπευσαν αὐτὴν ἐμφλόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας κερκύρας θυγατρὸς κερκυλλίνου τοῦ βασιλέως. ἥτις βέλεσι κατατρωθεῖσα, τελειοῦται. στίχ.

Βελῶν βασιλὶς ταῖς βολαῖς ἐστιγμένη,
Ἐκ στιγμάτων ἔλαμψεν ὡς ἐκ μαργάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ζήνωνος καὶ βιταλίου, πυρὶ τελειωθέντων. στίχ.

Μὴ δειλιάσας βιτάλιε πρὸς φλόγα,
Ἡγήσομαι γὰρ καὶ προεισέλθω ζήνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς εὐσέβιος πυρὶ τελειοῦται. στίχ.

Ἐκ τοῦ τὸ πῦρ ὁποῖον ἐκσμήξει ῥύπον,
Εὕροιζον εὐσέβιε χριστοῦ χρυσίον.

Ὁδὸν εὔοδον ὀνησίφορος τρέχων.
Σὺν εὐόδῳ πέφθακεν εἰς πόλου πύλας.

Οὗτοι, ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα εἰσὶν, ὧν καὶ παῦλος μέμνηται γράφων ἑτέροις. καὶ ὁ μὲν ὀνησίφορος, ἐπίσκοπος γέγονε κολοφῶνος. εὔοδος δὲ, ὑπὸ πέτρου ἐνθρονίζεται εἰς ἀντιόχειαν. ἀμφότεροι δὲ πειρασμοῖς οὐκ ὀλίγοις ὑποβληθέντες, καὶ πρὸς τὴν εἰς χριστὸν πίστιν πολλοὺς ἐπιστρέψαντες, ἀνέδραμον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ποθούμενον χριστόν:~

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. εἰκόνος χρυσῆς.

Τοῦ πρώτου φωτὸς, τὰς ἀκτῖνας ὁ σοφὸς παῦλος δεξάμενος. ὑμᾶς ἰάσων ἱερώτατε, καὶ θεοφόρε σωσίπατρε. δευτερο φανῶς καταυγάζει, διδαχαῖς ἀναμέλποντας. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἡλίου σοφοὶ, ἐπὶ γῆς τοῦ αἰσθητοῦ ὁδὸν ἐδράμετε. ἀνατολὴν γὰρ καταλάμψαντες, πρὸς δύσιν φθάσαντες ἔδυτε. σωματι φαιδρῶς πρὸς θεὸν δε, ἀνυψώσαντες πνεύματα. ὑμνολογεῖτε νῦν αὐτὸν, ὡς τῶν πατέρων θεόν:~ θεοτοκίον.

Προστάτιν θερμὴν. τὴν τεκοῦσαν σε χριστὲ παρθένον ἔδωκας. τοῖς ἐν ἀνάγκαις περιπίπτουσι, τοῖς τῶν δαιμόνων περιστάσεων. ῥῦσαι οὖν ἡμᾶς εὐχαῖς ταύτης, τῶν κινδύνων τοὺς ψάλλοντας. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Ὡραιωθέντες καλλοναῖς, τοῦ τῆς χάριτος σοφοὶ εὐαγγελίου. πόδας ὤφθητε πάντα, τὴν ὑποτρέχουσαν γῆν. εἰρήνην, εὐαγγελιζόμενοι ὅθεν ἀνυμνεῖτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Τῶν φιλοσοφούντων τὰς πλοκὰς, διελύσατε σοφῶς θεολογοῦντες. τρισυπόστατον φύσιν, μύσται τοῦ λόγου σεπτοί. καὶ κόσμον ὅλον ἐφωτίσατε. μέλπειν καὶ δοξάζειν, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ θεοτοκίον.

Σὲ θεοτόκον ἀληθῆ, ὀνομάζοντες ἁγνὴ ὁμολογοῦμεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, λόγον ἀφράστως διπλοῦν. τὴν φύσιν ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Τὸν ἐπὶ γῆς τοὺς ἁγίους, μεγαλύναντα λόγον, θεοῦ καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα. καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑψίστοις, κατέχοντα τὰ πνεύματα αὐτῶν. ἐν χαρᾷ τῇ οἰκείᾳ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν:~

Τελειωθέντες θεόπται, ἐν ὀλίγῳ πληροῦσθε. ἐν τόποις φωτεινοῖς χρόνους μακρούς. ἔνθα

χαρὰ

χαρὰ ἀνεκλάλητος. καὶ ἀΐδιος δόξα, καὶ
φῶς τὸ καταλάμπον ὡς θεός. τοῦ φωτὸς
τοὺς ἀξίους, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας :~

Νῦν εὐφημοῦνται θεόπται, δυσωποῦμεν ἐν
ὕμνοις. ὑμᾶς ὡς κυβερνήτας ἱεροὺς. ὑπὲρ
εἰρήνης τοῦ σύμπαντος, ἱκετεύσατε κόσμου.
καὶ εὐσταθείας τῶν ἐκκλησιῶν. καὶ ἡμῶν σω
τηρίας, ἰάσων καὶ σωσίπατρε :~ Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ παρθένε, ταῖς ἀλήκτοις πρεσβεί
αις. κατάβαλε τὰ θράση τῶν ἐθνῶν. τῶν τοὺς
πολέμους ζητούντων ἀεί. βασιλεῖ φιλο-
χρίστῳ. βράβευσαι τὰς νίκας κατ' ἐχθρῶν.
ἵνα σε καταξίως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνω-
μεν :~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ἐξαποστειλάριον. ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ παμφαὴς καὶ θεία, τῶν ἀποστόλων ἑορτή.
τῶν κορκυραίων τὰ πλήθη, πρὸς εὐωχίαν
συγκαλεῖ. δεῦτε χορεύθητε πάντες, πνευ-
ματικῆς εὐφροσύνης :~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων, στιχηρὰ προσό-
μοια τῆς ἑορτῆς. δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ
ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λ΄. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰα-
κώβου ἀδελφοῦ ἰωάννου τοῦ θεολόγου. ἑσπέ-
ρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ θεόπτα ἰάκωβε, σὺ τὴν τοῦ λόγου φω-
νὴν. παραυτίκα δεξάμενος, πατρικῆς ἠλό-
γησας, θεραπείας καὶ σχέσεως. καταλιπὼν
γὰρ, βίου τὸν τάραχον. εἰς γονὴν τε μετα-
βὰς θάλασσαν. ταύτην ἐτάραξας. δυσσε-
βείας δόγμασι, καὶ ταῖς βρονταῖς. ταῖς
ὑπερκοσμίοις σου, θεομακάριστε :~ ὅμοιον.

Λόγον παμμάκαρ ἰάκωβε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
ζωῆς. καὶ αἰῶνος τοῦ μέλλοντος, θεραπεύων
πράξεσιν, ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον. πρω-
τοτοκίων ὄντως ἐστέρησας. ὡς τὴν κοιλίαν θεὸν
ἡγούμενον. ὃν καὶ ὑστέρησας. καὶ γυμνὸν ἀπέ-
δειξας, τῆς πατρικῆς σκέπης εὐλογίας τε,

καὶ κλήρου ἄμοιρον :~ Ὅμοιον.

Ἄρχων κατεστάθης ἔνδοξε, νῦν ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. περὶ σοῦ ὥσπερ γέγραπται, μαθη-
τὴς γενόμενος, τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος.
καὶ διὰ ζῆλον σοῦ τὸν θερμότατον, ὑπὸ ἀνό-
μων μαχαίρᾳ πάνσοφε. φόνον ὑπέμει-
νας. τῆς σεπτῆς τῶν δώδεκα, συμμαθητῶν.
μάκαρ ὁμηγύρεως, προαναιρούμενος :~

Δόξα ἦχος πλ. δ΄.

Πρῶτος πανεύφημε τῆς θεολέκτου δωδεκά-
δος. θάνατον ἐν μαχαίρᾳ ὑπὸ ἡρώδου, διὰ
τὸν διδάσκαλον ὑπέμεινας, πρῶτος τὸ
ποτήριον αὐτοῦ ὡς ὑπέσχου ἔπιες. ὅθεν τῆς
βασιλείας σε συγκληρονόμον προσήκατο ὁ
φιλάνθρωπος. σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἰς τὸν στίχον δόξα ἦχος, α΄.
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστολε καὶ μάρτυς ἰάκωβε, τοῦ καλοῦ ποι-
μένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον. τῷ ὁ μαι-
μονι ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἴτησαι
τοῖς ἑορτάζουσι τὸ σεπτόν σου μνημόσυνον,
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἀπολυτίκιον ἦχ. γ΄.
ἀπόστολε ἅγιε. Εἰς τὸν ὄρθρον.
Οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἀποστόλου.
ᾠδὴ, α΄. ἦχος πλ. δ΄.
Ἁρματηλάτην φαραώ.

Τῷ σῷ δικτύῳ, ἁλιεὺς ὡς ἔμπειρος, τοῦ τῶν
πταισμάτων βυθοῦ. ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν
ψυχήν μου φώτισον, ταῖς φωτοβόλοις λάμ-
ψεσι. καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, ὦ θεόφαντορ
ἰάκωβε, μνήμην τὴν ἁγίαν εὐόδωσον.

Ὁ προαιώνιον τῷ πατρὶ σύνναρχος, ὑπὲρ
τελὴς τε θεός. σωματωθεὶς ὤφθη, ἐπὶ γῆς
ὡς ἄνθρωπος. καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος, ἀνα-
δείκνυσι μάκαρ. καὶ ὑπηρέτην σε πάν-
σοφον, ῥώμῃ τῇ αὐτοῦ δυναμούμενον :~

Ἐνοικῶς σου. τῆς ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ προ-
γνώστης θεός. καὶ τὸ στερρὸν μύστα, καὶ ἀκατα-
μάχητον, τῆς διανοίας ἔνδοξε. τοῖς αὐτοῦ
ὑπηρέταις, προκεκριμένως ἐνέταξεν, ἔθ-
νεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα :~

Βουλῆς μεγάλης, τοῦ πρὶν ὁ ἄγγελος ἐξ ἀπει-
ράνδρου

ράνδρου μητρός. ἐπιφανεὶς κόσμῳ, σάρκα προσελάβετο, ὃς ἀρεταῖς κοσμούμενον, μαθητήν σε δεικνύει. καὶ θεηγόρον ἰάκωβε, λόγους τοὺς αὐτοῦ ῥητορεύοντα :~

Θεοτ.

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν θεὸν λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα. ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, θεομαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ θεὸν προστασίαν ἡμῶν :~

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἡ ἐκ τοῦ ὕψους σε πνοή, βιαία τοῦ παρακλήτου. ἐκπυρώσασα σοφὸν θεηγόρον. ῥητορεύοντα σαφῶς. τὰ μεγαλεῖα δείκνυσι. τοῦ σαρκωθέντος λόγου, οὗ καὶ αὐτόπτης γεγένησαι.

Σὲ ὥσπερ βέλος ἐκλεκτόν, ὁ λόγος ἠκονημένον. ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει. διαρρήσσοντα ψυχάς, τῶν ἐναντίων πάνσοφε. καὶ προνομεύοντά σε, τούτων τὰ σκῦλα ἰάκωβε :~

Ἰδρωμένως σου σοφέ, ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος. τοῦ θεοῦ τῇ συγγενείᾳ παμμάκαρ. φαιδρυνόμενος φανῶς, ἐν συναφείᾳ δείκνυται. ἐξ ἁπαλῶν γὰρ ὤφθης, τῷ λόγῳ συνδιαιτώμενος :~

Ἀκηλιδώτου σου ψυχῆς, τὸ ἱλαρὸν τῷ δεσπότῃ ὁραθὲν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξιόληπτος αὐτῷ, ἐφάνης ὦ ἰάκωβε. καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγένησαι. Θεοτ.

Τῶν χερουβὶμ καὶ σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα. θεοτόκε σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν :~

Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Κάθισμα ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Χριστοῦ μαθητευθείς, καὶ πιὼν τὸ ἐκείνου ποτήριον σοφέ, ὥσπερ ἔφη σοι μάκαρ. μαχαίρᾳ ἰάκωβε, ἀπεκτάνθης ἀπόστολε. ὅθεν ἅπασα, ἡ ἐκκλησία χορεύει. ἑορτάζουσα, τὴν πανάγιαν σου μνήμην, ἐν ᾗ εὐφημοῦμέν σε :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Σύ μου χριστὲ κύριε, σύ μου.

Κῆρυξ χριστοῦ, γέγονας θεῖος ἰάκωβε. σὺ κληθεὶς γάρ, θᾶττον ἠκολούθησας. τὴν πατρικήν, χέσιν παριδών, καὶ τῶν αἰωνίων, τὰ ῥέοντα ἀμειψάμενος. διὸ καὶ τῆς ἀφράστου, ὄντως τῶν κληρουχίας. κατηξίωσαι μάκαρ ἀοίδιμε :~

Ὢ τοῦ θερμοῦ, πόθου τοῦ πρὸς τὸν δεσπότην σου. σὺ γὰρ τοῦτον, σφόδρα ἐπεπόθησας. τῷ φωτισμῷ, τούτου λαμπρυνθείς. ὡς καὶ μορφωθέντα, φανῆναι. πᾶσι φῶς δαύτορον. τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτῖσι, λαμπρυνθεὶς καὶ τῇ δόξῃ. πανσεβάσμιε μάκαρ ἰάκωβε :~

Βίον σεπτόν, ἔσχηκας καὶ ὑπερθαύμαστον. τῷ γὰρ πόθῳ, πόθον ἀκατάσχετον, προσειληφὼς τὴν τῶν ὀρεκτῶν. τῆς ἀγαθαρχίας, ἐσχάτην μακαριότητα. κατέλαβον θεόφρον, ἀσωμάτοις συμψάλλων, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ὅλον σαυτόν, νάμασιν ἐμπαρεχόμενος. τοῦ δεσπότου, μύστα θεοδίδακτε. τῶν ἀρετῶν, ἤρθης ἐμφανῶς. πρὸς ὑψηλοτάτην, καὶ θείαν ὄντως ἀκρώρειαν. κἀκεῖθεν ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις. τοῖς τὴν μνήμην σου μάκαρ δοξάζουσιν :~ Θεοτ.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε. σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον. χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε. καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ. θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας :~

ᾠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νέος ὥσπερ ἠλίας. ζήλῳ πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας. τῷ κηρύγματί σου, καταφλέξαι ἠθέλησας ἔνδοξε. ἀλλ᾽ ἐκώλυσέ σε, ὁ θελητὴς τῆς εὐσπλαγχνίας. ἐκδιδάσκων τὸ πρᾶον τῆς χάριτος :~

Ἐπιβὰς ἀκροτάτης, ἀρετῆς πτερούμενος, δι᾽ ἀγαπήσεως. τῶν ἐγκρίτων θρόνων, τοῦ δεσπότου ἐπεπόθησας ἔνδοξε. τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαίας. ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως ὃν ἔστερξας :~

Ὑπερέβη τοὺς ὅρους. σὲρ ὁ ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος. τὴν γὰρ δύναμίν σου, ὡς ἱμάτιον περιζωσάμενος. ἰαμάτων βρύει, τοὺς ποταμοὺς καὶ τῶν θαυμάτων. καὶ φωτίζει τῇ πίστει τὰ πέρατα :~

Φωτεινή σε νεφέλη. λόγον ἀπαστράπτοντα

δόξη

δόξῃ θεώμενον. ἐν θαβὼρ τῷ ὄρει, ἐπεσκίασε μάκαρ ἰάκωβε. καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, τῆς πατρικῆς κατηξιώθης. βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἱότητα:~

Θεο.

Μητρικὴν παῤῥησίαν. τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου κεκτημένη πανάγνε. συνήθους προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοὶ πρὸς τὸν δεσπότην ἱλασμὸν ἀμέμπτως προβαλλόμεθα:~

Ὠδὴ ϛʹ. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ῥεύματα ὡς ἐκ πηγῆς, ἰαμάτων ἀενάως παρέχων. καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἔνδοξε. τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν, πόθῳ ἰάκωβε, προσιόντων, καταλαμπρύνεις παμμακάριστε:~

Ὄργανον χωρητικὸν, ὁ δεσπότης εὑρηκώς σε παμμάκαρ. τῆς ἑαυτοῦ πλουσίας, καὶ σεπτῆς διαδόσεως. ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, μυστηρίων. ἰθυεργὲ τῆς ἀϊδίου ζωῆς:~

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκζητήσας τῷ χριστῷ παραχεῖν σοι. ὡς βασιλεῖ γνησίῳ, βασιλείας δ' ἐπέτυχες. οὐ τῆς κάτω καὶ φθαρτῆς, μάκαρ ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφθάρτου, ἣν διαθλήσεως ἀπέλαβες:~

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ δεσπότης, ὑπελθεῖν εὐδοκήσας. τὴν τοῖς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως. ὡς αὐτοῦ, μυσταγωγὸν, μάκαρ σε εἵλετο, συνεργάτην. ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο:~

Θεο.

Ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν, ἡ τεκοῦσα θεέ παρθένε. τῶν λυπηρῶν τοῦ βίου, τὴν ψυχήν μου διάσωσον. καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, θύραν μοι ἄνοιξον. σὺ γὰρ κόρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι:~

Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν καὶ πταισμάτων.

Κοντάκιον ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρὸς, παρεῖδες καὶ προσέδραμες. τῷ χριστῷ ἰάκωβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε. μεθ' οὗ καὶ ἠξιώθης ἰδεῖν, κυρίου τὴν θείαν μεταμόρφωσιν:~

Ὁ οἶκος.

Ὡς ἁλιεὺς λογικῶν ἰχθύων, τῷ δικτύῳ χριστοῦ μάκαρ τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. ταῖς πάγαις ἡδονῶν θυρωθεῖσαν τῶν τοῦ βίου. ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου. καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἄμεμπτον. ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἠξιώθης ἐπὶ ὄρους θεάσασθαι, κυρίου τὴν θείαν μεταμόρφωσιν:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λʹ. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

Στί.

Ὡς ἀμνὸς ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,

Τῆς εὐσεβείας μυρηκίζων τοὺς λόγους.

Κτεῖνε μάχαιρα φόνου ἰάκωβον ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος, υἱὸς μὲν ἦν ζεβεδαίου. ἀδελφὸς δὲ ἰωάννου τοῦ θεολόγου. μετὰ δὲ τὴν ἀνδρέου καὶ πέτρου κλῆσιν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ σωτῆρος εἰς μαθητείαν σὺν τῷ ἀδελφῷ προσεκλήθη. οἳ καὶ εὐθέως. τόν τε πατέρα καὶ τὸ πλοῖον, καὶ ἁπλῶς πάντα ἀφέντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ τοσοῦτον αὐτοὺς ἠγάπησεν, ὡς τῷ μὲν τὴν ἐπὶ τὸ ἦθος ἀνάκλησιν χαρίσασθαι, τῷ δὲ, πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ αὐτὸς ἔπιε καὶ αὐτοὶ τοσοῦτον τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ζῆλον ἐπεδείξαντο, ὥστε πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ θελῆσαι κατενεγκεῖν, καὶ ἀναλῶσαι τοὺς μὴ πιστεύσαντας. καὶ τάχα ἂν τοῦτο ἔδρασαν, εἰ μὴ ἡ αὐτοῦ ἀγαθότης τούτους διεκώλυσε. διὰ ταῦτα οὖν, αὐτούς τε καὶ τὸν κορυφαῖον πέτρον. ἀεί ποτε ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις οἰκονομίαις παρελάμβανε, τὰ ὑψηλότερα καὶ μυστικώτερα τῶν δογμάτων μυσταγωγῶν. τοῦτον τὸν μακάριον ἰάκωβον, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, μὴ φέρων ὁ ἡρώδης παῤῥησιαζόμενον, καὶ τὸ σωτήριον κήρυγμα καταγγέλλοντα, τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν, ἀνεῖλε μαχαίρᾳ. δι' οὗ τὸν ὀρθὸν μετὰ στέφανον μάρτυρα τῷ δεσπότῃ παραπέμψας χριστῷ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κλήμεντος τοῦ ποιητοῦ.

Τρέψας ὁ κλήμης γηγενεῖς ᾠδαῖς κάτω.

Ἀπῆλθε τερπνῶν ὦπερ οἶμαι καὶ μόσας.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαξίμου. στίχ.

Μάξιμος ἀνδρῶν ξίφος συλλαβὼν μέσον,
Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήξαντα, τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας. στίχ.

Δονεῖ Δονάτος τὰς ψυχὰς δονουμένας,
Τὸν εἰρηνικὸν κηρύττων θεὸν λόγον.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. ἐπίσκοπος γενόμενος, ἐν πόλει λεγομένῃ Εὐροίᾳ, κατὰ τὴν παλαιὰν ἤπειρον. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ πόλει, χωρίον ἦν ὄνομα αὐτῷ σωρεία, ἐν ᾧ ἦν πηγὴ ὕδατος. καὶ ὅσοι ἂν ἐξ αὐτῆς ἔπινον, πικρῷ θανάτῳ παρεδίδοντο. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Δονάτος, ἀφίκετο πρὸς τὴν πηγὴν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ κληρικῶν. καὶ ἅμα τῷ καταλαβεῖν αὐτόν, βροντὴ γέγονε. καὶ εὐθέως ἐξελθὼν ζῶον θανατηφόρον, ὅπερ ἐνεφώλευε τῇ πηγῇ, συνήντησε τῷ μακαρίῳ, καὶ ἐπειρᾶτο τῷ οὐραίῳ αὐτοῦ, συμπεριλαβεῖν τοὺς πόδας τοῦ ὄνου, ᾧ ἐπωχεῖτο ὁ μακάριος. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τὸ ὑποζύγιον, ἔτυπτε κατὰ τὸν νῶτον. καὶ τύψας τὸ θηρίον, καὶ ἣν μάστιγα δι' αὐτοῦ τύπῳ ἐπήνεγκεν. ὃ, καὶ παραυθὺς πεσόν, ἀπέψυξε. τότε συλλέξαντες ξύλα οἱ αὐτόπται τοῦ θαύματος, κατέκαυσαν τὸ θηρίον. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τοῦ ὕδατος ἅψασθαι. ὁ δὲ ἅγιος εὐχὴν ποιήσας, καὶ τὴν πηγὴν εὐλογήσας, καὶ πρῶτος πιών, ἐπέτρεψε καὶ τοῖς πᾶσιν ἀδεῶς πίνειν. ἐξ οὗ πιόντες, καὶ εὐφρανθέντες, ἀβλαβεῖς εἰς τὸ ἑξῆς εἰς τὰ ἴδια ἐπορεύοντο. ταῦτα μαθὼν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος, μετεκαλέσατο πάντας τοὺς ἐκεῖσε ἐπισκόπους. καὶ ποῖος ἐστὶ Δονάτος ἐπυνθάνετο, ὁ τὸν δράκοντα διὰ φραγελλίου ἀποκτείνας, καὶ ὕδωρ δι' εὐχῆς ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐξ οὐρανοῦ, οἱ δέ, ὑπέδειξαν αὐτὸν λέγοντες. οὗτος ἐστὶ βασιλεῦ. καὶ ὁ βασιλεὺς κατασπασάμενος αὐτόν, ἀπήγαγε πρὸς τὴν βασίλισσαν. καὶ πεσόντες ἀμφότεροι ἐπελάβοντο τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἐκλιπαροῦντες αὐτὸν καὶ λέγοντες. δοῦλε τοῦ θεοῦ, παρακλήθητι καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν ἔλεος. μονογενῆ γὰρ θυγατέριον ἔχοντες, ὑπὸ δεινοῦ ἐνοχλούμενον δαίμονος, μεγάλως τὴν ψυχὴν συντριβόμεθα. εἰ οὖν θεραπεύσῃς αὐτήν, λάβε τὸ ἥμισυ τῆς οὐσίας αὐτῆς. καὶ ὁ ἅγιος ἐλθέτω ἡ παῖς. οἱ δέ, τὸν ἅγιον ἀπήγαγον πρὸς αὐτήν. ἐξεταστεὶς καὶ ἐξωσθεὶς ὁ δαίμων εὐθὺς παρὰ τοῦ ἁγίου. ἰάθη ἡ παῖς τοῦ δὴ βασιλέως, διδόντες τὸ ὑποσχεθέν, οὐ κατεδέξατο τοῦτο λαβεῖν ὁ μακάριος. διὰ δὲ τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ πρόθεσιν, ᾐτήσατο τόπον τιμαδοθῆναι, πλησίον τῆς χώρας αὐτοῦ κείμενον, ἐπιτήδειον ὄντα εἰς ναόν, ὀμφάλιον οὕτω καλούμενον. ὃν ἐδωρήσατο εὐθὺς ὁ βασιλεύς, δι' ἐγγράφου προστάγματος. οὗτος οὖν ὁ μακάριος, καὶ νεκρὸν ἀνέστησε ταφῆναι κωλυόμενον, ἕως οὗ τὸ ὀφειλόμενον τῷ δανειστῇ ἀποδῶ. μετὰ δὲ τὸ διαλεχθῆναι πρὸς τὸν δανειστὴν περὶ τοῦ ζητήματος, καὶ διαρρηχθῆναι τὸ χειρόγραφον, κοιμηθῆναι τοῦτον πάλιν προσέταξεν, ἄχρις ἂν ἡ κοινὴ ἀνάστασις πάντων γένηται. ἐπεὶ δέ ποτε καὶ αὐχμῷ ἡ γῆ ἐπιέζετο, δι' ἐνταλέξεως τοῦ βασιλέως ὁ ἅγιος ἐξελθὼν τῆς πόλεως ηὔξατο, καὶ τοσοῦτον κατῆλθεν οὐρανόθεν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς ὑετός, ὡς μεθυσθῆναι τὴν γῆν, καὶ μηδὲν κατακλυσμοῦ διαφέρειν. ἐφρόντιζε δὲ ὁ βασιλεύς, ὅτι μονοχίτων ἦν ὁ ἅγιος, καὶ ὁ ὑετὸς σφοδρὸς πάνυ. ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὰ βασίλεια, καὶ μηδόλως τὸ οἱονοῦν μηδὲ μικρὰν νοτίδα ἔχοντος, ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐτέρπετο τοῖς λόγοις αὐτοῦ. καὶ δοὺς αὐτῷ χρυσίον ἱκανόν, λόγῳ οἰκοδομῆς ναοῦ, καὶ ἕτερά τινα ἐπιτήδεια πρὸς τὸν τοῦ καλλωπισμόν, ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια. ἀπελθὼν δὲ καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσας, καὶ τὸν ἴδιον ἀνορύξας τάφον, καὶ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, ἀπῆλθε πρὸς κύριον.

ᾠδ. ζʹ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ποτήριον ἔπιες, καθὼς ὑπέσχου, τὸ τοῦ δεσπότου σου Χριστοῦ· καὶ τὸ βάπτισμα τούτου, σὺ ἐβαπτίσω θεομακάριστε, ᾧ μέλπων προθύμως κραυγάζεις γηθόμενος. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀκτῖσι λαμπόμενος, τῆς θεοπτίας ὤφθης Ἰάκωβε. διὰ τοῦτο σε στέφει, τῆς βασιλείας Χριστὸς ὁ κύριος. καταγλαΐζει ἀγγέλοις συμψάλλοντα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, θαβὼρ ἐν ὄρει σὺ θεασάμενος. ἐπὶ γῆς καταπίπτεις, μὴ φέρων τοῦτο ὁρᾶν τοῖς ὄμμασι. τῆς πατρικῆς δὲ φωνῆς ὡς ἀκήκοας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἀνεβόας φαιδρῶς.

Ἰδοὺ σοι πεπλήρωκε, τὰς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλόδωρος. πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τῇ ἐκμιμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ. ᾧ παρεστὼς νῦν κραυγάζεις γηθόμενος. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θκ.

Μονάδα τῶν φύσεων, ἀλλ' οὐ προσώπων κόρη κηρύττομεν. τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, οὐ κατὰ σάρκα ἐξεικονίζομεν. καὶ προσκυνοῦμεν μορφῆς τὸ ὁμοίωμα. οἱ διὰ σοῦ τῷ Θεῷ καταλλαγέντες ἁγνή.

ᾠδ. ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἀβραμιαίαν πρόθεσιν, σὺ θεόπτα κτησάμενος. τῷ προσκαλουμένῳ, σε Χριστῷ ἑπόμενος. ἐγένου θεόσοφος, καὶ λειτουργὸς ὑπῆξας αὐτῷ. ὡς δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνακράζων. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιεγομοτόρα γέγονε, τῆς βροντῆς σου ἡ πρόοδος. τῆς τῶν νομικῶν, πρὶν τυπικῆς συγχύσεως. χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ Θεόν. καὶ δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀναμέλπων. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Ἐθαυμαστώθης ἔνδοξε, μαρτυρίας φαιδρότητι. καὶ θεοσεβείας ἀληθοῦς λαμπρότητι. καὶ ἀρχὼν ἀπόστολε, κατασταθεὶς ἁπάσης τῆς γῆς. τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀναμέλπεις. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν εἰς γῆν διέδραμεν, ὁ σὸς λόγος Ἰάκωβε. πλέξας ὡς βροντή, τὴν τῶν ἀπίστων ἄνοιαν. φωτίζων δὲ ἅπαντας, θείῳ φωτὶ τῆς πίστεως. ὥσπερ ἀστραπή, τοὺς εὐπειθῶς ἐκβοῶντας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

Θκ.

Ῥητορευόντων γλῶσσαι σε, ἀνυμνῆσαι οὐ σθένουσιν. ὦ θεογεννῆτορ, Μαριὰμ θεόνυμφε. χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων κόρη Θεόν. τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ᾧ βοῶμεν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος. τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών. τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδ. θʹ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἁγίοις σου τὸν δρόμον διήνυκας, ἐν ἁγίοις σκηνώμασιν ἔνδοξε. νῦν γεγηθώς, αὐγὴν κατοπτεύεις τῆς τρισφεγγοῦς ἧς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σοὺς καὶ χαρμοσύνης, ἀνάδειξον παμμάκαρ, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἰάκωβε.

Ἰδεῖν σε οἱ κακοῦργοι καὶ φονευταί, ὡς τὸν σὸν πρὶν δεσπότην μὴ φέροντες. τὰς γὰρ αὐτῶν πράξεις ἐκφαυλίζων, σῆς ἀγωγῆς τῇ παραθέσει ἤλεγξας, κτείνουσι μαχαίρᾳ τὸν μιμητὴν χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὡς θεορρήμον παμμακάριστε.

Ῥομφαίᾳ οὐρανίῳ τιμωρηθείς, ταῖς πληγαῖς ὁ Ἡρώδης ἀπώλετο. ὅτι τοὺς σούς, λόγου διακόνους καὶ μαθητάς. οὓς ἀποστόλους ἔφησας. κτείνων οὐκ ἐνάρκησεν ὁ δεινός. διό σου τὴν δικαίαν. πρόνοιαν εὐεργέτα, καταπλαγέντες μεγαλύνομεν.

Τιμῶντές σου τὴν μνήμην χαρμονικῶς, εὐφημοῦμέν σε μάκαρ Ἰάκωβε. μύστα χριστοῦ, ᾄδοντες τὸν ζῆλόν σου τὸν θερμόν, καὶ τὴν μακρὰν περίοδον. καὶ τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν σφαγήν. βροντῆς υἱὸν καὶ φῶς σε. κριτὴν καὶ μυστολέκτην, πιστῶς σε πάντες ὀνομάζοντες.

Θκ.

Ὡραίθης ὦ παρθένε μῆτερ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι. τὸν ἀγαθὸν, λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ. ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται:~

Ὁ εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα. ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον, τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ σαρκωθέντι λόγῳ δι' εὐσπλαγχνίαν. μαθητευθεὶς Ἰάκωβε τῆς χορείας. ὤφθης κορυφαίων συναρίθμιος. μεθ' ὧν Χριστὸν δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν πανηγύριν σου μνήμην:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Δόξα. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, λέγομεν προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος πλ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος. Στίχ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁ ἀπόστολος. Πράξεων τῶν ἀποστόλων.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας:~

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης:~

Τέλος τοῦ Ἀπριλλίου μηνός.

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία.

α β γ δ ε ζ η θ.

Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια, πλὴν τοῦ θ, ὅπερ ἐστὶ πεντάδιον.

Τὸ παρὸν μηναῖον ἐτυπώθη, ἐν Ἐνετίαις παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Πινέλλῳ. Ἐπιμελῶς τε διορθωθέν, παρὰ Ναθαναήλου ἱεροδιακόνου τοῦ Ἀθηνῶν τοῦ Ἐμπόρου.
Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, αχγ'.

Venetia 1603 . dal M.r Giouanni della Charta

